Ivo Dima

IUBIRI DE NEUITAT

18+

Volumul 5

ÎMPREUNĂ PENTRU TOTDEAUNA

IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 5

ÎMPREUNĂ PENTRU TOTDEAUNA

Timişoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DIMA, IVO
Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timişoara : Stylished, 2019
5 vol.
ISBN 978-606-9017-42-5
Vol. 5 : Împreună pentru totdeauna. - 2019. - ISBN 978-606-9017-80-7

821.135.1

Editura STYLISHED
Timişoara, Judeţul Timiş
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Partea 1

Jared & Ivy

„Înțelege faptul că dragostea și reușitele mărețe implică uneori și riscuri mărețe."

— *Dalai Lama*

Capitolul 1

Iris

— Tot nu înțeleg de ce nu vii?

Sora mea a oftat și probabil acum își dă ochii peste cap, în timp ce se întinde pe fotoliul ei pompos de pe balcon.

— *Pentru că e mult mai interesant să privesc ploaia în Londra decât să vin la ceremonia lor stupidă.*

Asta nu e decât o scuză patetică și știu foarte bine că sora mea e o adevărată maestră la așa ceva.

Ivy Scott, prințesa rebelă a familiei și mincinoasa supremă.

— Ivy, au trecut șase ani, am spus cu un oftat. Nu crezi că e timpul să te întorci acasă?

A urmat o tăcere apăsătoare și probabil acum strânge cu putere telefonul între degetele ei, abținându-se cu greu să îl arunce în perete.

— *Mă simt perfect aici, Iris. În plus, dacă ei nu vor să mă vadă, nici eu nu vreau să îi văd pe ei.*

M-am așezat pe marginea patului și am răsuflat cu putere, lăsându-mi privirea asupra fotografiei de pe biroul meu. Când încă eram o familie fericită și unită.

— Ești fiica lor și te iubesc.

— *Da, a spus pufnind în râs, au făcut o treabă minunată să îmi demonstreze iubirea lor când m-au umilit la nunta lui Isaac.*

Mi-am închis ochii și am încercat să găsesc cuvintele potrivite, dar știu foarte bine că nu există astfel de cuvinte. Părinții mei sunt niște nemernici când vine vorba despre sora mea.

— *Du-te și te distrează la petrecere cu iubitul tău, surioară. Eu sunt bine și o să fiu și mai bine atâta timp cât stau departe de ei.*

Am oftat și m-am ridicat în picioare, îndreptându-mă spre oglindă. Mi-am netezit blugii și cămașa și mi-am privit picioarele care încep să arate dezgustător.

— Nu prea aș vrea să mă duc, am bombănit. Am avut o ceartă destul de urâtă cu Mason mai devreme.

Bătaia din ușă m-a făcut să îmi întorc capul și am văzut-o pe Hanna strecurându-și capul înăuntru. I-am făcut semn să intre și i-am zâmbit.

— *Atunci fă-l pe ticălos să sufere. Du-te și distrează-te sau poți să vii oricând la mine. Bunicul ar fi mai mult decât încântat să te vadă.*

Am oftat adânc și pentru o secundă îmi surâde ideea de a mă refugia în Europa la sora mea geamănă. Dar oricât de mult mi-aș dori, trebuie să rămân aici și să înfrunt problemele pe care le am.

— O să mă mai gândesc, am mințit.

Ivy a început să chicotească și probabil se lungește în scaunul ei comod privind orașul mohorât.

— *Nu te mai ghida după regulile lui mami și tati, surioară. Ai nevoie să ieși din colivia de aur în care te-au întemnițat.*

Hanna devine din ce în ce mai nerăbdătoare și pare gata să mă ia pe sus și să mă arunce din cameră.

— *Poți să îi spui Hannei că nu mă impresionează degetul ei mijlociu.*

M-am uitat uimită la blonda de pe patul meu, care se joacă cu degetul respectiv în păr și încearcă să fie cea mai inocentă ființă pe care am văzut-o. Am dezaprobat ușor din cap și mi-a luat la revedere de la sora mea, închizând pe urmă apelul.

— Putem pleca? întrebă pe un ton plângăcios. Am întârziat destul de mult și petrecerea o să se termine până când ajungem acolo.

Mi-am lăsat telefonul să alunece în geanta plic și i-am făcut semn că putem pleca. Blondina și-a arcuit buzele într-un zâmbet radios, lăsând în urma ei o mireasmă de parfum scump.

Am ieșit amândouă din apartament și am încuiat ușa în urma mea, gândindu-mă la toată situația de rahat în care mă aflu.

Întotdeauna m-am simțit ca o străină printre colegii și prietenii surorii mele. Faptul că am mers amândouă la aceleași școli ne-a ajutat să avem aceeași prieteni, dar ea era mereu în centrul atenției.

Hanna și cu sora mea au fost cele mai bune prietene încă de la grădiniță. Când Ivy a plecat în Londra cu șase ani în urmă, s-a format un gol imens în prietenia lor. Chiar dacă vorbesc în fiecare zi și profită de fiecare clipă liberă pentru a se vedea, nu e același lucru. Hanna s-a apropiat de mine pentru că sunt geamăna lui Ivy și probabil crede că e același lucru, dar s-a convins treptat că eu și sora mea suntem complet diferite.

— Încă nu vrea să se întoarcă?

Am deschis ușa din dreapta șoferului și m-am urcat în mașina spațioasă a prietenei mele. Hanna s-a urcat în spatele volanului, aruncându-și geanta pe bancheta din spate.

— Nu cred că o să mai pună piciorul în orașul ăsta, am spus cuplându-mi centura.

Blondina a pornit motorul și a pufnit în râs.

— Am mai auzit asta. Și totuși a venit la nunta lui Isaac.

— Pentru că el a forțat-o. Și știm amândouă că Layla are cea mai mare putere de convingere asupra oamenilor.

Hanna a început să râdă, fiind complet de acord cu mine, și a pus mașina în mișcare.

Niciodată, nimeni nu i-a putut spune *nu* Laylei Gray. Cred că de asta a și reușit să se căsătorească cu fratele meu mai mare. Ursuzul Isaac Scott, afemeiatul și obsedatul de carieră, a jurat că nu o să cadă vreodată la picioarele unei femei. Dar nu s-a așteptat niciodată să dea de Layla și să își înghită toate cuvintele.

— Mi-ar plăcea măcar să știu de ce a plecat și de ce a căpătat o fobie pentru New York, a spus cu un oftat profund.

M-am uitat la drum și mi-am ținut gura închisă, simțind privirea fugară a Hannei asupra mea. Dar chiar și așa, tot nu o să vorbesc.

Ivy a fugit în urmă cu șase ani, lăsând în urmă toți prietenii și iubirea vieții ei. A plecat fără nicio explicație, însă eu știu adevăratul motiv. De ce a plecat și de ce nu o să se întoarcă niciodată. De ce am ajuns să îmi urăsc propriii părinți și să îi evit de atunci.

— Ce trebuie să fac ca să aflu, Iris?

Am oftat și am răsuflat ușurată în sinea mea când am văzut blocul lui Jared Wright.

— Singura care poate să îți spună e Ivy.

Hanna a oprit mașina în parcarea subterană și imediat ce a oprit motorul s-a întors cu fața la mine.

— Nu crezi că Jared are dreptul să știe?

Mica ticăloasă mereu reușește să mă pună între ciocan și nicovală, de fiecare dată când îl pomenește pe verișorul ei. Profită de faptul că Jared a fost cel mai afectat de toată porcăria și lașitatea surorii mele și încearcă să mă tragă de limbă. Dar i-am făcut o

promisiune gemenei mele. Promisiune cu care o să intru în mormânt.

— O iubesc pe Ivy până la cer și înapoi, dar știm amândouă că l-a sfâșiat pe Jared în momentul în care și-a luat tălpășița.

Da, știu perfect asta. Timp de câteva luni, Jared a apărut beat la ușa mea și a crezut că sunt Ivy. A plâns în brațele mele și în acele momente îmi doream să fiu sora mea ca să îi îndepărtez suferința. Dar Jared a reușit mereu să ne deosebească și ar fi regretat enorm orice s-ar fi întâmplat între noi.

— Ar trebui să se gândească la asta data viitoare când e obligată să apară la un eveniment.

A deschis portiera și s-a dat jos din mașină, aproape răbufnind. Am tras aer adânc în piept și am coborât din automobil fără să mai spun vreun cuvânt.

Relația dintre Ivy și Jared mereu a fost complicată. Niciodată oficială, dar mereu complicată. Știu că luna trecută, la nunta lui Isaac, s-a întâmplat ceva între ei. Au dispărut pentru câteva ore de pe ringul de dans, apoi nu și-au mai vorbit pentru tot restul serii.

Sora mea nu a vrut să îmi spună ce s-a întâmplat, dar imediat după nuntă nu știa cum să plece mai repede din oraș. Poate i-a spus lui Jared motivul pentru care a plecat. Poate a mers mai prost decât și-ar fi dorit și...

— La mulți ani!

Dax a deschis ușa apartamentului, iar sora lui mai mică i-a sărit în brațe făcându-l să scape paharul cu băutură din mână.

— Atâta investiție în educația ta și încă de comporți ca o sălbatică, a mormăit uriașul.

Hanna și-a încolăcit mâinile și picioarele în jurul lui și practic l-a făcut să stea nemișcat, în timp ce îi chicotea în ureche.

Dax și-a dat ochii peste cap și mi-a făcut semn să intru. Chiar dacă cei doi se chinuie unul pe celălalt destul de des, fericirea din ochii blondului e de netăgăduit.

După ce s-a desprins de sălbatica grupului, sărbătoritul m-a tras în brațele lui și m-a strâns la pieptul său. I-am inspirat parfumul puternic și mi-am închis ochii, imaginându-mă într-o altă lume.

— La mulți ani! am spus cu o voce timidă.

M-am dat un pas în spate și i-am zâmbit, încercând să nu mă topesc.

Daxton Adams e unul dintre cei mai grozavi bărbați pe care îi cunosc. Înalt de cel puțin un metru și optzeci, cu păr blond auriu, ochi verzi pătrunzători care pot să topească gheața în câteva secunde, trup bine lucrat, cu care am atâtea fantezii în fiecare seară. Iar partea proastă e că nu sunt nimic mai mult decât încă o soră pentru el.

— Mă bucur că ai reușit să ieși din casă.

Mi-a făcut cu ochiul, iar Hanna m-a împins din spate, încercând să mă apropie și mai mult de el.

Da, Hanna mereu a vrut să fiu iubita oficială a fratelui ei.

— Unde e celălalt sărbătorit?

S-a uitat la sora lui și un zâmbet imens i-a apărut pe buze.

— I-o trage lui Hope Bradford, a spus cu o urmă de amuzament în voce.

Sunetul de oroare pe care l-a scos Hanna m-a făcut să chicotesc.

— Nu îmi vine să cred cât e de cretin! Trebuie să îl opresc.

A încercat să facă un pas, dar fratele ei a prins-o de umăr și a ținut-o pe loc.

— Nu înainte să iei o cârpă și să cureți mizeria pe care ai făcut-o, a spus făcând semn spre băutura sa irosită.

— Nu e vina mea că nu ești în stare să ții un pahar în mână. Curăță singur mizeria. Nu sunt menajera ta.

Blondina a dat din umăr și a plecat în căutarea unuia dintre verișorii ei, lăsându-l pe Dax să ofteze profund și probabil dorindu-și să o strângă de gât.

— Trevor o s-o omoare dacă nu îl lasă să se bucure de cadoul de ziua lui.

Am pufnit în râs, imaginându-mi cearta dintre un Gray și o Adams.

— Hope Bradford? Pe bune? am spus ușor enervată. Mereu și-a dorit să ajungă în patul unuia dintre voi.

Părinții lui Hope sunt parteneri de afaceri cu familia Wright și cu Ashford Global de mai bine de zece ani, iar ea s-a gudurat pe lângă toți băieții încă de când i-a cunoscut. Iar acum se pare că Trevor a cedat în sfârșit, chiar dacă el nu are nicio legătură cu compania.

Dax a ridicat din umeri și a zâmbit.

— Are nevoie de o relaxare. Lucrează la un nou prototip de motor pentru avioane și stă închis în biroul lui cam de o lună.

Trevor lucrează împreună cu tatăl său la compania aeriană și e determinat să demonstreze tuturor că poate să preia compania, imediat ce tatăl său o să îi cedeze locul de președinte.

— Ai nevoie de ajutor cu cioburile?

S-a uitat la paharul sfărâmat de pe podea și apoi mi-a zâmbit.

— Nu. Jared o să îl observe și o s-o tragă de urechi pe Hanna. Hai să bem ceva, a spus zâmbind larg.

Și-a pus un braț după umerii mei și m-a împins spre barul cu băuturi. Muzica răsună în boxele imense și multe persoane îmi sunt necunoscute. Dar când ne-am apropiat de colțul fericirii, gașca era deja acolo.

Lauren se află în spatele barului, jucându-se cu băuturile, iar după chipul lui Reed, nu prea se descurcă cu combinațiile. Ei bine, Reed oricum se bucură să o chinuie cu orice ocazie.

Reed Levy e unul dintre angajații de încredere ai lui Jared și, în viziunea lui, Lauren e fetița răsfățată a lui tata. Iar între ei e un fel de chimie reactivă. Sunt atrași unul de celălalt, dar personalitățile lor vulcanice îi fac să se ciocnească destul de des.

Jared și Cade au câte o băutură în mână, rânjind la discuțiile aprinse dintre cuplul buclucaș.

Cade Riley e unul dintre noii asociați ai Ashford Global și iubitul Hannei. Iubit care, după părerea mea, nu prea dă doi bani pe femeia de lângă el. Iar eu nu înțeleg de ce Hanna continuă să fie cu cineva ca el și să se umilească mereu.

— Fata asta are nevoie de o băutură.

Patru perechi de ochi s-au întors spre mine și m-am simțit ca o căprioară încolțită.

— În sfârșit!

Lauren a aruncat conținutul unui pahar în fața lui Reed și venit să mă ia în brațe. Nu prea am reacționat la atingerea ei pentru că am început să râd când am văzut cămașa udă a adversarului ei.

— Ar trebui să îți iei atestatul de împiedicată supremă.

Frumoasa blondină s-a întors cu fața la el și a părut mai mult decât șocată.

— Vai, nu mi-am dat seama că erai atât de aproape de mine. Ți-am spus să îți schimbi fața.

Am început să râdem, cu excepția lui Reed, care a mormăit în barbă și s-a uitat la Jared. A aprobat din cap, aruncându-i o privire urâtă lui Lauren, apoi a dispărut de lângă noi.

— Credeam că nu mai ajungi.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am încercat să evit privirea lui Jared.

— Am avut un apel care m-a reținut, am spus pe un ton scăzut.

— Ei bine, mă bucur că ești aici, pentru că am atâtea să îți spun. Unde naiba e Hanna?

Înainte să îmi deschid gura, strigătele ei au acoperit muzica.

— Pune-mă jos, cretinule! Poți să îți iei adio de la macheta pe care ți-am cumpărat-o.

Trevor o aduce pe guralivă pe umărul lui, de parcă e un sac de cartofi. E îmbrăcat doar cu o pereche de pantaloni și pare mai nervos ca oricând.

— Dacă e aceeași machetă ieftină pe care mi-o cumperi de trei ani încoace, poți să ți-o bagi în fund.

A pus-o pe blondină în brațele iubitului ei și a început să gesticuleze cu degetul arătător.

— Dacă nu stai departe de viața mea sexuală, te urc în primul avion și te arunc pe o insulă pustie.

Înainte ca Hanna să protesteze, Cade i-a acoperit gura și i-a zâmbit lui Trevor.

— Întoarce-te la distracția ta. O țin eu ocupată, i-a promis.

Cel de-al doilea sărbătorit a aprobat din cap și ne-am dat din calea lui ca să nu primim și noi amenințări.

Cade s-a uitat la iubita lui care pare mai nevinovată decât o sfântă, dacă e posibil așa ceva.

— O să îmi mulțumească mai târziu, s-a apărat cu mâinile în sân. Serios? Hope Bradford?

Bărbatul cu părul închis la culoare și cu ochii verzi, de care prietena mea e atât de îndrăgostită, a oftat cu putere.

— Am mai avut discuția asta și mereu îți spun că nu e treaba ta. Dacă el ar apărea în timp ce noi doi ne-o tragem și te-ar opri?

— Îl castrez!

Răspunsul ei a provocat un val de râsete, dar nu și din partea lui Cade. Din punctul meu de vedere, nu e deloc potrivit pentru ea. Și partea proastă e că sunt singura care vede asta.

Mi-am simțit telefonul vibrând în geantă și, când l-am scos, am crezut că am halucinații.

M: Știu că ești la petrecerea idiotului de Adams. Coboară jos sau toată lumea o să afle cine ești cu adevărat.

Mâinile au început să-mi tremure pe mobil și am înghițit în sec. Faptul că toată lumea e atentă la discuția dintre Hanna și Cade îmi dă ocazia perfectă să mă strecor afară.

Deși nu vreau să mă întâlnesc cu Mason și să suport o nouă criză de gelozie din partea lui, nu pot să îi spun nu. Ticălosul a filmat aproape toate scenele de sex dintre noi, iar când i-am spus că s-a terminat a început să mă șantajeze.

Nimeni nu poate să le vadă. Aș fi complet umilită și probabil Dax nici nu ar mai putea să se uite la mine. Trebuie să găsesc o modalitate să obțin filmulețele și să scap de nenorocit pentru totdeauna.

Am împins ușa blocului și l-am văzut de cealaltă parte a străzii, sprijinit de mașina lui.

— Ce vrei de data asta, Mason?

A tras lent din țigară și mi-a zâmbit arogant.

— E mai bun decât mine în pat?

Am oftat și m-am uitat în ochii lui disprețuitori. De câteva luni e convins că mă culc cu Daxton și asta i-a stârnit crizele de gelozie.

— Spune-mi ce vrei, Mason? Bani?

Familia lui a intrat în faliment recent și din cauza filmelor a reușit să mă stoarcă de bani aproape de fiecare dată.

— Oare cum ar reacționa Daxton Adams dacă i-aș arăta filmulețele cu tine? a spus lărgindu-și rânjetul. Pun pariu că fața lui ar face milioane.

Senzația de greață mi-a întors stomacul pe dos și mi-am închis ochii, încercând să îndepărtez acea imagine din capul meu.

— Cât vrei?

A eliberat fumul printre buze și apoi a strivit țigara.

— Zece mii, a trântit-o lacom.

M-am uitat la el complet uimită și pentru o clipă am crezut că glumește. Dar Mason nu glumește niciodată.

— Nu pot să îți dau atâția bani. Părinții mei nu o să îmi dea niciodată suma asta.

— Conduci un lanț hotelier, iubire. Sunt convins că ai de unde să faci rost de bani.

— Afacerea familiei mele nu e banca ta, nenorocitule! am mârâit.

Izbucnirea mea l-a făcut să își piardă zâmbetul, iar eu am înghițit în sec. M-am dat un pas înapoi, iar el a făcut unul spre mine.

— Atunci hai să vedem ce părere au prietenii tăi spre noua ta carieră.

Inima a început să-mi bată cu putere și când a trecut pe lângă mine nu am putut să mă mișc. Nu pot să îl las să distrugă totul. Nu pot să îl las să îmi distrugă toate prieteniile. Imaginea pe care Dax o are despre mine.

Am alergat după el și l-am prins de mână, reușind să îl țin pe loc.

— Dă-mi câteva zile și o să îți aduc banii, i-am spus disperată.

A încercat să se elibereze, întorcându-se cu fața la mine.

— Nu mai am nevoie de banii tăi. E mult mai amuzant să te transform în vedeta filmelor porno din orașul ăsta.

Îl țineam din ce în ce mai strâns și am început să ne luptăm unul cu celălalt. El să se elibereze, iar eu să îl împiedic să îmi distrugă și mai tare viața.

— Iris?

Mi-am auzit numele, dar nu am reușit să îmi ridic privirea. Sunt mult prea preocupată să îl țin pe Mason cât mai departe de clădire.

— Dă-mi drumul, cățea!

A reușit să se elibereze din strânsoarea mea și m-a împins cu putere.

— Iris!

Am auzit sunetul strident provocat de claxonul unei mașini, iar impactul mi-a provocat durere în fiecare parte a corpului.

Numele meu a fost ultimul lucru pe care l-am auzit înainte să mă cufund în întuneric.

Capitolul 2

Ivy

Am spus de atâtea ori că o să arunc telefoanele din preajma mea, dar de fiecare dată când o fac, bunicul îmi aduce altele noi.

E ziua mea liberă. Am o singură zi pe săptămână în care pot să mă răsfăț și un cretin trebuie să îmi strice ziua perfectă.

Mi-am scos capul de sub perne și am gemut ca un animal când a sunat telefonul. Mi-am deschis ochii și l-am căutat prin încăpere, înjurând bineînțeles când mi-am dat seama că eu sunt în pat, iar mobilul e pe fotoliul de lângă fereastră.

— Oricine ai fi, o să mori lent! am promis.

M-am dat jos din pat și aproape m-am lovit de podea cu cearșaful înfășurat în jurul meu. L-am smuls de pe mine și l-am aruncat pe saltea, enervându-mă și mai tare.

Mi-am dat părul din ochi și am apucat telefonul. Înainte să răspund, mi-am frecat ochii și am văzut numele fratelui meu pe ecran.

— Nu știu ce oră e în New York, dar aici e patru dimineața, Isaac. Sper că ai un motiv foarte bun pentru care...

— *Trebuie să vii acasă.*

Ce naiba e cu frații mei și cu obsesia asta a lor de a mă întoarce în acel cuib de vipere?

— Iris chiar nu știe când să renunțe, nu? Nu o să mă întorc acolo, Isaac, am spus hotărâtă. Și nu există un motiv suficient de puternic care să...

— *Iris e pe moarte.*

Patru cuvinte.

Patru cuvinte ca să mă dezechilibreze.

Patru cuvinte care să mă facă să îmi închid gura și să îmi uit orice pledoarie.

M-am așezat pe fotoliul din piele, continuând să țin telefonul lângă ureche. Mi-am privit unghiile de la picioare vopsite în negru și am înghițit în sec, încercând să îmi găsesc cuvintele potrivite.

— Trebuie să vii aici cât mai repede. S-ar putea să nu mai aibă nici douăzeci și patru de ore.

Lacrimile încep să îmi încețoșeze vederea și mi-am simțit corpul tremurând.

— O să vin cu primul avion, am spus cu vocea stinsă.

Am închis apelul și am lăsat telefonul să îmi alunece printre degete și să se lovească de podea.

Apoi am început să țip de groază.

— Scumpo?

Bunicul a venit în camera mea, îmbrăcat în halatul lui de noapte, și s-a apropiat cu grijă de mine. Motanul meu, Gray, a apărut imediat după el și a ajuns lângă mine înaintea bătrânului.

— Iris o să moară, am șoptit.

S-a așezat în genunchi în fața mea și mi-a luat mâinile în ale lui.

— Sora ta o să fie bine! mi-a promis. Dar acum are nevoie de noi, să fim alături de ea.

Am aprobat din cap și am înghițit în sec, simțind cum durerea începe să mă copleșească. Pentru câteva secunde, nu m-am putut mișca. Doar m-am uitat în ochii bunicului meu și am continuat să tremur.

Sora mea o să moară. Sora mea geamănă, cea pe care am abandonat-o împreună cu ceilalți, o să moară.

— Hai, iubito!

L-am lăsat să mă ridice în picioare și m-am prăbușit la pieptul lui, realizând cât de tare îmi tremură picioarele.

— O să fie bine, a spus sărutându-mă pe creștet. O să fiți amândouă bine.

Sora mea o să moară. Nimic nu o să mai fie bine. Jumătate din sufletul meu a murit în urmă cu șase ani, iar acum o să moară și cealaltă jumătate.

M-am sprijinit de comodă și m-am desprins de el ca să încep să mă îmbrac. Motanul a încercat să îmi atragă atenția cu mieunatul său, dar eram concentrată doar pe culoarea neagră a hainelor mele.

Sora mea geamănă o să moară. Iar eu nu mai pot să fac nimic pentru ea. Nu mai pot să o salvez.

***

Am tras aer adânc în piept și am coborât din taxi în fața spitalului St. Joseph, simțind zbuciumul sentimentelor care se luptau în sufletul meu.

M-am întors în orașul pe care am ajuns să îl detest, doar ca să o privesc pe sora mea cum moare. Și toate fantomele trecutului o să se întoarcă să mă bântuie.

Când bunicul meu și-a așezat palma pe spatele meu, am tresărit și mi-am întors capul spre el.

— Încă mai este timp.

Pentru ce? Pentru Iris sau pentru viața mea?

Am intrat pe ușile spitalului și am așteptat răbdătoare, în timp ce bunicul cerea indicații spre camera surorii mele.

Spitalul îmi trezește amintiri neplăcute și nu pot să opresc fiorul rece care îmi străbate șira spinării. Am sperat că nu o să mă mai întorc vreodată aici, dar destinul mereu se joacă cu mine și cu planurile mele.

Cu fiecare pas cu care mă apropii de Iris, frica mă copleșește din ce în ce mai tare. Sunt convinsă că o să mă întâlnesc nu doar cu familia mea, ci și cu toate persoanele dragi mie pe care le-am abandonat.

M-am oprit în capătul culoarului și am tras aer adânc în piept, încercând să cuprind cu privirea toate persoanele de lângă ușa salonului.

Fratele meu și soția sa, prietenele mele cele mai bune, bărbatul de care sora mea a fost mereu îndrăgostită și părinții mei. Toți și-au întors privirile spre mine și m-au analizat cu emoții diferite în ochi.

Hanna și Lauren cu un amestec de fericire și de compasiune, Isaac cu o ușurare și tristețe, Layla cu compasiune, Dax cu uimire, iar mama și tata sunt mai mult decât șocați de apariția mea.

— Nu îi lăsa să te pună la pământ, a șoptit persoana care m-a pus pe picioare cu ani în urmă.

Știu la cine se referă și nu am putut decât să aprob din cap. Părinții mei sunt mai mult decât complicați și pot să spun, cu cea mai mare sinceritate, că nu mai am nici cea mai mică fărâmă de iubire pentru ei.

Bunicul m-a împins spre mulțime și mi-am ținut capul cât mai sus, abținându-mă de la orice îmbrățișare și de la orice privire asupra părinților mei. M-am

oprit în fața ușii și mi-am pus mâna pe mica fereastră, privind la patul surorii mele.

— Care e situația?

Isaac s-a apropiat de mine și a oftat adânc, făcându-mă să îi simt durerea până în măduva oaselor.

— Nu mai are mult timp.

Șoapta lui răgușită aproape m-a făcut să mă prăbușesc, dar am încercat din răsputeri să fiu cât de tare îmi permite această situație.

Am împins ușa și am intrat în salon, cu teamă. Aparatele care o țin în viață pe sora mea îmi fac toate simțurile să o ia razna și simplul gând că ea e la un pas de moarte mă sperie cumplit.

Un geamăt de durere s-a strecurat printre buzele mele când i-am văzut corpul inert, acoperit de materialul alb. Tubul de oxigen e prins în nările ei, iar lovitura de la tâmplă probabil e recent cusută.

M-am apropiat de ea cu genunchii tremurând și m-am așezat pe scaunul mic de lângă patul ei. Am înghițit în sec și i-am luat palma, aproape rece, în a mea.

— Bună, surioară.

Lacrimile pe care le-am reținut până acum, au început să se prelingă pe obrajii mei.

— Îmi pare rău că nu am fost lângă tine, Iris.

Mi-am umezit buzele uscate și i-am mângâiat părul blond și scurt, așa cum făceam în copilăria noastră.

— Nu ar fi trebuit niciodată să te părăsesc. Ar fi trebuit să fiu aici cu tine.

Mi-am închis ochii și mi-am apăsat mâna ei de fruntea mea, încercând să îmi imaginez că totul e doar un coșmar, iar în momentul în care o să mă trezesc, o să o sun pe sora mea și o să știu că e bine.

— Nu poți să mori, Iris! Nu poți să mă lași singură, fără să îmi dai șansa să îmi îndrept greșelile!

Mi-am deschis ochii și m-am uitat la ea printre lacrimi, dorindu-mi să se întâmple un miracol.

— Îmi pare atât de rău că nu te-am ascultat. Dacă aș fi cedat insistențelor tale și aș fi fost aici, poate acum ai fi fost bine. Amândouă am fi fost bine.

Am încercat să zâmbesc și mi-am lăsat lacrimile să îi atingă pielea.

— Ai avut dreptate, să știi! am recunoscut. Am fost o lașă pentru că am fugit și încă sunt pentru că nu pot să îi înfrunt.

Mi-am așezat mâna liberă pe genunchiul ei și l-am strâns, dorindu-mi ca acest gest să o facă să își deschidă ochii.

— Dacă te trezești, îți promit că nu mai fug. Mă întorc acasă pentru totdeauna, Iris. Mă întorc acasă.

M-am uitat la ea și am izbucnit în lacrimi, știind că nu mă poate auzi. Știind că sora mea e ca și moartă.

— Te implor, vino înapoi! Nu mă abandona și tu, Iris! Întoarce-te la mine!

Mi-am lăsat capul pe trupul ei și am cuprins-o cu ambele brațe, rugându-mă mai tare ca oricând. Rugându-mă pentru viața surorii mele.

— E bine, am auzit vocea slabă. O să fie bine.

Brațele puternice ale lui Isaac s-au strâns în jurul meu și a încercat să mă ridice de pe scaun, însă strânsoarea mea s-a înăsprit, fiind mai determinată decât niciodată să nu plec de lângă sora mea.

— Are nevoie de liniște, Ivy. Nu poți să stai aici mai mult de zece minute.

— Nu îmi pasă! am început să țip. Ia-ți mâinile de pe mine, Isaac. Nu o pot abandona din nou.

De data asta voința lui a fost mai mare și a reușit să mă smulgă de lângă ea. Mi-a prins brațele și m-a forțat să mă uit în ochii lui.

— Ești aici. În momentul în care o să se trezească și o să te vadă, o să știe că ai fost lângă ea tot timpul.

Mi-am înghițit nodul din gât și am suspinat zgomotos.

— Și dacă nu o să se trezească niciodată?

Simplul gând mi-a provocat o nouă criză de plâns, dar asta nu l-a făcut pe fratele meu să își slăbească strânsoarea sau să mă privească cu compasiune.

— Înseamnă că ar fi trebuit să fii aici, alături de ea și nu pe alt continent, fugind ca ultima lașă.

Cuvintele lui m-au lovit direct în stomac și l-am lăsat să mă strângă la pieptul său. I-am simțit răsuflarea lângă urechea mea și am privit-o pe sora noastră peste umărul lui.

— O să fie bine, a încercat să mă mintă. Toți o să fim bine.

Am încercat să aprob din cap, dar sunt amorțită. Sora mea moare sub ochii mei, iar eu nu pot să mai fac nimic ca să o salvez. Se află pe acest pat nenorocit pentru că eu nu am fost în stare să o protejez.

L-am lăsat pe fratele meu să mă scoată din salon și am simțit tensiunea în momentul în care ușa s-a închis în spatele meu. M-am îndepărtat de Isaac cu câțiva pași și deja simt cum toată încăperea se învârte cu mine.

— Am nevoie de aer.

Am evitat îmbrățișările lui Lauren și ale Hannei, am încercat să nu mă uit la părinții mei și apoi am

început să alerg. Părul meu lung îmi acoperă chipul și înainte să apuc îl dau la o parte, am simțit că m-am lovit de ceva. Sau mai bine spus de cineva.

Două brațe puternice s-au înfășurat în jurul taliei mele și m-au împiedicat să cad pe podea. Mi-am dat părul pe spate, iar când mi-am ridicat capul și m-am uitat la persoana de care m-am lovit, am înghițit în sec.

— Jared!

Mâna lui a urcat pe spatele meu și apoi mi-a atins obrazul, ștergându-mi lacrimile. Niciunul nu a mai spus nimic. Eu mă uit în ochii lui albaștri, care m-au făcut să îmi pierd capul cu fiecare privire, iar el se uită în ochii mei căprui.

Un val de căldură mi-a cuprins corpul, de parcă eram într-o saună.

— Chiar ești tu! a spus nevenindu-i să creadă.

Degetul lui mare se plimbă peste buzele mele, iar eu simt cum inima mi-o ia razna cu fiecare secundă în care zăbovesc sub atingerea sa.

Mi-am pus mâinile pe pieptul său și am încercat să mă eliberez, dar el e hotărât să nu mă lase să plec. Și îmi este frică de asta. Mereu mi-a fost frică să mă întorc la el.

— Deja vrei să fugi de mine? Nu ai obosit timp de șase ani?

Am înghițit în sec și un mic zâmbet mi s-a arcuit pe buze.

— Nu pot să fac asta acum, Jared. Nu când sora mea poate să moară în orice clipă. Am nevoie doar de aer curat.

Mâinile i-au căzut pe lângă corp și pentru câteva secunde m-am simțit dezamăgită.

Mi-am lăsat capul în jos și am încercat să plec, dar nu mi-a permis să fac decât un pas, înainte să mă apuce de încheietură și să mă oprească.

— Atunci lasă-mă să te însoțesc.

Nu, nu, nu. O să complici și mai tare totul și în acest moment nu există loc de complicații în viața mea.

— Nu o să fug, Jared, i-am promis.

Mi-a zâmbit și și-a strecurat degetele între ale mele, strângându-le ușor.

— Nu mai ai cum. Ți-am spus că dacă faci greșeala să te întorci, nu o să mai poți fugi de mine. Și eu îmi țin întotdeauna promisiunile.

Am înghițit în sec, dar mi-am ținut gura închisă în timp ce am ieșit în parcul din curtea interioară a spitalului. M-am uitat la mâinile noastre împreunate și nu am putut să îmi rețin zâmbetul.

Totul pare atât de natural între noi. De parcă cei șase ani de despărțire nici nu ar fi existat. De parcă am fi înapoi în timp și povestea noastră e complet diferită.

— S-a schimbat starea lui Iris?

Ne-am așezat pe una dintre băncile libere și am dezaprobat din cap, oftând cu putere.

— Isaac spune că speranțele sunt aproape nule. Și eu încă cred că totul e doar un coșmar mizerabil.

Am încercat să nu mă uit la el. Dacă o fac, totul se duce de râpă. Toată încercarea mea de a fi puternică dispare și nu o să mai pot pleca de aici. În toată această perioadă trebuie să stau cât mai departe de Jared. Dar cum o să reușesc, când îmi doresc atât de mult să fiu cu el?

— E prea ireal, a spus cu tristețe. Dar Iris mereu a fost puternică și sunt convins că o să treacă și peste asta.

Am cedat impulsului și m-am uitat la chipul lui superb, dându-i inimii mele un motiv să fie fericită.

— Îmi e frică, am recunoscut. Încă nu sunt pregătită să o pierd.

Am încercat să mă lupt cu lacrimile și să le țin în frâu cât mai mult timp.

— Nici ea nu a fost pregătită când ai părăsit-o, a spus lovindu-mă sub centură. Niciunul dintre noi nu a fost.

Am oftat cu putere și am dezaprobat din cap, privindu-mi espadrilele negre.

— Mai întâi Isaac, acum tu. Aveți de gând să profitați de ocazia asta și să mă jupuiți?

Mi-am întors capul și l-am privit furioasă pe bărbatul pe care îl iubesc.

— Ați plănuit asta cât mă așteptați? Cine urmează să îmi arunce trecutul în față? Hanna? Lauren?

A continuat să mă privească, fără să vorbească, scoțându-mă complet din minți.

— Nu am nevoie de toate porcăriile astea acum, am spus încercând să mă temperez. Nu vreau decât ca sora mea să fie bine și voi puteți să vă duceți la dracu cu toții.

M-am ridicat în picioare cu gândul să mă îndepărtez cât mai mult de el și de atitudinea lui arogantă, demnă de un Wright.

— Ți-am spus că îmi țin promisiunile, Ivy. Nu o să mai scapi de mine atât de ușor.

M-am oprit și am început să râd de așa-zisa lui amenințare. Am dat din cap și m-am întors pe călcâie pentru a-l putea privi în ochi.

— Și dacă nu vreau să fiu cu tine?

Zâmbetul lui nimicitor mi-a provocat un gol în stomac, iar când s-a ridicat în picioare, am știut că e pregătit de atac.

— Vrei să fii cu mine, Ivy! a spus sigur pe el.

Siguranța lui mi-a stârnit un val de râsete și mi-am dat o șuviță de păr după ureche.

— Ei bine, cel puțin știu că aroganța ta nu s-a diminuat absolut deloc în ultimii ani.

— Poți să te minți singură cât dorești, iubito. Dar dacă nu ai vrea să fii cu mine, nu m-ai ruga din priviri să te sărut și să potolesc focul pe care l-am aprins cu atâția ani în urmă.

Mi-aș dori să îl pocnesc și să îi îndepărtez zâmbetul arogant care continuă să mă tulbure. Mi-ar plăcea să îi spun că nu are dreptate și că nu simt nimic pentru el. Dar adevărul e cu totul diferit și niciodată nu o să mă opresc din a regreta greșelile stupide pe care le-am făcut în trecut.

— Nu mai ai nicio replică? Nu mai încerci să găsești o cale de a fugi?

Pumnii și dinții mi s-au strâns în același timp și am început să mârâi cuvintele, în loc să le rostesc cu gura deschisă.

— Ești un ticălos arogant și mi-ar plăcea enorm să...

— Ivy!

Vocea cumnatei mele m-a făcut să îmi opresc valul de înjurături pregătite pentru bărbatul din fața mea și mi-am întors capul.

Ochii ei roșii și durerea din privire prevestesc dezastrul pentru care nu sunt pregătită.

— Iris a murit!

Capitolul 3

Drumul până la salonul surorii mele mi s-a părut infernal de lung. Chiar dacă am început să alerg încă de când Layla a rostit acele cuvinte oribile, am senzația că nu o să mai ajung nicicând lângă ea.

M-am oprit în capătul holului și am tras aer adânc în piept, ignorând complet durerea și senzația de arsură din gât. În acest moment nu îmi doresc decât să ajung cât mai aproape de ea.

Mi-am înghițit saliva și m-am apropiat de ușă, ignorând suspinele și plânsetele din jurul meu.

— Nu!

Mama s-a pus în fața mea și m-a privit furioasă, încercând să mă convingă cu lacrimile ei false.

— Nu mai poți să faci nimic, așa că mai bine îl lași pe doctor să își facă treaba.

Mi-am strâns pumnul cu putere și am numărat până la cinci, ca să nu îmi lovesc propria mamă. În schimb, mi-am așezat mâna pe umărul ei și am împins-o cât de tare am putut.

— Dă-te din fața mea! am scrâșnit.

Am deschis ușa și l-am văzut pe doctor aplecat deasupra surorii mele, încercând să îi îndepărteze tubul de oxigen.

— Nu!

Bărbatul și-a întors capul spre mine și a răsuflat deznădăjduit.

— Îmi pare rău, Ivy.

M-am oprit lângă pat și i-am dat mâinile la o parte, plângând.

— Caleb, pornește aparatele! am țipat la el.

Roșcatul m-a privit cu compasiune, lucru pe care îl urăsc, adâncindu-mi durerea.

— Nu e moartă! am continuat să țip. Pornește aparatele pentru că nu e moartă. Sora mea nu e moartă.

Am tras aer în piept și mi-am coborât privirea asupra trupului ei inert. Mâna mea i-a atins chipul, iar în interiorul meu parcă s-a declanșat o explozie.

Am căzut peste trupul neînsuflețit al surorii mele și am început să plâng. Plângeam cu ochii strâns închiși, iar corpul îmi tremura din toate încheieturile.

Simțeam brațele fratelui meu cum mă cuprind și mă ridică la pieptul său. Am început să mă zbat și să lovesc cu picioarele, dar tot ce reușesc e să îl fac să își înăsprească strânsoarea.

— Ivy, trebuie să o lăsăm să plece.

Vocea lui tremură și chiar dacă încearcă să fie cu picioarele pe pământ, știu că e la fel de devastat ca mine.

— Nu e moartă! am șoptit. Isaac, nu e moartă!

Mi-am lăsat capul pe umărul lui, eliberând urletul din adâncul plămânilor mei.

— Adu-o înapoi! Te rog, te rog! Adu-o înapoi!

Fratele meu m-a întors cu fața la el și mi-a apăsat chipul în pieptul său, împingându-mă spre ușă.

Sora mea e moartă!

Sora mea e moartă!

— Ți-am spus să stai deoparte.

Vocea mamei mele a răsunat ca un tunet în capul meu. M-am dat un pas înapoi și m-am desprins de fratele meu, însă a continuat să mă țină de mâini, cunoscându-mă prea bine.

— Asta ai vrut mereu. Să stau departe de ea, ca să o poți manipula după bunul tău plac.

Am încercat să mă reped asupra ei, dar Isaac m-a prins între brațele sale puternice.

— Nu e momentul potrivit pentru asta. Trebuie să ne ocupăm de înmormântare.

Am pufnit în râs, privind-o pe femeie printre lacrimi, dorindu-mi să fie ea în locul surorii mele.

— Da, hai să facem cea mai fastuoasă înmormântare, ca ziarele să vorbesc despre asta zile întregi. Să o picteze pe măreața Loreen Scott ca victima perfectă. Ca toată lumea să afle cât de mult suferă această pierdere, am scuipat dezgustată. La urma urmei, asta e tot ce contează, nu? Ca imaginea ta perfectă să rămână intactă.

Înainte să aibă vreo șansă la replică, Isaac m-a luat pe sus și m-a scos din spital, înainte să îmi înfig ghearele și în altcineva.

***

— Ești sigură că vrei asta?

Isaac a deschis ușa apartamentului și m-a privit îngrijorat. Cu o oră în urmă, am îngropat-o pe sora noastră, iar acum suntem în apartamentul ei.

Am înghițit în sec și am tras aer adânc în piept înainte să pășesc în încăpere. Imediat am început să analizez locul, în timp ce fratele meu închidea ușa în urma lui.

Mă așteptam să fie un penthouse spațios, decorat în tonuri moderne, însă apartamentul mic de la etajul doi are amprenta vintage pe care Iris a adorat-o mereu.

Am deschis cea mai apropiată ușă, nimerind dormitorul ei. Mi-am închis ochii pentru câteva secunde și mi-am făcut curaj să îmi continui drumul.

Patul e perfect ordonat, exact ca ea. Mica fereastră are perdelele trase, iar lumina naturală abia dacă poate să pătrundă printre ele. Pe biroul ei am văzut dosarele

cu emblema hotelului, care sunt la fel de ordonate ca restul camerei.

— Chiar nu s-a schimbat deloc, am șoptit cu lacrimi în ochi.

Am zâmbit și am luat rama de pe birou între degete. Imaginea mi-a făcut inima să mi se strângă de emoție și am suspinat, străduindu-mă să nu plâng. Eu, ea și Isaac, în prima excursie cu familia Wright. Prima oară când am avut o vacanță adevărată.

Am mângâiat sticla în dreptul chipului ei și apoi am lăsat-o la locul ei cu un oftat.

— Ce o să facem cu locul ăsta?

Fratele meu a lăsat cutia de carton pe birou și a pus dosarele în ea.

— Cel mai bine e să îl vindem.

M-am uitat urât la el, dar e mult prea preocupat cu aranjatul hârțoagelor ca să mă bage în seamă.

— În niciun caz!

Mâinile lui s-au oprit pe marginile cutiei și a oftat cu putere, plecându-și capul.

— Nici eu, nici tu nu o să mai venim vreodată aici. Ai o idee mai bună?

Nu pot să nu îi dau dreptate. Nu o să mai pot veni aici, știind că ea e moartă. Dar și-a pus sufletul în locul ăsta și a fost atât de entuziasmată când s-a mutat aici.

— Tocmai am trântit ultima cutie și am o sticlă de vin de Porto.

Am continuat să analizez bilanțul din fața ochilor, zâmbind larg.

— Mi-ar plăcea să fiu acolo și să desfacem sticla, dar momentan sunt prinsă cu chestii administrative.

A pufnit și am auzit o bufnitură, știind că s-a trântit pe noua ei canapea.

— Sună ca o scuză pentru sex.

Am început să râd și am lăsat foaia să cadă pe birou. Mi-am scos pantofii și m-am întors cu fața spre râul Tamisa.

— Bună idee. Am un contabil care mă tot îngroapă în flori și în încercări patetice de a mă scoate la întâlnire.

Am început amândouă să râdem în timp ce eu mă leagăn în scaunul de piele.

— Ești sigură de mutare?

Oftatul ei mi-a confirmat îndoielile și știu că în spatele acestei acțiuni stă mai mult decât voința surorii mele.

— Absolut! În plus, e exact ce îmi trebuie. Suficient de departe de mama și de tata, dar aproape de centru și de hotel. E suficient de spațios și în sfârșit pot să îl decorez după bunul meu plac și nu după ultimele tendințe discutate la club.

Clubul ăla nenorocit, unde mama își petrece fiecare weekend, mereu ne-a adus belele.

— Dacă asta te face fericită, atunci mă bucur pentru tine, am spus încurajând-o. Și încă aștept fotografii.

— Îndată ce termin cu redecorarea. Ivy, nu m-am simțit niciodată mai liberă, a spus cu un chicotit. În sfârșit pot să fiu eu.

Dar bucuria ta nu a durat prea mult, surioară. Ai fost smulsă de lângă noi mult prea devreme.

— Isaac?

— Hm?

A pus capacul la cutie și s-a uitat la mine, așteptând întrebarea. Mi-am trecut limba peste buze și m-am uitat în ochii lui.

— De ce a murit?

Și-a închis ochii și degetele i s-au strâns pe cutie, până i s-au albit încheieturile.

— A fost lovită de o mașină.

M-am așezat pe marginea patului și am început să analizez informația. Dintr-un anume motiv, nu prea pot să înțeleg asta. Iris e, a fost, cea mai atentă persoană din lume. Îmi e greu să cred că nu a putut să vadă asta.

— Încetează! mi-a ordonat.

Fratele meu s-a așezat lângă mine și mi-a luat mâinile în ale lui.

— Nu o mai putem aduce înapoi, indiferent cât de mult am încerca. Trebuie să ne obișnuim cu ideea, Ivy, și cred că e timpul să te gândești la întoarcerea ta definitivă aici.

Am zâmbit și m-am ridicat în picioare, încercând să ignor suspinul adânc al fratelui meu.

— Nu pot să mă gândesc la așa ceva în acest moment.

— Îmi pare rău să te dezamăgesc, dar trebuie să te hotărăști cât mai repede. Asta dacă nu vrei să îți pierzi partea din afacere.

Privirea mea l-a fulgerat, dar nu prea a dat doi bani pe asta sau pe faptul că urmează să mă calce rău de tot pe nervi.

— Poți să îți scoți colții la mine, dar nu eu am făcut regulile jocului.

Am început să râd și m-am uitat la el, începând să îmi dau seama de planul lui. Și trebuie să recunosc că e destul de bun.

— Doar nu ai de gând să preiei responsabilitățile ei?

Isaac s-a ridicat în picioare și a luat cutia între mâini, apoi a făcut un pas spre mine.

— Sunt căsătorit și deja conduc hotelurile din patru orașe, iar contabilitatea pentru ele nu e ceea ce îmi doresc.

— Și pentru că eu sunt singură, pot să o preiau? Ești așa un încrezut! am spus dându-mi ochii peste cap.

A ridicat din umeri și mi-a zâmbit.

— Sunt doar un frate care și-a pierdut o soră și nu vrea să o piardă și pe cealaltă.

Iar cu asta mi-a distrus orice argument și orice insultă pregătită pentru el și pentru ideea lui cretină. Dar știu cât de greu i-a fost în tot acest timp. A trebuit să lupte cu mama și cu tata ca să poată fi fericit, mai ales că ei nu au fost niciodată de acord cu căsătoria dintre el și o membră a familiei Gray.

M-am dus după el și am privit camera pentru ultima oară, înainte să închid ușa și să oftez.

Fratele meu se strecurase în bucătărie și își umplea un pahar cu apă.

— Știi că te iubesc, nu?

A zâmbit și dintr-o singură înghițitură a golit paharul și l-a pus la locul lui.

— Am o idee vagă și ar trebui să îmi împrospătezi memoria.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap, în timp ce m-am apropiat de fratele meu și l-am îmbrățișat.

— Știu că nu prea am fost aici, dar tu o să fii mereu fratele meu mai mare și nu o să încetez niciodată să te iubesc.

— Iar eu o să fiu mereu aici, Ivy, a spus sărutându-mă pe frunte. Trebuie să ai încredere în mine și să mă lași să te ajut.

Dacă ar fi atât de ușor. Nu pot să las păcatele mele să se răsfrângă asupra ta.

— Îți promit că o să fii primul care o să afle problemele mele.

Am rămas îmbrățișați și nu am mai spus nimic, bucurându-ne de unul dintre momentele frate-soră, care mi-a lipsit atât de mult.

— Hai să mergem acasă. Layla a început să gătească mâncare comestibilă.

Am început să râd și m-am dat în spate, bucurându-mă de zâmbetul uriaș al fratelui meu.

O ador pe Layla și cred că e cea mai bună femeie pentru fratele meu, dar când vine vorba de mâncare, trebuie să fugi cât mai poți.

— Poate mâine seară. Acum trebuie să am o discuție cu o anumită persoană.

A ridicat o sprânceană, iar eu am continuat să zâmbesc, ridicând ușor din umeri. Isaac și-a luat cutia cu dosare și am ieșit amândoi din apartament. Ne-am oprit dincolo de ușă și ne-am uitat în interior, suspinând în același timp.

M-am uitat la fratele meu mai mare și ne-am împreunat mâinile pe clanță, trăgând ușa spre noi. Isaac a introdus cheia în broască și a răsucit-o, încuind apartamentul.

— O să fim bine, a spus în încercarea de a fi tare.

Mi-am înfășurat mâna în jurul brațului său și mi-am lăsat capul pe umărul său, fără să îmi iau privirea de la ușa neagră a apartamentului.

— Trebuie să fim bine. Așa și-ar fi dorit și ea.

Nu o să mai fug, Iris. Nu o să mai fiu o lașă. Îmi pare rău că moartea ta a fost cea care mi-a deschis ochii.

Capitolul 4

Am tras aer în piept și am continuat să mă zgâiesc la ușă, încercând să îmi fac curaj.

Nu se poate întâmpla nimic rău. O să avem o conversație normală, o să mâncăm împreună, apoi eu o să îmi iau adio și nu o să mă mai întorc niciodată. Da. Ăsta e un plan bun. Trebuie să mă țin de el.

Mi-am apăsat pumnul pe ușa masivă de lemn și am așteptat cuminte. M-am uitat lângă toc, căutând o sonerie, dar cred că e prea scumpă pentru el o astfel de achiziție.

Câteva secunde mai târziu, i-am auzit pașii apăsați și ușa s-a deschis.

— Bună!

Răsuflă greu, îmbrăcat în echipamentul lui sport, cu părul lipit pe frunte din cauza transpirației. Iar inima aproape că mi s-a oprit când am dat ochii cu el.

— Ce cauți aici?

Am ridicat pachetele cu mâncare și am zâmbit, încercând să mă concentrez asupra planului meu și nu asupra lui și a fierbințelii care împresoară trupul, puțin câte puțin.

— M-am gândit să luăm masa împreună.

Un zâmbet larg i s-a arcuit pe buze și mi-am strâns degetele în jurul mâncării, abținându-mi orice impuls sălbatic.

— Dacă nu ai și bere, nu intri aici.

Mă așteptam să spună asta, așa că am ridicat doza cu bere Tsingtao și am zâmbit.

Jared și-a îndepărtat șuvițele de păr de pe frunte și s-a dat la o parte, făcându-mi loc să intru în fostul apartament al lui Ethan Wright.

— Încă mai faci sport acasă?

A închis ușa în spatele meu și mi-a luat pachetele din mâini, îndreptându-se spre bucătăria deschisă.

— Am modernizat puțin sala lui tata și e o investiție bună.

L-am urmat îndeaproape, analizând în același timp și apartamentul.

Ethan și Eva nu au stat prea mult pe aici, după ce s-a născut Lauren și s-au mutat într-o casă mult mai mare decât asta, în Long Island. Nu am înțeles niciodată de ce au vrut să se mute la optzeci de kilometri de New York, dar Eva mi-a spus mult mai târziu că a vrut libertate și să fugă cât mai mult de aglomerația specifică metropolei.

— De unde ai știut că stau aici?

Mi-am desprins privirea de pe unul dintre peisajele lui Van Gogh din sufragerie și mi-am dat geaca de piele jos.

— Iris m-a ținut la curent cu toate detaliile despre toată lumea, am spus ridicând ușor din umeri.

Mi-am lăsat geaca pe unul dintre scaunele de la bar și nu am mai spus nimic pentru câteva secunde. Jared a început să despacheteze mâncarea și mi-a aruncat o privire rapidă.

— În plus, apartamentul era în renovare când am plecat, i-am amintit cu o voce scăzută.

Mâinile i s-au oprit, însă a continuat să se uite în punga cu mâncare.

Bună treabă, Ivy. Ai reușit să tensionezi și mai tare situația. Numai tu puteai să faci așa ceva.

Brunetul și-a dres glasul, apoi și-a ridicat capul și m-a privit.

— Ai nevoie de farfurie?

Am dezaprobat din cap, mi-am luat cutia cu mâncare împreună cu o sticlă de bere și m-am îndreptat spre colțarul din mijlocul sufrageriei.

Jared mi s-a alăturat și mi-a întins o furculiță, înainte să se așeze lângă mine.

— Ți-ai amintit!

A zâmbit și a desfăcut sticlele de bere, apoi m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Nu am uitat nimic, Ivy. Și nici nu o să uit vreodată.

Mi-am coborât privirea în puiul Gong Bao și am înghițit în sec, simțindu-mi obrajii în flăcări. Jared a început să mănânce din carnea sa dulce de porc, fără să se uite la mine sau să îmi adreseze vreun cuvânt.

Am mușcat dintr-o bucată de pui și i-am aruncat o privire pe furiș, înainte să îmi fac curaj și să vorbesc.

— Nu mă întrebi de ce sunt aici?

Bărbatul a oftat și s-a lăsat pe spătarul canapelei, continuând să mestece.

— Stai cu Layla și Isaac și nu ai chef de întrebări și să pună presiune asupra ta. Fetele ți-ar aplica același tratament. Îți urăști părinții și mai degrabă ți-a tăia venele decât să stai cu ei. Iar cu mine mereu ți-ai găsit liniștea. Deci, ești aici ca să vorbești despre moartea lui Iris și probabil să îmi spui că o să pleci. Probabil dacă bei suficiente beri, o să vrei și sex.

Am început să râd, minunându-mă cât de bine mă cunoaște, chiar și după șase ani de despărțire.

— Ți-a mai spus cineva că ești incredibil de arogant?

M-a privit și ne-am zâmbit reciproc.

— Pentru că vreau să mă culc cu tine sau pentru că știu ce gândești?

Am ridicat din umeri și am băgat o nouă bucată de pui în gură.

— Pur și simplu pentru că ești tu.

A început să râdă și s-a întins după sticla lui de bere. Mi-am lăsat cutia pe masa de sticlă și am prins gâtul sticlei. După ce le-am ciocnit între ele, am luat amândoi o înghițitură bună și ne-am afundat în canapea.

— Chiar ai de gând să pleci?

Am început să învârt sticla în mâini și să îmi concentrez atenția asupra etichetei cu litere ciudate.

— Dacă îți spun da, ai de gând să mă oprești?

— Nu te-am oprit acum șase ani, nu o s-o fac nici acum, Ivy, a spus sincer. Te iubesc, dar nu te pot forța să fii cu mine, dacă tu nu îți dorești asta cu adevărat.

Acum șase ani, viața mea s-a dus de râpă și le-am rănit și pe persoanele pe care le iubesc.

— Am auzit că a mers la Harvard.

Jared a pufnit trântind sticla de bere pe masă și mi-a aruncat o privire care m-a speriat.

— Poate să urmeze toate facultățile din Ivy League, dar o să rămână același nenorocit fricos, care se ascunde după tatăl său.

Am deschis cutia Pandorei și cred că o să am parte de confruntarea de care am fugit, timp de șase ani.

— Jared, îmi pare rău, am șoptit.

— Pentru ce? Pentru că m-ai folosit ca să îți pierzi virginitatea sau pentru că te-ai urcat în primul avion și nu te-ai mai uitat înapoi?

Da, chiar am deschis cutia Pandorei, iar acum Jared e mai furios ca oricând și e mai mult decât pregătit pentru o confruntare.

Mi-am lăsat sticla lângă a lui și am oftat cu putere.

— Am procedat greșit și îmi pare foarte rău. Nu am vrut niciodată să te rănesc.

A început să râdă și s-a uitat la mine cu o privire încărcată de ironie și de furie.

— Nu, doar mi-ai călcat inima în picioare și nici măcar nu te-ai deranjat să îmi dai un telefon după ce ai plecat din patul meu.

Mi-am închis ochii și i-am strâns cu putere, dorindu-mi să șterg acele amintiri din trecutul nostru. Dar știu că e imposibil, iar acum nu pot decât să suport consecințele.

— Aveam nevoie de timp.

— Șase ani nenorociți?! a țipat brusc, lăsându-și palma să se izbească de spătarul canapelei.

— Știi de câte ori am implorat-o pe sora ta să mă ajute? Știi de câte ori m-a oprit în aeroport, ca să nu vin la tine?

— Jared, am încercat să îl întrerup privindu-l în ochi.

— Nu știi nimic!

S-a ridicat în picioare și a început să se plimbe în jurul mesei, aproape scoțând fum pe nări.

— În acel moment nu te-am recunoscut.

S-a uitat la mine și m-a făcut să înghit în sec, cuvintele sale având o încărcătură emoțională puternică asupra mea.

— Ivy Scott, cea mai sinceră persoană pe care am cunoscut-o, cea mai sălbatică, cea mai curajoasă, s-a transformat într-o lașă nenorocită, care a plecat cu prima ocazie, a spus tăind aerul cu mâna.

S-a apropiat de mine și mi-am simțit părul ridicându-mi-se pe mâini, cu fiecare pas pe care îl făcea.

— Te-am lăsat să mă folosești și m-am urât pentru asta, a spus cu o privire întunecată. Nu ar fi trebuit să te las să mă convingi.

Și-a pus mâinile de o parte și de alta a trupului meu, făcându-mă să respir mai greu. Mult mai greu.

— După ce ai plecat, mi-am dorit ca Iris să fie tu. Mi-am imaginat că ești tu și am vrut să o ating, așa cum te-am atins pe tine.

Valul de căldură mi-a străbătut fiecare centimetru din corp și răsuflarea lui caldă pe chipul meu îmi taie și mai tare respirația.

— Am vrut să te uit în brațele ei. Am vrut să îmi continui viața și să te uit.

Durerea mi-a umplut inima și am încercat să plec, înainte să încep să plâng în fața lui. Dar m-a împins înapoi pe canapea, brutal și m-a obligat să rămân în capcana sa.

— Dar știi de ce nu am reușit?

Mi-a prins bărbia între degetele sale și m-a forțat să îl privesc în ochi.

— Pentru că te iubesc. Te-am iubit de când te-am cunoscut, te-am iubit când m-ai tratat ca pe o cârpă și încă te iubesc, chiar și după ce m-ai părăsit.

S-a îndepărtat de mine în același moment în care lacrimile au început să mi se prelingă pe obraji. Am tras aer adânc în piept și mi-am simțit tremuratul din picioare și din mâini.

— Cred că e mai bine să pleci.

Da, cred că asta e cel mai bine. Să plec din apartamentul lui și din viața lui pentru totdeauna.

M-am ridicat în picioare și m-am uitat la resturile de mâncare și la sticlele de bere începute. Jared s-a oprit în fața ferestrei, cu spatele încordat și cu pumnii încleștați.

Nu pot să mai plec. Nu pot să îl las din nou în urmă, când inima mea tânjește după el. Trebuie să rămân și să lupt cu trecutul pentru viitorul nostru.

— Jared.

A oftat și și-a sprijinit brațul de fereastră, continuând să privească orașul puternic luminat.

— Doar pleacă, a mormăit. Știi deja cum să faci asta.

Mi-am înghițit durerea și m-am apropiat de el. Când i-am atins umărul, a rămas la fel de nemișcat. Nici nu m-a privit.

— Sunt aici ca să rămân, Jared.

Câteva secunde mai târziu, după ce cuvintele mele s-au conectat cu gândurile lui, s-a uitat la mine.

— Minți!

Am început să râd și mi-am lăsat o lacrimă să-mi alunece pe piele, în timp ce îi priveam buzele.

— Sărută-mă! Sărută-mă și lasă-mă să repar trecutul.

Mi-a prins ceafa și mi-a tras chipul spre al său, iar buzele noastre s-au unit. Am gemut la unison, fericiți că ne atingem după atâta timp. Am încercat să-mi ignor nodul de emoție din stomac și mi-am răsucit capul, adâncind sărutul nostru.

Mi-a cuprins talia și m-a smucit spre el, făcându-mi trupul să se izbească de al lui. M-am prins de umerii săi lați și mi-am dat capul pe spate, lăsându-i buzele să îmi atingă gâtul.

Întregul corp mi s-a cutremurat sub atingerea sa, iar căldura a început să mă cuprindă, cu o lentoare năucitoare.

— Dacă mă minți, o s-o încurci rău de tot, m-a avertizat.

Mâinile sale mi-au coborât pe coapse și m-a ridicat la pieptul său.

Mi-am înfipt mâinile în părul său încă ud și l-am tras de șuvițe, în joacă.

— Fericire. Asta e tot ce îmi doresc. Iar tu ești fericirea mea, Jared. O să fii fericirea mea pentru totdeauna.

A trecut prin sufragerie, a urcat treptele și m-a dus în camera lui. M-a lăsat pe cearșafurile reci și a continuat să mă sărute. Mâinile lui sunt mult prea cuminți pentru mine, iar când mi-am coborât mâna pe pantalonii săi de sport, a început să râdă.

— Nu acum, iubito.

Mi-a dus mâna pe lângă cap și și-a lăsat întreaga greutate pe mine, îngreunându-mi respirația.

— Încă sunt furios pe tine și nu vreau să am sentimentul ăsta când fac dragoste cu tine.

Mi-a mângâiat obrazul și m-a sărutat pe vârful nasului.

— Ivy, sper că ai vorbit serios, pentru că nu pot să mai trec printr-o trădare.

Am zâmbit și mi-am apăsat buzele de ale sale.

— Mai degrabă mi-aș scoate inima din piept decât să te rănesc din nou.

Zâmbetul lui larg m-a făcut să suspin fericită. Jared s-a așezat lângă mine și m-a tras la pieptul său.

Trebuie să îmi fac curaj să îi spun. Dar cum pot să o fac, fără să îl rănesc. Cum pot să îi spun secretul meu, fără să îl pierd?

M-a sărutat pe creștet și a început să își miște mâna, în sus și în jos pe brațul meu.

Acum mă simt în siguranță. În brațele lui sunt fericită, iar el mă face să mă simt curajoasă. Iar acum trebuie să îmi dau seama cum să nu stric și mai mult relația noastră.

Trebuie să facem pași mici și Dumnezeu să ne ajute când o să vină dezastrul.

Capitolul 5

— Și astea.

Secretara mi-a trântit cel de-al treilea teanc de dosare pe birou și a încercat să îmi zâmbească, dar nu cred că e capabilă de așa ceva. Nici măcar nu știu cum a reușit Iris să lucreze cu ea atâta timp.

— De ce sunt atât de multe? am întrebat oftând, privind maldărul de papetărie.

Femeia a strâmbat din nas și a adoptat o poziție ostilă, trecându-și mâna prin tunsoarea ei ciudat de scurtă.

— Pentru că s-au achiziționat foarte multe produse, iar Iris și-a cam neglijat treaba.

Familiaritatea cu care vorbește despre sora mea și tonul ei rece și indiferent m-au făcut să îmi strâng pumnii și să o privesc cu atenție.

— Cred că ai vrut să spui domnișoara Iris, am mormăit luând următorul dosar.

Sprâncenele i s-au ridicat în sus și aproape s-au lovit de rădăcina părului ei urât. Și-a aranjat ochelarii pe vârful nasului și a mormăit în barbă, încercând să nu se facă auzită. Dar cuvântul *mucoasă*, rostit pe un ton de răutate, nu e deloc mut. Mai ales pentru urechile mele.

— Și mama se ocupă de contabilitate, am continuat încercând să îmi păstrez calmul. Ea de ce nu a ajuns la zi cu îndatoririle ei?

Și-a dres glasul, și-a strâns agenda în mâini, dar nu a mai scos niciun cuvânt. Iar eu mi-am dat seama ce se

întâmplă de fapt și am început să o înjur pe sora mea, chiar dacă e moartă doar de două zile.

— Eu nu sunt Iris.

M-am ridicat în picioare, am luat cel mai stufos dintre dosare între mâini și i l-am împins urâțeniei, făcând-o să își scape agenda pe podea.

— Pe mine nu mă poți păcăli și nici nu mă poți manipula.

Am deschis cel de-al doilea dosar și am golit jumătate din hârtii, aruncându-le pur și simplu peste dosarul din brațele secretarei.

— Doar pentru că o să preiau responsabilitățile lui Iris, asta nu înseamnă că o să fiu și luată peste picior. Actele o să ajungă la Loreen și o să își facă treaba, altfel o să vă concediez pe amândouă, am amenințat-o.

— Dar nu poți să faci așa ceva! a spus speriată, cu ochii cât cepele.

Nemulțumirea ei m-a făcut să zâmbesc și am închis dosarele. Mi-am sprijinit mâinile pe birou și m-am uitat în ochii șocați ai urâtei.

— Sunt moștenitoarea a jumătate din acest imperiu hotelier, am început gesticulând cu o mână în aer. Am condus locațiile din Londra, Berlin, Madrid și Viena. Bunicul meu e cel care a construit locul tău de muncă, iar fratele meu e șeful tău. Explică-mi mai bine, de ce nu pot să fac ceea ce vreau?

Am așteptat răspunsul ei cu zâmbetul pe buze și când nu am primit decât un nas strâmb și o pereche de buze urât arcuite, am zâmbit triumfătoare.

— Știi ce? Cred că Loreen are nevoie de o doză zdravănă de muncă.

Am luat toate dosarele și i le-am împins secretarei, acoperindu-i aproape toată fața.

— Dar doamna Scott nu este aici, a spus bombănit din spatele actelor. E la clubul din Hamptons.

Normal că e acolo. Nenorocita s-a dus să se plângă prietenilor ei și să pară victima perfectă.

— Atunci cred că e timpul să îi întrerupi baia cu nămol. Le vreau terminate în două zile, fără niciun comentariu.

Mi-am luat telefonul și am părăsit biroul, zâmbind pentru câteva secunde.

Doamne, e atât de bine să fii o scorpie uneori!

M-am îndreptat spre lift și am urcat până la penultimul etaj, îndreptându-mă spre biroul fratelui meu.

Trebuie să vorbesc cu el și să discutăm despre noul meu birou. Nici în ruptul capului nu o să stau la primul etaj, la o ușă distanță de mama mea complet dementă. Poate că Iris s-a lăsat dată la o parte foarte ușor, dar cu mine nu o să fie atât de ușor.

— Dumnezeule!

Secretara a sărit în sus și și-a dus mâna la inimă, ignorând complet cana de cafea care s-a spart la picioarele ei.

— Îmi cer scuze pentru reacția mea, doar că... ei bine..

Un mic zâmbet mi s-a arcuit pe buze și doar am făcut semn spre ușă. După ce a aprobat din cap, am intrat în birou fără să îmi deschid gura.

— Niciun comentariu.

Fratele meu a trântit receptorul și a înjurat zdravăn, înainte să se uite la mine.

— Tu ce mai vrei?

Am început să râd și m-am apropiat cu grijă de fiorosul Scott, care mai are puțin și scoate fum pe nări.

— Cine s-a ușurat în cafeaua ta?

A urlat, aproape ca un animal, apoi s-a rezemat de spătarul scaunului, făcându-l să scârțâie.

— Sunt probleme la hotelul din Boston și cretinul de manager mă sună din cinci în cinci minute.

Am luat mingea lui antistres în mâini și am început să îmi apăs degetele pe materialul moale. M-am așezat pe marginea biroului său și am așteptat să își exprime nemulțumirile.

— Tata a plecat la Moscova și personalul amenință cu demisia dacă nu îl scot de acolo. Iar dacă ai mingea mea în mâini și zâmbetul ăla de împielițată, sigur o să îmi faci și tu probleme.

Am început să râd și am aruncat mingea în el.

— Tocmai am scos-o pe mama de la baia cu nămol, am spus mândră de mine.

Bărbatul s-a uitat la mine serios, pentru câteva secunde, apoi a început să râdă cu putere.

— Să filmezi momentul în care o să vină aici și o să vrea să te omoare.

M-am uitat la peretele de sticlă, analizând orașul aglomerat și sufocant.

— Nu vreau să rămân la contabilitate și în niciun caz nu o să lucrez cu mama.

Isaac a oftat și a aruncat mingea prin cameră. I-am auzit scaunul scârțâind, dar nu mi-am întors capul.

— Oricum nu te lăsam acolo, Ivy. Am nevoie de ajutorul tău aici, ca mâna mea dreaptă. Dar am o condiție, a spus ridicându-și arătătorul.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am uitat la fratele meu, aruncându-i o privire ironică.

— Ce s-a întâmplat acum șase ani între tine, mama și tata?

Mă așteptam la întrebarea asta și mi-am pregătit timp de șase ani răspunsul. Dar acum că sunt aici, în fața lui, un val de frică mi-a străbătut șira spinării.

— E vorba de Nathan Williams.

— Fiul primarului?

Chiar și după atâta timp, tot îmi e groază să vorbesc despre trecut. Nodul din gât m-a făcut să dau din cap și mi-am luat un răgaz de zece secunde înainte să continui.

— A încercat să mă violeze, am spus cu o voce stinsă.

Am tras aer în piept și mi-am întors capul spre fratele meu. Gura deschisă, ochii mari, expresia șocului autentic... Apoi o să se transforme în groază și în furie.

— Știi foarte bine că mama a încercat mereu să mă țină cât mai departe de Jared, fără să îi pese în brațele cui mă împingea. Iar pentru că Michael Williams avea nevoie de sponsorizare pentru noua campanie, i s-a părut potrivit să fiu iubita fiului său.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am început să mă joc cu unul dintre pixurile lui argintii.

— Dar tu nu ai fost niciodată iubita lui, a spus amintindu-și corect.

Am zâmbit și am aprobat din cap.

— Mama și Nathan nu au înțeles niciodată asta.

Isaac s-a ridicat de pe scaun și a început să se plimbe prin fața peretelui de sticlă.

— Când a încercat să te... să vrea să..., a încercat să își termine întrebarea.

Și-a strâns ochii cu putere și a înjurat. Nu îl învinovățesc pentru dificultatea de a-și exprima sentimentele. Îl înțeleg perfect.

— După afișarea voturilor.

S-a întors atât de brusc cu fața spre mine, încât i-am auzit câteva oase trosnind.

— De ziua ta?

Am zâmbit și am aprobat din cap, șuierând printre buze.

— Eram în club cu toată gașca, inclusiv cu Jared și cu Iris, și a venit după mine. M-a urmărit la baie, iar dacă nu erau Jared și Dax, nu mai discutam în acest moment.

S-a apropiat de mine și mi-a luat mâinile în ale lui.

— Cât de tare te-a rănit? a șoptit cu groază.

Mi-am închis ochii și mi-am înghițit nodul din gât, strângându-i degetele lui Isaac.

— Buza spartă, câteva zgârieturi și hainele rupte.

— Nenorocitul!

Am zâmbit și mi-am deschis ochii, întâlnind furia din privirea fratelui meu mai mare.

— Mama și tata ți-au spus să îți ții gura, nu?

Isaac îi cunoaște la fel de bine ca și mine și știe perfect până unde pot merge ca să își mențină imaginea nepătată.

— Jared m-a dus acasă la el, iar Ethan și Eva mi-au spus să mă duc direct la poliție și să îl denunț, iar ei o să mă susțină orice s-ar întâmpla. Și așa am și făcut, iar când mama a aflat mi-a spus că sunt o proastă și că o să distrug întreaga familie.

Mi-am retras mâinile din strânsoare și mi-am dat seama că tremur în momentul în care am început să îmi șterg palmele de materialul pantalonilor.

— Nu am renunțat la plângere, iar cazul a ajuns în mâinile lui Savannah King.

— Iar mama, tata sau Michael nu au putut să o plătească, a spus zâmbind cu subînțeles.

Am zâmbit, amintindu-mi de reacția temutei judecătoare, în plină curte, față de atacatorul meu.

— Michael în schimb a reușit să ajungă la jurați și a scăpat de școala de corecție. A stat arestat la domiciliu timp de patru luni.

— Iar tu ți-ai luat tălpășița, a finalizat.

Am oftat cu putere și mi-am strâns degetele în jurul genunchilor.

— Aveam nevoie de o pauză. Mama și tata și-au apărat reputația și nu pe mine, propria lor fiică. Nathan mi-a jurat că o să se răzbune în prima clipă în care o să iasă din casă. Și în plus, am dat-o rău de tot în bară cu Jared.

Isaac m-a privit, fără să-mi înțeleagă spusele și a așteptat explicația mai detaliată.

— L-am forțat să se culce cu mine.

Brunetul a început să râdă și a continuat așa câteva clipe, până când și-a dat seama că nu glumeam deloc.

— Jared Wright nu e tipul de bărbat pe care îl poți obliga să facă ceva.

— Isaac, știi perfect ce simțim unul pentru celălalt. Trebuie doar să spun un singur cuvânt, iar Jared e pregătit să facă orice pentru mine și viceversa. Iar după toată întâmplarea cu Nathan, mi-am dat seama cât de mult îmi doream să fac pasul acela cu persoana pe care o iubesc.

— Jared, a spus simplu.

Am aprobat din cap și am suspinat.

— El nu a vrut să profite de mine și de starea mea emoțională fragilă, dar eu am continuat să îl forțez, până când nu a mai avut încotro. Apoi am plecat pur și simplu. Fără să îmi iau rămas bun, fără să îi spun cât de mult îl iubesc. Doar am plecat.

— De ce nu mi-ai spus? La dracu, Ivy aș fi putut să fac ceva! Ești sora mea mai mică.

Am zâmbit.

— Aveai alte belele pe cap. Preluarea hotelului, discuțiile contradictorii cu tata, plus relația ta cu Layla. Amândoi știm că nu a fost un basm de la început, mai ales că mama și-a băgat nasul tot timpul în treburile voastre.

L-am luat de mâini și mi-am dat capul pe spate pentru a-l putea privi în ochi.

— Dar sunt aici și nu o să mai plec, orice s-ar întâmpla. Nu o să mai existe secrete între noi, Isaac. Sunt singura ta soră acum și o să mă străduiesc să fiu cea mai bună.

M-a tras în brațele lui și m-a strâns la piept, oftând în părul meu.

— Te iubesc, toanto! Să nu uiți niciodată asta!

— Și eu te iubesc, frățioare! am suspinat la pieptul său. Nu aș fi putut avea un frate mai bun ca tine.

Chicotitul lui mi-a gâdilit urechea și s-a dat câțiva pași înapoi. În timp ce mă privea cu zâmbetul pe buze, am tras aer în piept și mi-am făcut curaj să îi spun și ultimul meu secret.

— Mai trebuie să îți spun ceva.

I-am făcut semn să se așeze pe scaunul său și am așteptat să își reia locul de director.

Dacă în șase ani am învățat cum să vorbesc despre motivul plecării mele, nu am învățat și cum să vorbesc despre cel mai mare secret al meu, fără să mă descompun în bucăți.

— Dar trebuie să îmi promiți că nu o să spui nimănui. Nici măcar Laylei.

Veselia de pe chipul lui s-a transformat în îngrijorare, iar mâna lui a căutat-o pe a mea. Faptul că mă sprijină în acest moment, e foarte important pentru mine.

Am tras aer în piept și am început să îi dezvălui ceea ce numai eu și bunicul nostru știm. Pe măsură ce dezvăluirea mea avansa, am trecut de la zâmbet la plâns și m-am prăbușit în brațele fratelui meu, încercând să mă liniștesc în îmbrățișarea sa.

Capitolul 6

— Puțin mai la stânga.

Cei doi bărbați au oftat cu putere, dar s-au conformat cerinței mele și au înclinat tabloul.

În acest moment îmi renovez noul birou, care se află la câtiva pași de cel al fratelui meu. Toate responsabilitățile mele plus cele ale surorii mele i le-am pasat noii mele secretare, Kim, care sper să nu demisioneze până la sfârșitul săptămânii.

— E suficient, băieți. Mă descurc în rest.

Au ieșit pe ușă mai repede decât m-aș fi așteptat și nu am putut să nu râd. Știu că pot fi foarte enervantă și exasperantă de cele mai multe ori, dar nu pot spune că nu e amuzant să văd pe cineva fugind cu repeziciune din preajma mea.

Sunetul unui email nou mi-a atras atenția și am întors laptopul cu fața la mine. M-am întins după paharul cu apă și am deschis o nouă factură pentru hotelul din Londra.

— Alertă de gradul zero, am auzit cu nasul în laptop.

Ușa s-a trântit de peretele proaspăt vopsit, iar Kim s-a apropiat de mine, unduindu-și rotunjimile cu obrajii înflăcărați.

— Scârba supremă vine încoace și nu e deloc fericită.

Am început să râd, ignorând îngrijorarea și frica din ochii ei.

— Scârba supremă? Asta e porecla ei din pauza de masă?

Kim a început să gesticuleze în fața mea, dar tot ce puteam să aud era sunetul tocurilor scumpe ale scârbei supreme. Când s-a oprit în ușă, secretara mea a înghițit în sec și cred că era pe punctul să leșine.

— Trebuie să vorbim.

Kim s-a strecurat afară și a tras ușa după ea, fără să îmi dea vreo șansă să îi spun să plece sau nu. O să am mult de muncă cu femeia asta și cu încrederea în ea.

— Dacă e ceva ce ține de hotel, poți să vorbești cu secretara mea, am spus făcând semn spre femeia care tocmai ieșise pe ușă.

Am băut din paharul cu apă și m-am întors cu spatele la mama mea, încercând să mă concentrez asupra laptopului.

— Te-ai decis să rămâi aici și să îmi faci viața un calvar?

Am început să râd și nu am putut să nu mă uit în ochii ei și să îi râd în față.

— Îmi pare rău să te dezamăgesc, dar nu toată lumea se învârte în jurul tău.

A oftat adânc și și-a îndepărtat o scamă, cu siguranță invizibilă, de pe costumul ei scump.

— De ce nu te întorci în Londra? Totul era atât de perfect până să apari tu.

Mi-am strâns degetele pe paharul de cristal, până când s-au albit, apoi l-am trântit pe birou, ca să nu îl arunc în ea.

— Da, sunt convinsă, am mârâit. De asta Iris e moartă, iar tu furi din propria companie.

M-a privit, pregătită parcă să mă ucidă, iar eu să mă apăr.

— Chiar ai crezut că o să scapi așa ușor, doar pentru că Iris a pus dragostea pentru tine mai presus de toate?

M-am sprijinit cu fundul de marginea biroului și mi-am încrucișat mâinile la piept.

— Ai crezut că Iris o să te acopere, atâta timp cât aveai tu nevoie, și nimeni nu o să te descopere. Iar acum că ea e moartă, probabil ai crezut că toată partea de contabilitate o să îți revină ție. Și așa ai fi fost acoperită pe viață.

Nu a mai scos niciun sunet, pentru că știe că am demascat-o și pot oricând să folosesc cartea asta împotriva ei.

— Ai furat bani timp de doi ani, iar eu îi vreau înapoi. Până la ultimul cent.

S-a uitat la mine, apoi a început să râdă. Chiar și râsul ei e unul fals și perfect format pentru ochii lumii.

— Eu zic să ieși la aer pentru că toată ceața din Londra probabil ți-a afectat creierul.

Am oftat și am ridicat ușor din umeri.

— Compania asta nu e a ta, ci a mea și a fratelui meu. Nu o să te las să îți continui mizeriile sub supravegherea mea. Să nu îndrăznești să crezi că poți să mă joci pe degete, așa cum ai făcut-o cu Iris.

A făcut un pas spre mine și puteam să-i observ picăturile de transpirație de pe frunte.

— Îți depășești atribuțiile, m-a avertizat.

M-am uitat la ea cu ochii mijiți și mi-am lărgit buzele într-un zâmbet.

— Oare?

Și-a trecut mâna prin părul care îi e aranjat mai mult decât perfect și s-a abținut de la orice izbucnire violentă.

— Știu că niciodată nu ne-am înțeles, dar îți sugerez să îți vezi de lungul nasului. Încă sunt mama ta și îți cer să mă respecți.

— Ți-ai pierdut dreptul de a fi respectată acum șase ani, i-am trântit-o fără niciun fel de remușcare.

Și-a pus mâna în dreptul inimii, într-un gest teatral mult prea deplasat, care m-a făcut să îmi dau ochii peste cap.

— Ceea ce s-a întâmplat acum șase ani nu e din vina mea. Dacă nu ai fi fost atât de proastă și l-ai fi ținut pe Jared Wright departe de tine, nimic rău nu s-ar fi întâmplat.

M-am smuls de lângă birou și am făcut-o să se dea un pas înapoi.

— Totul e din vina ta, am spus cu vocea ridicată. Absolut totul. Tot ce trebuia să faci era să mă sprijini pe mine. Pe mine, fiica ta. Dar ți-a păsat mai mult de părerea prietenilor tăi din înalta societate.

Amintirile dureroase năvălesc în capul meu și pe măsură ce mă înfurii, ele sunt din ce în ce mai vii.

— Trebuia să îmi respecți decizia, chiar dacă nu ți-a plăcut niciodată. Din cauza ta, am rănit o mulțime de persoane și mi-am pierdut dreptul la fericire.

A pufnit și și-a dat ochii peste cap, îndoindu-se de cuvintele mele.

— Te-ai întors doar de o săptămână și Jared Wright deja te-a băgat în patul său.

— Și o s-o facă de fiecare dată când are ocazia, am continuat să o atac. Am fugit timp de șase ani din cauza ta și a lui Nathan, iar de data asta nu o să vă mai las să mă fugăriți.

Am mai făcut un pas spre ea și am privit-o în ochii reci.

— Faci cea mai mare prostie din viața ta. Jared Wright o să te arunce ca pe o cârpă, imediat ce se plictisește de tine.

Ura ei pentru familia Wright e mult prea mare și nici măcar nu poate gândi rațional când vine vorba despre acea familie.

— Atunci ar trebui să fii recunoscătoare pentru că nu o să plâng pe umărul tău.

Ne-am uitat una în ochii celeilalte și ne-am susținut privirile câteva secunde bune până când telefonul meu a spart liniștea. M-am întors cu spatele la ea și mi-am tras mobilul mai aproape. Numele Hannei ocupă o bună parte din ecran și am răspuns.

— Bună, iubitule!

M-am întors cu fața la mama mea și am auzit-o pufnind nervoasă.

Hanna nu a ezitat să intre în jocul meu, dar cuvintele ei îmi intrau pe o ureche și îmi ieșeau pe cealaltă, fără să le ascult cu atenție.

— Sunt la birou, încerc să termin cu aranjatul și aștept ca mama mea să iasă din el.

Loreen Scott s-a întors pe vârfurile pantofilor ei de firmă și a ieșit din biroul meu, trântind cu putere ușa în urma ei și probabil băgând-o pe Kim în sperieți.

Am privit ușa și am oftat adânc, relaxându-mi corpul.

— *Ivy? Mai ești acolo?*

Mi-am frecat ochii cu degetul mare și arătătorul și am mormăit.

— Da, sunt aici, am spus cu un oftat. Îmi pare rău pentru jocul stupid, dar chiar aveam nevoie să se urce pe mătură și să dispară în vizuina ei.

Râsul colorat al prietenei mele m-a făcut să zâmbesc și mi-am deschis ochii, privindu-mi pantofii.

— *Mă bucur că am putut să te ajut. Ce spui de o mică petrecere acasă la Jared?*

M-am uitat la ceasul de la mână, observând că e deja destul de târziu.

— Nu știu ce să spun, am încercat să scap. Am nevoie de o baie cu multă spumă și de un somn adânc ca să îmi revin.

— Nu accept un refuz. Te-ai întors acasă și nu am avut timp să discutăm. Tuturor ne-a fost dor de tine și vrem să fie un fel de petrecere de bun venit.

A trecut atât de mult timp de când nu am mai fost cu toată gașca. Doar pe Layla am văzut-o mai des în ultimii șase ani și uneori pe Trevor și Lauren când pilotau împreună și aveau vreo cursă prin Londra.

— Bine, am cedat. O să ajung în treizeci de minute.

***

M-am uitat la paharul de vin roșu întins spre mine și am început să zâmbesc.

— Am auzit că ai mare nevoie.

Am înșfăcat paharul și l-am lăsat pe Jared să mă tragă în apartament și să mă sărute pe buze, închizând în același timp și ușa în spatele meu.

— Hanna chiar nu poate să își țină gura, nu?

Mi-am lăsat geanta în cuier, iar brunetul m-a condus spre trepte.

— De parcă nu o știi pe Hanna, a spus dându-și ochii peste cap. A venit aici de dimineață și a pus stăpânire pe piscina mea. A vrut neapărat petrecere la piscină.

Am început să chicotesc și am sorbit din paharul de vin. La capătul scărilor, Jared m-a oprit și m-a făcut să îl privesc.

— Ești sigură că ești bine? Putem pleca și să fim doar noi doi.

Bărbatul ăsta reușește să îmi topească inima cu fiecare ocazie.

— Sunt bine și crede-mă, chiar am nevoie de o seară cu prietenii.

M-am ridicat pe vârfuri și mi-am lipit buzele de ale lui, simțindu-mă fericită. Mai mult decât fericită.

Am ajuns la piscină cu mâinile împreunate și am reușit să atragem atenția tuturor. Câteva chipuri sunt noi, dar nu am apucat să îi privesc cu atenție, pentru că Hanna s-a năpustit asupra mea și aproape m-a făcut să scap paharul cu vin.

— În sfârșit! Mi-a fost atât de dor de tine.

Hanna exagerează uneori și se comportă ca un copil. Mai ales când se ceartă cu Dax sau cu Trevor. Dar chiar și așa, e cea mai bună prietenă pe care ți-o poți dori.

M-a prins de încheietură și m-a smuls de lângă verișorul ei, fără să îl lase să protesteze.

— Cred că trebuie să cunoști pe cineva.

Ne-am oprit în fața mesei de poker, unde Dax și un bărbat necunoscut se uită cu atenție în cărțile lor.

— El e Cade Riley, iubitul meu, a spus cu pieptul umflat de fericire.

Bărbatul și-a întors privirea spre mine și m-a analizat din cap până în picioare, înainte să se ridice de pe scaun. Părul lui e la fel de negru ca al lui Jared, însă ochii săi verzi sunt foarte critici. Nu pare genul de persoană potrivită pentru Hanna.

— Mă bucur să te cunosc, a spus cu un zâmbet ciudat. Am auzit multe despre tine.

Mi-a întins o mână și m-am uitat la ea, înainte să îi întind palma și să îl las să mi-o strângă.

— Ce păcat că eu nu am auzit nimic despre tine.

Am ignorat cotul prietenei mele, chiar dacă s-a înfipt dureros în coastele mele, și am zâmbit. Dax a început să râdă și și-a aruncat cărțile pe masă.

— Ea e lupoaica, Cade. Iris a fost mereu mielușelul.

M-am uitat la prietenul meu și l-am făcut să chicotească, aruncându-i o privire urâtă.

— Vino încoace și ține-ți colții acasă.

S-a ridicat în picioare și m-a tras la pieptul său. Mi-a inspirat parfumul și a fost rândul meu să chicotesc.

— Bine ai venit acasă!

M-am dat un pas în spate și am zâmbit.

— E bine să fii acasă, am recunoscut.

Mi-am întors capul și l-am văzut pe Trevor alungit în unul dintre fotoliile tip pară, butonând de zor telefonul.

— Cred că încearcă să agațe o tipă. Își verifică telefonul de fiecare dată când are ocazia.

Dax și cu iubitul ciudat la Hannei și-au reluat jocul, iar vocea stridentă a celeilalte prietene ale mele s-a auzit.

— Ești un cretin!

Atât eu, cât și Hanna ne-am întors spre piscină, exact la timp să îl vedem pe celălalt bărbat străin plonjând în apă.

Lauren și-a dat capul pe spate într-un gest arogant și s-a apropiat de noi. Chiar dacă a început să zâmbească când m-a văzut, nu prea poate să își ascundă nervii.

— Bună, străino!

M-a strâns în brațe, apoi s-a oprit lângă mine și s-a uitat la bărbatul care tocmai ieșea din piscină.

— Dacă nu îți place faptul că ai sânii mici, ar trebui să îți pui silicoane, prințeso.

Jared i-a aruncat un prosop și l-am văzut mușcându-și buza de jos. Se abține cu greu să râdă și la fel face și Hanna.

— Ești un mare bou, Levy. Nu e de mirare că au început să scadă acțiunile la bursă pentru companie.

Bărbatul și-a șters fața și a început să rânjească, ignorând complet comentariul răutăcios al blondinei de lângă mine.

— Îmi pare rău că a trebuit să asiști la un spectacol de circ. Iepele sunt cam nărăvașe.

Scuzele sunt pentru mine, dar privirea lui e îndreptată spre prietena mea și tensiunea sexuală dintre ei e de netăgăduit.

S-a oprit la un pas de mine și mi-a întins mâna, zâmbindu-mi cu cea mai mare sinceritate.

— Reed Levy. Îmi pare bine să te cunosc, Ivy.

I-am strâns mâna și am încercat să nu râd când Lauren a strâns din dinți.

— Cred că mama ta te-a scăpat în cap la naștere, altfel nu îmi explic cum ești atât de prost.

I-a întors spatele și s-a dus spre barul plin cu băuturi și gustări. Jared a venit lângă mine și mi-a cuprins umerii cu brațul său.

— După cum vezi, nebunia nu s-a schimbat absolut deloc. Doar s-a mărit, a spus cu un oftat.

Mi-am lăsat capul pe umărul său și m-am uitat la chipul său perfect.

— Nu ai idee cât de mult am dus dorul acestei nebunii.

Buzele noastre s-au unit și am auzit imediat fluierături în jurul nostru, iar obrajii mi s-au îmbujorat imediat.

Îmi pare atât de rău că sora mea nu e aici și nu putem să ne bucurăm împreună de această senzație.

M-am uitat la cerul plin de stele și am zâmbit. Știu că mă poți vedea, Iris și știu că o să urmeze dezastrul foarte curând. Dar trebuie să mă bucur de fericire cât pot, nu?

Capitolul 7

Mi-am pus semnătura pe a mia hârtie și i-am aruncat o privire nu tocmai plăcută avocatului. Bărbatul mi-a zâmbit, smulgând actul de sub ochii mei.

— Nu mă strânge pe mine de gât, scumpete. Bunicul tău e cel care adoră toată birocrația.

Mi-am aruncat pixul pe birou și m-am relaxat în scaunul meu de piele, oftând adânc.

— Uneori îi urăsc regulile stupide, dar sunt și fericită că există, am spus nehotărâtă.

Brunetul a început să își așeze actele în servietă, continuând să zâmbească.

— E un bărbat inteligent, care se gândește la binele familiei.

Privirea mi s-a oprit pe una dintre ramele cu fotografii, exact la cea cu frații și cu bunicul meu.

— Mereu s-a luptat pentru nepoții lui și o s-o facă în continuare până când o să-și dea ultima suflare.

Servieta s-a închis cu zgomotul ei caracteristic, iar avocatul companiei și-a îndreptat toată atenția asupra mea.

— Ei bine, munca mea s-a terminat. Acum deții jumătate din imperiul Elite și nimeni nu o s-o poată lua de la tine. Ai vreo întrebare pentru mine sau pot să plec acasă?

Mi-am mutat privirea de la chipul bunicului meu la cel a surorii mele.

— Ce s-a întâmplat cu persoana care a ucis-o pe sora mea?

Brunetul a răsuflat cu putere, iar când l-am privit, zâmbetul i s-a șters.

— E liberă ca pasărea cerului. Nu am putut să îl acuzăm de nimic, Ivy. După spusele martorilor, Iris i-a apărut în cale și nu a mai putut face nimic.

Mi-am sprijinit cotul de blatul biroului și mi-am acoperit buzele cu arătătorul îndoit.

— Câți martori au fost? am spus continuând să privesc amintirea lui Iris.

Mâinile avocatului au alunecat pe materialul închis al servietei și a dat-o la o parte.

— Un cuplu care se întorcea acasă și locuiesc în apropiere, Dax și Mason Tyler, care au dispărut înainte să ajungă poliția la ei.

Cotul mi-a alunecat de pe birou și m-am lovit zdravăn, în încercarea de a-mi menține echilibrul.

— Mason, iubitul lui Iris? El a fost acolo?

Bărbatul a aprobat din cap și am simțit cum sângele începe să-mi fiarbă în vene.

— De ce nu mi-a spus nimeni despre asta?

— Pentru că îți îngropai sora și ăsta era ultimul lucru de care aveai nevoie. Nu mai poți să faci nimic, Ivy și te sfătuiesc să stai departe de orice problemă.

Am început să îmi rod unghiile, într-un gest complet nefiresc pentru o doamnă, iar dacă mama m-ar vedea în acest moment, probabil m-ar arunca pe prima fereastră.

— Vreau doar să știu ce s-a întâmplat cu ea, iar dacă Mason Tyler e răspunsul, nimeni nu o să mă oprească să îl obțin.

M-a privit puțin șocat, apoi a început să chicotească și să își aranjeze cravata.

— Atunci ai grijă. Mason e un tip destul de periculos și înainte să te arunci cu capul înainte în vreo tâmpenie, ar trebuit să vorbești cu Calvin. E cu ochii

pe el de vreo doi ani, iar acum e furios că i-a scăpat printre degete.

Am zâmbit și mi-am împreunat mâinile sub bărbie, sprijinindu-mi ambele coate pe birou.

— O să țin cont de asta, am spus luând în considerare opțiunea. Mulțumesc pentru ajutor, Hayden! Mă bucur că te-am revăzut.

Brunetul și-a luat servieta în mâini, zâmbind larg.

— Ar trebui să faci o vizită întregului clan. Fetele abia așteaptă să te vadă, iar mama deja se plânge că nu a avut suficient timp să stea de vorbă cu tine la înmormântare.

M-am ridicat de pe scaun și l-am condus până la ușă.

— O să mă vadă suficient la Gala Miller, peste două săptămâni.

A răsucit clanța și a deschis ușa, întâlnind privirea speriată a lui Kim, care probabil voia să intre în birou.

— Atunci ne vedem peste două săptămâni.

Buzele lui mi-au atins obrazul, în timp ce secretarea mea s-a lipit de ușă ca să îl lase să iasă afară. Atitudinea de șoricel speriat a acestei ființe m-a făcut să chicotesc și să îmi uit gândurile negative.

— Avem o problemă, a spus cu răsuflarea tăiată.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am întors spre biroul meu, auzind pașii apăsați ai lui Kim în urma mea.

— Ai primit coletul ăsta.

Mi-am întors scaunul și m-am uitat la plicul galben și desfăcut din mâinile secretarei mele. Nici nu mi-am dat seama că l-a avut cu ea în tot acest timp.

Mi-am întins mâna, însă Kim încă strângea plicul între degetele ei transpirate.

— Trebuie să iei o gură zdravănă de aer înainte, m-a avertizat.

Am tras aer în piept și m-am abținut să sar pe ea și să îi smulg chestia din mâini.

— Kim, dă-mi nenorocitul de plic! am mârâit enervată de comportamentul ei.

Ochii ei s-au mărit și mi l-a întins, înghițind în sec când mâna mea a eliberat-o pe a ei de greutate.

M-am trântit pe scaun și am deschis plicul, răsturnând pe birou conținutul lui. Un stick argintiu și un bilet mi-au captat atenția și m-am uitat la secretara mea, care a dat din cap vizibil speriată.

În timp ce conectam stick-ul la laptop, am întors biletul și am analizat scrisul de mână: era foarte urât și destul de greu de înțeles.

Ai de gând să preiei și reputația surorii tale? Cine ar fi crezut că micuța Iris Scott poate fi atât de dependentă de sex?

Am citit biletul de două ori, ca să mă asigur că am înțeles cuvintele, și apoi m-am uitat la ecranul laptopului. Am deschis fișierul de pe stick și m-am uitat la cele zece videoclipuri care ocupau întregul ecran.

Am pornit primul videoclip și pe măsură ce se derula, Iris începea să apară în prim plan. Mason și-a făcut și el apariția, apoi au început să se dezbrace, iar eu strângeam biletul în pumn. Simțeam cum pulsul mi se accelerează și respirația îmi era neregulată.

În momentul în care au început să se sărute și să se atingă, senzația acidă de vomă a început să urce din

stomac. Am închis laptopul, exact în momentul în care acel individ s-a urcat peste sora mea și a întins-o pe pat.

Mi-am închis ochii, încercând să îmi calmez bătăile inimii și să îmi țin sub control accesele de furie.

— Um…, Ivy? Cred că ar trebui să te uiți și pe spatele biletului, a spus cu o voce slabă.

Mi-am deschis pumnul, apoi ochii și am despachetat bucata de hârtie. Când m-am uitat pe spatele ei, maxilarul mi s-a încleștat.

Zece mii de dolari, altfel trimit clipurile la presă. Nu cred că mai vrei o altă înmormântare în familie. Pregătește banii și așteaptă semnalul meu.

— Fiu de cățea afurisit!

Am transformat biletul într-o minge și l-am aruncat în celălalt colț al camerei. Mi-am lăsat capul pe spătarul scaunului și mi-am închis ochii, simțindu-mi tâmplele pulsând cu putere.

— Sună-l pe Calvin Evans! am spus cu nervii întinși la maximum.

***

Am intrat ca o furtună în biroul lui Daxton Adams și am trântit ușa în urma mea. Și-a ridicat capul și a împins dosarul în mâinile unei femei care mă privește cu ochii cât cepele.

— Noi doi trebuie să avem o discuție. Chiar acum! am spus cu privirea ațintită asupra secretarei.

Bărbatul a făcut doar o mișcare scurtă din cap și în câteva secunde, am rămas doar eu și el în încăpere.

— Cine ți-a pus arsenic în cafea?

Am aruncat biletul mototolit în piept lui și mi-am trântit geanta pe unul dintre fotoliile de piele.

— De ce nu mi-ai spus că Mason Tyler o șantaja pe Iris?

S-a uitat la mine cu o mină serioasă, despachetând biletul. L-am urmărit cu atenție în timp ce citea rândurile și apoi i-am continuat înjurătura, în gând.

— Nu am știut niciodată despre asta.

— Atunci de ce nu îmi spui ce știi despre toată porcăria asta?

A lăsat biletul să cadă pe birou și s-a ridicat de pe scaunul său.

— Întotdeauna am fost împotriva lui și i-am spus lui Iris de nenumărate ori să se țină departe de el. Dar știi și tu cum e... și-a închis ochii și a gemut cu putere, cum era sora ta.

M-am îndreptat spre barul său cu băuturi și mi-am turnat un pahar de apă.

— Când au început să iasă împreună, se comporta destul de bine cu ea. Apoi a luat-o puțin razna și Iris a început să aibă chiar și vânătăi pe brațe.

Am băut din pahar și mi-am strâns degetele pe sticlă până s-au albit.

— Am încercat să vorbesc cu ea, dar mi-a spus să stau departe și să îmi văd de treburile mele.

Da, exact în perioada în care Dax a început să iasă cu una dintre chelnerițele de la club. Iris aproape a

explodat de gelozie și s-a aruncat și mai tare în brațele lui Mason, fără să se gândească prea bine.

— Apoi Hanna și Lauren au încercat să ajungă la ea, dar nu au aflat prea multe. Le-a spus doar că Mason o face fericită și că ar trebui să fericiți pentru ea.

— Rahat!

Am trântit paharul pe bar și m-am uitat la prietenul meu de o viață.

— Mason nu a făcut-o niciodată fericită, pentru că te-a iubit pe tine. S-a aruncat în brațele lui din cauza respingerilor tale.

— Crezi că nu știu asta?

Urletul lui m-a făcut să tresar, iar când și-a întors capul și m-a privit, am înghițit în sec.

Se pare că am atins o coardă sensibilă.

— Crezi că pentru mine e ușor să știu asta? Mai ales acum, când e moartă?

A izbit cu pumnul în blatul biroului și am făcut un pas spre el, încercând să găsesc o cale potrivită de a vorbi cu el.

— Ai dreptate, îmi pare rău, am spus. Nu ar fi trebuit să spun asta.

M-am apropiat de el cu grijă și i-am pus o mână pe umăr.

— Iris a fost mereu un puzzle pentru toată lumea, chiar și pentru mine, am recunoscut. Iar acum că e moartă, e mult mai dificil să unim piesele.

Blondul a oftat cu putere și s-a așezat pe marginea biroului.

— Am fost mereu conștient de sentimentele ei pentru mine, dar nu am putut niciodată să trec de pragul prieteniei dintre noi.

Și-a împreunat mâinile, coborându-și privirea asupra lor.

— Am încercat. Acum trei ani, în vacanța de la Aspen, am sărutat-o. Am vrut să fiu sigur că nu ratez o șansă la fericire și mi-am luat inima în dinți și am sărutat-o.

— Știu. Iris aproape mi-a înroșit telefonul când mi-a povestit și am fost atât de fericită pentru ea.

— Dar nu am simțit nimic, a recunoscut. Nicio scânteie, nicio vâlvătaie, niciun fluture. Era ca și cum aș fi sărutat-o pe Hanna sau pe Lauren, sau pe tine.

— Iar asta aproape a dărâmat-o pe sora mea. Imediat ce s-a întors din vacanță, a început să iasă cu Mason.

— Am fost un laș pentru că nu am avut destul tupeu să îi spun deschis ce simt. Știu că eu am împins-o în brațele lui și la început m-am simțit ușurat. Cât de nenorocit pot să fiu?

S-a uitat la mine, iar durerea din privirea lui mi-a făcut inima să se strângă cu putere. Am încercat să zâmbesc și să îl încurajez.

— Erai un nenorocit dacă îi dădeai speranțe false, Dax. A fost devastată, dar măcar a știut ceea ce simți și s-a împăcat cu gândul.

A pufnit neîncrezător și și-a prins genunchii între degete.

— Eu nu cred că s-a împăcat vreodată cu gândul. Dacă ai fi fost aici, ai fi văzut cu ochii tăi.

— Da, Iris nu s-a împăcat niciodată cu gândul și mereu a sperat ca el să se răzgândească.

— De asta ai stat mereu prin apropiere și ai fost primul care a ajuns la ea, indiferent de situație?

A suspinat adânc și și-a lăsat capul în jos.

— Nu am reușit să o salvez mereu.

Și-a strâns degetele cu putere până i s-au albit și i le-am dat la o parte, înainte să se rănească.

— Nu trebuie să te învinuiești pentru moartea ei. Dacă nu ai fi fost acolo, nici măcar nu aș mai fi avut șansa să o mai văd.

I-am prins bărbia între degetele mele și i-am ridicat capul.

— Mulțumesc pentru ultimele clipe cu sora mea.

M-a ciupit de obraz, așa cum obișnuia în copilărie și mi-a zâmbit.

— Trebuie să facem ceva cu nenorocitul ăsta.

Am tras aer în piept și m-am dat câțiva pași înapoi. Mi-am pus mâinile în sân și mi-am lăsat privirea în jos, privindu-mi vârful pantofilor pentru câteva clipe.

— Am vorbit cu Calvin și în acest moment îl caută pe cel care a livrat coletul. A spus că o să își pună câțiva oameni în companie și o să fie extrem de atent.

— Mason Tyler ar trebui să se roage să pună Calvin mâna pe el, altfel nu o să apuce nici cinci minute la închisoare, dacă ajung eu la el.

Sunt absolut convinsă de asta. Orice membru din clanul Wright-Gray-Adams e în stare să facă orice pentru persoana la care țin. Iar Mason s-a încurcat cu familia greșită.

Capitolul 8

Jared

— Știam eu că nu sunt bună pentru așa ceva, s-a smiorcăit.

Mi-am ridicat privirea din ecranul laptopului și am privit-o pe femeia din fața mea, care e mai dezamăgită decât niciodată.

— Preluarea unei afaceri nu e deloc simplă. Mai ales dacă nu îți place ceea ce oferă.

A oftat cu putere, apoi a început să se legene în scaunul meu și să se joace cu una dintre mingile mele de baseball.

— Nu prea am avut încotro, mai ales că sunt singura moștenitoare. Și de când bunicul Rick a murit și testamentul i-a fost citit, viața mea s-a complicat.

Am răspuns la un nou email și mi-am îndreptat atenția asupra prietenei mele.

Lilah Campbell, unica moștenitoare a Campbell Co., e una dintre prietenele mele din copilărie. Familiile noastre sunt apropiate de ani buni, începând cu prietenia dintre bunicii mei și ai ei și continuând cu noi.

Spre deosebire de mine, Lilah nu a fost niciodată interesată de a deține propria ei companie. Mereu și-a exprimat dorința de a se păstra la o distanță cât mai mare de afacerea pe care străbunicul ei a pus-o pe picioare.

Când eram mici, mereu am considerat-o ca pe o soră, dar după moartea părinților ei, s-a îndepărtat de

noi. Am ținut legătura prin intermediul lui Rick și al lui Avery, care s-au dedicat nepoatei lor trup și suflet.

— Cum se descurcă Avery?

Oftatul ei adânc a spart liniștea din birou, iar privirea i-a alunecat pe mingea albă cu autograf.

— Sincer, nu am nicio idee. Se comportă de parcă e bine și apoi se închide în camera ei și plânge. Mi-aș dori să nu mai încerce să fie curajoasă de dragul meu.

— Ești singura persoană care i-a mai rămas, am subliniat.

S-a întors cu fața la mine și mi-a zâmbit.

— De asta încerc să fac ceea ce trebuie cu compania aia stupidă. Știu cât de mult o iubește și cât de mult l-a ajutat pe bunicul să o repună pe picioare după faliment. Așa că o să devin regina echipamentelor sportive.

Am început să râd cu putere, făcând-o pe brunetă să se încrunte. Privirea din ochii ei albaștri aproape că îmi spintecă capul în două, dar eu nu am putut să mă opresc.

— Numai tu poți să spui așa ceva.

— Și numai tu poți să fii un cretin și să mă iei peste picior, a întors-o.

Ne-am uitat unul la celălalt și am început să rânjim, bucurându-ne de vremurile trecute.

— Mi-a fost dor de tine, Lilah!

A așezat mingea de baseball la locul ei și s-a ridicat în picioare.

— Mă bucur să fiu acasă.

M-am ridicat în picioare și am început să o conduc, deschizându-i ușa.

— Nu cred că o să mai spui asta când o să te revezi cu toată gașca nebună.

Am pășit amândoi pe hol, apropiindu-ne de lift. Bruneta și-a dat o șuviță de păr dup ureche și mi-a zâmbit.

— Sunt destul de nerăbdătoare să le văd pe fete și să povestim. Dar trebuie să o văd pe Layla și să o fac să mă ierte pentru că nu am ajuns la nunta ei.

A apăsat pe butonul ascensorului și a continuat să îmi zâmbească.

— Și cum rămâne cu Dax? Nu mori de dorul lui?

Mi-am încrucișat brațele la piept și m-am sprijinit de perete, zâmbind cu gura până la urechi. Chiar mi-a fost dor să o tachinez pe micuța Lilah Campbell.

— Ei bine, mi-ar plăcea enorm să îl văd cu o țepușă în inimă și un colier imens de usturoi atârnat în gât.

Am început să râd, amintindu-mi de războaiele dintre Lilah și Dax și de toate bătăile lor.

— Știi că nu e un vampir, nu?

A oftat când liftul s-a oprit la etajul cinci și m-a privit ironică.

— Nu? Aș fi putut să jur că e unul, având în vedere că mă rănea până sângeram.

Asta e doar o metaforă, dar cam descrie ceea ce se întâmpla între ea și Dax.

— S-ar putea să te surprindă, am spus făcându-i cu ochiul. A trecut prin destule și nu cred că mai e atât de arțăgos ca înainte.

Privirea i s-a întristat și a suspinat, înainte să vorbească.

— Am auzit ce s-a întâmplat cu Iris. Știu că ea și Dax erau destul de apropiați.

Moartea lui Iris încă lasă o rană adâncă în fiecare dintre noi.

— Relația dintre Dax și Iris a fost complicată, iar eu nu prea pot să îmi dau cu părerea. Dar acum e destul de afectat și se simte vinovat pentru moartea ei. Poate că ați fost mereu ca șoarecele și pisica, dar întotdeauna ai putut să ajungi la el, spre deosebire de noi. Cred că ar fi o idee bună să încerci să vorbești cu el.

Liftul se apropia rapid de etajul nostru, iar bruneta a zâmbit și și-a dat ochii peste cap.

— O să văd ce pot face la Gala Miller, a promis. Dar dacă întrece măsura, o să îi arunc cupa de șampanie între ochi.

Nici nu mă aștept la altceva. Sunetul ascensorului a anunțat deschiderea ușilor, iar eu am sărutat-o pe creștet și m-am desprins de perete.

— Ne vedem peste câteva zile.

Am încercat să mă întorc înapoi la biroul meu, dar imaginea lui Loreen Scott mi-a țintuit picioarele pe loc. A coborât din ascensor și mi-a aruncat o privire încărcată de ură și răceală. Privire marca scorpia Loreen.

— Cred că nu am fost destul de clară ultima oară.

Am oftat cu putere, știind că nu pot să scap de pacostea asta. Nemernica a aflat că eu și Ivy suntem împreună, iar acum o să încerce să ne despartă, din nou.

M-am dat la o parte și mi-am întins brațul, făcându-i semn spre biroul meu.

Femeia și-a dat eșarfa de mătase pe umăr și a trecut pe lângă mine, lăsând în aer o mireasmă puternică de Chanel. I-am făcut semn secretarei mele să nu mă deranjeze, apoi am intrat în vizuina lupului, după prăduitoare.

— Sunt destul de ocupat și aș aprecia dacă ai fi extrem de scurtă.

— Văd că părinții ăia ai tăi nu au știut să te învețe ce e respectul, a spus la fel de morocănoasă pe cât mi-o amintesc.

Mi-am dat ochii peste cap, abținându-mă cu greu să deschid fereastra și să o îmbrâncesc.

— Mi-am pierdut demult respectul pentru tine. Și în curând o să îmi pierd și puțina răbdare pe care o am.

A pufnit și a rămas în picioare, cu geanta scumpă atârnată de braț și cu mâinile ei delicate așezate pe brațe.

— Vreau să stai departe de fiica mea.

Am tras aer în piept și m-am așezat pe scaunul meu.

— Și eu vreau să stai departe de noi, dar cred că nu o să primim ce ne dorim.

Mârâitul scos printre dinți i-a umbrit puțin imaginea ei perfectă și nu am încercat să îmi maschez zâmbetul.

— Nu e de ajuns că mi-ați luat doi copii? a spus plină de ură. Cât de mult vreți să îmi mai distrugeți familia?

M-am uitat cu atenție în ochii ei, iar ura pe care o reflectă nu m-a luat deloc prin surprindere. Știu cât de

mult mă urăște pe mine și pe familia mea, dar nu am nicio idee de ce.

— Tu ești singura care își distruge familia, oricât de mult ai încerca să dai vina pe altcineva.

Geanta i-a alunecat pe biroul meu și s-a apropiat de peretele acoperit din sticlă. Nici măcar nu s-a deranjat să își aranjeze eșarfa, care i-a coborât pe braț.

— Cred că mereu o să par personajul negativ, oricât de mult aș încerca să îmi protejez fiica, a spus dând din cap.

M-am întors cu scaunul și m-am uitat cu atenție la ea. Spatele îi e rigid și, judecând după modul în care își strânge degetele pe brațe, încearcă să își controleze impulsurile.

— Există și riscul ăsta când ești părinte.

A început să chicotească, dar nu și-a întors privirea spre mine. A continuat să urmărească agitația din oraș și să își mențină postura de regină a gheții.

— Dacă i-ai dat o șansă relației dintre Layla și Isaac, de ce nu poți să faci același lucru și pentru mine și Ivy? De ce trebuie să fii împotriva noastră, când poți să fii alături de noi?

Și-a trecut o mână prin păr și am văzut-o pentru prima oară tremurând.

— Crezi că am vrut ca Layla să facă parte din familia mea? Dacă aș fi putut, v-aș fi șters de pe fața pământului acum mult timp.

Nu pot să spun că mă surprinde această afirmație, dar răceala cu care a spus-o mi-a trimis un fior pe șira spinării.

— Dar dacă Isaac a făcut o astfel de greșeală, nu am de gând să o las pe singura mea fiică să calce pe urmele fratelui ei.

S-a întors cu fața la mine și am înghițit în sec. Zâmbetul glacial și privirea ironică nu sunt un semn bun.

— Poți să mai ai încredere în Ivy? După șase ani în care nu v-ați mai văzut? Oare câte lucruri ți-a ascuns în tot acest timp?

— Între noi nu există secrete, am spus sigur pe mine.

Copia mai în vârstă a iubitei mele a început să râdă, în stilul caracteristic de doamnă de societate, și a făcut câțiva pași spre mine.

— Acum încercați să recuperați partidele de sex pe care le-ați pierdut în tot acest timp?

Aluzia ei m-a făcut să îmi strâng buzele și să îmi rețin orice înjurătură.

— Nu te deranjează bărbații cu care a fost în tot acest timp? Sau ai impresia că te-a așteptat mereu pe tine? a spus cu răutate, răsucind cuțitul în rana adâncă a îndoielilor mele.

Știu că e o capcană stupidă și mă străduiesc să nu cad în ea, dar trebuie să recunosc că știe cum să se joace cu mintea mea.

— Un hotel nu se conduce singur, mai ales că bunicul ei nu poate să țină pasul cu ea.

M-am ridicat în picioare, strângându-mi pumnul cu putere, dar abținându-mă totuși să o lovesc.

— Cred că e timpul să pleci, am spus înainte să îmi pierd ultima fărâmă de control.

Nu s-a mișcat. A continuat să mă privească și să îmi facă sângele să clocotească în vene.

— Văd că defectul de a nu suporta adevărul s-a transmis și la tine.

M-am întins după geanta ei și i-am întins-o, sperând să înțeleagă aluzia și să plece.

— Poate nu vrei să mă crezi, dar Ivy îmi seamănă mai mult decât îți poți imagina. Mai devreme sau mai târziu, o să te rănească și atunci o să îți pară rău că nu m-ai ascultat.

Și-a întins mâna firavă și a prins cureaua genții cu degetele.

— Nu o cunoști deloc pe fiica ta și ți-aș mulțumi dacă ai sta departe de noi.

A zâmbit și și-a aranjat eșarfa de mătase, fără să se uite la mine.

— Dacă îți aperi relația cu atâta înverșunare, înseamnă că nu ai aflat despre Jade.

Și-a ridicat capul, surprinzând stupoarea de pe chipul meu și probabil și sprâncenele ridicate.

— Cine e Jade?

Nu știe să se joace doar cu mintea mea, ci și cu nervii mei. Înainte să îmi răspundă, s-a îndreptat spre ușă cu un zâmbet larg și încărcat de răutate.

S-a întors cu fața la mine și a tras aer în piept, înainte să arunce bomba.

— Jade e fiica ta, a chicotit. Cea pe care Ivy a ascuns-o timp de șase ani.

Capitolul 9

— Te dau spre adopție!

Motanul meu m-a privit plictisit și, după ce și-a înfipt ghearele în canapeaua de piele a lui Jared, s-a îndreptat spre bolul cu mâncare.

Iar eu trebuie să strâng tot dezastrul pe care l-a provocat în ultimele două zile. Dezastru care îl face pe iubitul meu să îmi arunce motanul pe geam.

Am tras aer adânc în piept și am luat mătura în mână, dar nu înainte să îi dau un șut în fund enervantului care miorlăie.

— Ar trebui să faci singur curat, am bombănit privindu-i coada ridicată.

Gray s-a așezat din nou pe canapea și a început să se lingă pe mustăți, fără să mă bage în seamă.

— Jared o să își piardă răbdarea cu tine și o să miauni la colțul străzii.

A scos un sunet scurt, de parcă mi-ar fi râs în nas, apoi s-a lungit pe canapea și și-a închis ochii.

Am început să zâmbesc și m-am apropiat de el, începând să îl mângâi pe blana moale.

Gray a fost cadoul pe care Jared mi l-a făcut la optsprezece ani și ăsta e unul dintre motivele pentru care îl iubesc atât de tare. Chiar dacă Wright regretă decizia în acest moment și mai mult se iau la harță.

Motanul s-a întors cu lăbuțele în sus, așteptând să îl mângâi pe burtă și să îl alint așa cum îi place lui. Am început să râd și i-am făcut pe plac, în timp ce animalul a început să toarcă și să se bucure de mângâiere.

Privindu-mi pisica, gândul mi-a fugit rapid la sora mea. Întotdeauna am fost foarte diferite, chiar și în

ceea ce privește animalele. Eu ador pisicile, iar ea le urăște. Încă îmi amintesc ce a făcut cu prima pisică pe care am adus-o acasă.

— Ia-o din fața mea, Ivy! a început să țipe. E pur și simplu dezgustătoare!

M-am uitat la micul ghemotoc din mâinile mele, apoi la sora mea care mai are puțin și se urcă pe dulap de frică.

— Ba e foarte simpatică. Uite ce urechi mici și drăguțe are!

Am împins animalul spre ea, iar țipătul ei s-a transformat într-o criză enervată, care a atras-o și pe scorpia de mama în preajma noastră.

— Ivy Ellen Scott, ce îți închipui că faci?

Apoi a urmat o întreagă discuție, dacă o pot numi așa, în care mama a urlat la mine, eu am urlat la sora mea, iar sora mea voia să îmi omoare pisica.

Ușa apartamentului s-a trântit cu putere, iar sunetul m-a făcut să tresar și să sperii și pisoiul în același timp.

Jared și-a aruncat cheile și geanta pe podea, fără să îi pese vreo secundă de daunele pe care le-ar putea face, și s-a apropiat de mine ca o furtună.

M-am ridicat în picioare și nu am avut timp să mă echilibrez, când mâna lui s-a încleștat pe brațul meu și a început să mă târască ca pe un sac.

— Jared, ce e cu tine?

A deschis ușa biroului și m-a împins înăuntru, făcându-mă să mă prăbușesc pe masa de lemn.

— Ți-am spus să nu mai încerci să îți bați joc de mine, a mârâit.

M-am întors cu fața la el și am început să tremur. Când privirea mea a întâlnit-o pe a lui, am înghițit în sec și, pentru prima oară, îmi este frică de el.

— Ți-am spus că nu mai vreau minciuni, a țipat la mine.

M-am urcat pe marginea biroului și mi-am dat seama că nu am unde să fug de furia lui.

— Unde e Jade?

Mi-am întredeschis buzele și am tras aer în piept, speriată. Când palmele i s-au izbit de birou am încercat să țip, dar mi-am dat seama că îmi pierdusem vocea mea, iar inima mi s-a oprit.

Respirațiile noastre erau accelerate, dar din cu totul alte motive. A mea de frică, iar a lui de furie.

— Unde e fiica mea? mi-a urlat în față.

Frica începe să mă cuprindă din ce în ce mai tare, cu fiecare secundă în care mă uit în ochii lui furioși.

Mi-au cuprins ceafa cu o mână și m-a strâns cu putere, făcându-mă să gem.

— Unde e, nenorocito?

Mi-am închis ochii și am început să plâng, dorindu-mi ca totul să fie un vis urât.

— Jared, te rog! am reușit să șoptesc.

Vocea îmi tremură și abia dacă îmi aud propriile cuvinte. Mi-am deschis ochii și mi-am simțit inima străpunsă de mii de cuțite. Asta îmi doream să evit, dar scorpia de mama a reușit să ajungă la el înaintea mea și să îi frângă inima.

— Unde e? Unde e fiica mea, Ivy?

Am încercat să îl ating, dar mi-a respins mâinile și s-a dat un pas în spate. Tensiunea dintre noi e din ce în ce mai puternică și cred că de data asta nu o să mă mai poată ierta.

— Jared, lasă-mă să îți explic.

Am vrut să mă desprind de birou, dar îmi tremurau picioarele și probabil că m-aș fi prăbușit la pământ.

Și-a trecut o mână prin păr și s-a uitat la perete, evitându-mi complet privirea.

Am încercat să trag aer în piept, dar nu puteam deloc să respir. Am încercat să îmi fac curaj și să îmi deschid gura, dar în situația asta, ce și cum aș putea să îi spun?

— Vreau să îți spun tot ce s-a întâmplat de când am fost împreună.

A izbucnit într-un râs ironic și mi-a aruncat o privire care ar fi putut să mă ucidă pe loc.

— După ce m-ai fraierit și m-ai băgat în patul tău, ți-ai luat catrafusele și ai fugit, a spus pufnind. Hai să continuăm de aici, ce spui?

Dacă până acum mi-am imaginat că o să avem o discuție rațională, acum văd că toate speranțele mele s-au spulberat.

— Am aflat că sunt însărcinată la scurt timp după ce am ajuns în Londra.

— Evident, a spus dându-și ochii peste cap. Și nu ți-a trecut prin cap să mă suni și să îmi spui că ești însărcinată? Cu copilul meu? a mormăit așezându-se pe brațul fotoliului cu mâinile încrucișate.

Mi-am aranjat o șuviță de păr după ureche și am încercat să îmi controlez emoțiile.

— Am vrut să te sun, dar mi-a fost frică, am recunoscut. Mi-a fost frică de asta.

Dar singura sa reacție la justificarea acțiunilor mele a fost o criză isterică de râs.

— Și crezi că acum e mai bine? Crezi că dacă mi-ai ascuns copilul timp de șase ani, e mai bine? Ivy, în acest

moment tot ce îmi doresc este să te omor. Și cred că o să fac asta imediat ce aflu unde este fiica mea.

M-am uitat cu atenția la el și știu că nu vorbește serios. Oricâte prostii aș face, Jared nu o să mă poată răni niciodată. Fizic, cel puțin.

— Jade e moartă.

Timpul s-a oprit. Respirația lui s-a oprit. Șocul a durat doar câteva secunde, apoi și-a strâns ochii cu putere și a scrâșnit din dinți, aproape distrugându-i în totalitate. Tensiunea a început să îi cuprindă corpul treptat. Mai întâi gâtul, apoi umerii, iar brațele i s-au strâns cu putere în jurul genunchilor.

— Povestește-mi, a spus cu maxilarul încleștat.

Am tras aer în piept, încercând să îl fac să pătrundă cât mai adânc, și mi-am lăsat lacrimile să-mi curgă pe obraji.

Am avut un impuls să îl iau de mână și să îl apropii de mine. Dar în astfel de momente știu că nu e cea mai înțeleaptă alegere.

— Jade s-a născut cu boala Canavan, într-un stadiu extrem de avansat. Nu a rezistat mai mult de o lună, am spus frângându-mi mâinile.

Am suspinat și m-am uitat la Jared, încercând să-mi înăbuș durerea din acele clipe.

— În acele momente am vrut să te sun, pentru că am vrut să fii alături de mine. Aveam nevoie de tine în acel moment, am recunoscut înfrântă.

— Și de ce nu ai făcut-o? De ce nu m-ai lăsat să îmi cunosc copilul?

M-am desprins de birou și m-am oprit pentru câteva secunde, ca să îmi găsesc echilibrul. M-am apropiat de el cu grijă, fiindu-mi frică de respingerea lui.

— Pentru că am știut cât de mult te-am rănit când am plecat. Nu am vrut să te chem ca să vezi cum moare copilul nostru. Nu am putut să îți fac asta.

M-am așezat în genunchi în fața lui și m-am uitat cu atenție la mâinile sale, încercând să mă hotărăsc dacă să îl ating sau nu.

— Și crezi că ai procedat bine? Mi-ai răpit orice șansă să o cunosc, Ivy, și pentru asta nu o să te iert niciodată.

M-am uitat în ochii lui îndurerați și mi-am făcut curaj să îl ating.

— Jared, știu că nu o să mă ierți niciodată pentru asta, am spus perfect conștientă de fapta mea. Nici măcar eu nu m-aș ierta.

— Mă bucur că suntem pe aceeași lungime de undă.

Și-a retras mâinile de sub atingerea mea și și-a acoperit chipul cu ele.

— Dintre toate porcăriile pe care mi le-ai făcut de-a lungul timpului, asta e cea mai grosolană dintre toate.

Și-a sprijinit spatele de fotoliu și s-a uitat la tavan, fără să îmi arunce măcar vreo privire.

— Totul era mult prea frumos ca să fie adevărat, a spus supărat. Chiar am crezut că am trecut peste toate rahaturile.

Mi-am mușcat buza de jos și mi-am lăsat privirea în jos, fiindu-mi mult prea rușine.

— Aș fi fost în stare să trec peste orice și oricine pentru tine. Mereu te-am apărat până în pânzele albe, iar tu mereu m-ai înjunghiat pe la spate.

Cuvintele lui se izbesc de inima mea ca niște pumnale și de data asta nu mai știu cum să îl recuperez.

— Nu îmi vine să cred că mama ta a avut dreptate în tot acest timp.

Mi-am ridicat capul și m-am agățat de genunchii lui, încercând să îl fac să mă privească.

— Te rog, nu spune asta! Te implor, nu îi da dreptate mamei mele.

A început să râdă și s-a aplecat spre mine, privindu-mă cu scârbă.

— Ești exact ca ea, Ivy. La fel de meschină, ipocrită și de rece. O persoană care calcă pe cadavre doar ca să îi fie ei bine, fără să se gândească și la persoanele din jurul ei.

Comparația cu mama e mai dureroasă decât mă așteptam. Iar faptul că Jared e cel care face această comparație e mai mult decât pot suporta.

Mi-a cuprins bărbia între degetele sale și m-a făcut să îl privesc.

— Mâine dimineață o să ne urcăm în avion și o să plecăm la Londra. O să îmi văd copilul și o să închei acest capitol din viața mea. Apoi nu vreau să te mai văd niciodată. Ești moartă pentru mine.

S-a ridicat de pe fotoliu și s-a îndepărtat.

— Jared, te rog!

Cuvintele mele nu l-au oprit. A deschis ușa și a închis-o în spatele său, fără să se uite în urmă.

Am început să plâng și mi-am lăsat capul pe fotoliu, în locul în care a stat el.

Tocmai l-am pierdut pe bărbatul pe care îl iubesc și nu o să îl mai recuperez niciodată.

Capitolul 10

— O să decolăm în câteva momente. Vă pot servi cu ceva?

I-am zâmbit însoțitoarei de zbor și m-am uitat la Jared, care nu schițase niciun gest. Stătea cu capul în laptopul său, cu o privire de gheață, și continua să ignore persoanele din jurul lui.

Mi-am cuplat centura de siguranță imediat ce avionul a început să se miște pe pistă și m-am uitat pe fereastra rotundă.

Gândul de a mă întoarce la Londra, împreună cu Jared, e înfricoșător. Timp de șase ani m-am întrebat cum o să fie momentul în care o să îi spun adevărul, dar niciodată nu mi-am imaginat că o să fie atât de rău. Mereu am crezut că iubirea lui Jared pentru mine o să fie mai puternică decât orice prostie pe care aș face-o, dar se pare că m-am înșelat. Niciodată nu am pus în balanță și probabilitatea de a-l pierde pentru totdeauna.

Am inspirat scurt când avionul s-a desprins de pistă și imediat mi-am simțit urechile înfundate.

— Încă te sperie zborurile?

Nu și-a ridicat privirea când mi-a adresat întrebarea și am încercat să disimulez urmele de uimire de pe chipul meu.

— Nu atât de tare când am compania potrivită, am spus cu gândul că o să mă privească.

Chiar dacă am sperat la un gest, oricât de mic, am rămas doar cu speranța. Jared a continuat să își apese degetele pe tastatura laptopului și să mă ignore, așa cum mi-a promis că o va face.

Dar cuvintele lui mi-au trezit speranțele și am început să îmi desprind degetele din jurul mânerului de metal. Poate o să reușesc să obțin iertarea lui, cu trecerea timpului.

Mi-am închis ochii și m-am așezat confortabil în scaunul de piele, lăsând amintirile să mă copleșească.

— Adevăr.

În încăpere s-au auzit diferite sunete, iar eu știu sigur că am oftat. Sora mea nu are deloc simțul aventurii și de fiecare dată când jucăm adevăr sau provocare, alege cea mai sigură opțiune și cea mai plictisitoare în același timp.

Mi-am întors capul spre Hanna și i-am văzut sclipirea din ochi. Când zâmbetul de drăcușor i s-a arcuit pe buze, m-a privit la rândul ei și mi-a făcut semn spre fratele ei mai mare.

Iris are o pasiune imensă pentru Dax și știu că o să fiu considerată o mare nemernică pentru ceea ce aveam să fac, dar cred că e timpul să se trezească puțin la realitate.

Am început să zâmbesc, complet nevinovată, și mi-am dres glasul, reușind să atrag atenția asupra mea. Am privit-o pe sora mea, pe jumătate amuzată, în timp ce cealaltă jumătate a mea începea să se simtă ca o nemernică.

— E adevărat că ai poza lui Daxton lipită pe peretele dulapului tău?

Chipul surorii mele a devenit palid și orice urmă de amuzament a dispărut, luându-i locul o privire șocată, iar apoi una de-a dreptul încărcată de ură.

— Ești o târfă!

S-a ridicat în picioare și a ieșit ca o furtună din încăpere, trântind ușa cu putere în urma ei. Iar eu tocmai am devenit personajul negativ din tot grupul.

Dax s-a ridicat în picioare și mi-a aruncat o privire încruntată.

— Chiar era nevoie?

Dar înainte să apuc să îi dau vreo replică, s-a dus după sora mea și planul meu și al Hannei începe să funcționeze.

M-am întins după paharul de vin și mi-a dat ochii peste cap, încercând să evit privirile acuzatoare ale prietenilor mei.

— Avea nevoie de asta și refuz să cred că sunt personajul negativ.

M-am ridicat în picioare, ignorând amorțeala din ele, și m-am îndreptat spre balconul cabanei. Am tras aer adânc în piept și am lăsat paharul pe marginea balustradei de lemn, contemplând luminile din oraș.

— Nu prea ai de ce să fii cea ofticată.

Mi-am întors capul și l-am văzut pe Jared trăgând ușa glisantă din spatele lui, ceea ce m-a făcut să zâmbesc.

— Ai venit să mă cerți pentru că am fost rea cu surioara mea cea firavă?

Încep să fiu dezgustată de propriile mele cuvinte și mi-am întors capul spre panorama orașului, încercând să îmi rețin lacrimile.

— Nu mai încerca să fii ceva ce nu ești, a spus răsuflând.

Și-a pus mâinile de o parte și de alta a trupului meu, iar când spatele i s-a lipit de trupul meu, mi s-a oprit respirația. M-a cuprins într-o îmbrățișare caldă, iar eu am simțit că încep să mă topesc.

— Dacă nu se trezește la realitate, o să își irosească viața cu o fantezie care nu o să se adeverească niciodată.

— Asta nu e problema ta, a spus cu nasul în părul meu. Dacă Iris crede că așa e cel mai bine pentru ea, nu ai niciun drept să intervii și să o destabilizezi.

Am oftat și mi-am așezat mâinile peste ale lui, simțindu-mi pulsul zbătându-se nebunește în vene. Inima mea deja bate mult prea tare pentru ritmul ei obișnuit și am senzația că o să iau foc dintr-o clipă în alta. Dar chiar și așa, nu vreau să renunț la îmbrățișarea lui. Nu vreau să plec din brațele lui.

— Jocul s-a oprit exact când era rândul meu.

A început să chicotească, iar răsuflarea lui caldă mi-a atins urechea și mi-a trimis un fior pe șira spinării.

— Și ce ai fi ales?

— Provocare, cu siguranță.

Mi-am făcut curaj și m-am întors cu fața la el. Mă ținea strâns, iar mâinile lui au alunecat pe talia mea și m-au lipit de el.

I-am simțit o mână urcând pe spatele meu și mi-a cuprins ceafa.

— Iar Trevor m-ar fi provocat să te sărut.

Am înghițit în sec și am inspirat scurt, înainte de a mă ridica pe vârfuri. I-am cuprins gâtul cu mâinile și mi-am simțit sânii presați de pieptul său ferm.

Și-a aplecat capul spre mine și am continuat să îl privesc în ochi.

— Atunci, sărută-mă! am spus curajoasă. Te provoc să mă săruți, Jared Wright!

Și-a lipit, fără ezitare, buzele de ale mele și m-a strâns și mai tare în brațele sale. Mi-am închis ochii și am savurat atingerea caldă a buzelor sale. Doamne, ce buze!

Mi-am imaginat în o mie de moduri primul sărut cu Jared, dar niciodată nu mi-am imaginat că o să fie așa. Că o să mă topesc complet în brațele lui, sub atingerea lui.

O mișcare bruscă a avionului m-a făcut să îmi deschid ochii și m-a smuls din amintirea plăcută. M-am uitat la bărbatul pe care îl iubesc, dar el nu a părut deranjat de mica turbulență.

Acum când îl privesc, îmi dau seama cât de multe am pierdut de-a lungul anilor. Și toate din cauza lașității mele.

***

Mi-am stăpânit impulsul de a-l lua de mână și am continuat să merg alături de el spre mormântul fetiței noastre.

Jared nici măcar nu a vrut să ne oprim la hotel pentru a lăsa bagajele.

La intrarea în cimitir, un sentiment de pustietate mi-a străbătut întregul corp și am tras aer în piept. În șase ani am avut timp să mă obișnuiesc cu moartea copilului meu și pentru mine e mai ușor să mă apropii de mormânt.

Dar Jared deja începe să cedeze. Chipul lui e palid și ochii îi sunt plini de suferință. Când o să ajungă acolo, o să fie cel mai greu moment din viața lui.

M-a lăsat să merg prima și să îl ghidez, dar tensiunea care a pus stăpânire pe el începe să devină apăsătoare și sufocantă.

M-am oprit în fața pietrei funerare și m-am dat la o parte, privindu-l cu atenție pe bărbatul pe care îl iubesc.

A citit numele complet pe piatră și apoi s-a uitat la mine.

JADE SKYLAR WRIGHT

— A fost mereu fiica ta, am șoptit intuindu-i întrebarea nerostită, a trebuit să îți poarte numele.

M-a aprobat cu o mișcare scurtă a capului, apoi s-a lăsat în genunchi în fața mormântului. Când a atins piatra cu o mână tremurând, am izbucnit în lacrimi.

— Bună, puiule! a spus cu o voce răgușită. Sunt tatăl tău.

Mi-am acoperit gura cu o mână, iar când i-am auzit glasul tremurând am gemut de durere. De durerea pe care i-am provocat-o singurului bărbat pe care îl iubesc.

— Îmi pare rău că am venit abia acum.

Degetele lui au mângâiat numele ei, iar când o lacrimă i s-a prelins pe obraz, genunchii mei au cedat și m-am prăbușit lângă el.

— Îmi pare rău că nu am putut să te strâng în brațe și să îți spun cât de mult te iubesc.

Cum am putut să îi fac asta? Cum am putut să îi provoc chinul ăsta atât de mare?

— Vreau să știi că o să te iubesc mereu și că o să fii mereu în inima mea, chiar dacă nu am putut să fiu lângă tine când ai avut nevoie de mine.

Inima îmi bate cu putere, iar tâmplele îmi pulsează și simt că rămân fără aer. Mi-am apăsat o mână

pe piept și nu am mai putut să aud restul cuvintelor lui Jared. Presiunea din interiorul meu e mult prea puternică și am simțit cum încep să mă învârt și să îmi pierd echilibrul.

Apoi m-am prăbușit la pământ și am continuat să respir greu. Pentru câteva secunde, am crezut că o să mor. Că o să mă duc alături de sora și de fiica mea. Și poate că așa ar fi mai bine pentru toată lumea.

Dar brațele lui Jared m-au cuprins și m-au lipit de trupul său puternic. M-a ridicat la piept, fără să îmi adreseze vreun cuvânt, și am plecat de lângă mormântul copilului nostru.

Am rămas tăcuți, dar pot să îi aud inima bătând cu putere. M-am agățat de paltonul lui cu o mână și am suspinat. Am continuat să plângem până la mașină, amândoi fiind victimele prostiei și lașității mele.

M-a așezat cu grijă pe bancheta mașinii, apoi a înconjurat-o și s-a așezat lângă mine. Șoferul a pus automobilul în mișcare și ne-am îndreptat spre hotelul meu. Eram atât de tentată să mă apropii de Jared, dar știu că dacă aș îndrăzni asta, mi-aș pierde orice șansă de a-l recupera.

Are nevoie de spațiu și, chiar dacă nu sunt dispusă să i-l acord, trebuie să stau cât mai departe de el.

Drumul până la hotel mi s-a părut cel mai lung de până acum. Jared nu mi-a aruncat nici măcar o privire, doar a continuat să își plângă copilul.

A coborât primul din mașină, și-a luat bagajul și a dispărut în camera lui, fără să se întoarcă spre mine și să mă privească.

— Bine ați revenit, domnișoară Ivy!

Nu am putut decât să aprob din cap și am încercat să îi zâmbesc portarului, care mă privește cu compasiune. M-am apropiat de recepție și am preluat mecanic toate hârtiile care îmi erau împinse sub nas.

Când am urcat în lift și am simțit parfumul lui Jared, mă simțeam mai pustie ca oricând. Nu știu dacă voi putea recupera dragostea lui. Nu știu dacă voi putea obține iertarea lui.

Ar fi trebuit să îi spun. Ar fi trebuit să îl sun și să îi spun că sunt însărcinată. Ar fi trebuit să fim împreună în tot acest timp. Dar eu am lăsa frica și nesiguranța să mă conducă, iar acum suport consecințele pe care le detest din tot sufletul meu.

Am intrat în apartament și am aruncat hârtiile pe prima masă care mi-a ieșit în cale. M-am trântit pe canapea și am suspinat adânc. Mi-am sprijinit capul de spătarul canapelei și am privit tavanul, întrebându-mă cum o să decurgă viața mea fără Jared Wright în ea.

Mi-am închis ochii și am adormit, epuizată.

Loviturile puternice în ușa de la intrare m-au făcut să mă trezesc brusc din somn și să privesc buimacă în jurul meu.

— Deschide ușa, nenorocito!

Am sărit în picioare și am înghițit în sec privind ușa, incapabilă să reacționez.

— Știu că ești acolo, Ivy„ a spus cu vocea ridicată. Deschide ușa sau o dărâm!

Lovea întruna cu pumnii în ușă, iar eu m-am dezmeticit realizând că trebuie să deschid. Când mâna mi s-a întins spre clanță, mi-am dat seama că tremură.

Am tras aer în piept și am rotit clanța, deschizându-i ușa lui Jared, furios și beat mort. M-am dat la o parte și l-am lăsat să intre înăuntru, aproape împiedicându-se de prag.

— Jared, ai băut?

Proastă întrebare, având în vedere că miroase ca o distilerie ambulantă.

— Da, a spus pe un ton arogant. Și tu nu poți să faci nimic în privința asta.

Am oftat cu putere și am închis ușa, încercând să mă gândesc cum s-o scot la capăt cu el.

— M-ai distrus, Ivy Scott!

S-a întors cu fața la mine și m-a privit cu furie.

— Ți-am oferit inima pe tavă și tu ai călcat-o în picioare, de fiecare dată când ai avut ocazia.

Înainte să îmi deschid gura și să îi spun ceva, s-a repezit spre mine și m-a trântit în ușa de la intrare, smulgându-mi un geamăt de durere.

— Nu ți-a păsat niciodată de cât de mult ai putea să mă rănești.

Mi-a cuprins cămașa în pumn și a rupt-o dintr-o singură mișcare.

— Acum e rândul meu să nu mă mai gândesc la suferința pe care aș putea să ți-o provoc, a spus cu privirea ațintită asupra sânilor mei.

Am rămas fără cuvinte și pentru prima oară îl privesc pe Jared cu teamă. Pentru prima oară, nu îl recunosc și îmi este frică.

Buzele i s-au lipit de ale mele, iar când a început să mă sărute haotic și destul de violent, am început să țip ca să îl opresc.

— Jared, nu!

Mă lupt cu el din răsputeri, dar orice încercare de protest din partea mea e înăbușită de sărutul lui brutal.

Mi-a ridicat fusta în sus și am auzit pârâitul ciorapilor. Lacrimile au început să îmi curgă pe obraji și mi-am dat seama că sunt complet neajutorată.

— Jared, nu vrei să faci asta, am încercat să îl trezesc la realitate.

Buzele i s-au oprit pe gâtul meu și totul pare un coșmar. I-am auzit cureaua desfăcându-se și mi-am înăbușit un sunet de durere.

Nu îi condamn acțiunile. Știu cât de mult l-am rănit și asta e modalitatea lui de a se răzbuna.

— Ăsta e ultimul rămas bun, iubito! a șoptit pe pielea mea.

Când mi-a rupt lenjeria, am început să plâng și mai tare. Iar când m-a pătruns cu brutalitate, mi-am lăsat capul să cadă pe umărul său și mi-am pierdut orice urmă de vitalitate.

Jared a continuat să mă țintuiască în ușă, să mă strângă în brațele lui și să mă distrugă, la fel cum l-am distrus și eu pe el.

Nu cred că o să îi mai recuperez vreodată iubirea, iar actul din acest moment e dovada cea mai bună. L-am pierdut pe Jared Wright pentru totdeauna, iar acum trebuie să mă obișnuiesc cu acest gând.

Capitolul 11

— Domnul Wright a predat cheia camerei acum două ore.

Și cu siguranță e în avionul lui personal, simțindu-se ca ultimul om. Probabil încearcă să își verifice mesajele, dar gândul la mine și la ceea ce s-a întâmplat între noi nu îl ajută.

Am oftat adânc și m-am lipit de masa de recepție, încercând să ignor privirea de compătimire de pe chipul angajatei mele.

— Sună-l pe Taron și spune-i că vreau să plec în mai puțin de o oră.

M-a aprobat înclinându-și capul și a pus mâna pe receptor.

Mi-am sprijinit cotul de masă și m-am uitat la bolul de cristal plin cu bomboane. Dar privirea mea e dincolo de ambalajele colorate și amintirile vii continuă să se joace cu mintea mea.

— Domnișoară Scott?

Când m-a atins pe umăr, am tresărit lovind bolul de cristal, care a căzut de pe margine și s-a spart de podeaua de marmură.

Jessie, recepționera mea, s-a ridicat rapid de la birou și a sărit să mă ajute să adun cioburile de jos.

— Avionul o să fie gata de decolare în patruzeci și cinci de minute.

Am aprobat din cap,fără să spun vreun cuvânt, dar simt privirea ei de milă asupra mea. Privirea pe care o detest din tot sufletul și pe care am reușit să o evit de cele mai multe ori.

— Ivy, du-te sus, a spus cu un oftat. Mă ocup eu de resturi.

Mi-am înălțat capul și am încercat să nu mă înfurii. Urăsc să primesc ordine și urăsc faptul că oamenii mă cred slabă. Dar acum nu e momentul să răbufnesc și să îmi ascut colții pe o simplă angajată. Trebuie să mă pregătesc pentru mama și să mă asigur că îmi consum orice gând negru în confruntarea cu ea.

M-am ridicat în picioare și mi-am netezit pantalonii, privind-o pe Jessie cum continuă să adune cioburile de pe jos.

Aș putea să îi mulțumesc, dar prefer să îmi păstrez imaginea de regină a gheții. Așa, nimeni nu o să poată spune că am vreo verigă slabă. Așa, o să reușesc să mă protejez.

Când am pășit în lift, l-am văzut pe Nick apropiindu-se în fugă de mine. Am încercat să fac ușile să se închidă mai repede, dar lighioana a reușit să se strecoare la timp.

— Nu a fost un gest frumos, a spus.

— Dă-mă în judecată.

Mi-am lipit capul de peretele ascensorului și am așteptat să continue și să îmi facă și ultima fărâmă răbdare să dispară.

— Trebuie să discutăm despre câteva rapoarte și despre noile achiziții.

— Trebuie să te descurci singur, pentru că mă întorc în New York.

Când liftul s-a oprit, am pășit pe holul luminat și am sperat că o să scap de el. Dar a continuat să se țină

după mine și să stoarcă fiecare picătură de răbdare din corpul meu.

— Nu mai pot să mă descurc singur, Ivy.. Hotelul ăsta e responsabilitatea ta și începe să se clatine. Îmi pare rău pentru Iris, dar a trecut suficient timp de la moartea ei. Trebuie să te întorci aici.

M-am oprit în fața apartamentului meu și m-am întors cu spre el, strângându-mi pumnii pe lângă corp.

— O să mă întorc când o să am eu chef, iar dacă hotelul se clatină, înseamnă că ar trebui să îți cauți o altă slujbă, întrucât se pare că pe asta nu o faci bine, am spus enervată de cuvintele lui. Expresia de șoc de pe chipul lui a fost înlocuită rapid de furie, iar eu sunt mai pregătită ca oricând de o confruntare.

— Să înțeleg că domnul Wright nu ți-a tras-o bine aseară?

Pumnul meu a reacționat înainte să mă gândesc de două ori și s-a oprit în obrazul lui Nick, trimițându-l în perete. Nici măcar sunetul provocat de izbitura capul său de perete nu a reușit să smulgă sentimentul de milă sau de părere de rău din mine.

— Nu uita cu cine vorbești, Nick! am mârâit. Doar pentru că am fost suficient de beată și de proastă ca să mă culc cu tine, asta nu înseamnă că poți îmi vorbești după bunul plac.

S-a desprins de perete, apoi și-a șters dâra de sânge din colțul gurii.

— Când ai venit aici, Jared Wright era raiul și iadul tău. Am sperat că o să îl uiți și că șase ani au fost suficienți ca să îl șteargă din memoria ta. Am știut că asta se va întâmpla când o să te întorci la New York.

Am oftat adânc și mi-am descleștat pumnii, pierzând orice urmă de tensiune din ei.

— Nu ți-am dat niciodată speranțe, Nick. Mereu am apreciat ajutorul și sprijinul tău, dar am fost sinceră cu tine încă de la început.

A pufnit în râs și m-a privit cu zâmbetul pe buze, afundându-și mâinile în buzunarele pantalonilor.

— Jared Wright nu e bărbatul potrivit pentru tine, Ivy. Ai stat aici timp de șase ani, iar el nu a venit să te caute nici măcar o dată. Dacă ai fi fost a mea, nimeni și nimic nu mi-ar fi stat în cale ca să te găsesc.

Cuvintele lui au reușit să îmi străpungă zidul de gheață și mi-am simțit inima tresărind. Și ce e cel mai rău, e faptul că sunt de acord cu el.

— O să am grijă de hotel cât pot mai bine, a spus observând că discuția nu ducea nicăieri. Dar știm amândoi că locul tău e aici.

S-a întors pe călcâie și a plecat pur și simplu. Fără să îmi mai adreseze vreun cuvânt sau să îmi arunce o privire.

Am deschis suspinând ușa apartamentului și m-am lipit de bucata de lemn imediat ce am închis-o. Imediat ce amintirile au început să se reverse în mintea mea, iar lacrimile, să mi se rostogolească pe obraji.

Nu ar trebui să îl învinuiesc pentru acțiunile lui. L-am rănit mai mult decât ar fi putut suporta și nu ar trebui să mă împotrivesc felului său de a se răzbuna. Dar tot mă doare. Însă mai mult decât durerea fizică, mă doare faptul că l-am pierdut pe el.

Nu știu dacă mai pot să îl recuperez vreodată, și asta mă afectează cel mai tare.

***

Ne pare rău, abonatul nu poate fi contactat.

Am oftat adânc și am întrerupt apelul eșuat. Nici măcar nu știu de ce încerc să dau de el. E evident că Jared nu vrea să vorbească cu mine.

O bătaie în ușă, urmată de apariția cumnatei mele, m-a făcut să uit de Jared. Măcar pentru câteva minute.

— Ai de semnat câteva hârtii, a spus pe un ton rece.

În timp ce mă întindeam după pix, am remarcat atitudinea ei ostilă, însoțită de un zâmbet iritat, aproape imperceptibil.

— Nu știam că ai nevoie de semnătura mea.

A trântit hârtiile în fața mea și am încercat să îmi stăpânesc orice impuls de agresiune față de ea.

— Din păcate, ești înlocuitoarea lui Iris și trebuie să apelez și la tine.

M-am uitat la hârtiile din fața mea, apoi la linia marcată pe care trebuia să semnez, și am început să zâmbesc.

Trebuia să mă aștept la asta. Jared probabil a început să le spună tuturor despre Jade, iar acum toată lumea o să fie împotriva mea.

— Atitudinea de scorpie nu te prinde, am spus fără să o privesc.

Mi-am semnat numele pe cea de-a doua hârtie, apoi am dat-o la o parte.

— Stai liniștită, nu o să te detronez.

Mâna mi s-a oprit înainte să semnez și ultima hârtie și am zâmbit larg. Mi-am strâns degetele pe pix

și m-am forțat să iscălesc bucata de hârtie fără să o perforez.

I-am împins hârtiile și am privit-o pe Layla, în vreme ce în sufletul meu năvăleau haotic o mulțime de sentimente amestecate.

— Asta o știm amândouă mult prea bine. Oricât de mult ai încerca, o să rămâi mereu fetița dezgustător de naivă pe care toată lumea trebuie să o protejeze, am atacat-o.

A smuls hârtiile de pe birou și, cel mai probabil, va trebui să întocmească altele. Dar cu siguranță nu va mai veni personal să îmi ceară semnătura și să riște o nouă umilință.

— Am crezut că te cunosc, dar nu ești decât o copie rece și frivolă a mamei tale. Îmi pare rău că Jared nu s-a îndrăgostit de Iris și a trebuit să se uite la tine.

Furia din ochii ei m-a luat prin surprindere, probabil pentru că Layla se înfurie foarte rar și nu am mai văzut-o în astfel de ipostaze.

— Dacă știi ce e mai bine pentru tine, o să stai departe de Jared și de familia mea.

S-a întors cu spatele la mine și nu pot să neg că sunt puțin uimită de firea ascunsă a cumnatei mele. Dar și eu pot să joc după regulile ei.

— Layla, am spus încercând să nu izbucnesc în râs.

S-a oprit cu mâna întinsă spre clanță, dar nu s-a întors cu fața la mine. Umerii îi tremură, chiar face eforturi să își mențină spatele rigid.

— Dacă știi ce e mai bine pentru tine, ar trebui să fii de partea care trebuie. Nu mi-ar plăcea ca vărul tău iubit să te dezamăgească.

Mârâitul ei ar fi trebuit să mă bucure, dar e vorba de Layla, soția fratelui meu, pe care o iubesc.

A ieșit din biroul meu și a trântit ușa cu putere, făcând tablourile să se clatine pe pereți.

M-am sprijinit de spătarul scaunului meu și am oftat adânc, acoperindu-mi chipul cu ambele mâini.

Nu mă așteptam la așa ceva. Eram convinsă că Jared o să mă evite și o să facă tot posibilul să mă scoată din viața lui, dar nu mă așteptam să adune toată familia și să le dea vestea cea rea.

Prima e Layla, și în curând va urma și restul lanțului. Și probabil Gala Miller de săptămâna viitoare va fi câmpul de bătălie pentru mine.

— Tocmai a intrat în clădire.

Kim și-a băgat capul prin ușă și mi-a zâmbit ca o mică neastâmpărată. Am pus-o să o supravegheze pe Loreen și să îmi spună când își face apariția.

— E pregătită?

Secretara mea a aprobat din cap și a deschis ușa. M-am ridicat în picioare și am tras aer adânc în piept.

Am ieșit din birou, oprindu-mă lângă masa lui Kim, și am luat bâta de baseball în mâini, analizând-o.

— Ești o adevărată Cookie Lyon, a spus suspinând.

Am zâmbit și m-am îndreptat spre lift, abținându-mă să râd la entuziasmul secretarei mele.

— Dă-i o lecție nemernicei! a strigat după mine.

Dacă vreau să îmi îndrept viața, trebuie să scap de orice influență negativă. Iar prima pe listă e mama mea, cea care mi-a distrus viața de prea multe ori.

Am coborât la etajul de contabilitate și m-am îndreptat spre biroul principal, pe care scorpia îl ocupă

degeaba. Am ignorat-o pe secretara ei urâtă, care mai are puțin și face un infarct pe scaunul ei incomod.

Am intrat în încăpere și mi-am anunțat sosirea prin trântirea ușii. Loreen s-a speriat și și-a scăpat geanta scumpă pe podea.

— Ce naiba e cu tine?

Am început să zâmbesc și am încuiat ușa, făcând-o pe mama mea să mă privească ciudat.

— Te-ai uitat vreodată la Empire? am spus privind bâta de lemn pentru câteva clipe.

S-a aplecat să își ia poșeta și scuturat-o de praf, înainte să o pună cu grijă pe scaun.

— Nu am timp să mă uit la filme sau la seriale.

M-am desprins de ușă și m-am uitat la dulapul ei cu suveniruri scumpe.

— Așa e, mi-am dat seama. Viața socială și încercarea patetică de a-ți menține imaginea perfectă sunt mult prea solicitante.

Am luat o lebădă de cristal și am analizat-o, având deja remușcări că urmează să o distrug. Dar focul trebuie combătut cu foc, nu?

Am izbit-o de podea, sfărâmând-o în mii de bucățele.

Mama a început să țipe și s-a dat un pas în spate, lăsând frica să se instaleze pe chipul ei.

— Ivy, ai înnebunit?!

M-am uitat la ea și am început să învârt bâta în mână.

— Te-ai simțit bine, nu? Când te-ai dus la Jared și i-ai spus despre Jade? Te-ai simțit bine când ai văzut durerea din el, nu?

M-am întors din nou la dulap și am lovit un întreg raft cu bâta, bucurându-mă enorm de țipetele ei și de sunetele de cristale sparte.

— Încetează!

— Dar tu te-ai oprit! am țipat la ea.

Mă străduiesc atât de mult să nu o lovesc și pe ea cu bâta. În schimb, i-am lovit un ou Faberge și am auzit-o gemând cu putere.

— Nu ți-a păsat de nimic decât de imaginea ta. Nu ți-a păsat de Iris și de suferința ei, de Isaac și de durerea lui sau de mine și încercările mele de a supraviețui.

M-am întors cu fața la ea și am întins bâta spre ea, tremurând de furie.

— Tu l-ai adus pe Nathan în preajma mea și nu ți-a păsat de cât de mult m-a rănit, am spus cu lacrimi în ochi.

Dintr-o singură mișcare am aruncat pe podea tot ce avea pe birou și am privit-o din nou.

— Din cauza ta, am rănit persoanele la care țin cel mai mult. Din cauza ta, m-am exilat timp de șase ani pe alt continent afurisit. Așa că spune-mi, mamă, de ce ar trebui să mă opresc?

Vocea mea începe să tremure mai tare, cu fiecare cuvânt pe care îl rostesc. Loreen Scott mă privește cu frică în ochi. Pentru prima oară, am văzut teama din ei.

Nici bătăile din ușă sau vocea fratelui meu nu au putut să mă convingă să renunț la distrugerea biroului.

M-am apropiat de măsuța de cafea, care era toată numai din sticlă, și am lovit-o în mai multe locuri, făcând-o să se descompună.

— Eu trebuia să îi spun despre copilul nostru, am continuat să țip. Tu nu aveai niciun drept să faci asta!

M-am apropiat de ea și m-a cuprins un sentiment de satisfacție privind-o cum se dădea înapoi, doar ca să nu ajung în dreptul ei. Dar biroul a forțat-o să se oprească, iar eu m-am oprit la un pas de ea.

— Toată lumea îmi spune că sunt exact ca tine. Dar știi care e partea proastă?

Mi-am simțit lacrimile prelingându-mi-se pe obraji.

— Eu sunt mult mai rea decât tine, am șoptit. Și nu ai habar cât de mult urăsc asta. Și cât de mult te urăsc pe tine.

Oamenii de la pază au reușit să spargă ușă, iar Isaac a intrat primul, trecând în doar câteva secunde de la starea de șoc, la cea de groază.

— Ivy, dă-mi bâta! Te rog, m-a implorat.

A început să vorbească încet cu mine, de parcă aș fi fost un animal speriat. Dar cred că persoana speriată e altcineva.

Am continuat să o privesc cu ură pe mama mea, în timp ce lacrimile îmi curgeau necontenit pe obraji.

— Nu o să te iert niciodată, i-am promis.

M-am îndepărtat de ea și i-am împins bâta lui Isaac în brațe, apoi am ieșit din birou. I-am aruncat o privire Laylei și mi-am continuat drumul până la ieșirea din hotel, ștergându-mi lacrimile.

Capitolul 12

Am tras aer adânc în piept și mi-am strâns mâna pe costumul bunicului meu, încercând să îmi păstrez calmul. Începusem deja să mă rog în gând să scap cu bine de această gală.

— Atâta timp cât ești cu mine, nu ai de ce să te îngrijorezi.

Am zâmbit și mi-am apăsat buzele pe obrazul său aspru, apoi am intrat în sala plină. Iar prima persoană pe care am văzut-o a fost Jared.

Arată impecabil, într-un costum care îi pune în valoare corpul bine lucrat, zâmbește fericit, înconjurat de prietenii săi. Ca și cum mi-ar fi simțit prezența, și-a ridicat capul, iar privirile noastre s-au întâlnit.

Am auzit vocea bunicului meu, apoi am simțit cum s-a desprins de mine, dar nici măcar nu am reușit să-i înțeleg cuvintele înainte să se îndepărteze. Eram complet absorbită de privirea surprinsă a bărbatului pe care îl iubesc.

El a fost primul care și-a întors privirea, îndreptând-o spre o brunetă superbă, care îi zâmbește cu gura până la urechi. A cuprins-o de mijloc, apropiind-o de el, iar când buzele li s-au unit, am simțit cum pământul se deschide sub picioarele mele și mă prăbușesc în gol.

Am înșfăcat o cupă de șampanie de pe tava unui chelner care tocmai trecea pe lângă mine și am golit-o dintr-o singură înghițitură.

Mă străduiam să ignor amețeala și să îmi mențin echilibrul, chiar dacă toată lumea părea că se clatină în jurul meu.

Nu ar trebui să fiu surprinsă de asta. A spus că o să dispar definitiv din viața lui, imediat ce se întoarce din Londra. Dar chiar și așa, nu pot să nu fiu șocată. O mică parte din mine a sperat că o să mai am vreo șansă la iertare.

M-am sprijinit de una dintre mesele înalte și am suspinat, simțind durerea până în străfundul sufletului meu. Am mai înșfăcat un pahar de șampanie și l-am așezat pe masa rotundă.

M-am uitat cu coada ochiului la Jared și am înghițit în sec când i-am văzut zâmbetul larg și brațul în jurul brunetei. Lauren și Hanna se află lângă ei, dar nu par la fel de încântate de noua parteneră a lui Jared.

Am încercat să beau din pahar, dar înainte să îl ating cu buzele, Eva Wright l-a smuls din mâna mea și m-a fixat cu o privire de oțel.

— Alcoolul nu îți rezolvă problemele, așa cum îngerul tău păzitor nu o să te ferească de mine, m-a amenințat pe un ton serios.

A trântit paharul pe masă, făcându-mă să tresar, apoi m-a luat de mână și a început să mă tragă după ea.

Știam că avea să urmeze o confruntare cu ea imediat ce afla despre Jade, dar nu m-am așteptat să o facă tocmai în această seară. Dar, ca de fiecare dată, Eva reușește să mă surprindă.

M-a tras de-a lungul scărilor de marmură, apoi s-a oprit în fața unei uși apăsându-și degetele pe ea.

— Nu era mai bine să mă umilești de față cu toată lumea?

Tonul ei m-a înfiorat, iar când m-a împins din spate, a fost cât pe ce să mă împiedic și să cad, dacă nu mi-aș fi ridicat rochia la timp.

— Dacă nu taci din gură, cred că o să te arunce în fântâna arteziană de afară.

Să mă ia toți dracii!

Ethan Wright stă așezat pe marginea unui birou, cu mâinile încrucișate la piept și cu un zâmbet slab pe buze.

Înainte să îmi deschid gura, Eva s-a apropiat de mine și și-a încleștat degetele în jurul lobului urechii mele, trăgând cu putere de el. Am scâncit de durere și mi-au dat lacrimile.

— Ce ți-am spus eu ție de atâtea ori, idioato?

A început să îmi miște capul, iar eu îmi mușc buza de jos ca să nu urlu.

— Să îți spun orice problemă, am mormăit.

Și-a apăsat și mai tare degetele și am inspirat scurt, aplecându-mi corpul pentru a mă echilibra.

— Și tu ce ai făcut?

Zâmbetul lui Ethan dovedește cât de mult se bucură de tratamentul pe care nevasta lui, cea nebună, mi-l acordă.

— Ți-am ascuns nepoata și am stat șase ani pe alt continent, am recunoscut.

Oftatul ei adânc a răsunat în toată camera, iar când mi-a eliberat urechea am crezut că o să cânt de fericire.

— Ce naiba a fost în capul tău?

Mi-am acoperit urechea afectată cu mâna și am încercat să o masez, dar mi-am dat seama că mai rău fac.

— Ivy, știi că mereu te-am sprijinit. Amândoi am făcut-o, dar de data asta ai dat-o în bară rău de tot.

Lupta cu lacrimile e din ce în ce mai puternică, iar nodul din gât mă împiedică să vorbesc. Nici măcar nu am mai putut să mă mai uit în ochii lor, ci doar mi-am lăsat capul în jos.

— De ce nu mi-ai spus? Aș fi putut să te ajut. Aș fi putut să fiu acolo. Ai fi putut să nu fii o cățea egoistă și să te gândești că nu a fost doar copilul tău, a țipat la mine.

Nu am mai putut să îmi rețin lacrimile și am văzut mâna lui Ethan ridicându-se, probabil pentru a o atinge pe soția lui. Tocurile brunetei s-au auzit pe podeaua de lemn, iar când mi-am ridicat privirea am văzut-o în fața ferestrei, cu spatele rigid și probabil cu o dorință de a mă sugruma.

— Știu că asta nu schimbă nimic, dar îmi pare rău, am scâncit. Totul s-a întâmplat atât de repede, iar simplul gând la New York îmi provoca un atac de panică. Am vrut de multe ori să îl sun pe Jared și să îi spun, dar cum puteam să fac asta?

S-a întors cu fața la mine și m-a făcut să înghit în sec când i-am văzut privirea de gheață.

— Punând mâna pe telefon, la naiba. Avea dreptul să știe, avea dreptul să o țină în brațe și să îi spună că o iubește. I-ai luat acest drept și pentru asta nu o să te iert niciodată, a spus amenințându-mă cu arătătorul.

Ethan i-a aruncat o privire peste umăr, dar Eva l-a ignorat cu desăvârșire și și-a continuat atacul asupra mea.

— Nu am de gând să îmi înfig colții în tine, Ivy. Te iubesc la fel de mult ca pe copiii mei, dar vreau să

înțelegi cât de mult rău ai făcut. Iar acum nu ai niciun drept să fii rănită când îl vezi pe Jared cu o altă femeie.

— Deja exagerezi, s-a auzit sigura voce masculină din încăpere.

De data asta, privirea de gheață s-a îndreptat spre Ethan, dar el nu a părut deloc afectat de asta.

— Amintește-ți de fiul tău, care a plâns în brațele mele până dimineață, și mai spune-mi că exagerez.

Bărbatul a oftat adânc și s-a întors cu fața spre soția sa, iar zâmbetul i s-a risipit.

— Poate a procedat greșit, dar nici fiul tău nu e mai prejos. Trebuie să înțelegi ambele perspective și să le respecți deciziile amândurora.

Eva și-a pus mâinile în sân și a pufnit nervoasă, dându-și ochi peste cap.

— Și tu de ce ești atât de calm?

— Pentru că știu cum e să pierzi un copil fără să îl cunoști și știu că Ivy nu e singura care a greșit.

Bruneta și-a privit soțul și am observat cât de repede i s-a risipit furia. Mâinile i-au căzut pe lângă corp și a oftat adânc.

Ethan a zâmbit victorios și s-a întors cu fața la mine, surprinzând privirea mea șocată.

— Jared ne-a spus ce s-a întâmplat după incidentul cu Nathan de acum șase ani și ne-a spus și despre Jade. Nu cred că te surprinde faptul că vrem să vorbim cu tine.

Am dezaprobat din cap, incapabilă să vorbesc.

— Dar, după cum bine știi, Eva se aprinde destul de repede și când e nervoasă, e greu să te înțelegi cu ea.

Soția lui s-a apropiat și și-a așezat mâinile pe umerii săi lați. Bărbatul i-a acoperit mâna cu palma sa și a continuat să mă privească.

— Chiar dacă vina îți aparține ție în totalitate, nici Jared nu poate fi absolvit. Ar fi putut să vină după tine, mai ales că v-ați despărțit cum v-ați despărțit.

— Dar, cum este o combinație între un Gray și un Wright, a lăsat mândria să îl conducă, a recunoscut soția lui.

Cei doi soți s-au privit cu afecțiune și am observat gestul lui Ethan de a strânge mâna soției sale.

— Nu mai contează cine și cu ce a greșit. Acum fiecare o să își vadă de viața lui.

Cei doi și-au întors privirile asupra mea și m-au privit surprinși, apoi s-au uitat unul la celălalt.

Mi-am șters lacrimile din colțul ochiului și am stat nemișcată, în timp ce Eva s-a apropiat de mine. Mi-a luat mâinile în ale ei și mi-a zâmbit.

— Nu poți lăsa scena de mai devreme să strice totul. Amândoi aveți mult de recuperat, dar nu poți să renunți atât de ușor.

Am zâmbit deznădăjduită și mi-am lăsat palmele să fie strânse de degetele ei calde.

— Nu mai avem ce să recuperăm. Ultima bucățică de iubire s-a distrus în momentul în care a văzut mormântul fiicei lui. Nu o să mă ierte niciodată, am spus pe deplin convinsă de asta.

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche, zâmbind afectuos.

— Iubirea e imprevizibilă, scumpo, dar și puternică. Poate că Jared e rănit și afectat de ultimele

evenimente, dar nimic nu o să fie suficient de puternic să te scoată din inima lui.

Mi-a șters o lacrimă și m-a tras în brațele ei, strângându-mă cu putere la piept.

— Toate lucrurile se întâmplă la timpul lor. Trebuie doar să fii răbdătoare.

Până când? Oricât de mult aș spera, acțiunile lui Jared reușesc să mă descompună în mii de bucățele.

M-am dat un pas în spate, iar după ce Eva și Ethan au plecat și am rămas singură, m-am apropiat de fereastră. Grădina imensă și fântâna arteziană îți fură privirea, dar eu nu pot decât să privesc dincolo de ele.

În mintea mea încă se derulează imaginea cu Jared în brațele altei femei. Cu Jared fericit alături de o femeie care nu sunt eu. Gândul ăsta e mult mai puternic decât mine și nu știu cum o să mă obișnuiesc cu el.

Timp de șase ani, mi-am umplut timpul cu alte activități, dar mereu am trăit cu speranța că eu și Jared o să ne întoarcem unul la celălalt și o să fim împreună pentru totdeauna. Dar asta deja pare imposibil, iar acceptarea e singura care mi-a mai rămas.

Scârțâiala ușii mi-a atras atenția, iar când mi-am întors capul și l-am văzut pe Nathan, m-am lipit din instinct de fereastră. A închis ușa în urma lui și am auzit cheia răsucindu-se în broască.

— Vreau să discut cu tine fără să fim întrerupți, a spus pe un ton grav.

Am înghițit în sec și am încercat să îmi păstrez calmul. După șase ani, îmi dau seama că încă nu am trecut peste acel incident. După atâta timp, încă îmi este frică de el și de ce ar putea să îmi facă.

— Nu o să îți fac rău, Ivy. Niciodată nu am vrut să îți fac rău.

Nu știu de ce, dar îl cred, iar când a făcut un pas spre mine, nu am simțit deloc nevoia să mă lipesc mai tare de perete. Și pe măsură ce îl privesc, îmi dau seama că am ignorat anumite semne.

Nathan știe că m-am întors în New York și nu m-a căutat nicio singură dată. Nu a fost la înmormântarea lui Iris și nici nu a apărut la hotel. Dacă are într-adevăr sentimente pentru mine, de ce nu s-a apropiat mai devreme de mine?

— Ce am putea discuta noi doi?

S-a oprit în dreptul biroului și și-a îndesat mâinile în buzunarele pantalonilor, apoi m-a privit cu un zâmbet slab pe buze.

— Cred că mai întâi trebuie să îmi cer scuze pentru ce ți-am făcut acum șase ani.

Am început să râd, dar am continuat să stau lângă perete, privind fereastra cu coada ochiului.

— Ești puțin cam întârziat, iar eu nu am nevoie de ele.

— Știu, a spus trist. Ai nevoie de răspunsuri, iar eu sunt dispus să ți le ofer.

L-am privit cu suspiciune și mi-am dat o șuviță de păr după ureche, semn clar de agitație.

— De ce tocmai acum? M-am întors de aproape două luni în New York.

— Pentru că am primit un ordin de restricție imediat ce ai pus piciorul în oraș, iar clanul Wright și asociații te-au păzit ca niște lupi care își apără hrana.

M-am abținut să râd la auzul acestei comparații, dar ordinul de restricție e ceva nou pentru mine.

— Ordin de restricție? Nici măcar nu m-am gândit la așa ceva.

A zâmbit și a ridicat ușor din umeri.

— Nici nu a fost nevoie. Jared a pus-o pe Savannah King să îl scrie, iar Calvin Evans mi l-a livrat personal la ușă.

Deci Jared a scos artileria grea. Nu pot spune că sunt surprinsă. Clanul ăla chiar că seamănă cu unul de lupi și, când e vorba de apărare, sunt cei mai buni.

— Și acum de ce ești aici?

— Am găsit oportunitatea și a trebuit să profit de ea, a spus ridicând ușor din umeri.

M-am uitat la el, apoi la ușa din spatele lui și am înghițit în sec.

— Și ușa? De ce e încuiată?

A tras aer în piept și a mai făcut un pas spre mine.

— Pentru că Reed Levy m-a văzut și sunt convins că în scurt timp Jared o să dărâme ușa.

M-am sprijinit de pervazul din spatele meu și am zâmbit, simțind cum încep să mă destind.

— Nu cred că o să mai dărâme vreo ușă pentru mine, l-am asigurat.

— Hai să pariem.

Și-a prins marginea sacoului și a scos din buzunarul interior un pistol. Am încremenit pe pervazul de lemn și l-am privit speriată. Dar el a lăsat arma pe birou și a continuat să îmi zâmbească.

— Nu te mai comporta ca o căprioară speriată! Ți-am spus că nu o să te mai rănesc, dar trebuie să atragem atenția mai târziu.

Acum cred că e complet nebun și nu înțeleg la ce se referă. Privirea mi se mută de la armă la el și invers, dar chiar și așa, sentimentul meu de frică începe să se risipească, în loc să se intensifice.

— Am crezut că ești Iris.

Cuvintele lui m-au făcut să îmi opresc privirea asupra lui.

— Niciodată nu te-am dorit pe tine, Ivy. Mereu a fost Iris cea pe care am iubit-o, dar se pare că eu nu am fost niciodată o opțiune pentru ea.

Nu am putut să îmi ascund uimirea și probabil am și mimat asta pentru că zâmbetul i s-a lărgit. Iar acum îmi dau seama cât de proastă am fost.

Nathan mereu se învârtea în preajma lui Iris, iar când eram amândouă nu a reușit niciodată să ne deosebească. Și de câteva ori i-am surprins furișându-se împreună.

— Mama ta și tatăl meu au încercat să ne cupleze, dar ne-au mințit pe amândoi încă de la început, iar Iris s-a aliat cu ei.

Am încercat să spun ceva, dar cuvintele pur și simplu nu se articulau și nici nu se auzeau, chiar dacă crezusem că le-am rostit.

— Tata mi-a spus că Iris e cea care vrea să avem o relație, iar mama ta nu a vrut decât ca reputația familiei ei să crească, fără să îi pese de care fiică se folosește.

— Dar pentru că îl detestă pe Jared, eu am fost cea aleasă, am spus cu groază.

Bărbatul a aprobat din cap și a mai făcut un pas spre mine.

— Niciodată nu am știut că ăsta e planul lor. Iris s-a prefăcut că ești tu și a reușit să mă joace pe degete

după bunul ei plac. Și când am început să îmi dau seama de anumite lucruri, a început să mă îndepărteze.

S-a oprit lângă mine cu privirea ațintită spre peisajul din spatele meu și i-am simțit trupul încordându-se.

— În acea noapte a refuzat să se vadă cu mine. A spus că nu mai avem nimic în comun. Am băut câteva pahare de tărie, am venit la club și de acolo știi continuarea.

Da, o știu mult prea bine. Mi-am sprijinit capul de muchia peretelui și am zâmbit.

— De ce te-aș crede? Iris a fost geamăna mea și nu ar fi încercat niciodată să mă rănească.

Nathan a început să râdă și și-a întors capul pentru a mă privi.

— De câte ori nu a încercat să se impună în fața ta? Mereu a stat în umbra ta și a vrut să iasă în evidență prin orice mijloace. Plus că a profitat mereu de faptul că foarte puține persoane au reușit să vă deosebească.

Bătăile din ușă m-au făcut să tresar, iar când am văzut clanța mișcându-se haotic, m-am uitat la Nathan.

— Ivy, ești acolo?

Chiar a avut dreptate. Jared a venit să mă salveze.

— Poți să nu mă crezi, Ivy, dar cred că e timpul să afli cum a fost sora ta în realitate.

S-a apropiat de birou și a luat pistolul în mână. A tras siguranța și și-a ridicat brațul în sus, îndreptând arma spre tavan.

— Acum hai să îl aducem pe Jared Wright înapoi în brațele femeii pe care o iubește.

A apăsat pe trăgaci cu zâmbetul pe buze și apoi s-a dezlănțuit dezastrul.

Capitolul 13

— Ridică-te în picioare!

Jared continuă să îmi strige numele și să se izbească în ușă, iar eu continui să îl privesc pe Nathan, încă șocată de gestul său.

— Haide, Ivy, nu mai avem mult timp, a spus agitat.

M-a prins de încheietură și m-a ridicat în picioare, împingându-mă ușor. A îndreptat pistolul spre mine zâmbind, probabil pentru că mi-a văzut expresia de frică luând locul celei de uimire.

— O să îmi mulțumești mai târziu, mi-a șoptit în ureche.

A apăsat pe trăgaci, iar eu am țipat lăsându-mă pe vine și acoperindu-mi urechile.

L-a scurt timp haosul s-a declanșat. Jared a reușit să spargă ușa, apoi cineva s-a apropiat de Nathan, iar pistolul a căzut pe podea, în fața ochilor mei.

Am continuat să rămân nemișcată până am simțit o pereche de mâini așezându-se pe umerii mei. Am tresărit puternic, iar când mi-am înălțat privirea, Hanna mă privea mult mai speriată decât eram eu.

Mi-am coborât mâinile și am lăsat-o să îmi pipăie corpul, căutând probabil urmele de glonț sau de sânge. M-am ridicat ușor, apoi m-a strâns la pieptul ei și a răsuflat ușurată în urechea mea.

— Slavă Domnului!

Lauren ni s-a alăturat și, în timp ce mă cuprindea în brațe, am văzut scena desprinsă parcă dintr-un ring

de box. Jared îi împărțea pumni lui Nathan, în timp ce acesta era ținut de Dax și de Trevor.

Însă mi-am dat seama că tot ce se întâmplă e o nedreptate. Tot ce s-a întâmplat a fost o nedreptate, iar acum e timpul să îndrept lucrurile.

M-am desprins din brațele prietenelor mele și m-am îndreptat spre grupul de bătăuși.

— Încetează!

Jared și-a oprit pumnul înainte să izbească din nou coastele rivalului său și și-a întors privirea spre mine.

M-am pus în fața lui Nathan și l-am înfruntat pe bărbatul pe care îl iubesc, care mă privește de parcă mi-aș fi pierdut mințile.

— Vreau să îl lași în pace.

Și-a lăsat pumnii pe lângă corp și s-a dat un pas înapoi.

— Ticălosul merită să primească o lecție. Dă-te din fața mea, Ivy sau te dau cu forța.

A încercat să înainteze din nou, dar am făcut un pas în fața și l-am oprit.

— Nu o să mă repet, Jared. Nu o să te atingi de el.

Asta i-a alimentat furia și cred că dacă risc prea mult, o să primesc unul dintre pumnii lui grei.

— Ești proastă?! a spus mai mult decât șocat de acțiunile mele. Aproape te-a omorât pentru a doua oară și acum îi iei apărarea?

Mi-am aruncat mâinile în sus și mi-am simțit propria furie izbucnind.

— Nu am nicio zgârietură, nici măcar un glonț nu mi-a străpuns pielea. Iar decizia mea în legătură cu Nathan nu te privește pe tine.

Și-a deschis gura, dar a închis-o imediat când și-a dat seama că nu are nicio replică. Ce ar mai putea să spună? El a fost cel care a spus că nu vrea să mă mai vadă.

M-am întors cu fața spre ceilalți doi și dintr-o singură privire i-am convins să își ia mâinile de pe agresorul meu. Nathan s-a clătinat pentru câteva clipe și am vrut să îl ajut, dar a refuzat și mi-a zâmbit.

— Sunt bine, păpușă, a spus cu răsuflarea tăiată. Măcar am scăpat viu din mâinile lor.

Am ignorat mormăielile lui Jared și ale lui Dax și am continuat să îl privesc pe el, compătimindu-l pentru starea în care se afla.

— Hai să te duc acasă, m-am oferit.

Pufnetul încărcat de nervozitate al lui Jared și privirile dure ale băieților m-au făcut să îmi dau ochii peste cap, dar i-am ignorat complet.

Însă când l-am atins pe umăr, Nathan mi-a îndepărtat mâna cu blândețe și a încercat să îmi facă cu ochiul drept, care începea să se umfle.

— Mă descurc, Ivy. Șoferul lui tata mă așteaptă la mașină.

Am aprobat din cap și m-am abținut să stabilesc următoarea noastră întâlnire, de față cu toată lumea.

L-am privit ieșind din încăpere, șchiopătând și cu brațele în jurul corpului.

— Ce naiba e în capul tău? Mâine dimineață mergem la poliție și depunem plângere.

Mi-am presat degetele pe tâmplele care simțeam că mai au puțin și explodează, și m-am întors spre Jared, furios încât abia mai poate să se controleze.

— Mâine dimineață o să-mi văd de problemele mele, iar tu o să-ți scoți iubita la o cafea.

Fluieratul lui Reed nu a reușit să îi atragă atenția prietenului său, în schimb eu m-am ales cu o privire pătrunzătoare, încărcată de ură.

— O să continue să te hărțuiască și poate data viitoare o să te omoare.

— Și care e problema? Parcă ai spus că sunt moartă pentru tine și nu vrei să mă mai vezi vreodată, am spus folosindu-i propriile cuvinte.

Începeam să intru din nou în pielea de scorpie, iar privirea lui de rănit mă unge pe suflet.

— Viața mea nu te mai interesează, Jared. Ar trebui să te întorci la iubita ta. Nu aș vrea să fiu responsabilă și de acest eșec în viața ta.

După o privire încărcată de reproș, aruncată celorlalți trădători, am ieșit din încăpere. M-am prins cu ambele mâini de balustrada de lemn și am tras aer adânc în piept.

Când Isaac și Layla s-au grăbit spre mine, l-am lăsat pe fratele meu să mă ia în brațe și mi-am închis ochii, simțindu-mă în sfârșit în siguranță.

***

Mi-am privit telefonul, am ignorat cel de-al treizecilea apel de la Hanna și mi-am închis calculatorul.

Kim a deschis ușa și mi-a zâmbit, încercând să mă înveselească pentru a mia oară.

— Portarul tocmai a sunat. Caleașca te așteaptă.

Am tras aer adânc în piept, mi-am setat telefonul pe silențios, l-am lăsat să alunece în buzunarul

paltonului și am ieșit din birou împreună cu secretara mea.

— Nu vreau să fiu deranjată astăzi. Isaac sau Layla o să se ocupe de problemele mele.

Am apăsat pe butonul liftului și am așteptat răbdătoare să vină până la etajul meu.

— Trebuia să semnezi câteva contracte noi, a murmurat.

Mi-am prins baza nasului între degetul arătător și cel mare, încercând să nu o strâng de gât.

— Kim, chiar nu am dispoziția necesară. Pasează-le lui Isaac sau trimite-i-le mamei. O să fie fericită dacă are ocupație. Am pășit în interiorul liftului și mi-am privit vârful botinelor, ignorând cu desăvârșire orice privire asupra mea.

Când am ieșit din clădire și am văzut mașina lui Nathan, am simțit o apăsare pe sufletul meu, dar mi-am continuat drumul și m-am urcat pe locul din dreapta șoferului.

Bărbatul mi-a aruncat o privire rapidă și un zâmbet larg, apoi a pus mașina în mișcare.

— Ești sigură că vrei să faci asta?

Am simțit telefonul vibrând în buzunar, dar nu m-am obosit să îl scot și să mă uit la el.

— E singura modalitate să aflu adevărul. Dacă nu reușesc așa, nu o să reușesc niciodată, mai ales că ea e moartă.

Nathan se strecura cu ușurință prin traficul aglomerat și am observat că se uita cam des în oglinda retrovizoare.

— Se pare că nu o să cercetăm singuri.

M-am întors cu fața spre lunetă și am recunoscut imediat SUV-ul lui Jared, chiar dacă încearcă să se mențină la distanță.

M-am întors cu fața spre parbriz și mi-am închis ochii, străduindu-mă să nu urlu de frustrare. Nathan a început să chicotească, chiar dacă are un ochi umflat și o parte din față vânătă.

— Privește partea bună, o să afle primul toate noutățile și o să porniți de acolo.

Mi-am sprijinit cotul de portieră și mi-am ținut gura închisă, evitând orice subiect despre posibila mea împăcare cu Jared. Deja e un vis imposibil și m-am săturat să îmi tot fac speranțe deșarte.

După zece minute, Nathan a oprit mașina și am coborât amândoi. M-am oprit pe trotuar și m-am uitat după mașina lui Jared. Fraierul a parcat aproape de o intersecție și deja mi-l imaginez stând cu mâinile strânse în jurul volanului și cu privirea mijită spre noi.

— Vrei să îl invit eu? m-a tachinat celălalt idiot.

I-am aruncat o privire urâtă, iar el a ridicat ușor din umeri și și-a aprins o țigară.

Mi-am băgat mâinile în buzunare și am început să mă îndrept spre mașina fostului meu iubit. Cu cât mă apropii mai mult, începe să se ascundă mai tare sub bordul mașinii. Gestul lui copilăresc m-a făcut să izbucnesc în râs.

M-am oprit lângă botul mașinii și i-am făcut semn să coboare. A ieșit din ascunzătoarea sa și a deschis portiera. Și-a pescuit cheile, iar când s-a îndreptat spre mine am crezut că o să începem o nouă ceartă.

— Ce cauți aici, Jared?

L-am privit plictisită, cu mâinile în buzunare și cu capul pe spate, privindu-l în ochi.

— Întrebarea este ce faci tu cu acel psihopat? Serios, Ivy, ți-ai pierdut complet mințile?

Am tras aer adânc în piept și am dezaprobat din cap.

— Nu mai e treaba ta, Jared.

A făcut un pas spre mine, cu maxilarul încordat la maximum și cu furia clocotindu-i în privire.

— O să fii mereu treaba mea, la dracu! Nu ai înțeles asta până acum?

Ne-am uitat unul în ochii celuilalt și nu am știut ce să îi spun. Cuvintele pe care mi le-a spus acum le contrazic pe cele de la ultima noastră despărțire.

— De ce? Ai spus că nu vrei să mă mai vezi niciodată. Ai spus că nu mai sunt...

M-a smucit spre pieptul său și mi-a închis gura cu un sărut. Am rămas nemișcată, fără să știu cum să reacționez, în timp ce buzele lui se mișcă pe ale mele.

— Nu contează ce am spus, a adăugat lipindu-și fruntea de a mea. Contează doar că te iubesc și că te vreau în siguranță.

Declarația asta mi-a stârnit plânsul și am înghițit în sec, simțind valul de emoții copleșindu-mi inima.

Brațele lui s-au așezat pe talia mea și i-am simțit căldura, chiar și prin paltonul gros.

— Nu te las singură cu el, nici în ruptul capului.

Am zâmbit și i-am prins mâinile în ale mele, strângându-i degetele cu delicatețe.

— Atunci trebuie să îmi promiți că nu o să termini ceea ce ai început aseară.

Și-a dat ochii peste cap, a mârâit, dar într-un final a aprobat din cap și și-a câștigat dreptul de a veni cu noi.

Ne-am apropiat de Nathan cu mâinile împreunate, iar Jared a scos un nou mârâit când i-a văzut zâmbetul satisfăcut.

Am intrat toți trei în bloc și ne-am îndreptat spre apartamentul în care a stat sora mea.

— Ce facem aici?

Am scos cheile din buzunar și am introdus-o pe cea potrivită în broască.

— E apartamentul pe care și l-a cumpărat Iris în urmă cu puțin timp.

Am deschis ușa și am inspirat profund înainte să pășesc înăuntru.

— Suntem aici ca să găsim jurnalul lui Iris.

Nathan a intrat ultimul și a închis ușa în urma lui.

— De ce?

M-am uitat sub pernele de pe canapea și, când nu am găsit nimic, m-am întors cu privirea spre Jared.

— Pentru că Iris e responsabilă de atacul lui Nathan de acum șase ani. Și a venit timpul să îi dau masca de inocentă jos.

Capitolul 14

— Te rog, spune-mi că e o glumă proastă, a insistat.

Nathan a dispărut în camera surorii mele și ne-a lăsat singuri, în timp ce Jared continuă să fie sub stare de șoc.

— Chiar crezi porcăria asta? Vorbim despre Iris, pentru numele lui Dumnezeu! Nu ar face niciodată asta.

M-am lăsat pe vine și am deschis dulapurile de jos din bucătărie, răscolind printre sticlele goale de vin.

— Cât de bine o cunoști pe Iris de fapt? l-am întrebat enervată de agasările sale.

Nu găseam nici aici ceea ce căutam, așa că am închis cabinetul și am oftat. Când privirea mea a întâlnit-o pe cea a lui Jared și l-am văzut atât de gânditor, mi-am sprijinit mâinile de marginea mesei, aplecându-mă.

— Știu că până acum Iris a fost îngerul familiei, dar adevărul e cu totul altul, am recunoscut.

— De ce nu mi-ai spus până acum?

Am ridicat ușor din umeri și am tras aer adânc în piept.

— Pentru că nu am crezut că eu o să fiu una dintre țintele ei. Până acum nu a contat niciodată ceea ce a făcut. Nu a contat niciodată cât de mult și-a dorit aprobarea părinților noștri.

Brunetul a înconjurat masa și a venit lângă mine. Mi-a cuprins mâinile într-ale lui și imediat am fost învăluită de căldura lor.

Am început să zâmbesc, încercând să nu mă pierd în ochii săi superbi.

— Parcă am stabilit să nu mai avem secrete.

Am izbucnit în râs în mod involuntar și i-am strâns degetele.

— Regula asta a dispărut de mult, Jare. Dacă nu ai observat, relația noastră arată mai rău decât un oraș după cutremur.

Zâmbetul lui relaxat m-a făcut și pe mine să mă destind.

— Dar așa cum un oraș se poate reface după un cutremur, tind să cred că există speranță și pentru noi.

Și-a aplecat capul spre al meu și am suspinat fericită, așteptând cu nerăbdare atingerea buzelor sale, însă speranța mea s-a năruit rapid.

— Am găsit jurnalul și trebuie să... întrerup ceva?

Nathan și-a ales cel mai prost moment să fie eroul. Jared a început să îl înjure cu dinții strânșii, iar eu îmi doream să îl sugrum.

M-am întors cu fața spre el și i-am aruncat o privire care mi-aș fi dorit să îl omoare pe loc. Însă asta nici măcar nu i-a șters zâmbetul de prostănac de pe chip.

Am smuls caietul din degetele sale și m-am uitat la coperta simplă și roșie a jurnalului. Amprentă tipică surorii mele: simplu și în culoarea ei preferată.

L-am răsfoit puțin, atingând cu grijă foile uzate care poartă scrisul surorii mele. M-am așezat pe canapeaua mică și i-am privit pe băieți, în timp ce țineam degetul pe prima pagină.

— Nu știu dacă sunt sigură că vreau să citesc ceea ce e scris aici, am spus cu frică.

Cei doi bărbați s-au uitat unul la celălalt, chiar dacă Jared și-ar fi dorit să îi facă vânt lui Nathan pe geam, apoi a făcut un pas spre mine și mi-a smuls caietul dintre degete.

— Nu o să facem asta aici, de față cu el.

Și-a scos telefonul din buzunar și a început să îl butoneze și să vorbească cu mine în același timp.

— O să adun toată gașca și o s-o demascăm pe Iris împreună, în familie.

A accentuat ultimele cuvinte și s-a uitat, din nou, urât la Nathan, apoi și-a dus telefonul la ureche și s-a îndepărtat.

Agresorul meu a continuat să aibă o dispoziție bună și să zâmbească, fără să fie perturbat de intențiile malefice ale lui Jared.

— Mulțumesc pentru tot, Nathan.

A ridicat ușor din umeri și a făcut un pas spre mine, dar Jared l-a oprit, dregându-și în mod sugestiv vocea.

— Măcar atât să fac. La urma urmei, și eu am contribuit la dezastrul din viața ta.

Mi-am strâns degetele în jurul genunchilor și am zâmbit sec, lăsând amintirile neplăcute să se deruleze în mintea mea.

— E cea mai bună decizie pe care ai luat-o, Ivy. Nu poți să stai aici în acest moment.

Continuam să privesc alimentarea avionului privat, fără să îmi pese de frigul din jurul meu. Eram amorțită de multă vreme și nu din cauza frigului.

— O să vezi că totul o să fie bine când o să te întorci.

Am început să râd și m-am întors cu fața la sora mea, încercând să îmi stăpânesc orice impuls de a o da cu capul de avion.

— Îți e ușor să vorbești, având în vedere că rămâi aici cu familia noastră și cu prietenii mei, i-am răspuns acuzator.

Nu se aștepta la atacul ăsta, pentru că s-a dat cu un pas în spate și și-a dus mâna la piept, încercând să pară o mică sfântă.

— Nu ai niciun motiv să te răzbuni pe mine.

— Oare?

M-am întors complet spre ea și am privit-o cu multă ură și invidie, în timp ce furia începea să clocotească în mine.

— Tu ești cea care i-a convins pe mama și pe tata să mă trimită în exil la Londra și ți-ai ales perfect momentul. Când Isaac e pe alt continent și nu îmi poate lua apărarea.

Mi-am strâns pumnii în buzunarele paltonului, doar ca să nu le pun în jurul gâtului ei și să o omor cu propriile mele mâini.

— Asta e cea mai bună soluție pentru tine. Ce ai fi vrut? Să te ducă într-o mănăstire și să te lase acolo? M-am gândit la binele tău.

Am început să râd zgomotos și mi-am luat privirea de pe fața ei, observând cum bagajele mele erau așezate cu grijă în cala avionului.

După ce m-am mai calmat, am privit-o din nou și am început să zâmbesc.

— Ai încetat să te gândești la binele meu în momentul în care am intrat la liceu. Când ai văzut că sunt mai populară decât tine, când ai văzut că am mai mulți prieteni decât tine, când tata și Isaac și-au bătut capul cu mine ca să mă pregătească pentru companie. Ai devenit egoistă pentru că vrei să fii ceva ce nu ești. Nu o să fii niciodată ca mine și amândouă o știm foarte bine. Nu contează câte oceane sau continente pui între noi, o să fiu mereu prima alegere.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și i-am privit chipul palid, încercând să nu îmi stârnesc vreo urmă de compasiune față de ea. În acest moment merită orice fărâmă de furie pe care o am și o să mă asigur că o s-o primească cu vârf și îndesat.

— Înțeleg că ești furioasă și simți nevoia să te descarci. Pot să accept asta. Dar dacă tot susții că toată lumea te preferă, ar fi trebuit să te lupți mai mult să rămâi aici.

M-am uitat cu atenție la ea și am văzut cum a dispărut încercarea ei patetică de a fi o mironosiță autentică și s-a transformat într-o viperă marca Loreen Scott.

— Sunt convinsă că Jared o să te aștepte, dacă asta e problema ta. Să ai un zbor ușor, surioară.

S-a întors cu spatele la mine și a început să meargă spre ieșirea din hangar. Mi-am privit cizmele și am început să le lovesc ușor de asfalt.

— Uiți un lucru, Iris.

S-a oprit, dar nu s-a obosit să se întoarcă înapoi.

— Lumea reușește să ne deosebească și o să știe mereu că ești tu. Așa că, de fiecare dată când o să te întâlnești cu gașca, o să se gândească la mine și o să vorbească despre mine. Și nu o să auzi niciodată sfârșitul poveștii, pentru că o să mă aleagă mereu pe mine în locul tău.

Câteva secunde mai târziu, a părăsit hangarul înjurând în barbă. Iar câteva minute mai târziu, eu am plecat spre exilul crunt, care avea să îmi marcheze viața.

Am simțit o atingere pe umăr și am tresărit revenindu-mi din amintiri, întâlnind privirea îngrijorată a lui Jared.

— Gașca e pregătită pentru lectură, la mine acasă, m-a anunțat. L-am sunat și pe Isaac și Layla.

Am aprobat din cap și l-am luat de mână, lăsându-l să mă ridice de pe canapea.

***

— Ne puteți spune de ce suntem cu toții aici?

Dax pare destul de nerăbdător și, înainte să răspund, fratele și cumnata mea au deschis ușa de la intrare și ni s-au alăturat, întregind echipa.

Hanna și Jared au apărut din bucătărie cu pahare de cristal și sticle de vin alb și roșu în mâini.

— Știu! Ați fost în Vegas și v-ați căsătorit în secret.

Ideea Hannei a provocat un val de râs și am așteptat ca toată lumea să se așeze ca să pot începe. Jared s-a așezat pe brațul fotoliului alături de mine și mi-a făcut cu ochiul,încurajându-mă.

— Nu, Jared și cu mine suntem la fel de liberi ca păsările cerului.

— Momentan, am auzit o voce amuzată.

Trevor s-a întins după o sticlă de vin, iar Jared a aprobat din cap la comentariul vărului său.

Am încercat să ignor căldura care a pus stăpânire pe trupul meu și mă concentram să rămân impasibilă.

— Jared v-a adunat pe toți aici pentru că trebuie să spun adevărul despre ce s-a întâmplat acum șase ani.

Am tras aer adânc în piept și mi-am strâns degetele pe caietul roșu, iar bărbatul de lângă mine și-a așezat o mână pe umărul meu.

— Acum șase ani, mama mea și Michael Williams au decis că e o idee bună să facă un cuplu din copiii lor, dar se pare că nu eu trebuia să fac parte din acel cuplu.

Am tras aer adânc în piept și am înfruntat privirile nedumerite ale prietenilor mei, oprindu-mă asupra fratelui meu.

— În timpul ăsta, Iris a avut o relație cu Nathan, el s-a îndrăgostit de ea, dar ea doar l-a folosit tot timpul.

Degetele aproape mi s-au albit pe jurnalul ei și atmosfera din apartament era destul de încărcată.

— Michael i-a spus fiului său că Iris e cea cu care o să formeze un cuplu, în timp ce Loreen și Iris au planificat distrugerea mea.

Mi-am închis ochii, încercând să-mi înghit nodul din gât, iar strânsoarea lui Jared s-a intensificat.

— Iris i-a spus lui Nathan că nu vrea să aibă nimic de-a face cu el și că nu are de gând să accepte relația. Nathan s-a îmbătat și a urmărit-o până la club, unde sărbătoream ziua mea.

— Dumnezeule!

Isaac s-a ridicat în picioare cu mâna la gură și cu o dezamăgire profundă în ochi.

— Și de acolo au urmat doar dezastre. Nathan nu a reușit să ne deosebească și m-a atacat pe mine în locul lui Iris. Când a aflat totul, deja era prea târziu.

— De asta a vorbit cu tine la gală?

M-am uitat la Lauren și am aprobat din cap, răspunzând astfel la întrebarea ei.

— Mi-a spus că a vrut să îmi spună mai repede, dar Michael l-a ținut sub control strict. Iar când am venit în New York, a primit ordinul de restricție.

M-am uitat la Jared care doar a zâmbit, apoi la ceilalți băieți care aveau același zâmbet de triumf.

Layla s-a apropiat de soțul ei, dar el a rămas nemișcat ca o stană de piatră, probabil având o mulțime de gânduri.

— Când am plecat din New York, am fost însărcinată. Cu copilul lui Jared.

Mâna brunetului a coborât peste a mea și l-am auzit trăgând aer în piept, în timp ce șocul de pe chipul celorlalți mă făcea să am îndoieli dacă să mai continui dezvăluirile sau nu.

— Știu că știți despre copil, dar aveam nevoie să spun asta de față cu voi, pentru că mi-am dat seama că am fost egoistă nu doar față de Jared, ci și față de voi.

Vocea mea îmi tremura de emoție și nu m-am luptat deloc cu lacrimile, lăsându-le să curgă în voie.

— Numele ei e Jade și a fost cel mai frumos copil pe care l-am văzut vreodată. Și îmi pare rău că nu v-am dat șansă să o cunoașteți vreodată.

Am tras aer în piept și am simțit gheara de durere strângându-se în jurul sufletului meu.

— Am vrut să citesc jurnalul lui Iris și să aflu toate răutățile ei, dar acum îmi dau seama că e inutil. Nu o s-o iert niciodată pentru ce mi-a făcut acum șase ani și nu vreau motive să o urăsc și mai tare.

Fratele meu s-a întors spre mine și m-a făcut să tresar când i-am văzut privirea de oțel.

— Dar eu am nevoie, a spus nervos. Vreau să știu ce fel de persoană a fost sora mea.

S-a apropiat de mine și a întins brațul, așteptând să îi dau caietul. Dar m-am uitat pur și simplu la mâna lui și mi-am dat seama că nu are nevoie de asta. Isaac a trecut prin multe, exact ca mine și chiar dacă Iris a fost

o viperă antrenată de mama noastră, nu merită să fie urâtă de ambii ei frați.

Am luat bricheta din buzunarul lui Jared și am dat foc caietului, lăsându-l în farfuria de metal de pe masa de cafea.

— Nu ai nevoie de asta, Isaac. Ai iubit-o și nu vreau să schimbi asta din cauza mea. Cu bune sau rele, a fost sora noastră și merită măcar titlul ăsta.

Layla s-a agățat de brațul lui și m-a aprobat cu un zâmbet slab, în timp ce fratele meu mai mare continuă să mă privească.

— Fie cum vrei tu, a cedat. Dar Loreen nu o să scape de gura mea sau de răzbunarea mea.

A luat-o pe soția lui de mână și s-au îndreptat spre cuier.

— Mâine te vreau la hotel la prima oră, să scoatem gunoiul.

A repezit-o pe Layla pe ușă, fără să îmi dea ocazia să îmi deschid gura și să îi spun că nu mai vreau vreo confruntare cu mama noastră.

M-am întors cu fața spre Jared și l-am privit nedumerită.

— Cred că am pornit un mic război.

Brațul lui mi-a cuprins umerii și m-a lipit de pieptul său, oftând și apăsându-și buzele pe creștetul meu.

— Nu, iubito doar ai pus gaz pe foc.

Cred că are dreptate. Atunci când Isaac e nervos, nimeni nu îl poate opri din a porni o ceartă. Cred că de data asta, nici măcar Layla nu mai poate să îl calmeze.

— Acum că am scăpat de fantomele din trecut, putem să bem?

Hanna mereu e pregătită de petrecere și un pahar de vin bun. Și la naiba, acum mă simt și eu pregătită.

Capitolul 15

S-au întâmplat atât de multe în ultimul timp. Mereu am crezut că ceea ce a fost mai rău s-a întâmplat în urmă cu șase ani, dar m-am înșelat din nou.

— Ești mult prea tăcută.

Mi-am ridicat privirea din paharul cu vin și am întâlnit ochii lui Jared. I-am zâmbit și am continuat să îmi mișc picioarele în apa piscinei.

S-a așezat lângă mine și s-a descălțat, afundându-și picioarele în apa călduță.

— Încă te gândești la Iris?

Am zâmbit larg și am început să agit paharul de vin, privind lichidul roșu unduindu-se pe pereții paharului.

— Îmi e imposibil să nu mă gândesc la ea. Mă întreb dacă e în iad sau dacă are grijă de fiica noastră în rai.

Imediat ce am rostit aceste cuvinte mi-am închis ochii și am gemut.

— Îmi pare rău, am șoptit.

M-a luat de mână și l-am lăsat să îmi strângă palma cu degetele sale.

— Nu trebuie să îți ceri scuze de fiecare dată când vorbești despre copilul nostru.

Mi-am deschis ochii și mi-am întors capul, analizându-i profilul cu atenție. Vocea îi e îndurerată și privește în gol, probabil amintindu-și de mormântul ei.

— Ar fi trebuit să îți spun. Ar fi trebuit să te sun în momentul în care am rămas însărcinată și să...

Mi-am întrerupt cuvintele în momentul în care m-a strâns mai tare de mână.

— Trebuie să trecem peste toate astea. Trecutul trebuie să rămână unde e locul lui, iar noi să mergem mai departe, împreună.

Și-a întors capul, iar când privirile noastre s-au întâlnit, am știut că e timpul să nu mai fiu egoistă și să îi redau dreptul la fericire.

Mi-am lăsat paharul de vin pe marginea piscinei și mi-am apropiat capul de al său, atingându-i buzele într-un sărut suav. Când ne-am îndepărtat, am continuat să îl privesc și să îi zâmbesc, în timp ce îmi simțeam sufletul sfărâmându-se.

— Nu o să putem fi niciodată împreună, Jared.

Mi-am retras mâna de sub a lui și am încercat să nu fiu influențată de durerea și groaza din privirea sa.

— Ți-am făcut mai mult rău decât bine și pentru asta nu o să mă iert niciodată. Și știu că în adâncul sufletului tău nici tu nu o să mă poți ierta.

— Habar nu ai ce e în mintea mea.

Rapid, furia a luat locul groazei și tensiunea a început să se instaleze între noi.

— Te cunosc mai bine decât crezi, Wright. Mă iubești prea mult ca să stai departe de mine și ești în stare să calci peste orgoliul tău și peste toate principiile tale pentru mine. Dar e timpul să te oprești. E timpul să îți refaci viața cu cineva care merită.

S-a ridicat în picioare atât de brusc, încât am tresărit și am reușit să răstorn paharul de vin în apă, colorând-o.

— O să mă duc înăuntru și când o să cobori de pe racheta ta de nebunie și o să fii dispusă să avem o conversație normală, o să discutăm.

Și-a aruncat și el paharul în bazin și s-a îndreptat spre ușa glisantă.

— Mă întorc în Londra.

Mi-am întors capul și l-am văzut cum a împietrit cu mâna spre ușă și cu spatele drept.

— Și nu o să mă mai întorc niciodată.

Mă așteptam să mormăie în barbă și să intre înăuntru nervos. În schimb, a început să râdă în hohote și s-a întors cu fața la mine, fiind complet amuzat de cuvintele mele.

— Ăsta e răspunsul tău mereu? De data asta de cine mai fugi?

M-am ridicat în picioare și am tras aer în piept, încercând să îmi mențin hotărârea și să nu dau înapoi orice ar fi. Jared trebuie să fie fericit, iar fericirea lui nu e alături de mine.

— Iris e moartă, Nathan e prințul pe cal alb și nu dai doi bani pe ceea ce vor părinții tăi. De ce nu ești în stare să îți asumi responsabilitatea și să îți continui viața?

Pe măsură ce rostea cuvintele, tonul vocii sale se înălța și încercarea mea de a fi fermă începea să se clatine.

— Da, m-ai folosit ca pe o cârpă și ți-ai luat tălpășița cu prima ocazie, ca o lașă afurisită. Mi-ai ascuns copilul pentru șase ani nenorociți, copil care e mort și pe care nu o să îl întâlnesc niciodată.

A făcut un pas spre mine și pot să îmi dau seama cu ușurință că am reușit să fac vulcanul dinlăuntrul său să erupă. Și nu știu cât de mult o să îmi placă lava pe care o revarsă.

— Nici măcar nu te-ai obosit să mă suni sau să te asiguri că sunt bine în tot acest timp. Ai crezut că pot să te uit atât de ușor? Crezi că pot să o fac atât de ușor cum ai făcut-o tu?

— Întotdeauna m-am gândit la tine. În fiecare clipă, în fiecare zi.

— Cum pot să știu că e adevărat, când nu te-ai deranjat niciodată să mă suni?

Mi-am deschis gura să protestez, dar imediat mi-am dat seama că nu am de ce. Are perfectă dreptate. După moartea lui Jade, am preferat să mă distanțez de tot ce înseamnă New York, inclusiv de Jared.

— După ce am aflat de fiica noastră, am vrut să te urăsc. Mi-am dorit atât de tare, încât am făcut cel mai josnic act din viața mea. Și o să îl regret până mor.

Amintirea urâtă mi-a trecut prin fața ochilor și am gemut neputincioasă, rememorând ura și durerea din sufletul lui.

— Nu pot să te urăsc sau să te uit, Ivy. Crede-mă că am încercat, dar pur și simplu nu pot. Ești adânc înfiptă în inima mea și sunt în stare să trec peste orice ca să fiu cu tine.

Cuvintele lui au stârnit valul de emoție în mine și nu am încercat să îmi rețin lacrimile.

— Dar nu e corect. Meriți pe cineva mult mai bun.

Jared a oftat adânc și a ridicat din umeri.

— Poate ai dreptate. Dar inima mea te vrea pe tine, indiferent de cât de mult m-ai putea răni.

L-am privit cu atenție, fără să îi adresez vreun cuvânt, luptându-mă cu mine însămi în tot acest timp. Dorința de a-l vedea fericit și latura mea egoistă se luptă aprig și nu știu cine o să câștige.

— Dacă vrei să pleci, nu o să te opresc. Poate crezi că asta ar fi mai bine pentru mine, dar nu o să fie nimeni în viața mea în afară de tine. Indiferent de câte țări sau oceane pui între noi, o să te aștept mereu.

După o ultimă privire, și-a întors spatele și m-a lăsat singură, cu o decizie grea.

***

M-am oprit în fața liftului și am început să caut în geantă cartela de acces și cheia de la biroul meu. Când ușile de metal s-au deschis și am intrat înăuntru, aproape m-am izbit de Layla.

— În sfârșit! Credeam că nu mai ajungi.

A apăsat butonul greșit al ascensorului și m-a privit îngrijorată.

— Biroul meu e patru etaje mai sus, am spus încercând să îi arăt că a greșit etajul.

S-a uitat la panoul digital și a început să dea din picior agitată.

— Spune-i lui Kim să vină după lucrurile tale. Isaac e în biroul mamei tale cu doi paznici.

Rahat. Fratele meu mai mare chiar nu a glumit când a spus că trebuie să scoată gunoiul afară.

Mi-am scos telefonul și i-am trimis un mesaj secretarei mele, începând să preiau din agitația cumnatei mele.

Când ascensorul s-a oprit și ușile s-au deschis, am văzut cutiile negre care așteptau să fie aruncate. Iar urletele familiei mele nu s-au lăsat așteptate prea mult timp.

M-am îndreptat spre biroul mamei mele și mi-am lăsat lucrurile pe biroul secretarei ei urâte și enervante, intrând pe poarta iadului.

— Nu poți să îmi faci asta. Sunt mama ta!

— Ești o cățea egoistă care se gândește numai la binele ei și la statutul social. Nu te mai vreau în compania mea.

Aș încerca să intervin, dar nici măcar nu știu ce să spun sau să fac.

Fratele meu încearcă să umple o cutie, în timp ce mama mea o golește și probabil încearcă să își ucidă fiul din priviri.

— Nu e doar compania ta. Consiliul administrativ nu o să fie niciodată de acord cu asta.

— Consiliul administrativ o să facă ceea ce vreau eu, pentru că dețin majoritatea și pentru că le umplu buzunarele cu bani.

Amândoi au pus mâna pe aceeași vază și s-au privit în ochi, aproape scoțând scântei unul spre celălalt.

— Ești aici datorită mie. Conduci un imperiu datorită mie, nerecunoscător afurisit ce ești!

Am simțit cotul Laylei în coastele mele și, când mi-am întors privirea spre ea și am văzut îndemnul să intervin, am ridicat pur și simplu din umeri alegându-mă cu o lovitură mai puternică.

— Doar pentru că ți-ai ținut picioarele desfăcute în timp ce tata ți-o trăgea, nu înseamnă că îți datorez imperiul pe care îl conduc.

Trebuie să recunosc că Isaac a sărit calul de data asta, iar palma pe care mama i-a trântit-o pe obraz îmi confirmă gândurile.

M-am apropiat de amândoi și le-a făcut semn celorlalți să iasă afară. Layla a închis ușa în urma ei, iar eu am rămas cu cei doi.

— Trebuie să vă calmați.

Și-au întors privirile în același timp și am înghițit în sec când am văzut furia din ochii lor.

— E numai vina ta, a scuipat spre mine. A trebuit să te întorci și să îmi dai viața peste cap. Nu ți-a ajuns ce ai făcut acum șase ani, te-ai întors să termini ceea ce ai început, nu?

Ei bine, doar Loreen Scott poate să își canalizeze ura și să o îndrepte spre prima persoană pe care o vede în cale.

— Cred că ai nevoie de terapie, pentru că e mai mult decât evident că ești complet nebună.

A smuls vaza din mâna lui Isaac și apoi a trântit-o de pământ.

— Ceea ce am nevoie e ca voi să dispăreți. Mi-ați făcut viața un calvar în momentul în care v-ați aliat cu dușmanii mei și nu o să vă iert niciodată pentru asta, a început să țipe.

M-am uitat la fratele meu, iar el la mine și cred că amândoi gândim la fel. Mama noastră începe să își piardă mințile.

— Mi-am pierdut singurul copil care a fost mereu de partea mea. Acum am rămas doar cu lupii deghizați în oi.

Am făcut un pas spre ea și am încercat să o ating, dar s-a smucit brusc, aproape lovindu-se de dulapul din spatele ei.

— Să nu mai îndrăznești în viața ta să mă atingi! Vreau să dispăreți. Vreau să dispăreți amândoi și să nu vă mai văd niciodată.

Femeia asta începe să mă îngrijoreze. Sau mai bine spus începe să mă panicheze rău de tot.

Atât eu, cât și Isaac o privim neputincioși și speriați, încercând să ignorăm privirea ei de ură.

— Loreen!

Tata a deschis ușa cu o mină impasibilă și s-a apropiat de soția lui cu grijă, privind-o în ochi în tot acest timp.

— Totul e bine, iubito. Trebuie doar să te liniștești.

Mama a început să tremure și să plângă, dar asta nu l-a deranjat cu nimic pe tata. Cu cât se apropia mai tare, puteam să îi văd mâna îndoită la spate și seringa dintre degete.

— Fă-i să dispară, Edward, a spus agitată. Nu sunt copiii mei. Îi vreau înapoi.

Tata a prins-o la pieptul lui și, într-o fracțiune de secundă, a înfipt acul seringii în brațul ei și i-a administrat întreaga substanță din ea.

A aruncat seringa pe podea și a început să o mângâie și să îi șoptească la ureche, până când tremuratul ei s-a oprit și a adormit.

— Tată, ce naiba se întâmplă?

A luat-o pe Loreen în brațe și a dus-o pe canapeaua din piele, așezând-o cu grijă. I-a șters lacrimile și a sărutat-o pe frunte, apoi a oftat adânc și s-a întors cu fața la noi.

— Cred că e timpul să avem o discuție serioasă. Isaac, cheam-o și pe Layla. E pe hol.

M-am așezat pe unul dintre fotolii, iar tatăl meu s-a așezat lângă soția sa, continuând să o privească cu compasiune. Când cumnata mea ni s-a alăturat, Isaac a așezat-o pe celălalt scaun și s-a sprijinit de brațul de piele.

— Mama voastră are demență.

Sunetul de groază de pe buzele Laylei a răsunat ca un ecou în tot biroul, în timp ce eu eram incapabilă să gândesc sau să încerc să vorbesc. Privirea mi-a căzut involuntar pe mama și m-am uitat cu atenție la ea și la somnul ei liniștit.

— A fost diagnosticată cu o formă ușoară de demență la scurt timp după ce s-au născut gemenele. A început imediat tratamentul, dar chiar și așa boala

a progresat de-a lungul anilor și cu fiecare clipă se înrăutățește.

M-am uitat la seringa pe care o aruncase mai devreme și am înghițit în sec.

— Ăla e medicamentul ei?

Tata a oftat înainte să vorbească din nou.

— Ăla e tranchilizantul și în scurt timp o să sosească o echipă medicală să aibă grijă de ea. În momentul în care uită să își ia tratamentul, doar cu tranchilizant o poți opri.

M-am uitat la el și am văzut cu coada ochiului cum Layla îl strânge de mână pe soțul ei.

— Mereu a fost sub tratament?

Cu o scurtă mișcare din cap, tata m-a aprobat.

— De ce nu ne-ai spus mai devreme?

— Și ce ați fi făcut? a întrebat neputincios. Nici măcar tratamentul nu o ajută, iar faptul că boala ei progresează cu pași rapizi vă pune și pe voi în pericol.

Am făcut schimb de priviri cu noua familie Scott și apoi m-am uitat la tatăl meu, cerându-i explicații din priviri.

— Familia Wright nu ne-a greșit niciodată cu nimic. Nici părinții Laylei și niciun membru din clanul lor. Ura mamei voastre e provocată de boala ei.

M-am foit în scaunul meu și mi-am împreunat mâinile deasupra genunchilor.

— Totul e în capul ei?

Bărbatul cu păr grizonat m-a aprobat din cap și am putut să aud înjurătura fratelui meu.

— Când ați împlinit trei ani, Ethan te-a luat în brațe și te-a făcut să râzi cum nu am făcut-o eu vreodată. A început să alerge cu tine prin grădină și să facă tot felul de scamatorii, iar mama ta a crezut că vrea să te omoare. Asta i-a alimentat ura și, indiferent de

modalitățile mele de a o face să înțeleagă, a rămas cu ideea că familia Wright e nocivă pentru fiicele ei.

M-am uitat cu atenție la tatăl meu, apoi am început să râd în hohote.

— Îți bați joc de mine? a izbucnit. Îți dai seama cât de imbecil sună asta?

— E purul adevăr, iubito. Nu te-ai întrebat niciodată de ce doar mama ta are această aversiune față de ei?

Nu. Nici măcar nu mi-a trecut prin cap așa ceva. Dar acum când mă gândesc mai bine, tata mereu a fost politicos cu toți, inclusiv cu Ethan și cu Jared. Niciodată nu s-a împotrivit relației dintre mine și el, iar când s-a întâmplat incidentul cu Nathan, era în Japonia împreună cu Isaac și nu ar fi putut să îmi țină partea.

— Ar fi trebuit să vă spun mai devreme despre asta, dar am sperat că o să își revină, cel puțin în ceea ce privește ura asta stupidă. Dar când a murit Iris, starea ei s-a înrăutățit și, înainte să apuc să vă spun ceva, a trebuit să mă duc în Rusia și să rezolv problemele de acolo.

Mi-am trecut ambele mâini prin păr și m-am uitat neputincioasă la femeia care mi-a dat naștere.

— Tu ai convins-o de căsătoria mea cu Layla, nu? și-a deschis fratele meu gura.

— Poate a reușit să mă păcălească și să îi țină pe Ivy și pe Jared departe unul de celălalt, dar atâta timp cât sunt aici, niciunul dintre copiii mei nu o să sufere după persoana pe care o iubește.

Am zâmbit și am încercat să îmi rețin lacrimile, chiar dacă frustrarea punea stăpânire pe mine.

— De ce nu m-ai căutat la Londra să îmi spui asta? Să îmi spui că tot ce mi s-a întâmplat a fost din cauza nebuniei ei?

Mi-am înălțat vocea, dar nimeni nu a părut deranjat.

— Am sperat că așa e mai bine. Că o să fie și ea bine.

M-am ridicat brusc în picioare și am trântit scaunul de podea.

— Am stat departe de toți prietenii mei pentru că ai sperat să o salvezi de o boală incurabilă? Aș fi putut fi cu Jared în toți anii ăștia. Aș fi putut fi aici, nu izolată pe alt continent nenorocit.

Am început să mă plimb prin birou, abținându-mă cu greu să trântesc și să izbesc lucruri.

— Știu că ai toate motivele să fii nervoasă și frustrată, dar dacă ai fi rămas aici, ar fi fost mai rău. Dacă mama ta ar fi atacat-o pe Jade?

M-am oprit brusc și m-am întors cu fața la tatăl meu, în timp ce un fior mi-a străbătut șira spinării.

— Dacă ar fi trăit și mama ta, în una din crizele ei de ură, ar fi atacat-o? Dacă te-ar fi atacat pe tine? Poate am fost egoist, dar am vrut să fii în siguranță. Știi foarte bine că Iris a fost preferata ei și ar fi putut să o întoarcă pe Loreen împotriva ta oricând.

S-a ridicat de pe canapea și s-a apropiat de mine. M-a prins de brațe și a vrut să mă apropie de el, dar am încercat să mă smucesc și să mă eliberez.

— Știi foarte bine că te iubesc cel mai mult pe lume și aș face orice să te știu în siguranță. Chiar și să te despart de bărbatul pe care îl iubești.

— Și acum de ce am undă verde? De ce pot să rămân aici și să fiu cu Jared?

— Pentru că o internez pe mama ta într-un sanatoriu, de unde nu o să poată răni pe nimeni.

M-am uitat în ochii tatălui meu și am văzut hotărârea din ei și frica. Frica de a-și pierde încă un copil.

— Nimeni nu o să se mai pună în calea fericirii tale, iubito. Mai ales mama ta.

Am început să plâng mai tare și l-am lăsat să mă tragă la pieptul său.

***

— Domnul Wright vă așteaptă.

Mi-am strâns pumnul și m-am ridicat de pe scaun, îndreptându-mă spre biroul domnului Wright.

Am închis ușa cu grijă în urma mea, iar el nici nu și-a ridicat capul din laptop.

— Ai venit să îți iei rămas bun?

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am suspinat.

— Nu mai vreau să fiu o lașă.

Și-a înălțat capul, iar când privirea lui a întâlnit-o pe a mea, expresia i s-a schimbat complet. Probabil ochii mei roșii și imaginea patetică constituie un impact puternic.

— Ce s-a întâmplat?

Și-a împins scaunul în spate și s-a repezit spre mine, începând să mă pipăie, de parcă ar fi căutat lovituri sau urme de glonț.

— Mama mea e nebună. Cu acte și tot tacâmul.

Mi-am tras nasul, ignorând complet faptul că ar trebui să fiu o doamnă, și am încercat să nu plâng.

— Chiar acum e în drum spre sanatoriu, de unde o să iasă doar într-un sicriu.

Am tras aer în piept și, când i-am simțit degetele pe obraji, am crezut că mă topesc sub atingerea lui.

— A făcut toate acele nebunii ca să ne despartă din cauza bolii ei, iar Iris a ajutat-o pentru că a fost mereu o cățea geloasă și egoistă.

Am simțit lacrimile alunecându-mi pe față, dar le-am șters rapid cu mâneca hanoracului și mi-am dat capul pe spate pentru a-mi privi iubitul în ochi.

— Trebuie să te avertizez că o să fiu o adevărată pacoste pe capul tău, dar o să te iubesc mai mult decât orice pe lume și nu o să te mai părăsesc niciodată. O să fiu enervantă și proastă și guralivă și probabil o să vrei să mă omori de mai multe ori în viața asta, dar o să fiu alături de tine tot timpul. Și da, asta e o amenințare.

A pufnit în râs, apoi și-a mușcat buza de jos ca să nu râdă și mai tare.

— O să avem o groază de copii și probabil și pisici și ponei și o casă imensă, cu o piscină la fel de imensă, unde o să mi-o tragi ori de câte ori ai chef.

— Continuă, a spus cu un zâmbet larg.

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche, în timp ce fericirea începea să se aprindă în ochii lui.

— O să îmi regret mereu greșelile și o să încerc să le răscumpăr, chiar dacă asta nu e posibil.

M-am dat un pas înapoi și am întins pumnul pe care l-am strâns încă de când am venit la biroul lui. L-am deschis cu grijă și l-am lăsat să vadă cercul auriu din palmă.

— Vreau să te căsătorești cu mine, Jared Wright. Și să rămâi lângă mine toată viața.

S-a uitat la mine, a luat inelul din palma mea, apoi m-a tras la pieptul său și mi-a zâmbit fericit.

— Bun venit acasă, Ivy Wright! a șoptit înainte să mă sărute.

Buzele noastre s-au unit și am lăsat lacrimile de fericire să cadă în voie.

Acum suntem împreună și nimeni și nimic nu o să ne mai despartă. Sunt convinsă că o să fim împreună pentru totdeauna.

Partea a 2-a

Hanna și Cade

„Nu există suflet, oricât de aspru, care să nu cedeze, mai devreme sau mai târziu, în fața dragostei.”

— *Pierre Corneille*

Capitolul 16

Continui să alerg pe holurile lungi, încercând în același timp să nu scap dosarele stufoase pe jos. Am ignorat complet telefonul care sună în buzunarul sacoului de mai bine de cinci minute. Cu siguranță mama e cea care îmi înfierbântă linia telefonică și nu pot spune că e complet neîndreptățită.

Asistenta mea, care mă aștepta nerăbdătoare în fața sălii de conferință, a răsuflat ușurată când m-a văzut.

— Da, știu o să mă jupoaie de vie, am spus cu răsuflarea tăiată.

M-am izbit în ușa de lemn și am deschis-o cu putere ca o adevărată Anastasia Grey, încercând să nu mă împiedic și să cad la podea.

Am trântit dosarele pe masa lungă, în formă de U, și am tras aer adânc în piept înainte să vorbesc.

Mama mea e așezată la unul dintre capetele mesei, cu nasul în laptopul ei și complet singură.

— Ai întârziat.

Mi-am dat șuvițele de păr din fața ochilor și am început să rânjesc.

— Da, știu, dar am cea mai bună explicație pentru asta. Unde sunt ceilalți?

Blondina și-a ridicat capul și și-a închis laptopul, apoi m-a fixat cu o privire foarte serioasă și mai mult ca sigur o să urmeze o mustrare enervantă.

— La treburile lor. Ședința s-a terminat acum două ore.

Mi-am ridicat mâna și m-am uitat la ceasul pe care am uitat să îl mai dau jos de ieri, și am constatat cu stupoare că nu întârziasem doar o oră.

— Chiar îmi pare rău, am spus bosumflată. Am dormit prea mult și nu am auzit alarma.

Femeia a început să râdă și s-a lăsat pe spătarul scaunului ei.

— Asta e cea mai bună explicație pe care o ai? Credeam că te-am învățat mai bine de atât.

Am început să râd și am împins dosarele pe masa de lemn, căutând hârtiile cu proiectul.

— Am stat toată noaptea să termin proiectul și am reușit să rezolv și problema cu acoperișul. Mi-am închis ochii doar pentru două minute.

Am aranjat cu grijă hârtiile cu proiectul de arhitectură și m-am dat un pas în spate, mândră de munca mea.

— Din păcate e prea târziu, Hanna. I-am dat deja proiectul lui Rafael.

Aproape am simțit cum mi se desprinde mandibula și aterizează direct pe podeaua lucioasă și neagră.

— Dar era al meu de la început.

S-a ridicat în picioare și și-a netezit costumul din două piese care îi venea perfect.

— Nu am spus niciodată că e al tău. A fost un concurs în cadrul arhitecților juniori din companie și țin să îți amintesc că nu ești singurul junior de aici.

A spus așa ceva? Tot ce îmi amintesc e faptul că mi-a aruncat o privire ciudată când a anunțat proiectul, iar eu am știut că e al meu. Restul au fost niște cuvinte care mi-au intrat pe o ureche și mi-au ieșit pe cealaltă.

— Dar nu e corect!

S-a apropiat de mine și s-a uitat la hârtiile pe care muncisem o noapte întreagă.

— Prezentările au început azi, la ora opt dimineața, și toată lumea a fost anunțată de program. Ai venit cu două ore întârziere și cu o atitudine deplorabilă.

— Ești mama mea și deții o treime din această companie, am spus ofticată. Proiectul ăsta ar fi trebuit să fie al meu încă de la început.

Și-a întors capul, iar când privirea mea a întâlnit-o pe a ei, am înghițit în sec și am fost tentată să mă dau un pas în spate. Tocmai am declanșat furia Wright și acum o să șteargă podeaua cu mine.

— Doar pentru că ești fiica mea, asta nu înseamnă că o să te aleg pe tine în defavoarea altor persoane. Când o să fii cea mai bună, atunci o să fiu de partea ta. Dar nu am de gând să promovez iresponsabilitatea și nepotismul doar ca să îți alimentez egoul.

Am tras aer în piept și am încercat să spun ceva, dar mama deja începuse să turuie și cel mai înțelept era să îmi țin gura și să o ascult.

— De ce nu ai putut să termini mai repede? Proiectul e inițiat de trei luni și, dacă ai fost în stare să îl termini într-o singură noapte, de ce nu te-ai apucat mai devreme?

Mi-am coborât privirea în pământ, incapabilă să îi răspund cu sinceritate sau măcar să mă uit în ochii ei.

— Pentru că ai petrecut în fiecare seară. La club, la Jared sau în prezența lui Cade. Ai crezut că o să vii cu ochii tăi de căprioară și cu zâmbetul moștenit de la

taică-tu și o să scapi basma curată doar pentru că ești fiica șefei.

Atunci când cineva îți spune că mama te cunoaște cel mai bine, să nu îndrăznești să te îndoiești de așa ceva.

— Sunt susținătorul tău numărul unu, dar când meriți asta, nu când ai tu impresia că meriți, Hanna. E timpul să te maturizezi și să iei slujba asta în serios.

Am înghițit în sec și mi-am ridicat capul pentru a o putea privi în ochi. Privirea i s-a mai îmblânzit, dar încă se comportă ca o Wright.

— Te-am lăsat în pace cât ai fost la facultate, pentru că am trecut prin asta și știu cum e să fii tânără și să te distrezi. Nu am spus nimic când ai început să lucrezi aici, chiar dacă ai tras chiulul și îi plăteai pe ceilalți să îți facă munca. Dar e timpul să te trezești la realitate. Nu o să primești totul pe tavă și nici nu vei avea o viață mai ușoară pentru că ești fetița mea.

Am adoptat privirea mea perfectă de copil supărat și alintat și m-am uitat la mama mea.

— Dar chiar voiam proiectul ăsta, m-am smiorcăit.

A zâmbit și mi-a dat o șuviță de păr după ureche.

— Înseamnă că data viitoare o să fii mai atentă și mai dedicată.

Și-a apăsat buzele pe fruntea mea, apoi a părăsit sala de conferințe și m-a lăsat singură.

M-am uitat la foile și la munca mea și am oftat cu putere. În momentul ăsta am nevoie de o cafea puternică și o doză puternică de iubire.

***

— Bună, prințesă!

Nici nu am apucat să închid ușa în spatele meu că barmanul de la club m-a luat prin surprindere.

— Bună, David.

M-am apropiat de el și i-am zâmbit, încercând să elimin din capul meu întreaga discuție cu mama și urma de dezamăgire pe care am văzut în privirea ei.

— Un pahar de Cabernet?

Sună atât de bine un pahar de vin bun după o situație penibilă, dar dacă vreau într-adevăr să îi arat mamei că mă pot schimba, trebuie să încep cu reducerea alcoolului.

— Din păcate, nu. Dar accept bucuroasă o Cola.

David și-a ridicat ambele sprâncene, fiind surprins de alegerea mea, și am ales să nu comentez reacția lui și să izbucnesc ca o nebună.

S-a aplecat sub bar și a scos din minifrigider o doză de suc.

— Brian e pe aici? Dax m-a trimis să iau niște bilanțuri financiare.

Încă de mic copil, Dax a fost cel care și-a dorit să dețină lanțul de cluburi. Imediat ce a intrat în posesia lor când a împlinit 21 de ani, a început să le îmbunătățească și să le transforme în localurile pe care și le-a dorit mereu.

Eu, pe de altă parte, mereu am fost atrasă de partea creativă și de desen, iar arhitectura a devenit o pasiune din momentul în care am ajutat-o pe mama la un proiect. Așa că eu și fratele meu ne-am împărțit acțiunile. El cu cluburile, eu cu compania de arhitectură.

Dar asta nu înseamnă că fratele meu mai mare și prost mă poate folosi pe post de cărăuș.

— Brian s-a dus după copil la grădiniță, dar Cade e sus. Se pare că Dax nu a avut încredere în punctualitatea ta și l-a trimis și pe iubitul tău.

Mi-am dat ochii peste cap și l-am înjurat în gând pe dobitocul de Daxton. Mi-am luat doza de suc și am urcat treptele spre biroul lui de cretin cu diplomă de șef.

De ce toată lumea are o problemă cu mine în ultimul timp? Mama cu responsabilitatea mea, Dax cu punctualitatea, tata cu banii pe care îi cheltui, iar fetele zic că sunt prea guralivă și obositoare. Uneori mi-aș dori să fiu singură pe o insulă și să fiu lăsată în pace. Ei bine, nu chiar singură. Mi-ar plăcea să îl am pe iubitul meu cu mine.

Am desfăcut doza de suc și am sorbit din ea, apoi am deschis ușa biroului și am auzit vocea puternică a lui Cade.

— Nu ai vrea și un scutec? a mormăit iritat.

Stă cu spatele la mine și cu telefonul la ureche, probabil discutând cu fratele meu, pentru că biroul lui e puțin cam răvășit.

M-am apropiat cu grijă și mi-am lăsat doza de suc pe blatul de lemn, apoi i-am încercuit talia cu ambele brațe. Mi-am lipit sânii de spatele său și i-am inspirat parfumul puternic și masculin.

— Tocmai a venit Hanna, poate găsește ea afurisitele alea de rapoarte.

A întrerupt convorbirea și a oftat adânc, apoi s-a întors cu fața la mine și m-a privit ursuz.

— Te-a trimis și pe tine să îi faci munca?

Mâinile mele s-au oprit pe cămașa lui și mi-am dat capul pe spate ca să-l pot privi în ochi.

— A fost sigur că o să întârzii, iar eu eram prin zonă.

Am început să îi deschei cămașa și să zâmbesc, încercând să ignor orice replică răutăcioasă.

Și-a încolăcit degetele în jurul încheieturilor mele și mi le-a îndepărtat.

— Hanna, nu am dispoziția necesară.

Cade e un bărbat foarte complicat, cu o viață mult prea privată pentru gustul meu. Chiar dacă suntem împreună de patru ani, nu am fost niciodată în apartamentul lui, nu i-am cunoscut părinții. Nici măcar nu mai știu dacă mai are și alte rude.

Dar chiar și așa m-am îndrăgostit nebunește de el și încă sper că o să-l pot face să își deschidă sufletul pentru mine.

— Începi să mă îngrijorezi.

A pufnit în râs, iar mâinile i s-au oprit pe umerii mei.

— Chiar așa?

Am profitat că aveam mâinile libere și am continuat să îi deschei cămașa.

— Cred că te transformi într-un moșneguț care are nevoie de atenție specială.

Degetele sale s-au oprit pe fermoarul cămășii mele și l-a coborât lent, dezgolindu-mi pielea.

— Iar tu poți să îmi oferi această atenție specială? a spus intrând în jocul meu.

Și-a înclinat capul și mi-a mângâiat umărul și gâtul cu buzele lui, trimițându-mi un fior pe șira spinării.

— Eu sunt cea mai calificată să îți ofere această atenție.

Chicotitul lui s-a înăbușit pe pielea mea, iar când m-a urcat brusc pe birou mi-a smuls un geamăt profund de pe buze.

— Ești ca o doză puternică de adrenalină, iubito. Și am devenit dependent de tine.

Gura lui s-a oprit peste a mea, mâna i s-a înfipt în părul meu, iar eu am simțit cum atingerea lui îmi lichefiază oasele. Iar de aici totul s-a descompus în jurul nostru.

Hainele au dispărut de pe noi, iar toate gândurile mele, cu excepția lui Cade, au dispărut complet.

Capitolul 17

— Și dacă e o păcăleală?

Mi-am dat ochii peste cap și am împins-o pe Ivy în baie, împreună cu punga de la farmacie.

— Te asigur că farmacia e acreditată și testul e perfect valid, am spus continuând să o împing.

A scos cutia de carton din pungă și s-a uitat la mine cu ochii mari, ca de căprioară.

— Nu pot să fiu însărcinată, Hanna.

Mi-am învârtit paharul de vin în mână și m-am sprijinit de tocul ușii, privind-o amuzată pe prietena mea.

— Doctorul nu ți-a spus că ești sterilă, nu?

Și-a lipit cutia de piept și a dezaprobat din cap, în timp ce speranța începea să se contureze în privirea ei.

— Atunci dă-i bătaie ca să pot organiza o petrecere și să mă relaxez.

I-am închis ușa în nas și am continuat să stau sprijinită de tocul ușii, învârtind paharul de cristal între degete.

— Cum merge treaba cu Cade?

Numele lui îmi aduce întotdeauna un zâmbet pe buze și chiar dacă aproape toată familia mea spune că nu e potrivit pentru mine, eu sunt complet îndrăgostită de el.

— Astăzi împlinim patru ani de relație și ieșim la o cină romantică la restaurantul cel nou din centru.

— Și-a amintit de aniversare?

Am început să râd și am luat o gură de vin înainte să îmi deschid gura.

— E bărbat, sigur că nu și-a amintit de asta. Dar i-am spus că vreau să ieșim și a făcut rezervare la restaurant.

Ivy a început să chicotească și, când a deschis ușa, mi-a aruncat o privire ironică.

— Vrei să spui că și-a amenințat secretara să îi găsească rezervare, ca orice șef diabolic.

— Cel mai probabil.

Am început amândouă să râdem și am văzut bățul de plastic pe marginea chiuvetei.

— Deci, acum așteptăm?

Blondina a aprobat din cap și ne-am așezat amândouă pe marginea căzii. M-a prins de mână și am simțit emoția care îi pulsează în vene.

— Dacă e doar o alarmă falsă? a șoptit ușor speriată.

— Atunci e bine că nu i-ai spus nimic lui Jared și nu i-ai dat speranțe deșarte.

Prietena mea a pufnit și m-a lovit în umăr, dezechilibrându-mă.

— Ești groaznică! De ce ești atât de calmă?

Am ridicat ușor din umeri și am terminat restul de vin din pahar, privind cum se scurg ultimele picături.

— Nu mă simt bine în ultimul timp, mai ales când toată lumea îmi reproșează câte un lucru.

I-am simțit privirea îngrijorată asupra mea și, pentru câteva clipe, totul s-a învârtit în jurul meu și în jurul problemelor mele.

— E vorba de proiectul de arhitectură?

Am oftat adânc, încercând să nu îmi pierd din nou cumpătul la simplul gând despre proiectul pe care l-am pierdut ca ultima fraieră.

— E vorba de toată lumea, am spus exasperată. În ultimul timp sunt prea aeriană sau cheltuitoare sau guralivă sau egoistă sau petrecăreață. Toată lumea îmi spune că fac greșeală peste greșeală pentru simplul fapt că sunt eu.

M-am ridicat în picioare, am așezat paharul pe unul dintre rafturile din baie și m-am întors cu fața spre prietena mea cea mai bună.

— Nici măcar nu știu ce să fac. Nu pot să mă schimb doar ca să îi mulțumesc pe ceilalți.

— Nu cred că ai nevoie să te schimbi, Hanna, ci doar să te maturizezi.

Iar placa cu maturitatea, de care m-am săturat să tot aud de la mama până la idiotul de frate al meu.

Mi-am încrucișat mâinile la piept și mi-am dat ochii peste cap în fața blondinei, smulgându-i un zâmbet de pe buze.

— Trebuie să recunoști că nu ai evoluat deloc de la stadiul de liceu/facultate. Încă ai impresia că munca e prea solicitantă pentru tine și crezi că poți să arunci cu banii în stânga și în dreapta ca să îți rezolvi problemele. Chiar trebuie să te maturizezi.

M-am sprijinit cu șoldul de marginea chiuvetei și m-am uitat cu atenție la Ivy, iar pentru prima oară cuvintele ei încep să capete sens în capul meu.

— Demonstrează-i mamei tale că poți să fii arhitecta pe care și-o dorește. La urma urmei, întreaga afacere o să fie a ta în viitor și trebuie să o faci să se dezvolte și mai mult, nu să o tragi în jos pentru că ești prea leneșă să muncești.

S-a ridicat de pe marginea căzii și s-a întins după testul de sarcină, privind cu atenție ceasul de pe telefon.

— Cade ce părere are de toată treaba asta?

Am pufnit în râs și mi-am analizat manichiura.

— E mult prea ocupat ca să mă bage în seamă. De obicei, ne vedem la câteva zile distanță și facem mult sex.

Ivy s-a uitat la mine și am încercat să ignor îngrijorarea din privirea ei.

— Asta nu prea e bine. Nu poți să ai o relație doar bazată pe sex, Hanna.

— Știu, știu, am spus fluturându-mi mâna în aer. Și am de gând să fac ceva în legătură cu asta. Dar de ajuns cu mine, hai să vedem dacă Jared a lovit bine.

A început să râdă și a tras aer adânc în piept, apoi s-a uitat la micul ecran al testului. Zâmbetul ei a început să dispară treptat, iar chipul a început să i se albească.

— Dumnezeule, Hanna!

S-a uitat la mine, ochii au început să îi strălucească, mâinile să îi tremure, iar zâmbetul să i se lărgească.

— Sunt însărcinată!

I-am luat testul dintre degete și m-am uitat la culoarea de pe test, apoi la prietena mea, și am început să rânjesc ca o idioată.

— O să ai un copil cu Jared, am spus fericită.

Am lăsat testul în chiuvetă, am luat-o de mâini și am tras aer adânc în piept.

— O să fiu cea mai tare mătușă din lume!

Am început să țopăi de fericire, iar Ivy nu a întârziat să mi se alăture, euforică.

— O să am un copil!

— O să fiu mătușă!

Am început să râdem și să plângem în același timp, țopăind ca două școlărițe idioate.

***

— Cum a fost ziua ta?

Cade a mormăit ceva din spatele meniului, însă cum nu am reușit să-l aud prea bine, mi-am permis să repet întrebarea, făcându-l să vorbească mai tare.

— Pregătesc un nou contract cu japonezii, iar eu și Jared mai mult dormim la birou decât acasă.

A continuat să se uite în meniu, fără să îmi mai adreseze vreun cuvânt. Nici măcar nu a întrebat cum a fost ziua mea, dacă am fost la muncă sau dacă am fost la cumpărături.

Am închis meniul, știind ce vreau să mănânc, chiar dacă apetitul începe să-mi dispară.

— Cine ar fi crezut că mâncătorii ăia de sushi pot fi atât de dificili și vor dori atât de multe clauze.

Ospătarul s-a oprit la masa noastră, iar Cade s-a ocupat de toată comanda reușind să mă surprindă cu mâncarea mea preferată.

— Sunt convinsă că tu și Jared o să vă descurcați de minune cu ei. Așa cum ați făcut-o și cu suedezii.

Bărbatul a zâmbit în colțul gurii și a început să își butoneze telefonul, probabil răspunzând la veșnicele lui emailuri.

Ospătarul s-a întors cu două pahare și o sticlă de vin scump, apoi s-a retras, iar eu am început să mă zgâiesc la lichidul roșu.

— Cade, ai putea să mă bagi în seamă?

— Sunt aici, nu?

Am răsuflat exasperată, am prins unul dintre pahare și am luat o înghițitură zdravănă, încercând parcă să îmi fac curaj să vorbesc cu el.

— Știi măcar de ce suntem aici?

A pufnit în râs și și-a dat ochii peste cap, de parcă aș fi fost ultima proastă de pe planetă.

— Suntem aici ca să mâncăm, Hanna. Ce e cu tine?

Degetul meu arătător a început să se plimbe pe gura paharului, în timp ce oftatul a fost complet ignorat de către iubitul meu.

— Astăzi facem patru ani de când suntem împreună, am spus cu o urmă de speranță în glas.

Nici măcar nu l-au mișcat cuvintele mele. A continuat să își apese degetele pe ecranul telefonului, fără să se uite la mine.

— A trecut atât de repede timpul? Parcă ieri te-am cunoscut în biroul lui Jared și ai început să te ții după mine, a spus amuzat.

Ospătarul s-a întors cu platourile cu mâncare, iar apetitul meu s-a evaporat complet. Nici măcar pastele cu fructe de mare nu mai pot să îl aducă înapoi.

— Vreau să îți cunosc părinții, am trântit-o.

Și în sfârșit am reușit să îi atrag atenția. Și-a înălțat capul atât de brusc, încât i-am auzit câteva oase trosnind și pentru câteva clipe mi-a fost frică că și-a rupt gâtul.

— Cred că ai băut suficient vin.

Și-a lăsat telefonul la o parte și și-a tras mai aproape farfuria cu friptură.

— Suntem împreună de patru ani și nici măcar nu îi cunosc. Nu ai vorbit niciodată despre ei. Nici măcar nu știu dacă sunt vii sau morți.

— Sunt foarte vii și nu vreau să vorbesc despre ei sau să îi cunoști.

Asta a fost mereu o problemă pentru Cade. Viața lui personală. Chiar dacă îl iubesc nebunește, nu știu nimic despre el. În afară de faptul că lucrează la

compania familiei mele și e prieten foarte bun cu fratele și vărul meu.

— Tu îmi cunoști părinții și mi s-ar părea corect să îi cunosc și eu pe ai tăi.

Și-a trântit furculița pe masă făcându-mă să tresar.

— Eu lucrez cu familia ta și a fost inevitabil să îi cunosc. Dar eu nu vreau să te apropii de părinții mei și cu asta am încheiat orice subiect, a mârâit.

— De ce?

A oftat cu putere și și-a închis ochii, strângându-i vizibil deranjat de subiect.

— Hanna, dacă nu încetezi chiar acum această conversație, o să strici o seară frumoasă.

Cuvintele rostite printre dinții strânși cu putere m-au făcut să înghit în sec, fiind complet dezorientată de răceala din privirea sa.

Dar dacă ar fi să urmez sfatul lui Ivy, trebuie să îmi iau inima în dinți și în fața lui Cade și să nu îi mai permit să mă trateze ca pe o idioată.

Mi-am dat șervețelul de pe picioare și l-am așezat pe masă, ridicându-mă hotărâtă de pe scaun.

— Atunci îți doresc poftă bună și sper să îți scoți capul din fundul ăla atât de strâmt.

— Hanna, m-a avertizat pe un ton scăzut.

Mi-am luat geanta și haina de blană și am ieșit din restaurant, ignorând strigătele sale și privirile curioșilor.

Am oprit primul taxi care mi-a ieșit în cale și m-am dus acasă, încercând să nu plâng.

Dacă am de gând să mă maturizez, poate e timpul să îl fac pe Cade să înțeleagă că nu sunt doar o păpușă pe care o poate folosi pentru sex.

Capitolul 18

— Nu crezi că avem destulă băutură?

Am pus cele trei sticle de vin roșu în coșul de cumpărături și m-am uitat la verișoara mea.

— Nu primești în fiecare zi o veste imensă. Plus că o să vină toată familia și sticlele o să se termine în jumătate de oră.

Eu și Lauren organizăm petrecerea surpriză pentru familia noastră, la care Ivy și Jared o să anunțe sarcina, și mă bucur enorm că pot să îmi ocup timpul cu ceva și să nu mă gândesc la Cade sau la proiectul ăla stupid pe care l-am pierdut.

— O să fie numai familia, da?

Am zâmbit larg și m-am uitat cu ironie la scumpa mea Lauren.

— Știi foarte bine că și Reed face parte din familie. Ei bine, din familia lor stupidă de băieți.

De când s-au cunoscut și au început să lucreze împreună, băieții ăia nu se pot duce nici măcar la toaletă unul fără celălalt. Uneori se comportă mai rău decât niște femei.

— Înseamnă că și Cade o să ne încânte cu prezența?

Mi-am luat privirea de la pungile cu chipsuri și m-am uitat urât la ticăloasa blondă pe care acum o iubesc și o urăsc în același timp.

— Asta e o lovitură sub centură!

Și-a arcuit degetele pe cărucțul de metal și mi-a aruncat un zâmbet aproape malefic.

— Ochi pentru ochi, iubire! a spus făcându-mi cu ochiul.

Am răsuflat exasperată și am pornit după verișoara mea, simțind cum tot entuziasmul începe să se risipească.

De la ultima noastră întâlnire, Cade mi-a umplut biroul și o bună parte din holul apartamentului meu cu flori, și m-a sunat încontinuu ca să își ceară scuze.

Trebuie să recunosc că îmi place să fac pe inabordabila și să îl las pe el să alerge după mine. Pentru prima oară de când suntem împreună, rolurile s-au inversat și asta îmi place la nebunie.

Dar chiar și așa, nu reușesc să sparg zidul de piatră pe care l-a construit în jurul său și temerea mea cea mai mare e că nu o să reușesc vreodată.

— Hanna!

Am tresărit când mi-am auzit numele și aproape am aruncat din brațe cutiile cu ciocolată, pe care nici nu știam că le-am luat.

— Dumnezeule, Lauren! Vrei să fac atac de inimă?

Își ține șoldul sprijinit de căruț, cu mâinile în sân și cu o privire plictisită pe față.

— Dacă ai fi atentă la mine și nu te-ai mai gândi la cai verzi pe pereți, poate nu ai fi în pericol, a spus dându-și ochii peste cap.

Am lăsat cutiile de ciocolată să cadă lângă celelalte cumpărături și mi-am îndreptat atenția asupra blondinei, fluturând din gene destul de des, știind că o să o scot din minți cu asta.

— Am nevoie de bon ca să iau torturile.

— Trevor și Dax le-au luat azi dimineață.

Am împins căruțul mai departe și ne-am oprit la raionul cu bere.

— Știi că Trevor o s-o aducă pe Hope ca parteneră?

Mi-am îndreptat spatele și am lăsat baltă sticla de bere, privind-o uimită pe Lauren.

— Vorbești serios?

A început să își butoneze telefonul și să zâmbească în același timp.

— Îhm, a mormăit afundată cu nasul în ecran.

Mi-am sprijinit ambele mâini de raftul încărcat și am scos un sunet complet nepotrivit pentru o doamnă.

— De ce face asta? Suferă de sindromul Stockholm?

Am început să umplu coșul cu sticle de bere, iar verișoara mea a început să râdă în hohote.

— Se pare că familia lui Hope a intrat în faliment, iar tatăl ei l-a implorat pe unchiul Jayson să îi ofere un loc de muncă. Și pentru că mătușa Sophia adoră să fie Cupidon/Satana, a făcut-o secretara lui.

Am analizat câteva clipe situația, fiind sigură că recepționez toate informațiile, apoi am dezaprobat din cap.

— Tot mi se pare greșit, am spus dezaprobând din cap. L-a umilit îngrozitor în timpul liceului pentru felul în care arăta. Și chiar dacă e un Gray, Trevor e destul de sensibil. Mai ales când e vorba despre acea perioadă din viața lui.

După ce am terminat cu stocul de bere, am împins cărucțul spre raionul și am continuat să dezaprob din cap, fiind complet împotriva lui Hope Bradford.

— Dacă Trevor a fost de acord cu asta, înseamnă că are un plan. Și nu cred că lui Hope o să-i fie prea ușor să lucreze pentru el.

Sper că ai dreptate, iubire, pentru că nu vreau să știu că ar putea să îl rănească din nou. Mai ales că ne-am chinuit foarte tare să îl scoatem din acea depresie.

— Mai durează mult? Trebuie să ajung la companie înainte că Levy să îmi distrugă alt avion.

Am început să râd și i-am făcut semn să plece, iar după felul în care a luat-o la fugă, aș putea spune că abia așteaptă să pornească o nouă ceartă cu Reed. Sper doar să se poată abțină la petrecere și să nu le strice momentul lui Ivy și Jared.

***

— Ce-i cu atâtea baloane? Mă simt ca într-un magazin cu jucării.

Fratele meu s-a apropiat de mine cu o bere în mână și s-a uitat dezgustat la baloanele colorate.

— Ai intrat în vreun magazin de jucării vreodată?

A sorbit din bere și apoi a încercat să mă dea gata cu zâmbetul său.

— Nu, pentru că le primeam mereu la ușă.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am dat un pas în spate pentru a privi aranjamentul cu numele celor doi.

— Domnul Aroganță s-a întors.

A început să râdă și m-a tras în brațele lui sărutându-mă inocent pe frunte.

— Tu ești bine? Din câte am văzut, Cade și-a lăsat cam jumătate de salariu la florărie.

M-am prefăcut surprinsă și mi-am pus și o mână la inimă, într-un gest dramatic.

— Sărăcuțul! Știe ce e o florărie?

Fratele meu a început să râdă și a mai luat o gură de bere. Dar înainte să îmi deschid gura și să continui să îl perpelesc pe Cade în fața lui, privirea lui Dax a fost atrasă de altceva. Sau mai bine spus de altcineva.

— Ce caută ea aici? a tunat.

Mi-am întors capul și am văzut-o pe Lilah, făcându-și apariția cu o sticlă de șampanie în mână, într-o rochie absolut superbă, arătând mai spectaculos ca niciodată.

— E prietena noastră de familie, e una dintre cele mai bune prietene ale lui Jared și o iubesc? Poate de asta e aici? am spus încercând să îl iau peste picior.

Mi-a împins sticla de bere în mână, și-a îndreptat spatele și și-a netezit cămașa.

— Nu pentru mult timp.

A început să se îndrepte spre ea și s-a oprit exact când bunicul Braden a cuprins-o într-o îmbrățișare strânsă.

— Chiar are de gând să fie un ticălos?

Layla s-a oprit lângă mine cu un pahar de apă în mână, iar Lauren nu a întârziat prea mult cu paharul ei cu vin.

— Pe cinci dolari că îi bagă tocul în picior.

Cele două m-au aprobat, iar după ce bunicul și-a încheiat momentul de întâmpinare, Lilah și Dax au făcut contact vizual. Și, așa cum ne așteptam, fata noastră i-a întors spatele cu o eleganță de balerină, iar vârful tocului său s-a oprit exact pe pantoful fratelui meu.

— Ai crede că după câte tocuri și-a luat în picior, idiotul s-a învățat minte, am spus zâmbind larg.

Am luat cele două bancnote de la fete, apoi am băut din berea fratelui meu.

— Unii fraieri nu se învață minte niciodată.

Am început să râd și l-am urmărit pe fratele meu cum se sprijină de Reed, care i-a venit în ajutor imediat. Ca un Robin devotat lui Batman.

— Doamnelor!

Cade s-a oprit în dreptul nostru, arătând răvășitor. Costumul din două piese îi vine perfect, mulându-se divin pe corpul său. Părul lui brunet a trecut prin mâinile unui stilist înainte să vină aici, iar eu trebuie să mă abțin și să îmi mențin aroganța.

— Bine ai venit, Cade.

Lauren mi-a dat un cot în coaste înainte să o ia pe Layla de mână și să plece, lăsându-mă singură cu lupul.

Am încercat să îmi calmez bătăile inimii și să îmi stăpânesc orice impuls de a sări pe el.

— Arăți senzațional, iubito!

Nici măcar nu mai știu cum sunt îmbrăcată, cum sunt machiată. Doar felul în care pronunță cuvântul iubito, mă face să mă topesc.

— Mulțumesc, domnule Riley! Nici dumneavoastră nu arătați rău.

A trebuit să mă lupt cu voința mea și să nu rânjesc triumfător la oftatul său adânc.

— Putem să vorbim între patru ochi?

Pentru câteva secunde, am fost tentată să spun nu și să îl las să fiarbă la foc mic. Dar nu câștig nimic din asta și, cu cât rezolvăm problema mai repede, cu atât mai bine.

Am aprobat din cap și am lăsat sticla de bere pe una dintre mese, conducându-l pe iubitul meu pe holul lung din casa lui Ethan și Eva Wright.

Îmi auzeam bătăile inimii în urechi, cu un ritm alert și destul de îngrijorător. Și nu cred că prezența lui Cade are acest efect asupra mea.

Am deschis ușa de la biroul unchiului Ethan și l-am lăsat să intre înaintea mea.

— De câte ori trebuie să îmi mai cer scuze? Nici măcar nu mi-ai răspuns la telefon.

Și-a descheiat sacoul și s-a întors cu fața la mine.

— Nu cred că o duzină de flori poate să înlocuiască lipsa de interes pe care o ai față de relația noastră. Ar trebui să comunicăm, dar nici măcar nu vrei să mă lași mai aproape de tine.

— Ceea ce știi e suficient pentru ca relația noastră să funcționeze, s-a apărat.

M-am uitat la el, fiind uimită de cât de mult crede în cuvintele lui. Am început să râd și mi-am pus mâinile în sân.

— Ba nu e. Tu îmi știi familia, întreaga familie cu bune și cu rele, știi totul despre mine. În schimb, eu știu doar că lucrezi cu fratele și cu vărul meu și că i-ai cunoscut la o conferință. De ce nu poți să mă lași în sufletul tău și în viața ta?

— Pentru că nu vreau, a mârâit exasperat.

Și-a dat sacoul jos și l-a aruncat pe birou, lăsând nervii și agitația să pună stăpânire pe el. Vena de pe tâmplă a început să îi pulseze și știu că o să se termine rău.

— Atunci de ce ești cu mine?

A pufnit nervos și s-a uitat la mine de parcă ar trebui să îi cunosc motivele.

— Pentru că ești fiica șefilor mei. Pentru că familia ta e singura familie pe care o am și nu vreau să o pierd din cauza ta.

Mâinile mi-au căzut pe lângă corp și cred că am nevoie de o palmă peste obraz ca să înțeleg ceea ce am auzit acum.

Bătăile inimii mele încep să se schimbe și nu în bine.

— Ai făcut o obsesie pentru mine încă de când am venit în companie, iar tatăl și fratele tău au continuat

să îmi spună asta în repetate rânduri. Cât de devastați ar fi dacă prințesa lor ar fi rănită sau dezamăgită, a spus pe un ton plângăcios.

Respirația mi se îngreunează cu fiecare secundă și deja simt că nu mai am aer.

— Nu am putut să îți spun să te duci naibii când ai început să îmi faci avansuri, deși acum regret enorm. Dar am făcut-o mereu pentru că nu am vrut să îi dezamăgesc pe ei.

— Nu ai niciun sentiment pentru mine? am reușit să vorbesc.

Vocea mea e răgușită și simt cum camera începe să se învârtă cu mine.

— Ești frumoasă și atrăgătoare, dar nu sunt genul de bărbat care să fie implicat într-o relație.

— Și cât de mult aveai de gând să joci teatru?

Nu am încercat să îmi rețin lacrimile, pentru că în ciuda dificultăților de a respira, îmi simt inima descompunându-se.

— Până te plictiseai sau până când deveneam destul de insuportabil ca să îmi dai papucii.

Am încercat să mă concentrez pe imaginea lui, care devine din ce în ce mai încețoșată.

— Ești un gunoi și sper să nu te mai văd niciodată, am spus simțind cum aerul îmi părăsește plămânii.

M-am întors cu spatele la el și am încercat să mă apropii de ușă, dar corpul meu deja începe să cedeze. Respirația mea s-a oprit brusc, apoi totul s-a făcut negru, iar vocea lui Cade a fost singura pe care am auzit-o.

Capitolul 19

Cade

M-am repezit spre trupul ei inert și primul lucru pe care l-am făcut a fost să îi verific pulsul.

— Hanna?

E foarte slab, iar respirația ei greoaie mă face să îmi pierd controlul. I-am sprijinit capul de umărul meu și i-am privit chipul alb, cu o teamă pe care nu am crezut că o mai pot simți.

— Iubito?

Am lovit-o ușor peste obraji, dar nu a avut niciun efect asupra ei. Cu inima bătându-mi cu putere în piept și cu pulsul vâjâindu-mi frenetic în urechi, am ridicat-o la pieptul meu și am ieșit din încăpere.

În timp ce pășeam pe holul lung și luminat, îi priveam chipul inconștient și mă blestemam în gând.

Sunt un mare dobitoc și un ipocrit, dar nu vreau să o pierd. Vreau să își deschidă acei ochi superbi pe care îi posedă și să mă privească din nou, până în adâncul sufletului meu, chiar dacă o să mă privească cu ură până la sfârșitul zilelor mele.

— Am nevoie de ajutor!

Când am ajuns în sufragerie, care se transformase într-o sală de petrecere, vocea mea a reușit să acopere râsetele și să distrugă toată atmosfera.

Dax a fost cel mai aproape de mine și a ignorat complet sticla de bere care i-a căzut din mână, în timp ce se repezea spre sora lui mai mică.

— Ce naiba s-a întâmplat?

M-am îndreptat spre ușa principală, în timp ce tot clanul a început să ne urmeze.

— A leșinat și, după pielea aproape rece, pulsul slab și respirația grea, ceva îmi spune că nu e din cauza emoțiilor. Trebuie să ajungă la spital și nu am de gând să aștept după o ambulanță.

Daxton a fost complet de acord cu mine și în timp ce ne apropiam de mașinile noastre, a început să își scuture buzunarele după chei.

— La dracu!

Știu cum e, pentru că nici eu nu am cheile la mine. Sunt undeva în sacoul din casă, iar acum nu îmi pot permite să mă întorc după ele.

— Ia mașina mea și o să vin eu cu a ta.

Christian i-a aruncat fiului său cheia de la Mustang și a început să alerge spre casă pentru a recupera celelalte chei. Dax mi-a deschis portiera și m-am urcat pe bancheta din spate, continuând să o țin pe Hanna la pieptul meu, iar Emily s-a așezat lângă noi plângând, cuprinzând mâinile fiicei sale.

Dax s-a urcat în spatele volanului, iar Lauren a deschis ușa din dreapta șoferului, cu câteva secunde înainte ca blondul să demareze în viteză din curtea casei.

— Daxton, sună la St. Joseph să îi anunțe pe Caleb sau Robin că venim, a ordonat mama lui cu lacrimi în ochi.

Bărbatul i-a aruncat o privire rapidă verișoarei sale, iar blondina deja căuta numărul de telefon în agenda sa.

— Sper doar să nu fie prea târziu.

— Nu cât sunt eu la volan, a strigat partenerul meu de afaceri.

A apăsat pedala de accelerație până la podea și a forțat câteva semafoare, dar nimeni nu a putut să îi spună nimic. Strânge volanul atât de tare, de parcă ar vrea să îl sugrume și să îl smulgă de la locul lui.

— Caleb e plecat la o conferință în San Diego, dar Robin e de gardă în seara asta. O să ne aștepte cu o targă imediat ce ajungem la ușa spitalului.

Toată lumea e agitată, iar când mi-am întors capul spre lunetă, am văzut restul mașinilor încercând să țină pasul cu Daxton.

Degetele prietenului meu au început să apese cu putere ecranul din bordul bolidului și am recunoscut numărul șefei de la resursele umane.

— *E un apel neobișnuit sâmbăta seara, Daxton.*

— Îmi pare rău că ți-am stricat planurile, Candace, dar vreau o listă cu toți angajații care au aceeași grupă de sânge cu sora mea și care sunt dispuși să doneze. E o urgență și s-ar putea să avem nevoie de tot sângele de care dispunem.

— *Mă ocup chiar acum.*

Nu înțeleg ce se întâmplă. E ca și cum ei se așteptau la un astfel de eveniment, mai ales că fac pregătiri suplimentare, fără să afle măcar care e diagnosticul ei.

— Totul o să fie bine, iubito. O să fii pe mâini bune.

Suferința lui Emily e atât de reală și de înduioșătoare, exact cum se comportă o adevărată mamă atunci când copilul ei e în pericol. Suferință de care propria mea mamă nu a dat niciodată dovadă.

Dar trebuie să îmi reamintesc să nu mai compar niciodată familia lor cu a mea. Ei sunt întotdeauna unul lângă celălalt și se iubesc cu adevărat, fără să fie legați de obligații sau forțați de împrejurări să se prefacă fericiți.

Dax a frânat zgomotos pe aleea spitalului, încât aproape că o dădusem pe Hanna cu capul de scaunul din față, și am deschis portiera. Paramedicii deja au înconjurat mașina și au încercat să o ia din brațele mele, dar i-am alungat cu o privire amenințătoare.

Robin King aștepta răbdătoare lângă targă, iar când am lăsat-o pe Hanna m-am dat un pas în spate și i-am făcut loc.

După o examinare rapidă, și-a atârnat stetoscopul de gât și a făcut semn să se miște targa. S-a întors cu fața spre familie și a privit-o cu atenție pe Emily.

— Cu siguranță e valva cardiacă. Și îmi e frică că va trebui să îi pun una prostetică.

Emily a luat-o de mâini pe prietena ei și a suspinat plângând necontenit.

— Orice e nevoie să îmi salvezi fetița, Robin, a șoptit. Te implor!

Doctorița a zâmbit și i-a acoperit pentru câteva clipe mâinile, încercând să o încurajeze pe mamă.

— Atâta timp cât e în mâinile mele, o să fie bine.

Am intrat în spital împreună cu femeia care urma să îi salveze viața iubitei mele.

Iubita mea. Acum că rostesc aceste cuvinte, îmi dau seama cât pot să fiu de nemernic. Nu am tratat-o niciodată pe Hanna ca pe iubita mea. Nu am făcut

nici cinci la sută din câte ar fi trebuit să facă un iubit adevărat.

M-am lăsat dus de val și am crezut că dacă o să îi ofer suficient timp, o să își dea seama cât de distrus sunt și o să renunțe la orice încercare de a intra în inima mea. Dar am subestimat-o, iar acum am rănit-o și risc să o pierd pentru totdeauna.

Dax a așezat-o pe mama lui pe unul dintre scaunele din sala de așteptare, iar restul clanului aproape a smuls toate ușile din balamale ca să ajungă aici.

Christian s-a așezat în genunchi în fața soției sale și a cuprins-o într-o îmbrățișare puternică, încercând în același timp să îi calmeze accesul de plânsete.

— S-a mai întâmplat asta vreodată?

Jared și Ivy s-au oprit lângă mine și au oftat, iar Lauren și Trevor și-au privit părinții, așteptând parcă aprobarea lor înainte să vorbească. Ethan și-a mișcat scurt capul, apoi s-a așezat lângă sora sa, la fel de speriat ca restul familiei.

— Hanna a mai avut un astfel de episod, mai blând decât asta, când avea 16 ani. S-a născut prematur, iar inima ei a fost mereu problematică. Ar fi trebuit să fie operată atunci, dar a refuzat.

— De ce a făcut această nebunie?

Mâna lui Daxton s-a oprit pe umărul meu și mi-a zâmbit cu subînțeles.

— Pentru că e o încăpățânată afurisită și a vrut să dea audiție pentru balet, iar operația i-ar fi stat în cale.

Da, asta suna ca Hanna pe care o știu și o iubesc. Stai puțin, ce am spus? Eu nu sunt capabil să iubesc. Nu știu cum să o fac. Atunci cum pot să spun acest cuvinte?

M-am oferit să mă duc după cafea, doar ca să fiu singur și să îmi fac ordine în gânduri.

Toată viața mea e dată peste cap încă de când m-am născut și pentru asta trebuie să le mulțumesc părinților mei afurisiți. Pentru că am fost crescut într-un mod lipsit de iubire și de căldură, m-am obișnuit să nu mă implic emoțional în nimic și cu nimeni. Dar când am ajuns în preajma acestui clan nebun, viața mea s-a schimbat.

Băieții m-au învățat ce înseamnă să ai prieteni sau, aș îndrăzni să spun, frați cărora să le împărtășești cele mai bune și cele mai rele momente din viața ta.

Fetele mi-au arătat ce înseamnă cu adevărat surorile mai mici și enervante și cu ele am reușit să trec prin momentele de care se plângeau colegii mei de liceu. Ca atunci când îți strică o întâlnire sau îți dezvăluie trăiri rușinoase.

Generația mai în vârstă mi-a arătat ce înseamnă niște părinți adevărați. Ethan, Christian și Jayson m-au tras de urechi de fiecare dată când făceam vreo prostie sau aveam gura mare, tratându-mă ca pe copiii lor. Emily, Eva și Sophia m-au îndopat cu mâncărurile lor și se supărau extrem de tare pe mine dacă nu le sunam săptămânal, chiar dacă le vedeam aproape zilnic pe fiecare dintre ele.

M-au primit și m-au acceptat în familia lor cu brațele deschise, respectându-mi intimitatea și problemele mele cu trecutul. Toți în afară de sirena cea mică cu ochi albaștri și extrem de enervantă.

Nu am mai întâlnit o femeie precum Hanna, care să fie atât de determinată să lupte pentru o relație. Atât

de plină de viață, de curajoasă și dispusă să își asume riscuri imense, doar ca să simtă că trăiește. Iar acum că e pe acel pat de operații și poate să moară în orice clipă, încep să realizez cât de mult m-am atașat de ea. Îmi dau seama că poate ea e singura femeie care a reușit vreodată să străpungă zidul de gheață din jurul meu.

— Te-ai hotărât până la urmă?

Am lăsat contractul de parteneriat pe biroul lui Jared Wright și i-am întors zâmbetul.

— Da. Parteneriatul ăsta e foarte avantajos pentru mine, mai ales acum că am decis să îmi conduc viața după bunul plac.

Bărbatul s-a uitat la vărul său, care stă așezat pe marginea biroului și se joacă cu un sân de cauciuc.

— Atunci ai venit la locul potrivit, amice. Dar înainte să semnezi contractul, trebuie să te avertizăm de două lucruri. Afacerea asta e exclusiv a familiei, deci tații noștri căpoși și, probabil, și bunicul o să apară pe aici de mai multe ori și o să avem nevoie de aprobarea lor.

Le-am spus destul de scurt despre propria mea istorie cu familia și cum stă treaba între mine și ei. Și înțeleg acest avertisment din partea lor.

— Atâta timp cât nu sunt părinții mei, spunându-mi cum să îmi conduc viața, pot să trăiesc cu ei în preajma mea.

Cei doi s-au privit și au început să râdă la cuvintele mele, făcându-mă să îi privesc derutat.

— Amice, crede-mă că în familia asta trebuie să te adaptezi cu nebunia. Mai ales cea a femeilor.

Daxton și-a dres glasul și și-a întors privirea spre mine.

— Și ăsta e cel de-al doilea lucru. Să nu fii niciodată timid sau nesigur în prezența femeilor din familia asta. Sunt niște nebune care se folosesc de orice punct slab ca să te tortureze. De la mamele noastre și până la cele mai mici din familie.

Acum chiar mi se pare că exagerează. Am supraviețuit cu propria mea mamă și cu alte femei în preajmă și nu înțeleg de ce exagerează atât de mult. Dar când furtuna a pătruns în birou, mi-am dat seama.

— Sunteți doi ticăloși, nenorociți și patetici și acum înțeleg de ce sunteți singuri și aveți abonament prelungit la canalele porno.

O frumusețe blondă a trântit ușa atât de tare, încât s-a zguduit mobila, iar tocurile ei aproape făceau găuri în parchet, în timp ce se apropia de cei doi parteneri ai mei.

— Ce s-a întâmplat, păpușică?

Ochii ei albaștri mai au puțin și decapitează pe cineva, dar Daxton se abține cu greu să râdă, mușcându-și cu putere buza de jos.

— De ce eu? De ce a trebuit să îl păcăliți pe Nick Flynn și să îi spuneți că sunt îndrăgostită de el?

— Pentru că Lauren ne-a tăiat cauciucurile săptămâna trecută și era rândul tău, a spus Jared fără să fie perturbat de izbucnirea ei.

— Ei bine, din cauza voastră mașina mea e plină de bilețele roz cu mesaje de dragoste, mașină pe care voi o s-o curățați.

Cei doi au izbucnit în râs, făcându-mă și pe mine să mă molipsesc cu starea lor.

— Și data viitoare când mai încercați așa ceva, o să vă tai bijuteriile și o să le agăț de vârful clădirii, transformându-le într-un adevărat steag.

Daxton a tras-o pe blondină în brațele lui și a întors-o cu fața spre mine. Când privirile noastre s-au întâlnit, am simțit cum zidul meu de gheață s-a cutremurat și am rămas fără cuvinte, uimit de frumusețea ei.

— Despre asta vorbeam. Cade, ea e sora mea cea mică și psihopată, Hanna. Ai grijă cu ea că mușcă rău.

Toată furia ei s-a topit și un zâmbet fermecător i s-a arcuit pe buze. Și-a întins o mână spre mine, iar eu m-am ridicat în picioare cu gura până la urechi.

— Îmi pare bine să te cunosc, Hanna.

— Asemenea. Și nu ar trebui să îi asculți pe cei doi idioți. Te asigur că o să îți dorești să te mușc.

Încă de la prima întâlnire mi-am dat seama că e diferită de oricare altă femeie. Dar ca orice idiot, trebuie să o pierd ca să îmi dau seama ce simt pentru ea de fapt. Dar dacă o să primesc o a doua șansă, o să profit de ea cât de mult pot și o să îi arăt Hannei ce pot să îi ofer.

Iar când Robin King a ieșit din sala de operații, patru ore mai târziu, cu un zâmbet radios pe buze, am știu că mi-am primit a doua șansă.

Capitolul 20

— Hanna!

Mi-am deschis ochii lent, dar nu am putut să recunosc chipul care îmi strigă numele. Văd doar umbre, dar știu sigur că mă aflu la spital. Nu am putut niciodată să îmi scot mirosul ăsta enervant din simțuri.

— Sete.

Vocea îmi e răgușită ca a unui bătrân care tocmai a fumat jumătate de pachet de țigări.

Am simțit o mână după ceafa, ridicându-mi capul, iar când apa rece mi-a atins buzele, am crezut că am ajuns în paradis. Dar am reușit să îmi dau seama și cine era cel care îmi oferea apă.

— Ce cauți... aici?

Gâtul încă mă doare și îmi e atât de greu să îmi țin ochii deschiși și să mă concentrez asupra lui.

— Am grijă de tine.

Am încercat să râd, dar mai mult am horcăit.

— Bună glumă, am mormăit.

Mi-am afundat capul în pernă și mi-am închis ochii, fără să mă mai chinui să îi țin deschiși. Cade Riley nu merită acest efort.

— Îmi vreau familia.

— Bătrânii ori se schimbă, ori sunt la companie. Iar gașca e la cafenea.

Am încercat să chicotesc, dar nici asta nu mi-a ieșit așa cum mi-aș fi dorit.

— Sau și-o trag în vreo toaletă, am spus zâmbind, pentru că asta aș face și eu.

Acum că sunt pe jumătate trează, încep să resimt durerea, cel mai probabil de la operație. Cred că de data asta inima mea nu a mai suportat presiunea și a cedat. Și având în vedere ultima mea conversație cu Cade, nu e de mirare.

— Acum probabil o să adorm din nou și data viitoare când mă trezesc, nu te mai vreau aici, Cade. Pleacă și uită că noi doi am avut vreodată vreo legătură.

Oftatul său adânc a fost ultimul sunet pe care l-am auzit cu claritate, iar restul cuvintelor pe care a început să le rostească s-au transformat în mormăieli care m-au condus spre somnul adânc de care am nevoie.

Când mi-am deschis din nou ochii, am putut să văd clar camera mea de spital. Probabil efectul anestezicului a dispărut și acum pot să rămân trează.

— Hanna, iubito!

Mama l-a trântit pe tata la podea și s-a repezit spre mine, cuprinzându-mă într-o îmbrățișare caldă și plină de siguranță. A început să îmi sărute întreaga față și să plângă.

Tata a venit de cealaltă parte a patului și m-a îmbrățișat la rândul lui, iar eu mă simt ca o felie de salam prinsă între două chifle.

— Mă duc să o aduc pe Robin și probabil să programez o operație pentru fundul meu.

I-a aruncat mamei o privire acuzatoare, dar femeia doar a zâmbit, încercând să scape basma curată cu acest gest. Când tata a părăsit salonul, am început să râd fără să mai simt acea senzație de arsură pe gât, iar mama s-a așezat pe pat lângă mine.

— O să mă tortureze cu asta până o să mor și o să profite de orice moment să mă șantajeze, a spus bosumflată.

Am bătut-o ușor pe mână, apoi am lăsat-o să îmi aranjeze pernele la spate.

— Atâta timp cât nu ne faceți un frate sau o soră...

— Trenul ăla a părăsit de mult stația. Tu și fratele tău sunteți mai mult decât suficienți.

Și vorbind de lup, Dax aproape a smuls ușa când a intrat în salon și s-a aruncat spre mine, îmbrățișându-mă puternic și provocându-mi o senzație scurtă de durere.

Iar după el a urmat restul familiei și pentru câteva secunde am crezut că și el o să mai fie prin zonă. Dar când tata s-a întors cu Robin King, mi-am dat seama că a înțeles mesajul foarte clar.

— Ei bine, știi să ne sperii destul de bine, scumpo.

I-a îndepărtat pe ceilalți din jurul patului și și-a început examinarea. Mi-a verificat pupilele, apoi mi-a ascultat plămânii și, după ce a analizat monitoarele de lângă pat, mi-a zâmbit.

— Recuperarea o să fie mai ușoară decât am crezut, dar nu o să pleci atât de repede de aici.

Am oftat și m-am afundat în perne, cu mâinile încrucișate la piept.

— Dar mă simt excelent. Mâine cel târziu pot să plec acasă.

Robin a început să râdă și mi-a ciufulit părul de parcă aș fi fost un copil mic.

— Abia te-ai trezit și asta doar pentru că anestezicul a dispărut. O să te mai țin aici încă două zile,

până îmi dau seama cât de bine reacționezi. Și apoi o să vedem dacă pleci acasă sau nu.

Nici nu are un rost să îmi deschid gura și să încerc să îi schimb părerea, pentru că toată familia mi-ar sări în cap. Așa că nu pot decât să aprob din cap și să fiu complet de acord, chiar dacă nu vreau decât să plec de aici.

— Dacă ai nevoie de analgezice, cere oricând. Nu e nevoie să fii curajoasă și să suporți durerea.

Robin și părinții mei au părăsit încăperea, iar eu am rămas cu toată gașca, care aproape îmi luau tot aerul. Mi-am îndreptat privirea spre Jared și Ivy, simțindu-mă vinovată.

— Îmi pare rău că v-am stricat petrecerea.

Ivy și-a dat ochii peste cap și a venit lângă mine și m-a îmbrățișat. Cred că azi e ziua „Hai să o îmbrățișăm pe Hanna".

— Dacă nu vrei să îți prelungești șederea aici, îți recomand să îți ții gura, m-a amenințat cu buzele în părul meu. Mă bucur atât de mult că ești bine și cred că avem multe de discutat.

Lauren și Layla au scos un *îhm* colectiv și probabil abia așteaptă să le dau toate detaliile despre conversația dintre mine și Cade, conversație care îmi face inima să sângereze, din nou.

— În plus, am apucat să dăm vestea și se pare că nu am fost singurii care au avut o veste de dat.

Nu aș putea să spun că am înțeles cuvintele lui Jared, dar când m-am uitat la restul grupului și am văzut-o pe Layla zâmbind cu gura până la urechi și

pe Trevor plin de figuri în spatele ei, am făcut imediat conexiunile.

Mi-am întins mâna spre ea și am exclamat surprinsă:

— Și tu?!!

Când mi-a confirmat bănuiala dând din cap, am început să țip, apoi să înjur din cauza durerii pe care mi-o provocasem singură.

— Dumnezeule! O să fiu mătușă de două ori. Dax, când ai de gând să îmi ai astfel de veste?

Fratele meu și-a tras un scaun mai aproape de mine și a început să râdă.

— Nu acum, asta e sigur.

Am început să zâmbesc cu subînțeles, iar când privirea mea a întâlnit-o pe cea a fetelor, toate ne-am gândit la același lucru. Prima mea misiunea, imediat ce ies de aici, e să îl cuplez pe fratele meu cel idiot cu Lilah Campbell și să îi fac pe amândoi să nu își mai irosească viața.

***

— Du-te! Du-te! Du-te! Nu! Idiotule!

Mi-am dat ochii peste cap și am mai întors o pagină a revistei, în timp ce fratele meu mai mare se agită din cauza unui meci de fotbal.

— Nu poți să faci asta la tine acasă? Nu am nevoie de urletele tale acum.

— E tura mea să stau cu tine.

Da, de când Robin a spus că mă ține captivă aici, gogomanii și-au făcut un program ca să stea fiecare cu

mine. Și se pare că Dax și-a luat toată ziua liberă ca să stea cu mine, până când Trevor o să îl înlocuiască.

— Și nu poți să o faci în liniște? Mă doare capul îngrozitor de la țipetele tale.

— Nu e vina mea că nu știu să alerge după o minge de fotbal, a spus aruncând cu popcorn în ecran.

Am închis revista și m-am întins după sticla de apă, încercând să inventez o incantație și să îl fac pe Trevor să apară mai repede, ca să pot să îi smulg capul pentru că o lasă pe ticăloasa de Hope în preajma lui.

— Cade nu face parte din programul de supraveghere.

Am încercat să îl ignor și să mă prefac că nu am auzit niciun cuvânt, dar când i-am simțit privirea asupra mea, mi-am dat seama că nu pot să mă ascund de propriul meu frate.

— Hanna, ce naiba s-a întâmplat între voi?

Am tras aer adânc în piept și m-am întors cu fața spre el. Ar trebui să mă surprindă faptul că a închis televizorul și pentru prima oară vrea să vorbească cu mine în loc să se uite la un meci.

— Orice s-a întâmplat, nu o să îți spun ție sau lui Jared sau oricărui alt bărbat din familia asta.

— O să le șantajez pe fete, a amenințat.

Am zâmbit și m-am uitat ironică la el.

— Mult noroc cu asta, am pufnit, știind foarte bine cum reacționează fetele mele la șantajul lor stupid.

Am prins paiul între dinți și m-am uitat neajutorată la ceasul de pe perete, dar timpul nu e de partea mea. Următorul schimb sosește în două ore și Dax e destul de încăpățânat.

— Hanna, ești sora mea și vreau să știu ce se întâmplă. Nu ai avut niciodată secrete față de mine.

Am început să râd și mi-am lăsat capul în perna moale, iar fratele meu s-apropiat mai mult de mine.

— Normal că am secrete față de tine. Nu ai știut niciodată cu cine am avut primul sărut, când mi-am pierdut virginitatea sau când am făcut alte prostii majore.

— Shane Maxell, în ultimul an de liceu; Cade, în excursia din Aspen, și știu și despre arestarea din prima săptămână de facultate.

Asta e mai mult decât ciudat și nu am crezut că fratele meu mă va putea șoca vreodată. Îl privesc ca ultima idioată, cu gura larg deschisă și cu ochii mari, încercând să ignor zâmbetul lui triumfător.

— Chiar ai crezut că nu o să fiu cu ochii pe tine? Tu și Lauren, rebelele familiei, fără călăi și bodyguarzi? Surpriză, surioară, a spus făcându-mi cu ochiul.

— Cred că o să mi se facă rău.

Am pus sticla de apă pe dulap și am înghițit în sec, amintindu-mi de absolut toate prostiile pe care le-am făcut în viața mea.

— E doar o chestiune de timp până când o să aflu și despre tine și Cade, Hanna. Mai bine îmi spui tu și îți promit că o să îi rup mai puține oase.

Am zâmbit și l-am luat de mână, simțindu-i căldura și presiunea degetelor sale peste ale mele.

— Nu vreau să îi rupi niciun os. Și asta e valabil pentru toți, inclusiv pentru tata și unchiul Ethan. Nu vreau să faci aceeași prostie ca și cu Joey Mink.

Joey a fost la același liceu cu mine și cu gemenele Scott și, pentru că i-am refuzat avansurile, a început să răspândească zvonuri urâte despre mine. L-am făcut pe Dax să îmi promită că nu o să se atingă de el, dar Jared și Trevor i-au aranjat fundul destul de bine, în timp ce fratele meu supraveghea operațiunea.

— Cade și cu mine ne-am dat seama că nu avem nimic în comun și am ales să mergem pe drumuri separate.

— Rahat!

Și-a retras mâna și s-a ridicat în picioare, începând să se plimbe prin cameră ca un taur într-o arenă.

— Altfel nu ar fi încercat să vorbească cu tine înainte de petrecere. A fost aici tot timpul, Hanna. Ne-a convins pe toți să ne ducem să ne schimbăm, iar el a rămas aici tot timpul, lângă tine. Un bărbat care nu vrea o legătură cu tine, nu ar fi făcut asta.

Am zâmbit și am încercat să îmi ignor sentimentul de bucurie la auzul cuvintelor sale. Cade știe să se prefacă și să își joace cărțile.

— Se simte vinovat, Dax.

— De ce s-ar simți vinovat?

— Pentru că a fost cu mine din cauza ta.

Țipătul meu l-a acoperit pe al lui, apoi liniștea s-a lăsat în salon și niciunul dintre noi nu a mai știut ce să spună.

Mi-am închis ochii pentru câteva secunde și am oftat, apoi l-am privit din nou pe fratele meu, pe care tocmai reușisem să îl șochez.

— Nu știu prea multe despre Cade, dar cred că familia lui e aproape inexistentă. Când a venit aici și

familia noastră l-a primit cu brațele deschise, s-a simțit iubit și vă consideră familia lui. Iar când și-a dat seama că îmi place mult de el, nu a vrut să vă dezamăgească pe voi.

— Și a devenit iubitul tău.

Am aprobat din cap, încercând să fiu curajoasă și să nu las lacrimile să îmi cadă pe obraji, dar cred că nu am avut ocazia să plâng pentru inima mea frântă și a venit momentul.

— De asta ai ajuns aici?

Am dat din cap în semn că nu și am simțit cum cedez presiunii.

— Am început să mă simt rău de câteva săptămâni și cred că discuția cu el a fost punctul culminat. Dar nu vreau să dai vina pe el și să îi faci ceva, l-am avertizat.

Când mi-a văzut lacrimile, privirea i s-a înduioșat și a dat la o parte scaunul ca să se așeze pe pat. M-a tras la pieptul său, încercând să mă țină cât mai strâns în brațele sale.

— Îl iubesc atât de mult, Dax, am șoptit cu capul pe pieptul său. Vreau să mă iubească pentru că sunt eu, nu pentru familia mea. Îl vreau înapoi atât de mult și faptul că nu o să se întâmple niciodată mă doare mai tare decât orice cuvânt pe care mi l-a spus.

Dax m-a sărutat pe frunte și doar m-a ținut în brațe, fără să mai spună ceva. M-a lăsat să plâng la pieptul său și mi-a oferit liniștea de care am nevoie în acest moment.

Capitolul 21

— Hope Bradford? Dintre toate târâturile cu vagin și cu extensii ieftine, tocmai Hope Bradford?

Trevor a oftat cu putere, în timp ce sta lungit pe canapeaua din salonul meu și butona telecomanda televizorului.

Învârteam cu putere lingura de plastic în budinca de ciocolată și nici măcar nu mă interesa dacă se rupe.

— Dacă ai de gând să fii atât de enervantă, îl aduc pe Caleb și îl pun să îți facă o injecție în fund.

Am aruncat cutia în vărul meu și, spre marele lui noroc și ghinionul meu, era aproape goală și nici măcar nu am reușit să îl murdăresc.

— Latru ca o idioată pentru că îți vreau binele.

— Și de unde știi tu că nu sunt bine?

M-am uitat la el arcuindu-mi o sprânceană, reușind să scot un oftat din adâncul sufletului său.

— Serios, Hanna sunt bine. Doar pentru că Hope și cu mine avem un trecut mai tumultuos și acum lucrează pentru mine, nu înseamnă că o să intru din nou în acea bulă de depresie.

Am zâmbit și mi-am luat iepurașul de pluș între mâini, pe care îl primisem cadou de la fratele meu când am împlinit patru ani și la care nu pot să renunț nici la vârsta asta.

— Asta îți spui de fiecare dată când te uiți la ea și îți amintești cuvintele ei oribile?

Bărbatul s-a ridicat de pe canapea, a aruncat telecomanda pe locul lui și s-a apropiat de patul meu, afișând un zâmbet dulce care îmi amintește de mătușa Sophia.

— A trecut mult timp de atunci. Eu m-am schimbat, după cum poți vedea.

Și-a ridicat tricoul pentru a-și etala abdomenul bine lucrat, apoi a continuat să mă privească și să rânjească la mine.

— Și, crezi sau nu, Hope s-a schimbat și ea. Trece prin multe rahaturi și nu mai e deloc aceeași cățea orgolioasă și nenorocită.

— După spusele tale, am spus iritată.

A început să râdă și s-a așezat pe marginea patului, întinzând una din mâinile lui mari și puternice spre mine.

— Nu sunt atât de fraier încât să o mai las să mă manipuleze, Hanna. Acum că e în mâinile mele și depind foarte multe de slujba ei de la Gray's, pot să fac tot ce vreau din ea.

M-am uitat cu atenție în ochii lui și am văzut furtuna din ei. Răzbunare, durere, dorință, toate sentimentele astea stârnite de o singură persoană. Persoana care i-a făcut cel mai mult rău și i-a făcut praf respectul de sine.

I-am strâns palma și am încercat să îmi găsesc cuvintele potrivite în această situație.

— Încearcă să îți menții integritatea, Trevor. Doar pentru că Hope te-a umilit și acum e la ananghie, nu înseamnă că trebuie să te cobori la nivelul ei.

Îmi ascultă fiecare cuvânt cu atenție, sau cel puțin asta sper, pentru că se uită la mâinile noastre și nu scoate niciun cuvânt.

— Poate ar trebuie să o transferi în alt departament și să îți vezi de viața ta. Să ieși la o întâlnire sau mai multe?

— Iar vrei să mă cuplezi cu Ruby? a spus dându-și ochii peste cap.

Am început amândoi să râdem, iar amintirea ultimei lui întâlniri mi-a venit în cap instantaneu.

Ruby e una dintre colegele mele de la firmă și a vrut să aibă o viață lungă alături de Trevor, imediat ce și-a pus ochii pe el. Dar atunci când a băut mai mult decât a trebuit și a început să danseze pe mesele din clubul meu, ne-am dat toți seama că Trevor nu are nevoie de așa ceva în viața lui.

— Nu o să mai fac greșeala asta vreodată.

S-a așezat lângă mine și m-a luat în brațe, apoi ne-am uitat la desene animate, amintindu-ne de copilăria noastră fericită.

A doua zi, Caleb a fost cel care a venit să stea cu mine și poate pe el reușesc să îl păcălesc și să plec mai repede acasă.

— Vreau să plec acasă, m-am plâns.

Bărbatul a chicotit, în timp ce își plimba stetoscopul pe pieptul meu, ascultând atent sunetele.

— Tu și restul pacienților, scumpo.

— Dar sunt pacienta ideală, am încercat să îl conving. Mănânc tot ce mi se aduce, îmi iau toate medicamentele, nu mă plâng când îmi schimbă perfuzia și chiar vreau acasă, Caleb.

Doctorul și prietenul nostru de familie și-a atârnat stetoscopul după gât și m-a privit amuzat, încercând să facă pe inabordabilul.

— Cum stai cu turele de hol? Încă ai nevoie de sprijin?

— Nu.

— Da.

Răspunsul meu simultan cu al lui Trevor a stârnit râsul celor doi bărbați, iar eu îi doream să aterizeze un meteorit exact pe vărul meu și să îl trimită direct în iad.

— Când vine următorul schimb, mai fă câteva ture și mai încercăm și mâine să vedem cum e evoluția.

— Aparent mai lentă decât o partidă de sex cu Trevor Gray.

Mi-am pus mâinile în sân și m-am bosumflat, iar vărul meu a râs la încercarea mea de a-l scoate din minți.

— Mă bucur să văd că ești așa interesată de viața mea sexuală.

Am scos un sunet de dezgust și am încercat să mă uit urât la doctorul meu, chiar dacă asta nu e posibil și el e conștient de acest lucru.

— Nu vreau să îmi asum niciun risc, Hanna. Și eu vreau să te trimit acasă cât mai repede și să îți reiei viața. Partea bună e că durerea a încetat și rana ta începe să se cicatrizeze. Până la sfârșitul săptămânii, o să fii acasă, în patul tău.

Am mormăit nemulțumită și mi-am întors privirea spre fereastră, încercând să nu mă oftic mai tare și să încep să urlu. Urăsc să fiu la spital, urăsc să depind de

aparate și de medicamente și urăsc să fiu înconjurată de mirosul oribil. Dar cine să mă înțeleagă și pe mine?

Caleb a plecat chicotind, aparent amuzat de comportamentul meu copilăresc, iar eu am rămas cu trădătorul, căruia îi trimiteam priviri ucigătoare.

— Știi, dacă continui să fii mofturoasă, o să îi aduc pe Emily și pe Christian și o să stea cu tine până la externare.

Dacă există un lucru mai rău decât statul în spital, acela e conviețuirea cu părinții mei în spital. Îi iubesc la nebunie, dar uneori sunt mult prea duși cu pluta. M-ar sufoca la fiecare cinci minute și m-ar îndopa cu atât de multă mâncare, încât ar trebui să fiu externată cu macaraua.

— Urăsc să fiu la spital.

Roșcatul s-a apropiat de mine și s-a așezat din nou pe marginea patului.

— Știu, pitico, dar e pentru binele tău. O să fii acasă în curând și o să poți să arunci florile și de acolo, nu doar de aici.

Privirea mi-a alunecat pe buchetul de iriși din vaza de cristal. Cade nu a încetat să îmi trimită flori și diferite atenții, iar Lauren a insistat să păstrez florile mele preferate. Și uite cum mă uit la duzina de flori violet, amintindu-mi de iubitul meu și de ultimele evenimente din viața mea.

Am suspinat deznădăjduită și mi-am întors privirea înainte să încep să plâng, din nou.

Pentru câteva clipe, liniștea a fost cea care a dominat și am putut să îmi aud bătăile inimii. Numai simplul gând la Cade îmi face pulsul să se accelereze.

— Știu că nu ar trebui să spun asta, dar aseară Dax și Cade au avut o mică înfruntare la birou.

Mi-am închis ochii și am gemut cu putere, fără să fiu surprinsă de asta. Știam că fratele meu idiot nu o să se abțină și o să se ducă la asociatul lui să abordeze problema ca în jungla în care trăiesc ei.

— Dar s-a terminat repede, pentru că Jared a intervenit rapid și i-a despărțit.

— L-au dat afară și au terminat parteneriatul?

A chicotit, iar când mi-am deschis ochii i-am întâlnit zâmbetul.

— Nu. Dax a spus că dacă nu își îndreaptă greșeala cât mai repede, o să îl arunce în elicopterul companiei și o să-l împingă în Atlantic fără parașută.

Sună a amenințare tipică fratelui meu, dar pare mai degrabă o amenințare adresată unui membru al familiei, nu unei persoane necunoscute.

— Știu la ce te gândești.

Am zâmbit și m-am sprijinit de pernele din spatele meu, așteptând ca Trevor să îmi expună gândurile.

— E prea indulgent cu Cade și te vrea lângă el. Cu toții vrem asta.

— De ce? Nici măcar nu știi ce s-a întâmplat între mine și el.

— Ai uitat în ce familie te-ai născut?

Rahat. Desigur că idiotul meu de frate a adunat toată gașca și le-a explicat ce s-a întâmplat. Plus fetele mele, la fel de idioate, care au completat povestea cum au știut ele mai bine. Iar acum se pare că au făcut o coaliție și vor să refacă relația dintre mine și domnul

Riley. Ei bine, pot să aştepte mult şi bine, pentru că eu nu mai vreau să îl văd în viaţa mea.

— Eşti fericită cu el, Hanna. Nu ai fost niciodată la fel de fericită cu alt bărbat şi, sincer să fiu, e cea mai bună alegere pe care ai făcut-o. Da, e cretin şi a făcut o greşeală imensă, dar e bărbat. Toţi facem prostii de genul ăsta.

Mi-am dat ochii peste cap şi am continuat să îi ascult discursul, încercând să nu îl ascult cu adevărat.

— Eu zic că ar trebui să îl asculţi măcar şi apoi să te hotărăşti.

— Cred că am ascultat suficient şi tu trebuie să taci din gură, altfel o să îţi îndes vaza cu flori pe gât şi o să devii un ornament superb pentru biroul lui Cade Riley.

Bărbatul şi-a închis gura, s-a aruncat pe canapea şi a început să butoneze telecomanda, din nou. Iar eu am început să mă uit la cer şi să mă gândesc la nenorocitul de Cade, din cauza nenorociţilor mei de prieteni, şi să îmi imaginez o viaţă superbă alături de el. Într-un univers paralel, desigur.

Două zile mai târziu a fost rândul Laylei să stea de pază, iar când Robin şi Caleb mi-au dat undă verde să plec acasă, am crezut că mi s-au deschis porţile raiului.

O asistentă a adus un cărucior cu rotile, faţă de care nu am protestat, doar ca să fiu sigură că plec acasă, iar doamna Scott m-a ajutat să mă îmbrac.

— Cum au reacţionat socrii tăi când le-aţi dat vestea?

Roşcata a oftat şi mi-a aruncat puloverul pe care l-am prins înainte să cadă pe jos.

— Edward a fost foarte fericit, a început să plângă și ne-a îmbrățișat ca niciodată. Dar încă nu știm când să îi dăm vestea lui Loreen. Doctorul spune că e o veste destul de puternică și ar trebui să mai așteptăm.

Loreen Scott a fost internată la sanatoriu și o echipă specializată se ocupă de sănătatea ei mintală. Când Isaac și Ivy au aflat adevărul despre mama lor, a fost destul de greu pentru amândoi, dar cred că în sfârșit pot să fie cu sufletul împăcat și conștienți că mama lor nu a vrut niciodată să le facă rău.

— Isaac trebuie să fie foarte fericit.

— Deja a început să facă pariuri cu Jared care copil se va naște primul și, bineînțeles, pe sexul fiecăruia dintre bebeluși. Iar când Dax și Trevor pun paie pe foc, e și mai rău.

Mi-am tras bocancii în picioare și am reușit să mă ridic din pat și să îmi mențin poziția fără să mă clatin. Iar asta cred că e cea mai bună dovadă de ameliorare.

— Ești pregătită să mergi acasă?

— Mai întrebi?

Am lăsat-o să îmi pună geaca de piele, apoi m-am așezat cuminte în scaunul cu rotile și am părăsit salonul odios. Pe măsură ce mă apropiam de ieșirea principală, zâmbetul îmi era din ce în ce mai larg, dar în momentul în care Layla a oprit la rampa principală și nu m-a scos în parcarea din spate, mi-am dat seama că ceva e putred.

— Cred că acum e momentul să îți spun că nu o să te duc acasă.

Mi-am întors privirea și m-am lovit exact de rânjetul ei nevinovat și de privirea plină de speranță.

— Am o programare la ginecolog în zece minute, iar Isaac trebuie să ajungă.

— Și atunci cine o să mă ducă acasă?

M-a bătut ușor pe umăr și a continuat să zâmbească.

— Nu îți face griji, pentru că am transportul perfect pentru tine. Și ajunge chiar acum.

SUV-ul lui Cade s-a oprit exact lângă scările de marmură ale spitalului, iar Layla și-a luat mâna de pe umărul meu înainte să o apuc de degete și să i le rup.

Bărbatul meu superb s-a dat jos din mașina și a ocolit-o, încercând să mă cucerească cu zâmbetul lui minunat pe care deja îl iubesc.

Ne-a făcut din mână și, chiar dacă ne despart câțiva pași, asta nu m-a oprit să îmi doresc să mă ridic din scaun și să mă arunc în brațele lui.

— Layla?

Verișoara mea s-a aplecat și am încercat să îmi maschez iritarea și starea de nervi zâmbind forțat.

— Te urăsc atât de mult, iar când copilul tău o să se nască, o să te omor lent.

Chiar dacă aproape am scrâșnit aceste cuvinte, roșcata a început să chicotească și să împingă căruțul spre iubitul meu care nu are niciun sentiment pentru mine, dar care vrea să fiu în siguranță. Ce ironie!

Capitolul 22

Nu mă poate obliga să vorbesc. Chiar dacă merg cu el acasă și o să fie cel mai lung drum din viața mea, nu mă poate obliga să vorbesc cu el. Da, asta e cea mai bună strategie a mea.

L-am lăsat să îmi pună bagajul în portbagajul său și i-am studiat pe ascuns mandibula umflată, pe care îmi doream să i-o sărut, ca să se vindece mai repede.

M-am ridicat din scaun, i-am făcut Laylei cu mâna, iar când fostul meu iubit mi-a deschis portiera din dreapta, i-am aruncat o privire și m-am așezat nepăsătoare pe bancheta din spate. În timp ce se îndrepta spre locul său și i-am auzit oftatul adânc, nu am putut să îmi ascund zâmbetul de victorie.

— Cred că abia aștepți să ajungi acasă, nu?

Mi-am pus mâinile în sân și m-am așezat mai confortabil, ținându-mi gura foarte bine închisă.

A ieșit din curtea spitalului și am crezut că nu o să mai scoată niciun cuvânt până acasă la mine.

— Cât timp ai de gând să nu mai vorbești cu mine?

— Cred că tot restul vieții e suficient.

Mi-am luat privirea din oglinda retrovizoare și de la ochii lui și m-am uitat pe geam.

— Știi că asta nu o să se întâmple, nu?

Familia mea idioată chiar mi-a stricat toate planurile și i-a dat prea multă încredere în el. Încredere pe care nu o merită.

— De ce faci asta, Cade? Parcă ai spus că nu vrei să ai nicio legătură cu mine, iar acum când îți ofer posibilitatea, nu vrei să profiți de ea.

I-am simțit privirea în oglinda retrovizoare, dar am continuat să mă uit pe geam.

— Poate că am avut o revelație.

Am pufnit în râs și mi-am strâns degetele pe antebrațe.

— Mă simt ca într-un film de dragoste prost și clișeic. Doar du-mă acasă și stai departe de mine, am spus oftând.

— Nu vrei să auzi despre revelația mea?

Am zâmbit și am dezaprobat din cap.

— Nu îmi pasă.

Sunt așa o mincinoasă, dar nu pot să îl las pe el să vadă asta. Dacă nu îl îndepărtez de mine cât am ocazia, o să ajung să îmi fac și mai mult rău. Nu pot să îl las în ghearele familiei mele și să facă ceva ce nu vrea.

Când a ratat străduța spre cartierul meu, mi-am întors capul și m-am uitat prin lunetă ca să fiu sigură că merge pe drumul greșit.

A observat că mă agit și i-am văzut încercarea patetică de a-și masca zâmbetul.

— Unde naiba mă duci, Riley?

— Acasă la mine, mi-a răspuns nonșalant.

Mi-am deschis gura ca să îl contrazic, dar impactul cuvintelor sale și-a făcut efectul câteva secunde mai târziu. Mă duce la el acasă, iar eu nu o să fiu proastă să spun nu.

Timp de patru ani de zile am încercat în toate felurile posibile să mă strecor în casa lui, sau să îi

fur cheile, sau să îl urmăresc. Am încercat chiar să îi șantajez pe Jared și pe Daxton, dar nici varianta asta nu a mers. Dacă aș fi știut că un preinfarct m-ar fi adus acasă la el, ar fi trebuit să îl provoc mai devreme. Știu că sună nebunește și probabil par obsedată, dar chiar vreau să intru în sufletul lui Cade.

Mi-am închis gura, m-am așezat la locul meu și am așteptat cuminte fără să mai scot vreun sunet, încercând să mă conving singură că nu o să mă mai întorc aici, chiar dacă adevărul este altul.

Imediat ce am intrat în cartierul lui Jared și Daxton, am început să analizez numele străzilor. Am trecut de blocul lui Jared, apoi de ce al lui Dax și, într-un final, mașina s-a oprit la două blocuri de cel al fratelui meu. Iar soarta cred că își bate joc de mine.

Cade a oprit mașina în parcarea subterană, s-a dat jos și a venit să îmi deschidă portiera. Mi-am întors capul și i-am aruncat o privire furioasă, amintindu-mi că trebuie să îmi țin nervii sub control, să nu arunc cu ceva în el.

— Stai lângă Jared și Dax și mie nu mi-ai zis niciodată? am izbucnit nervoasă.

A zâmbit și a ridicat ușor din umeri.

— Cum crezi că ajungeam așa repede la petreceri?

Mi-a întins mâna și i-am privit degetele pentru câteva secunde, apoi l-am lovit peste mână și m-am dat jos din mașină.

— Încep să te urăsc din ce în ce mai tare, am bombănit.

Mi-am pus mâinile în sân și am stat cu spatele la el și nici măcar nu i-am auzit pașii, dar i-am simțit

respirația lângă ureche și am tresărit când s-a oprit în spatele meu.

— Mă iubești și amândoi o știm.

Mi-am mușcat interiorul obrazului și m-am abținut de la orice replică tăioasă. Încă pot să îmi iau tălpășița și să îl las cu ochii în soare, dar vreau neapărat să urc în apartamentul lui și să îi cunosc casa.

A încuiat mașina și a mers înaintea mea spre lift, făcându-mă să îmi regret decizia. Dacă sunt aici și crede că totul e bine? Nu pot să îl las să își sacrifice fericirea doar pentru că e obligat de către familia mea idioată.

După ce am urcat în lift, s-a oprit lângă panou și a apăsat pe butonul de la ultimul etaj, făcându-mă să zâmbesc ironic.

— Domnul Riley nu a putut să își permită penthouse-ul?

În timp ce ascensorul a început să se miște, bărbatul s-a lipit de perete și m-a privit amuzat.

— Nu îmi plac spațiile foarte mari.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am ținut gura, așteptând cu nerăbdare să ajung la etajul zece al clădirii. Când liftul s-a oprit, Cade a ieșit primul căutându-și cheile prin buzunarele pantalonilor. Cred că profită de curiozitatea mea și încearcă să tragă de timp ca să mă tortureze și mai tare.

Cu un zâmbet enervant, a introdus cheia în broască, a răsucit-o și a deschis poarta misterioasă. Mi-a făcut loc și m-a lăsat să intru singură în apartamentul întunecat, în care nu puteam să văd mare lucru.

Am auzit ușa închizându-se și, când m-am întors să îi spun să aprindă lumina, brațele lui m-au înlănțuit

și m-au tras brusc spre pieptul său. Buzele lui s-au închis peste ale mele și atunci am realizat cât mi-a lipsit atingerea lui atât de caldă.

Mi-am agățat mâinile de cămașa lui și am uitat complet de toate problemele dintre noi. În acest moment nu suntem decât noi doi și sărutul ăsta minunat pe care l-am visat atât de des în ultimul timp. Respirația lui se lovește aspru de obrazul meu, sânii mei continuă să fie striviți de pieptul său, iar inima mea bate cu putere.

Sărutul lui a devenit mai insistent și mi-am deschis gura sub presiunea lui și am gemut când și-a strecurat limba înăuntru, iar pulsul meu a luat-o complet razna.

Cu un geamăt profund, m-a ridicat în brațe și m-a condus spre cea mai apropiată suprafață plată. Când ne-am prăbușit amândoi pe canapeaua de piele, un semnal de alarmă s-a trezit în capul meu.

— Stai, stai, stai, am spus punându-mi mâinile pe pieptul său.

Mi-am desprins buzele de ale sale și am încercat să îl îndepărtez de pe mine.

Am început să respir greu și mi-am acoperit chipul cu ambele mâini, încercând să îmi recapăt suflul.

— Ai nevoie de timp, te înțeleg.

Mi-am îndepărtat mâinile de pe față și l-am privit câteva secunde, apoi toate cuvintele lui au început să izvorască din colțișorul de unde am vrut să le țin încuiate.

— Am nevoie de mai multe, ticălosule!

Am început să îmi apăs pumnii pe pieptul său, conștientă că nu îl doare câtuși de puțin și abia îi simte.

— Vreau să știu de ce continui să mă chinui. De ce mai ești aici? Ti-am dat șansa să dispari din viața mea, de ce nu profiți de ea?

Am continuat să îl lovesc, iar el se lasă lovit fără să scoată vreun cuvânt.

— Hanna, nu vreau să îți fac rău.

— Mi-ai făcut rău din prima clipă în care m-ai întâlnit, nenorocitule! am țipat la el.

Mi-am dat seama că plâng când mi-a prins încheieturile și mi-a oprit loviturile. S-a aplecat asupra mea și m-a privit cu tristețe, de parcă i-ar fi păsat de cât de mult m-a rănit.

— Hanna, trebuie să mă asculți. De asta te-am adus aici.

Am dezaprobat din cap și am încercat să mă eliberez de sub strânsoarea lui.

— Vreau să mă lași în pace, Cade. Vreau să fiu fericită, iar tu nu faci altceva decât să mă rănești.

— Vreau să te fac fericită, iubito.

Am început să râd și mi-am întors capul de sub privirea lui, regretând dorința mea de a intra în intimitatea casei lui.

— Hanna, uită-te la mine.

Am dezaprobat din cap și mi-am fixat privirea pe covorul de pe parchet.

— Hanna, ești aici cu un motiv. Vreau să lămuresc totul și să îndepărtez orice urmă de îndoială pe care o ai.

Am început să râd și m-am zbătut din nou, dar strânsoarea lui se intensifică cu orice încercare a mea de a mă elibera.

— Vreau doar să fiu departe de tine, Cade. Vreau să fiu liniștită și fericită, iar tu mi-ai demonstrat că împreună cu tine nu pot să am parte de asta.

S-a ridicat de pe mine, apoi de pe canapea, și a rămas în picioare lângă brațul canapelei.

— Atunci poți să pleci. Nu o să te țin aici cu forța, Hanna.

Mi-am șters lacrimile și m-am ridicat, privindu-l prin întunericul din încăpere.

— Te-am adus aici pentru că mi-am dat seama că te iubesc și vreau să te las în viața mea. Nu mai vreau secrete între noi. Nu mai vreau să existe goluri sau prăpăstii între noi. Vreau să își ofer ceea ce îți dorești, Hanna.

Pentru câteva secunde am continuat să îmi repet cuvintele sale, apoi am izbucnit într-un râs, reacționând ca o adevărată nebună.

— Ce te-a făcut să te răzgândești, domnule Riley? Faptul că aproape am murit?

Am luat perna de pe canapea și am aruncat-o în el, reușind să îl lovesc în abdomen doar pentru că nu a vrut să se ferească.

— Ești așa un ipocrit! Până la accident nu ai dat doi bani pe mine și ai așteptat să îți iei tălpășița, iar acum ți-ai dat seama că mă iubești? Așa brusc?

M-am aplecat și am mai luat o pernă, aruncând-o spre el, dar de data asta s-a ferit.

— Nu ai reușit să îți dai seama în cei patru ani în care am fost împreună? Nu ți-ai dat seama după ce ți-am oferit totul pe tavă? Atunci nu ai putut să îți dai seama?

Am simțit că îmi pierd vlaga și probabil am început să mă clatin, iar Cade s-a repezit spre mine și m-a

luat în brațe. Iar eu am profitat de moment și i-am dat un pumn în stomac, așa cum m-a învățat tata, reușind să îl îndepărtez de mine.

— Nu am nevoie de ajutorul tău, ticălosule. Nu am nevoie de mila ta. Cea mai mare greșeală din viața mea a fost să mă îndrăgostesc de tine.

Am încercat să plec de lângă el, dar într-o fracțiune de secundă mi-a prins încheietura și m-a tras spre el. Poate că e destul de întuneric, dar am reușit să îi văd privirea de furie și maxilarul încordat cu putere.

— Nu îmi e milă de tine și să nu mai crezi niciodată asta. Nu am avut parte de iubire în viața mea și nici măcar nu am știut că exista așa ceva până la tine. Dar a trebuit să te văd pe un pat de spital, în pragul morții, ca să îmi dau seama că tu ești femeia pe care o vreau. Că tu ai spart zidul din jurul inimii mele și că tu ești cea pe care o iubesc. Te iubesc, Hanna Adams și să nu crezi vreo secundă că am de gând să te las să îmi scapi printre degete.

Strânsoarea lui s-a intensificat, iar sângele îmi bubuie în urechi în urma declarației sale.

— Ai fost a mea din momentul în care am semnat nenorocitul ăla de parteneriat cu familia ta și o să fii a mea până la sfârșitul zilelor tale, căpoaso. Așa că stai jos, pentru că nu pleci nicăieri!

Am înghițit în sec, iar în momentul în care mi-a eliberat mâna, m-am așezat pe canapea. Cade s-a ridicat de pe podea, continuând să își maseze stomacul, și s-a dus să aprindă lumina, lăsându-mă să văd pentru prima oară apartamentul său.

Capitolul 23

Am continuat să stau cuminte pe canapeaua de piele din livingul lui Cade Riley, în timp ce el pregătea băuturi pentru amândoi.

Mă așteptam să fiu impresionată în mod pozitiv de locuința lui, dar acum că o privesc cu atenție îmi dau seama că nu e cu nimic mai diferit decât Cade pe care îl cunosc deja.

Un apartament simplu, cu trei camere, un living spațios și sărac decorat, despărțit de bucătărie prin barul său de lemn. Perfect în ordine, iar eu chiar mă așteptam să găsesc o șosetă sau vreo pereche de boxeri atârnați pe undeva, așa cum sunt obișnuită să văd la fratele sau verii mei. Dar apartamentul ăsta continuă să mă dezamăgească cu fiecare clipă în care îl analizez.

Toate ușile sunt închise, bucătăria e în perfectă ordine și asta probabil pentru că plătește o menajeră care să întrețină această perfecțiune.

Înainte să îmi întorc capul și să pun ochii pe geamuri și pe perdele, Cade s-a așezat pe masa de cafea din fața mea și mi-a întins băutura pe care a preparat-o pentru mine.

— Apă cu lămâie? Pe bune?!

Și-a ridicat paharul cu whisky și mi-a zâmbit înainte să soarbă din tăria de care aveam cea mai multă nevoie în acest moment.

— Perfectă pentru o muribundă, a spus făcându-mi cu ochiul.

Am smuls paharul din mâna lui și i-am arătat degetul mijlociu, încercând să îmi păstrez puținul calm pe care îl mai am pentru el.

— Și până când ai de gând să mă ții sechestrată aici?

Și-a sorbit băutura lent, fără să își ia ochii de la mine, încercând să tragă cât mai mult de timp.

Mi-am lăsat paharul de apă lângă el și am tras aer adânc în piept.

— Dacă vrei să rămân aici cu tine, trebuie să îmi dai un motiv bun, Cade. Te iubesc nu e suficient în acest moment, mai ales după ultimele noastre discuții.

Și-a îndepărtat paharul de la buze și a oftat adânc, lăsându-și privirea spre cuburile de gheață dintre pereții de sticlă.

— Nu sunt chiar atât de multe lucruri de știut despre mine. Dar presupun că pot să încep cu relația dintre mine și părinții mei, care nu există.

A început să învârtă paharul între degete, iar cuburile de gheață se ciocneau unul de celălalt.

— Părinții mei au avut o căsătorie de conveniență, aleasă de către părinții lor ca să își unească averile. Nu s-au iubit nicio clipă, iar eu am apărut în urma unui adulter.

Iar în mintea mea au început să se risipească norii și să se vadă razele soarelui.

— Amanta tatălui meu a rămas însărcinată și, dacă nu era bunicul meu, nu am mai fi discutat în această clipă.

O val de șoc mi-a străbătut întregul corp și în mod involuntar i-am luat o mână în a mea, fără să scot vreun cuvânt.

— Tata nu a vrut să își pună averea în pericol pentru că nu a fost atent și i-a cerut mamei mele biologice să facă avort. Femeia a refuzat și s-a dus la ușa bunicului meu, iar pentru că el a iubit întotdeauna familia și și-a dorit urmași, a făcut o înțelegere cu ea.

I-am strâns mâna cu degetele mele, începând să îi urăsc părinții cu fiecare secundă.

— După ce m-am născut, mama mea biologică a plecat cu cinci milioane de dolari, iar eu am devenit Caden Maxwell Riley al III-lea.

Numele lui complet mi-a intensificat sentimentul de uluire, dar tot nu am putut să spun ceva. Am analizat cu atenție și pot să spun că mi se pare foarte sexi.

— Atât tatăl meu, cât și soția lui m-au urât și m-au ignorat. Niciodată nu mi-au șters o lacrimă, niciodată nu mi-au spus un cuvânt de alint sau cuvântul te iubesc. Bunicul meu a fost cel care m-a crescut, m-a educat și a încercat să îmi ofere ceea ce așa-zișii mei părinți nu mi-au oferit niciodată.

Și-a lăsat paharul lângă al meu și mi-a luat mâna liberă în a lui, privindu-mă în ochi pentru prima oară de când a început să îmi spună povestea vieții lui.

— Când am întâlnit familia ta și m-au primit cu atâta căldură, nu am putut să nu fiu cucerit. Pentru prima oară am simțit că sunt iubit și că fac parte dintr-o familie.

Acum pot să înțeleg aversiunea sa față de căsătorii și față de întemeierea unei familii. Cade vrea să facă

parte din una, dar fără să se implice emoțional. Și asta doar pentru că nu a fost învățat să iubească cu adevărat.

— Ai știut de la început despre familia ta?

S-a așezat pe canapea și m-a tras în brațele lui, iar eu nu am protestat nicio clipă. M-am sprijinit de pieptul său puternic și am așteptat să primesc răspunsurile pe care mi le-am dorit mereu.

— Nu. În ultimul an de facultate, bunicului i s-a descoperit o formă agresivă de cancer și am stat lângă patului lui până când și-a dat ultima suflare. Mi-am înghețat anul la facultate și am preluat o parte din afacerile lui. Înainte să moară, mi-a spus tot ce s-a întâmplat din momentul în care a luat decizia să își forțeze fiul într-o căsnicie pe care nu și-a dorit-o.

— Iar tu ai vrut să îi distrugi pe toți.

A început să se joace cu degetele în părul meu și l-am auzit chicotind.

— Nu doar am vrut, iubito. Am șters pe jos cu ei, a spus rece.

Mi-am dat capul pe spate și l-am privit în ochi, văzându-i zâmbetul triumfător și ușor arogant.

— Bunicul m-a făcut unicul său moștenitor și, pentru că eram singurul urmaș din ambele familii, am moștenit averile pentru care părinții mei s-au căsătorit.

Mi-am închis ochii și deja îmi pot da seama ce o să spună. Dacă în patru ani de când l-am cunoscut pe Cade am putut să îmi dau seama de un lucru, acela e că nu lasă niciodată o treabă pe jumătate terminată.

— Imediat ce am primit tot ce am avut nevoie, am falimentat compania și am vândut-o pe bucăți. Iar o parte din bani i-am investit în compania voastră. Și

cred că e cel mai bun lucru pe care l-am făcut în viața mea.

Mi-am întins picioarele pe canapea și am continuat să îmi țin capul pe spate și să îl privesc în ochi. Chiar dacă încearcă să fie calm și stăpân pe situație, se vede cu ochiul liber că e extrem de tulburat și pregătit de o bătălie.

— Și părinții tăi?

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și m-a sărutat pe vârful nasului încercând să pară relaxat, dar întregul său corp e tensionat.

— Au încercat să mă dea în judecată, dar s-au ales cu mulți bani irosiți și cu un divorț rapid și fără scandal. Nu m-am mai interesat de ei. Știu doar că tata s-a ales cu casa din Istanbul și probabil a pornit vreo afacere pe acolo. Iar fosta lui soție și-a păstrat apartamentul din San Diego.

Mi-am așezat mâna pe obrazul său și am început să îi mângâi pielea, încercând să îi iau gândul de la trecutul său.

— Viața mea a fost destul de simplă, dar și complicată în același timp. Atunci când nu îi ai pe părinții tăi aproape, e ca și cum ai trăi în întuneric. Cred că mi-ar fi fost mai simplu dacă aș fi știut că sunt morți decât să trăiesc cu ei în preajmă și să îmi lipsească atât de multe.

Are perfectă dreptate. Nu știu ce m-aș face fără familia mea mare și gălăgioasă. Fără mama, care îmi dă cele mai bune sfaturi și mă îndrumă așa cum știe ea cel mai bine. Fără tata, care mi-a șters mereu lacrimile și m-a încurajat să îmi urmeze visele, indiferent de

obstacolele care se pun în calea mea. Fără Dax, care e cel mai bun și cel mai idiot frate pe care o fată și l-ar putea dori. Fără verișoarele mele și fără verii mei stupizi care își bagă nasul unde nu trebuie.

Pot spune că sunt norocoasă din acest punct de vedere și, chiar dacă am avut momente în care mi-am dorit să fiu singură, acum, când am auzit povestea lui Cade, nu o să mai spun asta niciodată.

— Și mama ta naturală? Ai căutat-o?

M-a strâns mai tare la pieptul său și și-a lăsat obrazul pe creștetul meu, evitându-mi privirea.

— Da, am căutat-o. Și am găsit-o într-un cimitir.

Nu am putut să mă abțin și un geamăt de durerea mi s-a strecurat printre buze. Nu se poate ca soarta să fie atât de crudă cu el.

— După ce și-a primit banii, s-a mutat în New Orleans și și-a deschis un dublu bar. Bar ziua și club de striptease noaptea. A murit într-o seară, înjunghiată într-o altercație.

Mi-am pus mâinile în jurul gâtului său și m-am lipit complet de el, începând să plâng. Toate aceste revelații, toate nedumeririle mele sunt mult, prea mult de acceptat. Nu am mai putut să îmi controlez lacrimile, iar el nu a scos niciun cuvânt cât timp m-am descărcat.

— Când te-am văzut la podea, aproape moartă, am realizat cât de dur am fost cu mine însumi. În tot acest timp am încercat să țin pe toată lumea cât mai departe de mine și să trăiesc în bula mea de sticlă. Și nu mi-am dat seama că puțin câte puțin ai început să intri în inima mea.

M-am uitat la el și l-am lăsat să îmi șteargă lacrimile.

— Nu am văzut semnele decât când a fost aproape prea târziu. Sună clișeic, nu?

Am început să râd și mi-am șters nasul cu marginea de la mâneca hanoracului.

— Îmi vine greu să te cred, domnule Riley. Mi-ai demonstrat că ești un mincinos foarte bun.

Și-a apropiat buzele de ale mele și mi-a mângâiat nasul cu al său, trimițându-mi fiori pe șira spinării.

— Atunci cred că o să am timp tot restul vieții ca să îți demonstrez contrariul.

— E o propunere, domnule Riley?

Mi-a zâmbit larg și nu mi-a dat niciun răspuns înainte să mă sărute.

Suav, lent, de parcă am fi doi adolescenți care au parte de primul sărut din viața lor. Așa a început atingerea lui. Degetele lui învârteau firele mele de păr, brațele mele s-au strâns și mai mult în jurul gâtului său, iar când sărutul său s-a adâncit, am știut că vrea să îmi demonstreze multe.

Mâinile lui au început să se plimbe pe corpul meu și să îmi provoace furnicături, iar eu eram de mult pierdută sub atingerea buzelor sale.

S-a ridicat în picioare și m-a strâns la pieptul său, desprinzându-și buzele de ale mele.

— Nu o să te mai las niciodată să pleci, Hanna. Tu ești singura femeie pe care o vreau în viața mea și ești singura persoană care îmi cunoaște trecutul complet.

Am suspinat, știind că inima mea e pe drumul cel mai bun pentru vindecarea completă. Iar dacă visez

în aceste momente, sper să nu mă trezesc niciodată la realitate.

— Ești foarte norocos că fac parte din viața ta, Caden Maxwell Riley al III-lea. Și dacă știi ce e mai bine pentru tine, o să ai grijă de mine și de viitorii noștri copii.

O secundă mai târziu ne îndreptam spre una dintre încăperile apartamentului.

— Ce spui dacă începem de pe acum să ne planificăm familia, domnișoară Adams?

A deschis ușa cu cotul și am intrat în dormitorul său, dar nu vreau să îmi pierd timpul și să îl analizez. În acest moment, trebuie să recuperez timpul pierdut cu iubitul meu.

— Niciun copil fără inel pe deget, Riley.

M-a trântit în așternuturile reci și s-a întins peste mine, zâmbindu-mi larg.

— Mâine la prima oră mă duc la Tiffany's.

Am început să râd și l-am tras mai aproape de mine, lipindu-mi buzele de ale lui și uitând complet de repaosul de care mi-a spus doctorul mai devreme. Acum sunt doar eu și el, împreună, iubindu-ne pentru tot restul vieții.

Capitolul 24

Atingerile lui suave pe toată fața mea m-au făcut să mă trezesc cu zâmbetul pe buze. Mi-am deschis ochii lent și mi-am întors capul spre bărbatul visurilor mele.

— Bună dimineața, iubire!

Am suspinat de fericire, pentru că mă simt mai fericită ca oricând. Bărbatul pe care mi l-am dorit mereu se află lângă mine, gol, acoperit doar de un colț de cearșaf, și mă privește cu un zâmbet care ar putea să îmi înmoaie genunchii dacă aș sta în picioare.

Mi-am întins mâna și i-am atins obrazul care avea nevoie de un bărbierit și, înainte să îi adresez vreun cuvânt, inima mea s-a oprit.

Lumina soarelui, care se chinuie să pătrundă printre perdelele groase, se reflectă pe diamantul colorat și ușor alungit, iar diamantele minuscule, care îmi înconjoară întregul deget, încearcă să strălucească la fel de tare.

— Caden!

Am tras aer în piept și, pentru câteva secunde, am uitat să respir. Am uitat să gândesc. Am uitat că exist. Singurul lucru pe care nu l-am uitat e dragostea pe care o am față de el.

Palma lui mare și puternică a cuprins-o pe a mea și a apropiat-o de buzele sale.

— Nu sunt un romantic și nu îmi stă în fire să stau în genunchi, dar îmi place reacția ta în acest moment. Vreau să îți împarți viața cu mine, Hanna Adams.

Privirea mea pendula de la chipul său la inel, apoi iar la chipul său, incapabilă să scot vreun sunet. Inima mea a început să bată timid la început, apoi cu fiecare clipă în care mă bucuram de moment, și-a mărit ritmul.

— Ești cea mai frumoasă, inteligentă, capricioasă, ambițioasă, enervantă femeie pe care am întâlnit-o. Ești unică, Hanna și nu am de gând să te las să îmi scapi printre degete. Vreau...

I-am pus un deget pe buze și am început să chicotesc.

— Nu trebuie să mă convingi, Cade. Știi foarte bine că mi-am dorit să fiu soția ta din momentul în care te-am cunoscut.

Fără să îmi dau seama, o lacrimă mi s-a prelins pe obraz și am început să râd și să plâng în același timp.

Cade m-a tras în brațele lui și m-a strâns la pieptul său, iar emoțiile ne-au cuprins pe amândoi.

După ce am făcut dragoste și eram pregătită să plec la mine acasă, viitorul meu soț mi-a spus că fetele mele deja mi-au planificat petrecerea de logodnă și ne așteptau la restaurantul meu preferat.

— Slavă Domnului că mereu îmi pun o pereche de tocuri în bagaj.

Cade nici măcar nu mi-a dat ocazia să trec pe acasă și să mă schimb. Mi-a spus că o să dureze o veșnicie și petrecerea o să se termine până când o să fiu eu gata.

Așa că, în acest moment mă aflu în mașina logodnicului meu, ador cuvântul ăsta, îmbrăcată cu o pereche de pantaloni vechi și pe care îi detest, o cămașă ponosită și un machiaj simplu. Bine măcar că perechea mea de Louboutin mă face să mă simt mai bine.

— O să zâmbești dacă te rog frumos?

Stau cu mâinile în sân pe locul din spate, bosumflată. Nici măcar nu am vrut să stau lângă el în această clipă.

— Dacă așa o să îmi faci mereu, o să avem o problemă gravă, Riley.

A început să râdă și m-a privit câteva clipe prin oglinda retrovizoare, apoi s-a concentrat asupra drumului.

— Fetele chiar s-au străduit cu petrecerea asta și trebuie să recunoști că, dacă intrai în dulapul tău, te scoteam de acolo săptămâna viitoare.

M-am uitat pe geam și am încercat să nu îl aprob. Nu prea îmi place graba asta, dar aș putea să spun că are dreptate. Pe de-o parte. Dar chiar și așa, aveam dreptul să arăt ca o zeiță la petrecerea mea de logodnă. În schimb, arăt ca o directoare de școală obosită.

Cade a oprit mașina și s-a dat jos pentru a-mi deschide portiera, comportându-se ca un adevărat cavaler în armură strălucitoare, ceea ce e puțin derutant.

I-am dat mâna și m-am dat jos din automobil aranjându-mi stânjenită hainele, pe care o să le ard imediat ce ajung acasă.

— Ești frumoasă și din partea mea poți să fii îmbrăcată și într-un sac de cartofi.

Am zâmbit și i-am înconjurat gâtul cu brațele, lipindu-mi trupul de al său.

— Dacă îmi promiți că o să îmi rupi hainele astea oribile când ajungem acasă, o să zâmbesc toată noaptea.

Brațul său puternic s-a încolăcit în jurul taliei mele și mi-a zâmbit larg.

— Iubito, sunt destul de tentat să le smulg în această clipă de pe tine. Dar știu că Lauren și Ivy o să mă jupoaie de viu dacă nu te aduc la restaurant în următoarele zece minute.

Am început să râd și, după un sărut rapid, mi-a prins mâna în a sa și ne-am apropiat de intrarea restaurantului *Per se*.

Imediat ce am intrat pe ușă, fetele mele m-au zărit și au început să țipe de fericire. Iar eu m-am simțit ca o căpriță fericită și am început să țopăi spre ele.

— Vreau să văd inelul!

Am afișat instantaneu un zâmbet uriaș și mi-am întins mâna stângă spre Ivy și Lauren, care au început să chițăie de fericire imediat ce au văzut piatra de pe degetul meu.

— Bun venit în clubul nevestelor scorpii, Hanna!

Ivy m-a îmbrățișat și am început să râdem în același timp, iar Lauren ne privește cu dezgust.

— Vă rog să nu mă molipsiți cu așa ceva, a spus mimând senzația de greață.

Blondina s-a sprijinit cu un braț de umerii mei și am privit-o amândouă cu zâmbetul pe buze.

— Reed încă îți întoarce spatele?

Știu că sunt o mică scorpie, dar uneori nu mă pot abține să fiu eu. Drept dovadă, verișoara mea și-a strâns paharul de vin între degete și mi-a aruncat o privire de gheață, care ar fi putut să îmi străpungă inima într-o singură clipă.

— Încep să regret că suntem rude.

Ne-a întors spatele și a plecat de lângă noi cu umerii rigizi, pregătită să muște din orice persoană care i-ar adresa un cuvânt în acest moment.

— Poate ar trebui să nu mai râdem de ea.

Am oftat și am luat un pahar de șampanie de pe tava unui chelner.

— Poate ar trebui să nu se mai ascundă și să recunoască că simte ceva pentru el, am spus dându-mi ochii peste cap. Și chiar dacă noi două ne-am ține gura, băieții nu o să se schimbe.

Ivy a fost de acord cu mine și am început să mă plimb prin local, lăsându-mi familia să mă felicite și încercând să îl împiedic pe tata să înceapă să plângă și să spună povești stupide cu mine.

Dar nu am putut să fac același lucru și cu unchiul Ethan, iar la scurt timp tata i s-a alăturat. În timp ce

cei doi idioți încercau să mă facă să îmi doresc moartea, am simțit o apăsare pe umăr și apoi am fost trasă deoparte.

— Felicitări, scumpo!

Când m-am întors și am văzut-o pe Lilah Campbell în fața mea, am zâmbit larg și am îmbrățișat-o.

— Lilah! Mă bucur atât de mult că ești aici.

Lilah a făcut mereu parte din familia noastră, chiar dacă o vedeam rar. E mai apropiată de Jared decât de oricare altul dintre noi, dar asta nu a împiedicat-o să ne cucerească pe toți și să o acceptam în grupul nostru imens.

— Nu puteam să ratez ocazia asta. Cine ar fi crezut că Hanna Barbara, cea care spunea că nu o să se căsătorească niciodată, o să aibă parte de o petrecere de logodnă?

Am început să râd, amintindu-mi de ideile mele stupide din copilărie. Când o ajutam pe mama la companie și vedeam cum tata încerca să o distragă de la muncă, am jurat că nu o să las niciodată un bărbat să îmi facă asta și spuneam că mai bine nu mă căsătoresc niciodată. Dar liceul și băieții arătoși din echipa de fotbal mi-au schimbat această părere puerilă.

— Dar tu? Când o să fiu invitată la petrecerea ta?

Înainte să îmi dea un răspuns, fratele meu s-a oprit în spatele ei cu o sticlă de bere în mână și cu un zâmbet tâmp pe chip.

— Mai întâi trebuie să găsească femeia potrivită pentru ea, surioară. Lesbienele se căsătoresc mai greu.

Se pare că o să am parte și de amuzament în seara asta. Fetele astea chiar că s-au gândit la toate.

— Ai dreptate, a spus cu un zâmbet rece. Când mă uit la bărbați ca tine, mai bine aleg o femeie.

Mi-am întors capul și l-am căutat pe Jared cu privirea. Rânjește ca un nătărău la una din poveștile

tatălui său, dar când privirile noastre s-au întâlnit și i-am indicat cele două furtuni din fața mea, și-a lăsat berea și s-a îndreptat spre noi.

— Am auzit că ai nevoie de o cutie întreagă de stimulante ca să duci la capăt o partidă sexuală. Să înțeleg că potența Adams s-a oprit la tatăl tău?

Au. Asta m-ar durea puțin chiar și pe mine, dar apreciez că Dax se ține tare pe poziții și încearcă să nu îi arate cât de tare îl afectează.

— Am auzit că mica ta companie se scufundă. Să înțeleg că inteligența Campbell s-a oprit la părinții tăi?

Înainte ca leoaica să se trezească și să îi dea o gheară peste ochi fratelui meu, Jared a luat-o pe Lilah de braț și a îndepărtat-o de noi.

— Hei, Camp, Ivy abia așteaptă să te vadă.

I-am mulțumit în gând și am rămas cu vulcanul din fața mea, care mai avea puțin și erupea.

— Ai nevoie de aer?

A aprobat din cap și am ieșit împreună din restaurant. Bărbatul a început să înjure strașnic, în timp ce își aprindea o țigară.

— Cine naiba a invitat-o pe asta aici? a izbucnit. De fapt, lasă că știu care e răspunsul. De Ivy nu pot să mă ating că e gravidă, dar Lauren, oho, a spus gesticulând nervos cu țigara, o să o jupoi pe Lauren de vie.

Mi-am dat ochii peste cap și am oftat.

— Poate dacă ai încerca să fii drăguț cu ea, nu ați mai sări unul la gâtul celuilalt atât de tare.

A tras din țigară și apoi a eliberat fumul cenușiu printre buzele întredeschise.

— Uneori e greu să relaționezi cu animalele.

M-am uitat cu subînțeles la el, dar idiotul râde la propria-i glumă stupidă. Și pentru că e atât de arogant, cred că e timpul să fiu eu, și să îl aduc cu picioarele pe pământ.

— De ce nu recunoști că o urăști pentru că te-a respins acum zece ani?

Dax s-a uitat la mine de parcă i-aș fi dat un pumn în gură, apoi a înjurat.

— Deci și tu ești de partea ei.

— Nu sunt de partea nimănui, idiotule, pentru că tind să cred că sunteți destul de maturi ca să vă rezolvați problemele și singuri. Dar trebuie să recunoști că de când ți-a spus că nu vrea să fie cu tine, cu zece ani în urmă, ai devenit un căpcăun în ceea ce o privește.

Și-a aruncat țigara pe podea și a început să o calce cu piciorul, abținându-se să îmi zică mie vreo două.

— Cred că ar trebui să ai o discuție serioasă cu ea despre asta, Dax. Nici măcar nu îi știi motivele și...

— Când o să vorbesc eu cu diavolița aia, o să înghețe iadul pentru că am scos-o din el, a urlat la mine.

A intrat înapoi în restaurant, aproape trântindu-i ușa în nas lui Cade, iar eu am răsuflat cu putere.

— Totul e bine?

M-am aruncat în brațele lui și am suspinat, gândindu-mă la câte are de pierdut fratele meu pentru simplul fapt că e idiot și arogant.

— Dax și Lilah tocmai au devenit noul meu proiect.

Mi-am dat capul pe spate și i-am zâmbit, iar viitorul meu soț m-a sărutat pe vârful nasului și mi-a dat o șuviță de păr după ureche.

— Sper să ai timp și pentru nunta noastră.

— Nunta noastră e deja gata de acum patru ani.

A început să râdă și și-a apăsat buzele peste ale mele, făcându-mă mai fericită ca niciodată. Acum e momentul nostru, care o să dureze veșnic. Pentru că o să fim împreună pentru totdeauna.

Partea a 3-a

Daxton și Lilah

„Dragostea e povestea inimii.
Pasiunea e desăvârșirea ei.”

— *Pierre Beaumarchais*

Capitolul 25

Lilah

De ce trebuie să mă lupt cu morile de vânt de fiecare dată când avem o întâlnire? Mereu trebuie să fie căpos și arogant și să mă scoată complet din minți. Totul ar fi mult mai simplu dacă m-ar fi lăsat să îi explic hotărârea mea. Naiba să îl ia pe Daxton Adams cu tot cu încăpățânarea lui.

— Lilah, ești cu mine?

Mi-am întrerupt șirul gândurilor mele profunde și mi-am îndreptat atenția spre bărbatul care m-a ajutat să conduc compania în ultimele șase luni.

— Ai auzit vreun cuvânt din ce am spus?

Mi-am arcuit buzele într-un zâmbet nevinovat și am încercat să scap basma curată cu visurile mele.

— Îmi pare rău, Axel.

Bărbatul cu zece ani mai mare ca mine a oftat cu putere și a aruncat dosarul din mâna lui pe biroul de lemn masiv.

— Ai nevoie de o pauză? Știu că revizuirea tuturor contractelor e destul de dificilă.

Am început să mă joc cu pixul din mâinile mele și să mă mișc în scaunul de piele.

— Pot să iau o pauză veșnică? am spus plină de speranță.

A început să râdă, probabil crezând că e un fel de glumă, dar eu chiar vorbesc serios. Urăsc să stau lipită de biroul ăsta, să citesc hârtii interminabile și să mă îndop cu brioșe și prăjituri.

— E dificil să fii singurul moștenitor.

Am zâmbit și am suspinat.

— E dificil să fii singurul copil, nepot, mai ales când cine a mai rămas din familie vrea să duci moștenirea mai departe.

Viața mea e puțin cam complicată și uneori am impresia că totul e o glumă.

Părinții mei au murit acum zece ani, bunicul meu a murit acum câteva luni, iar eu și bunica am rămas singure. Doar noi două împotriva tuturor. Slavă Domnului pentru clanul Wright, care a fost alături de noi. Chiar și Dax, indiferent de problemele noastre personale.

— De ce nu îți suni prietenele să te duci la o cafea? a spus cu zâmbetul pe buze. Aproape am terminat și o să le rezolv eu pe restul.

Bărbatul ăsta e mai mult decât drăguț cu mine. Bunicul l-a luat sub aripa lui încă din facultate și am crezut mereu, sau cel puțin am spera, că o să preia frâiele companiei. Axel e unul dintre bărbații pe care orice femeie și l-ar dorit alături, dar din păcate nu e genul meu. Și doar pentru că inima mea încă îi aparține lui Daxton Adams.

— Cum aș putea să te răsplătesc vreodată?

A zâmbit și a început să strângă dosarele împrăștiate de pe birou.

— Aș putea să te scot la acea cină pe care o tot amâni de ceva timp.

Lui Axel nu i-a fost niciodată rușine să îmi arate că vrea ca relația noastră să avanseze. Încă de când bunicul mă târa după el la conferințe și la întâlnirile cu consiliul administrativ, ochii lui Axel au început să strălucească mai puternic de fiecare dată. A fost lângă mine când bunicul a murit, a fost lângă mine și m-a

ajutat să înțeleg afacerea și să ajut la dezvoltarea ei. Mereu și-a dorit să fie alături de mine și în alt mod.

Mi-am pus coatele pe birou și l-am privit cu bărbia sprijinită pe mâinile împreunate.

— Ax, nu cred că...

— Au trecut opt luni, Lilah. Am vrut să te las să îți revii după moartea lui Richard și, chiar dacă o să fiu puțin insistent, cred că e timpul să mergi mai departe. El nu ar vrea asta pentru tine, a spus pe un ton supărat. Știi foarte bine că și-a dorit o familie imensă, iar dacă stai pe scaunul ăla înconjurată de hârtii, nu o să îl faci fericit.

Am zâmbit, gândindu-mă cu drag la moșul ăla enervant pe care l-am adorat.

Bunicul Rick și-a dorit o mulțime de copii, dar, din păcate, după nașterea tatălui meu, bunica a suferit un accident, iar asta i-a condamnat la un singur copil. Iar când mama a spus răspicat că ea nu vrea să fie chinuită și de un al doilea copil, speranța unei familii uriașe s-a stins în sufletul bunicului meu.

— Ce spui dacă mă mai gândesc la invitație?

Bărbatul s-a ridicat în picioare, aranjându-și cu grijă sacoul, și a continuat să îmi zâmbească.

— Asta spui de trei săptămâni și nu cred că o să primesc curând răspunsul pe care mi-l doresc.

Pentru o clipă m-am simțit minusculă și mi-am dorit ca pământul să mă înghită. Dar chiar și așa, nu am fost în stare să scot vreun cuvânt pe gură și l-am urmărit cum părăsește biroul cu munca mea în mâinile lui.

Am tras aer adânc în piept și m-am ridicat de pe scaun, îndreptându-mă spre peretele de sticlă din încăpere. Compania lui Jared se vede cu ușurință, fiind cu

vreo zece nivele mai mare decât a mea. Dax e acolo cu siguranță. Ziua și-o petrece la A&W Global, iar noaptea e la clubul său din oraș.

Timp de zece ani am reușit să îl evit și să îl suport doar la ocazii speciale ale familiei și la evenimentele sociale comune. Și nu înțeleg de ce în ultimul timp mă întâlnesc mai des cu el. Mult mai des.

Telefonul mi-a vibrat în buzunarul pantalonilor, iar numele lui Lauren a apărut pe ecran.

— Întâlnire la Crushers, diseară.

Ei bine, dacă Adams vrea să îmi facă viața un infern pentru că nu poate să accepte un refuz, atunci o să îi plătesc cu aceeași monedă. Și să apar în clubul lui o să îl scoată din minți.

— Voi fi acolo, am răspuns cu zâmbetul pe buze.

***

Am tras aer în piept și am încercat să nu îmi pierd cumpătul și să fac o scenă. Îl priveam pe bodyguardul corpolent care mă cunoaște de ceva timp și doar încearcă să urmeze ordinele.

— Îmi pare rău, Lilah, a murmurat cu un oftat, dar chiar îmi doresc slujba asta.

Când strigătele de la coadă au început să se audă, obrajii mi s-au îmbujorat și în acest moment îl urăsc pe Daxton Adams mai mult ca oricând.

M-am așezat lângă bodyguard, lăsând persoanele dornice să intre în clubul aglomerat, și mi-am scos telefonul. Am căutat în agendă numărul lui Lauren și sper din tot sufletul să îl audă și să vină să mă salveze.

Când am auzit căsuța vocală, am înjurat în gând și am tras din nou aer în piept.

— Mike, dacă te dă afară, îți jur că te iau la compania mea, am încercat să îl conving.

— Și să ratez băutura gratis? Scuze, scumpo, dar sunt loial clubului.

Mama ei de treabă! De ce trebuie să se comporte ca un copil răsfățat și să mă umilească?

— Camp?

Mi-am auzit porecla, apoi l-am văzut pe Reed Levy apropiindu-se de intrare și am răsuflat ușurată.

— De ce stai la ușă?

Mi-am lăsat telefonul să alunece în geantă și i-am aruncat o privire urâtă bodyguardului.

— Aparent sunt pe lista interzisă, am spus aruncându-i o privire tăioasă muntelui de om.

Reed a pufnit în râs și și-a pus o mână după umerii mei, trăgându-mă mai aproape de el. Sper doar ca Lauren să nu vadă asta și să mă omoare.

— Prostii. Hai să mergem înăuntru.

Am făcut împreună un pas, dar Mike a continuat să stea impunător în ușă.

— Scuze, Reed, dar nu o pot lăsa înăuntru. Șefu' mi-ar tăia bijuteriile într-o clipită.

Bărbatul de lângă mine și-a dat ochii peste cap și a scos din buzunarul gecii sale o bancnotă, dar paznicul doar a zâmbit.

— Pentru ea, nu.

Reed a insistat câteva secunde, apoi a băgat banii înapoi în buzunar și a tras aer în piept.

— Mike, dacă nu te miști în clipa asta, o să îi spun lui Dax despre prietenele tale pe care le lași să intre gratis după ce te uiți destul în decolteul lor.

Mi-am presat buzele între ele, încercând să nu râd, și am observat cum Mike începe să cedeze sub amenințarea lui Reed. După câteva clipe în care cei doi bărbați și-au susținut privirile, paznicul a cedat și s-a dat la o parte cu un oftat adânc.

— Ești eroul meu!

Am intrat amândoi în club și abia am mai putut să îi aud râsetul înainte ca muzica să acopere orice sunet. Ne-am apropiat de loja rezervată familiei și am zâmbit când i-am văzut pe toți, mai puțin pe ticălosul Adams.

— Hei, Camp!

Jared mi-a pus porecla asta încă din copilărie, când încerca să găsească noi metode de a mă lua în râs și s-a lipit de mine precum scaiul. Iar eu am învățat să o apreciez și să mă regăsesc în ea.

Mi-am scos limba la el și m-am uitat direct la Hanna, care nu mai voia să se dezlipească de proaspătul ei logodnic.

— Unde e ticălosul?

Nu trebuie să dau mai multe detalii, pentru că știe exact despre cine vorbesc. Un zâmbet larg i s-a așezat pe buze și mi-a arătat cu degetul biroul de deasupra lojei noastre.

Mi-am aruncat geanta pe canapea, am luat unul dintre paharele cu băutură de pe masa de sticlă și m-am dus să îl anunț pe domnul Adams că am intrat în clubul lui.

Am urcat pe treptele de metal care leagă loja de biroul lui și am deschis ușa, fără să bat. Dragul de el verifică niște hârtii cu unul dintre barmani, iar când m-a văzut, expresia i s-a schimbat complet.

— Bună, Camp!

Am ridicat paharul în semn de salut pentru Leo, fără să îmi iau privirea de la Adams.

— Să treci pe la bar mai târziu. O să îți fac băutura ta, a spus făcându-mi cu ochiul.

— Nu e nevoie de asta, Leonard pentru că o să plece foarte curând, a răspuns căpcăunul pentru mine.

Asta să o crezi tu, amice. Dar o să avem și noi doi o discuție, imediat ce rămânem singuri.

Barmanul s-a uitat câteva clipe la noi, a zâmbit, și-a luat lista și a plecat. După ce am rămas singuri și ușa s-a închis în spatele meu, niciunul dintre noi nu a scos un sunet, doar ne priveam insistent și puteam să văd cum furia crește în el cu fiecare secundă petrecută în preajma mea.

— Cred că trebuie să angajez oameni mai competenți.

Am strâns paharul mai tare și m-am apropiat de el.

— Reed a fost cel care m-a ajutat să intru. Dacă era după paznicul tău tâmpit, aș fi plâns și acum lângă ușă.

Un mic zâmbet i s-a așternut pe buze și eu am încercat să mă abțin de la orice gest absurd.

— Atunci trebuie să am o discuție serioasă cu prietenul meu.

Biroul lui e complet antifonat și abia dacă poți auzi vreun sunet în încăpere.

— Chiar e necesar să faci toate astea? Am cam obosit să mă joc cu tine, am spus cu un oftat.

— Atunci întoarce-te în Belgia și totul se rezolvă.

Știam că o să folosească cartea asta. Mereu o folosește când încerc să vorbesc cu el și să avem o discuție sinceră și matură. Mereu se întoarce la a fi un copil de grădiniță supărat că i-am luat jucăriile.

— Dax, nici măcar nu m-ai lăsat să îți explic.

S-a apropiat de mine cu o privire încărcată de ură și asta mi-a făcut inima să mi se zguduie în piept.

— Nu dau doi bani pe explicații tale, Campbell. Și mi-ar plăcea să mi te adresezi cu Daxton. Dax îmi spun doar prietenii, iar tu ți-ai pierdut acest drept.

Privirea mi-a căzut pe paharul din mâinile mele și am încercat să îmi rețin furia și să nu fac ceva ce aș regreta.

— Și vreau să pleci din clubul meu chiar acum. Nu ești binevenită aici și nu o să fii niciodată.

Am zâmbit, am aprobat din cap și apoi i-am aruncat conținutul paharului în față, simțindu-mă mai mult decât perfect.

— Dacă nu mă vrei aici, dă-mă afară chiar tu. Dar nu uita că toate aliatele mele sunt sub noi și nu cred că vrei să pornești un război cu ele.

Și-a trecut o mână peste față, încercând să șteargă urmele de băutură de pe chip, apoi și-a arcuit buzele într-un zâmbet periculos. Într-o fracțiune de secundă, mi-a prins părul în pumn și mi-a apropiat chipul periculos de mult de al său.

— Mai devreme sau mai târziu o să fii singură și vulnerabilă și atunci o să fie momentul ideal în care o să atac. O să profit de vulnerabilitatea ta, exact cum ai făcut tu cu mine.

Privirea lui a coborât pe buzele mele și am simțit cum sângele începe să mi se înfierbânte în vene.

— Nu te bucura prea repede de victorie, Campbell. Nu o să dureze mult până când o să plângi, m-a asigurat.

M-a eliberat brusc și aproape m-am dezechilibrat, dar m-a prins de braț și m-a ținut pe picioare. Ne-am privit în ochi și mi-am dorit să nu fie în felul acesta. Îmi doresc să mă țină în brațe și să mă mângâie. Îmi doresc să mă întorc în timp și să îi spun adevărul, înainte să ajungem în acest punct.

Capitolul 26

— Nu sunt convinsă că e cea mai bună idee.

Hanna se învârte pe scaunul din fața mea și se uită la tavanul meu alb.

— E petrecerea pentru bebelușii lui Layla și Ivy, nu prea ai cum să lipsești, a subliniat.

Am zâmbit și am continuat să îmi scriu raportul, încercând în același timp să găsesc și o scuză rațională. Dacă vin la petrecerea asta, o să îl văd din nou pe Dax și e prea devreme. Mult, mult prea devreme.

— Jared nu o să te ierte niciodată.

Mi-am oprit degetele înainte să atingă tastatura și m-am uitat la prietena mea, aruncându-i o privire acuzatoare. Chiar dacă încerc să îmi mențin această poziție, zâmbetul larg al Hannei mă face să mă topesc.

— Serios? Acum treci la șantaj emoțional?

Blondina a ridicat ușor din umeri și a continuat să mă privească.

— Așa m-a învățat bunicul. Când vrei ceva cu adevărat, exploatează punctele slabe și du-te direct la țintă.

Braden Wright chiar știe cum să își crească nepoții bine. Și ticălosul i-a insuflat și bunicului meu aceleași porcării, dar eu nu am știut niciodată cum să excelez la această parte.

— Serios, Lilah, nu ai cum să eviți petrecerea asta. Fratele meu nu te mai poate ține la ușă, pentru că bunicul i-ar sări în cap imediat.

Simpla amintire a acelui incident neplăcut mă face să îmi pierd cumpătul. Încă nu îmi vine să cred că mi-a

interzis intrarea în clubul lui stupid și de doi bani. De parcă m-aș fi dus acolo pentru el.

— Am multă treabă de făcut și i-am promis bunicii că o să stau cu ea, am forțat nota.

— Mincinoaso!

M-am uitat la ea surprinsă și am renunțat complet la raportul meu, încercând să fiu atentă la prietena mea.

— Bunica Liv deja a vorbit cu bunica ta și o să fie și ea la petrecere. Știi foarte bine că Avery îl adoră pe Jared și nu o să lipsească de la petrecerea asta.

Rahat. Trebuie să am o discuție serioasă cu bătrâna mea și să îi spun că am nevoie să fie și de partea mea, nu doar de partea familiei lui numeroase.

Hanna s-a ridicat în picioare în momentul în care telefonul a început să îi vibreze. S-a aplecat spre mine și mi-a analizat ținuta cu atenție.

— Ia-ți ceva sexi și o lenjerie cu dantelă.

Pentru o clipă am fost șocată, apoi am izbucnit în râs și am privit-o pe viitoarea doamnă Riley apropiindu-se de ușă.

— Sau poți fi rebelă și nu porți deloc, mi-a făcut cu ochiul. Dax o să umple camera de salivă.

— Ieși afară, Adams!

A început să chicotească și, după ce a închis ușa, mi-am analizat ținuta și am început să mă gândesc la hainele din garderoba mea.

Despre ce naiba vorbesc? Nu am de gând să merg la petrecerea aia și să îl fac pe acel ticălos să saliveze. Vreau doar să stau cât mai departe de el cu putință. Și cred că am nevoie de o discuție deschisă cu propria mea bunică.

Mi-am închis calculatorul și am părăsit biroul, cu telefonul în mână. Biroul meu e la capătul culoarului, iar cel al bunicii, foarte aproape de lift. Secretara ei cea nouă s-a uitat la mine și mi-a zâmbit.

— Să nu te sperii prea tare.

Mi-am ridicat o sprânceană și, când am intrat în biroul bunicii mele, am uitat complet de avertismentul secretarei.

Bunica mea, la cei șaptezeci de ani pe care tocmai i-a împlinit, e cocoțată pe o bicicletă purtând propria noastră marcă și pedalează lent la ea, în timp ce se uită la știrile mondene!

— Bună, scumpo!

Mi-au trebuit câteva secunde să îmi revin și, după ce am închis ușa în spatele meu, m-am apropiat de ea.

— Nu crezi că ai oase cam fragile pentru asta?

Și-a luat sticla de plastic de pe colțul biroului și i-a deschis capacul.

— Prostii! Toată viața am fost pe astfel de aparate și aici mă refer și la bunicul tău, a spus cu un zâmbet pervers.

Am scos un sunet de dezgust, încercând să nu îmi imaginez priveliștea. Bunicii mei, tineri, goi și în plină acțiune.

Mi-am lipit marginea telefonului de frunte și am tras aer adânc în piept.

— Cu ce te pot ajuta? Bilanțurile te încurcă din nou?

Mi-am încrucișat mâinile la piept și mi-am amintit motivul pentru care am venit la ea.

— Vreau să știu de ce nu ești de partea mea.

Femeia s-a oprit din pedalat, și-a golit sticla de apă, a tras aer adânc în piept și apoi mi-a zâmbit.

— Pentru că m-am săturat să te văd tânjind după Daxton Adams în toți acești ani. E timpul să vă vedeți mai des și să vă rezolvați problemele.

Am oftat și am continuat să o privesc pe bătrâna pe care o ador, abținându-mă să îi răspund într-un mod nepotrivit.

— Nu crezi că sunt suficient de mare ca să am grijă de mine?

Mi-a aruncat o privire ironică și s-a dat jos de pe bicicletă, fără să îi tremure genunchii, ceea ce nu pot să spun despre mine când urc pe un astfel de aparat.

— Iubito, de zece ani te lupți cu morile de vânt și aparent nu ești suficient de matură ca să ai o discuție serioasă cu bărbatul pe care îl iubești.

— Și crezi că dacă mă prindeți la mijloc o să meargă?

Și-a luat prosopul și și-a șters sudoarea de pe frunte și de pe gât.

— E un punct de plecare, a recunoscut cu nerușinare.

Am oftat cu putere și mi-aș fi dorit să cad de la etaj sau să fiu înghițită de pământ.

— Nu o să funcționeze, bunico, am oftat. Daxton nu mă vrea în preajma lui și, sinceră să fiu, nu pot să îl condamn. I-am frânt inima înainte să plec și...

— Și nu i-ai explicat niciodată de ce. Mereu o s-o învinuiesc pe mama ta pentru prostia asta. Ți-a distrus fericirea.

Da, mama chiar mi-a distrus fericirea în acel moment.

— Mamă, nu vreau să plec, am spus hotărâtă.

A continuat să își aranjeze hainele în valiză și nici măcar nu s-a uitat la mine.

— Iar eu m-am săturat de țara asta și de tot rahatul din ea. O să plâng de fericire când o să urc în avion și o să îl văd decolând.

Abia mai reușesc să îmi stăpânesc lacrimile. Sunt pe punctul de a-mi pierde viața, prietenii, posibilitatea de a fi cu Daxton. Totul. Doar pentru că ea vrea să fie a naibii și să fie după voia ei.

— Vreau să rămân aici cu bunicul și bunica.

A început să râdă și s-a uitat la mine.

— Ești fiica mea și nu am de gând să te las cu acei nebuni care îți bagă numai prostii în cap.

Furia a început să mocnească în mine și un sentiment de ură alimentat doar de simpla ei imagine. Bunicii mei sunt totul pentru mine și nu am de gând să o las să îi jignească.

— Ei bine, eu o să rămân aici, iar tu poți să te bucuri de ciocolata din Belgia și singură.

I-am întors spatele și am fugit din camera ei. În timp ce alergam pe holul lung, am început să plâng și m-a cuprins un sentiment de neputință. Trebuie să fac ceva ca să împiedic asta și să nu îmi pierd viața.

Dar nu am putut să fac nimic și nici bunicii mei. După acea discuție cu mama, am plecat la petrecerea aniversară a lui Daxton și am avut parte de primul nostru sărut, de revelația lui, iar eu i-am frânt inima.

— Te iubesc, Lilah. Încă de când te-am cunoscut pentru prima oară pe terenul de fotbal.

Mâinile lui le strâng încontinuu pe ale mele, iar eu îmi doresc să se oprească. Cu fiecare cuvânt pe care îl rostește, inima mea se rupe din ce în ce mai tare.

— Vreau să fiu cu tine și să nu las pe nimeni și nimic să ne despartă. Ești femeia perfectă pentru mine și nu vreau să existe altcineva în afară de tine.

Am înghițit în sec și mi-am retras mâinile din strânsoarea sa. Trebuie să îi spun înainte să fie prea târziu și să îl pierd definitiv.

— Îmi pare rău, Dax, dar nu pot să fiu cu tine.

Chipul lui s-a schimbat radical. Zâmbetul i-a dispărut, fericirea din ochi s-a evaporat, iar chipul i s-a albit, și nu din cauza luminii lunii.

Dar înainte să îi explic de ce îl refuz, a început deja să se îndepărteze de mine și să mă urască.

— Ai așteptat toată declarația mea ca să ai motive să râzi pe urmă?

O, Doamne! Crede cu totul altceva și dacă nu îmi deschid gura repede, o să îl pierd.

— Nu, nu e ceea ce pare. Lasă-mă să...

— Nu e nevoie, m-a întrerupt brusc. Nu am nevoie de nicio explicație din partea ta, Campbell. Ți-am dat suficiente motive ca să râzi de mine, dar să nu crezi vreo clipă că nu voi riposta.

Am încercat să mă apropii de el și să îl iau de mână, dar s-a ferit.

— Dax, te rog...

— Vreau să pleci. Nu te mai vreau aici și nu te mai vreau în viața mea.

Nu am avut timp să îi explic motivele mele. Nici măcar nu am apucat să plec în Belgia. Părinții mei s-au dus primii și avionul s-a prăbușit în ocean înainte să ajungă pe continent.

Bunicii au primit custodia mea, eu am rămas în America, iar relația dintre mine și Daxton s-a distrus complet.

— Așa că o să te îmbraci cât mai provocator și o să încerci să îl cucerești pe Daxton Adams.

Uneori, bătrânii sunt atât de plini de speranță, încât îmi este frică să îi dezamăgesc.

***

— Verde!

— Ba nu, portocaliu!

Hanna și Lauren se ceartă pe culoarea petrecerii, iar Cade și Reed joacă poker la masa din bucătărie.

Ethan și Eva ne-au împrumutat casa lor ca să discutăm despre petrecerea bebelușilor, iar fetele se ceartă de vreo zece minute.

— Nu poți să faci ceva? am spus enervată.

Am mai pus o carte pe tablă și m-am uitat la Cade, care era prea concentrat în jocul lui ca să le bage în seamă pe cele două nebune.

— O să se plictisească curând sau o să apară Eva și o să decidă.

Reed a plusat cu încă două chipsuri și a așteptat mutarea prietenului său.

— Sau până apare Dax și le azvârle în piscină, a completat Levy.

Deci și el o să apară aici în curând, iar eu nu știu cum să mă comport în preajma lui.

Am tras aer în piept și, după ce Cade a plusat și el, am pus jos ultima carte și am așteptat mutările băieților. Reed zâmbește cu gura până la urechi, iar Cade mai are puțin și rupe cărțile din mâinile lui.

— Fold.

Și-a aruncat cărțile pe masă și s-a ridicat de pe scaun, în timp ce Reed își aduna cei douăzeci de dolari cu un chicotit de șoricel. Mi-a întins și mie o bancnotă și mi-a făcut cu ochiul.

— Mi-ai adus noroc, Camp.

— Ai grijă să nu te molipsești de altceva de la ea.

Răceala din vocea lui aproape mi-a făcut pielea să se încrețească și nu a trebuit să mă întorc ca să îl simt în spatele meu. Am tras aer în piept și mi-am ținut gura închisă, în timp ce Adams s-a dus spre frigider și și-a scos o bere. În timp ce sorbea lung din ea, m-a țintuit cu privirea și am început să mă simt inconfortabil.

Trebuie să plec de aici. Nu pot să fiu în preajma lui.

M-am ridicat de pe scaun, mi-am luat paharul cu limonadă și am ieșit pe terasa din spate.

De ce trebuie să fie atât de greu? De ce trebuie să fie un catâr enervant și să îl moștenească atât de mult pe Braden Wright? Naiba să îl ia de moș arogant, care le-a transmis nepoților doar calitățile lui proaste.

M-am oprit în foișorul de lemn și am lăsat briza să îmi fluture vântul. Apa pare foarte neliniștită astăzi, exact ca și sufletul meu în această clipă.

— Te gândești să intri în mare și să nu te mai întorci?

Desigur că trebuie să fie un ticălos și să vină să răsucească cuțitul în rană.

Nici măcar nu m-am întors ca să îl privesc. Am sorbit din paharul meu și l-am lăsat să se apropie de mine. Nu am spus nimic nici când s-a așezat lângă mine și am încercat să nu mă las păcălită de parfumul lui puternic.

— Am uitat că tu ești membrul ăla al familiei care nu are nimic inteligent de spus.

Cu coada ochiului, am văzut cum și-a strâns degetele pe gâtul sticlei și am oftat. M-am întors cu fața spre el și am încercat să îmi stăpânesc orice impuls de a-l atinge. Sau poate ar trebui să nu o mai fac.

— Cât mai ai de gând să continui? Eu chiar m-am plictisit de tot jocul ăsta.

— Atunci pleacă! a sugerat simplu.

S-a uitat la mine și a zâmbit. Și-a lăsat berea pe marginea de lemn și m-a privit cu zâmbetul lui debusolant. Mi-am așezat paharul lângă sticla lui și mi-am dat seama că există un singur mod în care pot să câștig în fața lui.

— Minți. Singurul lucru pe care îl dorești este să nu plec.

Mi-am pus mâna pe brațul lui și l-am simțit tensionându-se la simpla mea atingere.

— În toți acești ani, în care s-au acumulat dorințele tale, vrei să mă atingi. Vrei să mă ții în brațele tale și să recuperezi tot timpul pierdut.

Mi-am dat capul pe spate și m-am uitat în ochii lui, arcuindu-mi buzele într-un mic zâmbet.

— Vrei să mă săruți și să continui ce ai început acum zece ani. Vrei să îmi faci multe lucruri și să nu te oprești niciodată.

Mi-am pus și cealaltă mână pe brațul său liber și i-am auzit respirația oprindu-i-se.

— Iar eu sunt de acord cu toate, Dax, am șoptit. Vreau să mă săruți și să uităm amândoi tot ce s-a întâmplat acum mult timp. Vreau să...

Buzele noastre s-au strivit, iar mâinile lui s-au strecurat pe sub ale mele și mi-au prins capul. Buzele lui au început să se miște peste ale mele cu furia care mocnește în el de atâta timp. Sărutul lui intens m-a lăsat fără aer, dar chiar dacă nu mai pot să respir, nu vreau să mă despart de el.

M-a împins în unul dintre stâlpii din foișor, iar mâinile lui au coborât pe sânii mei și am gemut de plăcere. A profitat de moment și și-a strecurat limba înăuntru, continuând să fie furios.

Mi-am strecurat mâinile pe sub tricoul său și în acel moment magia s-a rupt. Dax s-a dat câțiva pași în spate și m-a privit sălbatic.

— Ceea ce s-a întâmplat acum nu o să se mai repete. Niciodată! a mârâit.

A părăsit furios foișorul și i-am privit spatele drept și umerii tensionați.

Acum că știu cum să mă apropii de tine, o să ai parte de atingerile mele pentru mult timp, iubitule.

Capitolul 27

Stau în fața unui raion de jucării de mai bine de douăzeci de minute și tot nu știu ce să cumpăr.

Păpușile Barbie par atât de atrăgătoare, dar încă nu știu sexul niciunuia dintre copii, așa că nu e o idee tocmai bună.

Mașinuțele și avioanele par a fi o alegere bună, dar nu atât de bună atunci când nu știu sexul bebelușilor. Cu toate că Layla a pilotat avioane până acum câțiva ani, e foarte probabil să îmi arunce între ochi orice avion de jucărie.

M-am mutat câțiva centimetri și m-am oprit în fața plușurilor, începând cu cele mici. O pisică pare mai potrivită pentru o fetiță, iar câinele pentru băiat. De ce trebuie să fie atât de complicat? E un simplu cadou pentru prietenele mele.

— Am găsit!

Am tras aer adânc în piept, mi-am închis ochii, mi-am întins ambele mâini și am prins două jucării. Am bâjbâit după coșul de cumpărături și le-am lăsat să cadă. Când mi-am deschis ochii și mi-am analizat alegerile, am zâmbit. Un ursuleț și un lup. Nu cred că aș fi putut să aleg mai bine.

Am început să împing căruțul spre raionul de vinuri, pentru că am nevoie de o relaxare după acest maraton de alegeri intense.

Privirea mi-a alunecat pe sticlele atrăgătoare și am suspinat când telefonul a început să îmi sune în geantă. În timp ce îmi scormoneam poșeta, mă rugam

să nu fie ceva legat de lucru și care ar putea să mă ducă la companie.

— Rahat!

Numele lui Axel ocupă jumătate din ecran și am oftat adânc înainte să răspund.

— Nu e un moment bun să întrerupi o doamnă de la cumpărături, am spus încercând să fiu amuzantă.

Gluma mea nu a avut efectul pe care mi l-am dorit și probabil sunt în mare bucluc.

— Trebuie să vii la companie chiar acum!

Nu trebuie să pun întrebări suplimentare ca să știu că e ceva de rău. După tonul lui serios și dur, cred că o să ratez petrecerea bebelușilor.

Am apucat două sticle de Cabernet, am închis telefonul și m-am dus direct la casa de marcat.

Imediat ce ușile ascensorului s-au deschis, secretara mea mă aștepta dincolo de ele, cu tableta la piept și o mină serioasă.

— Domnul Rey te așteaptă în biroul lui și ceva îmi spune că o să fie o discuție lungă. Ți-am comandat cina de la Nobu.

I-am împins sticlele de vin și am coborât din lift înainte ca ușile să se închidă.

— Mulțumesc, Penny! E bine că am adus alcoolul.

M-am îndreptat spre biroul lui Axel, care e la capătul opus de al meu, încercând să îi scriu Hannei un mesaj coerent și să o anunț politicos că s-ar putea să întârzii la petrecere. Înainte să bat la ușă, mi-am setat telefonul pe silențios, ca să evit nebunia care avea să urmeze din partea prietenei mele.

Am deschis ușa partenerului meu și l-am văzut îngropat în dosare și mă refer la propriu. Dosarele încep de la podea și urcă în sus până lângă scaunul lui Axel. Iar eu nu o să mai ajung niciodată la petrecerea aia nenorocită.

— Ce naiba se întâmplă?

Am închis ușa în urma mea și mi-am aruncat geanta pe unul dintre fotolii.

— Astea sunt toate rapoartele, de la toate filialele noastre.

S-a ridicat în picioare, a luat unul dintre dosare și mi-a aruncat o privire încărcată de furie.

— Rapoarte pe care tu le-ai făcut săptămâna asta și le-ai trimis tuturor.

M-am uitat la dosarul din mâna lui, apoi la chipul său, și m-am simțit de parcă m-ar fi lovit cu o palmă.

— Sunt rapoartele de gestiune și bugetul pe care l-am aprobat. Aveau nevoie de ele ca să plătească angajații.

— Le-ai trimis în contabilitate mai întâi?

Rahat. M-am apucat de ele mult prea târziu și am fost atât de aproape de timpul limită, încât le-am trimis directorilor fără să trimit rapoartele și la contabilitate pentru aprobare.

Mi-am lăsat privirea în jos rușinată și am dezaprobat din cap. Axel a înjurat și a trântit dosarul peste morman, iar eu încep să îl blestem pe bunicul pentru moștenirea lui.

— Încep să cred că nu trebuie să conduci compania asta și nicio altă afacere.

Mi-am întins mâna și am prins un dosar, încercând să nu par și mai stânjenită. M-am uitat la cifre și la fiecare detaliu al raportului, încercând să îmi găsesc propriile greșeli.

— Ce naiba e atât de grav? Din punctul meu de vedere, sunt perfecte.

Bărbatul a început să râdă și mi-a smuls dosarul dintre degete.

— Perfect de proaste! Nici măcar nu te-ai uitat la notițele pe care le-am făcut special pentru tine.

Am uitat complet de notițele lui, pentru că m-am gândit prea mult la Daxton. Iar acum am dat-o complet în bară cu compania mea. Nici nu vreau să mă gândesc la bunica și la reacția ei.

— Bugetul pe care tu l-ai aprobat, de una singură, e de trei ori mai mare decât trebuie. Asta înseamnă că fiecare angajat primește de trei ori mai mult. Asta înseamnă că șase mii de angajați o să primească mai mult decât trebuie, iar compania asta o să se ducă pe apa sâmbetei în mai puțin de două luni, a strigat la mine.

Îmi vine să plâng, dar nu vreau să par o plângăcioasă în fața lui. Dar privirea și vorbele lui mă dor mai mult decât am crezut.

— Axel, chiar îmi pare rău!

Bărbatul a oftat cu putere și s-a întors cu spatele la mine. Privirea lui s-a oprit pe cerul din New York.

— O să mă apuc chiar acum de ele și..

— Nu!

Și-a trecut o mână prin păr și a oftat, din nou.

— O să repar eu toată nebunia asta, dar de data asta nu o să te mai pot acoperi. Mâine la prima oră o să adun consiliul de directori și o să îi las pe ei să decidă.

Iar asta înseamnă că mi-am dezamăgit familia complet și o să îmi pierd locul în companie. E atât de ironic. Până acum nu mi-am dorit-o, iar în acest moment nu îmi doresc decât să ajut la dezvoltarea ei.

Am suspinat, încercând să nu mă gândesc la cât de tare o să fie dezamăgită bunica sau cât de supărat e bunicul în acest moment. Pentru că știu sigur că mă privește și mi-ar da vreo două.

— Poți să pleci la petrecerea ta, Lilah. Nu mai ai ce să faci aici, a spus enervat.

***

Am băut conținutul paharului de tequila dintr-o singură înghițitură și am ridicat un deget pentru barman. S-a ocupat de cel de-al treilea pahar al meu și, cât îl așteptam, am simțit parfumul lui Jared lângă mine.

— Camp? Cred că e timpul să îmi spui ce e cu tine.

Ce drăguț din partea lui. Își ignoră invitații, care au venit la petrecerea copilului său nenăscut, doar ca să îmi confirme că sunt o idioată.

Am înșfăcat paharul, l-am golit, am lăsat băutura să îmi ardă gâtul și i-am făcut din nou semn barmanului.

— Nu prea cred.

S-a așezat pe scaunul de lângă mine și a anulat ultima mea comandă. Iar nenorocitul de barman nu mai voia să se uite la mine și să mă bage în seamă.

— Ce e cu tine? Te comporți ca un zombi și nu îți stă în fire să termini sticlele de băutură de la bar.

— Ei bine, pot fi foarte imprevizibilă, am spus cu un zâmbet sec.

Chiar dacă a încercat să se abțină, l-am auzit bombănind și am zâmbit din nou. Uneori e amuzant să îl scoți pe Jared din fire, dar acum chiar nu o fac intenționat.

— Are legătură cu Avery?

Trădătorul de Axel nu a întârziat să o sune pe bunica mea și să o pună la curent cu ultima mea prostie. Când am sosit la petrecere, mi-a aruncat o privire de dezamăgire, apoi mi-a întors spatele și m-a ignorat complet. Iar eu m-am refugiat la bar și acum nu pot să beau și eu ca o ratată ce sunt.

— Aproape am falimentat compania pentru că nu sunt în stare să îmi iau gândul de la un ticălos și să mă concentrez asupra atribuțiilor mele.

Mi-am mușcat buza de jos și am început să învârt paharul între degete.

— Cred că exagerezi puțin.

Am pufnit în râs și i-am cerut barmanului un martini, iar de data asta Jared nu l-a mai oprit.

— Mâine o să fiu adusă în fața consiliului administrativ, să le explic de ce mă doare în fund de companie, iar conducerea o să fie preluată de Axel.

Am refuzat să mă uit la el, dar am putut să simt compătimirea pe care ochii lui o emană spre mine.

Barmanul a așezat paharul în fața mea și am luat scobitoarea din băutură, mestecând măslina de pe ea.

— Niciodată nu mi-a plăcut de tipul ăla, a recunoscut. Ți-am spus că vrea să îți ia locul încă de când Rick te-a adus în companie.

Acum încep și eu să cred asta. Dar chiar și așa, Axel vrea doar binele companiei și e implicat sută la sută în ea. În timp ce eu mă gândesc doar la cai verzi pe pereți.

— Acum a reușit ce și-a propus.

Am sorbit din băutură și, înainte ca Jared să îmi dea vreun răspuns, ticălosul și-a făcut apariția.

— Unchiul Ethan vrea din nou să spună povestea cu gâsca. Cred că e timpul să intervii.

— Rahat!

Jared mi-a strâns umărul cu blândețe, apoi a zburat de pe scaun îndreptându-se direct spre tatăl său guraliv.

— Îți îneci amarul în băutură, Campbell? Îți mai lipsește țigara și fusta extrem de scurtă.

Nu pot să fac asta. Chiar nu pot să fac asta cu el, în acest moment când sunt mai vulnerabilă decât niciodată.

M-am dat jos de pe scaunul înalt și am încercat să plec de acolo cu umerii drepți și cu fruntea sus.

— Ce s-a întâmplat? Micuța Lilah nu poate să suporte reorientările de carieră?

Mi-am strâns pumnul pe lângă corp și, într-o fracțiune de secundă, m-am întors cu fața spre el și i-am aruncat băutura între ochi.

Nu îmi pasă dacă cineva ne privește. Nu îmi pasă dacă o să mă urască și mai tare pentru asta.

— Nu ai idee cât de mult te urăsc, am mârâit spre el. Totul se întâmplă din cauza ta. Îi dezamăgesc pe oamenii pe care îi iubesc din cauza ta. Pentru că ești un prost și te lași condus de orgoliu.

I-am întors spatele și am ieșit din local, fără să îi dau dreptul la replică. Fără să îl las să reacționeze în vreun fel. În acest moment nu pot să fiu în preajma lui și să duc la capăt o nouă bătălie cu el.

Am deschis ușa restaurantului și am tras aer adânc în piept. Lacrimile m-au cuprins imediat și am simțit cum întreaga mea armură a început să cedeze.

— Lilah!

Nu mi-am mai auzit de mult numele mic din gura lui. Iar acum probabil a venit să îmi răsucească cuțitul în rană.

— Ce mai vrei, Adams?

Nu a mai scos niciun cuvânt. Pur și simplu m-a tras în brațele lui, iar lumea mea a încetat să mai existe. Existam doar noi doi și adevărul e că eu mă aflu în acest moment în brațele lui. Ascultându-i bătăile inimii.

— Te duc acasă. Chiar acum.

Nu am protestat. Chiar dacă mâine lumea mea o să se scufunde, prefer să profit de acest ultim moment cât mai mult.

M-a urcat în mașina lui, s-a așezat în spatele volanului și a pornit motorul. În timp ce automobilul se mișca silențios pe străzile din New York, privirea mea era ațintită asupra cerului plin de stele, iar lacrimile îmi șiroiau pe obraji.

— Jared ți-a spus despre cât de ratată sunt?

Nu a spus niciun cuvânt. A continuat să conducă și să se strecoare prin trafic, fiind foarte aproape de blocul meu.

— O să te duci acasă și o să deschizi o sticlă de șampanie?

A gemut adânc, dar a continuat să își țină gura închisă. Când a oprit în parcarea subterană a blocului, niciunul dintre noi nu a spus nimic.

— Poate ceea ce s-a întâmplat între noi s-a terminat urât, dar niciodată nu mi-a plăcut să te văd plângând.

Am zâmbit și mi-am întors fața spre chipul său frumos.

— Atunci schimbă asta.

S-a uitat la mine fără să îmi înțeleagă cuvintele, iar eu mi-am decuplat centura de siguranță și m-am urcat în poala lui. Mâinile mele i-au cuprins ceafa și am suspinat.

— Fă-mă să uit pentru câteva clipe de toate greșelile mele, Dax. Arată-mi ce am pierdut amândoi atât de mult timp.

M-a privit câteva secunde, apoi buzele lui le-au găsit pe ale mele și i-am simțit atingerea pe spate. Limba lui s-a strecurat în gura mea și am gemut la contactul atât de intim și atât de mult dorit. I-am scos cămașa din pantaloni, iar mâinile mele au început să îi exploreze corpul, centimetru cu centimetru, în timp ce erecția lui devenea din ce în ce mai evidentă.

Degetele mi s-au oprit pe cureaua lui din piele, iar mâinile sale mi-au ridicat fusta. Dintr-o singură mișcare, chiloții mei s-au desprins cu o ruptură bruscă. I-am desfăcut pantalonii cu mâinile tremurânde și i-am simțit erecția.

Frunțile noastre s-au unit, respirația noastră era singurul lucru care se auzeau în mașina lui, iar trupurile noastre tânjeau unul după celălalt.

— Am visat la momentul ăsta, a șoptit cu răsuflarea tăiată. Să te am și să nu te mai las niciodată.

M-am uitat în ochii lui superbi și am suspinat. Și eu am visat la momentul ăsta. Dar am visat și la momentul în care îi spun adevărul și în care rămânem împreună.

— Atunci îndeplinește-ți visul, Dax.

Dintr-o simplă mișcare, șoldurile lui s-au înălțat și a pătruns în mine. Am rămas nemișcată, acomodându-mă cu el, iar Dax și-a ținut respirația pentru câteva secunde.

— Dumnezeule!

Mi-am luat inima în dinți și am început să mă mișc. Degetele i s-au înfipt în șoldurile mele, stabilind propriul său ritm. Gemetele noastre au spart liniștea din mașină, iar mâna sa liberă mi-a eliberat un sân din cupa sutienului. Simpla lui atingere m-a făcut să gem și să accelerez ritmul mișcărilor.

Buzele noastre s-au unit din nou și am început să ne mișcam în armonie, uitând tot trecutul nostru. Toate greșelile care ne-au despărțit.

Îmi doresc să nu se oprească niciodată. Îmi doresc să rămânem așa pentru totdeauna, unul în brațele celuilalt.

Când orgasmul mi-a scurtcircuitat întregul corp, m-am împins și mai tare în trupul său și am gemut puternic. Dax mi-a prins părul în pumn și s-a împins cu forță în mine gemând pe buzele mele.

Trupul meu a început să tremure și i-am simțit brațele strângându-se cu putere în jurul meu. Pentru o clipă, mă simt în siguranță. Pentru o clipă, mă simt fericită.

Capitolul 28

Mă simt ca un leu în cușcă. Mă aflu în biroul meu, pe care nu o să îl mai dețin după această ședință, și mă plimb dintr-un colț în celălalt al camerei.

— Cred că ar trebui să te liniștești.

Jared a vorbit prea calm în acest moment și îmi vine să îi arunc ceva în cap. Dar trebuie să apreciez faptul că a venit să mă încurajeze emoțional în aceste momente, destul de dure pentru mine.

— Da, hai să sărim în sus de fericire cât timp ei stabilesc cât de idioată sunt.

Bărbatul a zâmbit și a continuat să stea lipit de calculatorul meu, ocupându-se de hârțoagele sale.

— Cum ai reușit să te descurci? Braden te-a pus la cârma celei mai mari companii din țara asta.

Prietenul meu s-a uitat la mine pentru câteva secunde, continuând să îmi zâmbească, apoi și-a întors privirea spre ecran.

— Încă nu sunt complet la cârmă. Tata îmi suflă în ceafă de fiecare dată când sunt pregătit să o dau în bară, iar bunicul vine în vizită destul de des și ne ia pe toți la bani mărunți.

Da, Jared e extrem de norocos din acest punct de vedere. Eu nu o am decât pe bunica și, oricât de mult și-ar dori să mă ajute, ea se pricepe mai mult la partea de IT și inventică, nu la finanțe și management.

— Tata ți-a spus că poate oricând să vină să te ajute.

Am început să râd și mi-am pus mâinile în sân, privind ușa de la birou.

— Ethan e obișnuit cu compania lui de electricitate și comunicații. Nu cred că poate să mă ajute cu echipamentele sportive.

— Finanțele și managementul tot pe aici se învârt. Te poate învăța lucrurile generale și tu să le pui în aplicare aici.

— Dacă o să mai am unde să le pun în practică, am spus deznădăjduită.

Am oftat cu putere și mi-am mușcat buza de jos, bătând din picior nerăbdătoare.

După ce ședința lor e gata, o să mă cheme și pe mine, de parcă aș fi deținută și mi-aș aștepta sentința.

M-am repezit la barul cu băuturi și mi-am pus un pahar de tărie.

— Chiar crezi că e o idee bună?

M-am uitat la licoarea din pahar și am oftat. Cu siguranță, nu e o idee bună. Poate doar după sentința finală.

Am abandonat paharul și am tras aer adânc din piept, începând să mă plimb din nou prin încăpere. Când ușa de la biroul meu s-a deschis, aproape am sărit în sus și am înghițit în sec când am văzut-o pe secretara mea.

— Sunt pregătiți pentru tine, Lilah.

I-am aruncat o privire rapidă lui Jared, care m-a încurajat cu un zâmbet, și mi-am simțit trupul tremurând. Am tras aer adânc în piept, mi-am aranjat fusta neagră și am ieșit din birou.

În timp ce pașii mă conduc spre camera de conferință, mii de scenarii au început să se desfășoare în capul meu. De la pierderea companiei mele, până la

simpla mea iertare. Toată soarta mea stă în mâinile unor persoane necunoscute, a lui Axel, care încă nu știu dacă e un trădător sau nu, și a bunicii mele, care e mai mult decât dezamăgită de mine.

M-am oprit în fața ușii duble, am tras aer adânc în piept și am deschis-o. Aproape toată lumea și-a întors capul spre mine, mai puțin bunica care încă deține locul din fruntea mesei. Privirea ei dură m-a fixat din clipa în care am deschis ușa și până m-am oprit în dreptul mesei.

— Lilah, am discutat cu membrii consiliului și am ajuns la o decizie.

Mi-am ținut respirația, așteptând să își deschidă gura și să aud cele mai rele cuvinte.

Axel e așezat în dreapta ei și își ține capul în jos, evitându-mi privirea. Câinele! Nici măcar nu mă poate privi în ochi, iar asta înseamnă că se simte cu musca pe căciulă. Jared a avut dreptate mereu.

— Au fost propuse două opțiuni. Să fii înlăturată de la conducerea companiei în favoarea lui Axel. Sau să îți menții funcția de CEO și să fii într-o perioadă de probă, supravegheată de Axel și de mine.

Dobitocul de Axel.

Bunica a tras aer în piept și s-a uitat la Axel câteva secunde, care a aprobat din cap, chiar dacă pumnii lui sunt strânși pe masă.

— Ai obținut perioada de probă.

Am răsuflat ușurată când i-am auzit cuvintele și îmi vine să zburd de fericire. Am văzut zâmbetele de pe chipurile membrilor din consiliu, mima serioasă a bunicii mele și expresia de furie de pe chipul lui Axel.

— Aș vrea să discut cu tine, singură.

Rahat. Asta nu e de bine deloc. O să mă tragă de urechi și o să îmi țină o pledoarie de care nu o să scap niciodată. Și foarte probabil cuvintele ei o să îmi răsune în cap veșnic.

Persoanele prezente s-au ridicat de pe scaunele lor și au început să se retragă. Șefa departamentului de marketing mi-a strâns umărul și i-am zâmbit rapid, apoi Axel a trecut pe lângă mine și mi-aș fi dorit să îl omor cu privirea.

Când eu și bunica am rămas singură, am început să simt un curent rece, de parcă m-aș fi aflat în inima Antarcticii fără haine pe mine.

— Buni, chiar îmi pare rău, am încercat să mă disculp.

— Ar trebui. Încă o greșeală ca asta și compania se duce de râpă. Companie pentru care am făcut mai multe sacrificii decât mi-aș fi dorit. Ce naiba a fost în capul tău când ai făcut rapoartele alea?

Am tras aer în piept și am încercat să deschid gura, dar e mai mult decât evident că bunica Avery nu o să îmi dea dreptul la răspuns.

— Eu am votat împotriva ta. Dacă era numai după mine, acum ai fi fost acasă. Te-am păsuit destul, încă de când a murit Rick, dar niciodată nu ai vrut să înveți. Mereu l-ai convins pe Axel să îți facă munca și nu te-ai implicat niciodată. Dacă nu îți revii, o să am grijă să uiți de compania asta și să trăiești doar din banii pe care îi ai de la părinții tăi și Rick.

S-a ridicat de pe scaun, și-a adunat hârtiile și s-a uitat din nou la mine, fără să fie mișcată de lacrimile pe care mi abia le mai stăpânesc.

— Te iubesc enorm, Lilah. Ești nepoata mea și singura mea familie, dar nu am de gând să te las să distrugi visul meu și al soțului meu. E timpul să înfrunți realitatea și să nu mai fii o fetiță de bani gata, care fuge de responsabilități.

A trecut pe lângă mine, fără să îmi mai arunce vreo privire, și a părăsit sala. M-am prăbușit pe unul dintre scaune, am oftat adânc și am simțit o lacrimă prelingându-mi-se pe obraji.

Telefonul a început să-mi vibreze în buzunarul sacoului și am aproape am țipat de fericire când am văzut numele lui Lauren. Am nevoie de ele și de o sticlă de vin.

— *Fă-ți bagajele, iubire! Mergem la Vegas!*

Nu am nevoie de alte detalii. E escapada perfectă pentru weekend. Înainte să mă dau cu capul de pereți.

***

Ne-am oprit în holul hotelului Elite pentru a ne aduna. Hanna, capul operațiunii, și Cade s-au dus la recepție pentru a rezerva camerele, Lauren și Reed se ciondănesc pe tema zborului, zbor pilotat de amândoi, Dax își verifică emailurile, iar restul au spus pas. Jared nu vrea ca sarcina lui Ivy să fie pusă în pericol și a preferat să o țină acasă, în ciuda protestelor lui Ivy, iar Layla și Isaac au fost îngropați în birocrația de la hotelul din New York.

— Ai aterizat prea abrupt și așa o să strici motorul, din nou.

Reed a oftat cu putere, și-a prins nasul cu două degete și probabil se face eforturi să se abțină și să nu o pocnească pe guraliva de Lauren.

— Îmi aterizez avionul după bunul plac, deșteapto!

— Nu cât timp compania mea îl finanțează, boule!

Am suspinat și am început să mă rog să înceteze cât mai repede,ca să nu mă ia din nou durerea de cap.

Avionul lui Lauren nu era încă gata după modificările pe care ea le-a dorit, iar Carson și Trevor au fost de acord să facem cursa cu avionul lui Reed. Avion pe care numai Reed îl pilotează, iar Lauren a trebuit să stea în scaunul de copilot.

— Am rezervat apartamentele.

Blondina a început să fluture cartele prin fața noastră, extrem de fericită.

— Băieții o să stea într-un apartament, iar noi fetele în celălalt.

Reed s-a apropiat de ea, a smuls cartela și s-a dus deja la lift, probabil dorindu-și să scape de Lauren cât mai repede. Ceilalți băieți l-au urmat imediat, iar eu și fetele am așteptat celălalt lift.

— Ar fi trebuit să îi cazăm la alt hotel, ca să nu dau de fața lui idioată în fiecare dimineață.

Lauren e mai mult decât furioasă în acest moment, dar asta nu șterge nicio urmă din fericirea Hannei.

— Scoate-ți morcovul din fund, bea mult alcool și fute-l, Lauren! M-am săturat să vă văd ca șoarecele și pisica, a spus dându-și ochii peste cap.

Domnișoara Wright nu a scos niciun cuvânt, doar și-a butonat telefonul nervoasă.

— Trevor o să sosească peste două ore, suficient ca să îmi recuperez orele de somn pierdute, apoi o să facem ravagii, a spus cu un chițăit.

— Nu crezi că e ciudat că îți planifici propria petrecere de burlăciță? Sau pe cea a lui Cade?

A început să râdă, iar când ușile liftului s-au deschis, ne-am îndreptat spre apartamentul nostru, care e chiar față în față cu cel al băieților.

Reed aproape a rupt ușa ca să intre, iar eu și Hanna am pufnit în râs la reacția lui. Lauren și-a dat ochii peste cap, a smuls cartela din mâna verișoarei sale și a copiat gestul inamicului ei.

— Nu prea e ciudat. Nimeni nu știe mai bine decât mine ce îmi place și pot să îl țin și pe Cade sub supraveghere. Iar dacă vreo vulpiță în chiloți se apropie de el, o să îi tai beregata.

Am intrat în apartament și am început să râd, știind foarte bine de ce e în stare Hanna. Mi-am lăsat valiza lângă ușă și am întins mâna să o închid. Privirea mea s-a întâlnit cu cea a lui Daxton și, după câteva secunde intense, amândoi am închis ușile apartamentelor.

După momentul nostru de afecțiune, Dax a plecat fără să mai scoată vreun cuvânt, iar eu am rânjit ca o idioată toată noaptea. Până când mi-am dat seama că dimineață urma să îmi primesc sentința.

— Ivy o să îl omoare pe Jared pentru asta.

Hanna s-a dus la piscina de pe terasa și și-a scos telefonul pentru a-i trimite poze lui Ivy. Și ceva îmi spune că prietenul meu nu o să mai aibă parte de sex în seara asta.

Mi-am luat valiza și m-am îndreptat spre o cameră liberă, am pus pe clanță semnul cu „Nu deranjați" și m-am aruncat în pat. Mi-am închis ochii și am lăsat somnul să mă îmbrățișeze, încercând să uit cât de ratată sunt și cât de tare am dezamăgit-o pe bunica mea.

Capitolul 29

Mi-am verificat mesajele și am suspinat adânc. I-am spus bunicii că am ajuns cu bine și răspunsul ei aproape m-a făcut să plâng.

Ok. Ăsta e răspunsul pe care l-am primit de la singurul membru al familiei mele. Doar ok. Nici distracție plăcută, nici gluma ei cu *nu uita de prezervative*.

Ei bine, o să încerc să îi ignor acest comportament de copil și o să mă bucur de această mini vacanță. Pentru că imediat ce mă întorc la muncă, o să am doi vulturi care o să îmi sufle în ceafă și când o să beau apă.

M-am dat jos din pat și mi-am desfăcut valiza, pescuind din ea cele mai frumoase haine ale mele. Mi-am scos pantalonii negri, bluza albă din dantelă și sandalele mele preferate de la Louboutin. Dacă vreau să îi arăt lui Dax ce a pierdut, trebuie să mă folosesc de toate atuurile mele. Iar faptul că dețin cea mai mare companie de echipamente sportive mi-a oferit și corpul potrivit ca să îl fac să saliveze.

Mi-am aranjat părul negru și lung, lăsându-l să cadă pe umeri, și am pierdut puțin mai mult timp cu machiajul. Codițele de rândunică îți dau bătăi de cap atunci când vrei să fie perfecte.

După ultimul retuș, mi-am mai admirat o dată imaginea în oglindă și am încercat să mă încurajez. Trebuie să uit de toate problemele din capul meu și să mă las dusă de val. Și de acolo, o să mă bazez doar pe instinct și pe farmecul meu. Dacă încă mai am așa ceva.

Înainte să ies din cameră, m-am uitat din nou la ecranul telefonului, dar nicio nouă notificare. Bunica ori plănuiește cum să mă tortureze pe această perioadă

de probă, ori îi spune-i lui Liv cât e de dezamăgită de mine.

— Hanna încă doarme?

Lauren, superba mea Lauren, stă lungită pe canapea, într-o rochie scurtă, mulată și vișinie, arătând ca o păpușă Barbie. Sper ca Reed să fie pregătit de imaginea asta.

— Și-o trage cu Cade!

Am început să râd și m-am dus la bucătărie după un pahar. Domnișoara Wright deja a desfăcut o sticlă de vin și, în acest moment, am nevoie de un stimulent.

— Chiar nu se poate abține, nu?

A început să butoneze telecomanda și a ridicat ușor din umeri.

— Și eu aș face același lucru dacă logodnicul meu ar fi în apartamentul de lângă, a recunoscut cu nerușinare.

M-am așezat lângă ea și m-am întins după sticla de vin. Cred că a venit momentul să am o discuție cu ea.

— Chiar dacă nu ai logodnic, tot poți să faci sex.

Mi-a aruncat o privire tăioasă, care nu m-a afectat în niciun fel, și am zâmbit, sorbind din paharul de sticlă.

— De ce trebuie să mă asociați mereu cu acel vierme?

Am mimat că mă gândesc la cuvintele mele și am scos chiar și un *hm* profund.

— Poate pentru că tensiunea sexuală dintre voi e imensă, asta până când vă deschideți gura și începeți să vă certați. Serios, care e problema voastră?

Blondina a oftat, a închis televizorul imens de pe perete și s-a întins după paharul ei de vin.

— Pot să vorbesc doar pentru mine. Ceea ce simt pentru Reed e complicat.

A sorbit din lichidul auriu și s-a uitat la picăturile de pe pereții paharului.

— Când am început să lucrez la companie, el deja era asistentul unchiului Carson. Și primul meu gând când l-am cunoscut, a fost „Uau!”. La cei douăzeci de ani pe care îi aveam în acel moment, a fost cel mai frumos bărbat pe care l-am cunoscut. Exact cum am visat.

Da. Așa am spus și eu despre Daxton Adams. Și încă îl consider cel mai superb bărbat pe care l-am cunoscut vreodată.

— Am început să lucrăm împreună și el reprezintă unul dintre motivele pentru care mi-am dorit atât de mult să devin pilot. Știi foarte bine că inițial am vrut să rămân la design și la partea de organizare a companiei.

Și-a dus din nou paharul la buze și a suspinat.

— Am simțit din acel moment că sunt atrasă de el și m-am despărțit de prietenul meu doar ca să încerc să mă apropii și mai mult de Reed.

— Chiar mă întrebam ce s-a întâmplat cu Landon.

Blondina a început să râdă agitând vinul din pahar.

— La petrecerea de Crăciun a companiei, am băut puțin mai multă șampanie și l-am sărutat. El m-a sărutat înapoi. Și am crezut că așa o să înceapă povestea noastră. Dar a devenit răutăcios și, de cele mai multe ori, îmi spune că sunt fetița lui tati, prințesa familiei și că totul mi se oferă pe tavă.

Acum am înțeles de sunt atât de acizi unul cu celălalt.

— Iar tu, ca o adevărată Wright/Gray, ți-ai scos colții și ai început să muști din el.

Lauren a început să râdă zgomotos, și-a sprijinit capul de spătarul canapelei și s-a uitat la mine.

— Desigur, a spus cu zâmbetul pe buze. Oricum, e mai mult decât evident că o relație între mine și Reed nu ar avea niciun viitor. De asta vreau să fac cât mai multe cuceriri aici. Ca el să moară de ciudă.

E atât de căpoasă și Wright, încât îmi vine să o iau la bătaie. Dar momentan trebuie să mă ocup de propriile mele probleme sentimentale, ca să pot să îi ajut pe alții.

Ușa de la intrare s-a deschis și s-a închis imediat cu putere, apărând Hanna cu părul ud și un zâmbet satisfăcut pe buze.

— Sex în duș, a spus lingându-și buzele. Trebuie să încercați.

Eu și Lauren am privit-o câteva secunde, apoi am început să râdem. Familia asta e complet nebună.

***

— Pariază pe roșu. E o culoare care te prinde.

Reed s-a așezat pe scaunul de lângă mine cu un pahar de băutură și puțin cam abătut.

Crupierul aștepta decizia mea, iar eu am pariat două sute de dolari.

— 22 roșu.

Ceilalți de la masa de jos făcuseră pariurile, iar crupierul a învârtit ruleta. Bila s-a învârtit timp de câteva secunde, iar când s-a oprit pe numărul meu, am zâmbit larg.

— 22 roșu, câștigător.

Mi-am adunat câștigul, în valoare de o mie de dolari, și m-am ridicat de la masă, cu Reed urmându-mă.

— Ți-am spus că o să câștigi, mi-a făcut cu ochiul.

Am lăsat jetoanele să alunece în buzunarele pantalonilor și ne-am îndreptat spre bar.

— Credeam că nu o să pleci de la masa de poker vreo câteva ore.

I-am făcut semn barmanului spre paharul prietenului meu, iar acesta a aprobat din cap.

— Aveam o mână proastă, plus că diavolița a început să îmi sufle în ceafă.

Deci acum fuge de Lauren. Pot spune că începe să avanseze.

Mi-am luat paharul de bourbon și m-am sprijinit de bar.

— Nu crezi că ești destul de mare ca să mai fugi de femei? Nu o să te mănânce, să știi.

Șatenul a răsuflat cu putere și s-a așezat pe unul dintre scaunele barului.

— Nu fug de ea, a încercat să mă convingă.

Mi-am ridicat sceptică sprâncenele și am sorbit din băutura puternică, fiind obișnuită cu gustul ei. Bunicul Rick m-a învățat cum să ignor arsura.

— Bine, poate fug, a recunoscut înfrânt. Dar doar pentru că e mai bine pentru ea.

Devine interesant. Lauren e înnebunită după el și vrea să fie cu Reed, iar Reed o dorește, dar fuge de ea pentru binele ei.

— Și crezi că dacă ajunge altcineva la ea, e mai bine? Uită-te puțin la ea, am spus uitându-mă în direcția ei.

Ne-am întors amândoi capetele spre masa de poker, unde Lauren și Trevor joacă unul lângă celălalt, iar restul bărbaților de la masă sunt mai atenți la singura femeie de acolo decât la cărțile lor.

— E superbă și trebuie să fii un bărbat orb ca să nu observi asta. La sfârșitul partidei, o să se aleagă cu cel puțin două invitații la bar și poate o să aibă parte și

de câteva pipăieli și săruturi furate. Iar tu o să stai lipit de paharul tău de whisky și o să îți plângi de milă, îndepărtând orice femeie care ar vrea să îți facă avansuri, și o s-o urmărești pe ea toată noaptea.

Nu a spus nimic. A sorbit din paharul lui, fără să o scape pe Lauren din priviri. I-am pus o mână pe umăr și i-am zâmbit.

— Maturizează-te, Levy! Ia-ți inima în dinți și cucerește-o pe femeia pe care ți-o dorești.

Bărbatul și-a întors privirea spre mine și mi-a zâmbit larg. Și-a golit paharul dintr-o înghițitură, acoperindu-mi mâna cu palma sa.

— Sunt mai matur decât crezi, Camp. Dar apreciez intervenția.

S-a dat jos de pe scaun, și-a apăsat buzele pe obrazul meu, apoi a dispărut. Am crezut că o să se apropie de Lauren, dar s-a dus la masa de blackjack, lângă Cade și Hanna.

— Chiar nu te poți abține, nu?

Daxton s-a oprit lângă mine, privindu-mă cu aroganță și dorind probabil să mă străpungă cu săgețile din ochii săi.

— Vrei să îl convingi și pe Reed să te facă să uiți cât de ratată ești?

Și Daxton cel ticălos s-a întors. Iar eu mă străduiesc să nu îi sparg paharul în cap.

— Păi, ultima partidă nu prea m-a satisfăcut și trebuie să mă reprofilez, am spus încercând să îi ating orgoliul.

— Nenorocito!

Mi-a prins brațul și m-a tras brusc spre el, făcând ca pieptурile noastre să se ciocnească. Paharul mi-a alunecat printre degete și s-a spart la picioarele noastre, dar niciunul dintre noi nu l-a băgat în seamă.

— Stai departe de prietenii mei!

Am zâmbit și am încercat să mă eliberez din strânsoarea lui, dar nu am nicio șansă.

— De ce nu mă faci să stau departe? Nu cred că e o problemă pentru tine, mai ales că acum câțiva ani erai în stare să îngenunchezi în fața mea.

Da, știu sunt o nemernică. Nu ar trebui să folosesc asta împotriva lui. Dar am nevoie să îi sparg cochilia și să îl aduc înapoi la mine.

— Întinzi coarda prea tare, Campbell, a mârâit.

Mi-am așezat mâna liberă pe pieptul său și i-am simțit bătăile inimii intensificându-se. Mi-am mușcat buza de jos și mi-am dat capul pe spate ca să îl privesc în ochi.

— Hai să facem un pariu, Adams. În seara asta nu ne dezlipim unul de celălalt. Dacă reziști lângă mine fără să mă atingi, fără să mă săruți, toată noaptea, atunci o să stau departe de tine și de prietenii tăi. Pentru totdeauna.

Și-a încordat maxilarul și umerii și s-a gândit câteva clipe lungi la propunerea mea.

— Și dacă tu câștigi?

Și-a slăbit strânsoarea și mi-am retras brațul, fără să îmi iau ochii din ai lui.

— O să mă lași să îți explic de ce te-am refuzat acum zece ani.

A clipit, apoi a zâmbit larg, iar într-un final am reușit să îl prind în capcană.

— Bine, Campbell. Hai să pariem unul împotriva celuilalt.

Și așa a început încercarea mea de a-l recupera. Am mers împreună la masa de poker și ne-am alăturat lui Lauren și Trevor. Amândoi am început să cerem băuturi, fără să le număram.

La poker a câștigat el. La blackjack am câștigat eu. La ruleta rusească am câștigat din nou. Paharele de băutură au început să se adune, dar nu am simțit deloc efectul alcoolului.

La aparate a reușit să egaleze scorul. La baccarat a câștigat doar pentru că eu am fost suficient de idioată încât să ratez o mișcare. Iar la craps, norocul a fost de partea mea.

Ceilalți membri din gașca noastră s-au evaporat. Eram doar eu și el și am continuat jocul ăsta nebun uitând complet de noi.

Ultimul lucru pe care mi-l amintesc este că am ieșit din cazino și am simțit aerul rece de afară. Apoi Dax s-a apropiat de mine și păream la fel de beți amândoi. Apoi totul s-a făcut negru.

Când mi-am deschis ochii, aveam senzația că mă lovise un ciocan în cap. Durerea puternică mi-a explodat în creier și am gemut cu putere. M-am ridicat în șezut și mi-am apăsat tâmplele cu putere, jurând că nu o să mai beau niciodată atât de mult.

Când cearșaful a alunecat de pe corpul meu și am văzut că sunt goală, primul meu sentiment a fost unul de groază. Dar când mi-am întors capul și l-am văzut pe Dax lângă mine, am răsuflat ușurată.

Asta înseamnă că am câștigat pariul. Iar acum o să își dea seama ca a fost un mare idiot și sper ca de aici să mergem pe drumul cel bun.

Hainele noastre erau împrăștiate pe podea, iar bucata de hârtie de lângă ele mi-a atras atenția. Mi-am pescuit lenjeria intimă și m-am aplecat după hârtie. Iar inima mi s-a oprit în clipa în care am privit-o și am citit ce scria.

Rahat. Rahat. Rahat. Asta e cea mai mare tâmpenie pe care am făcut-o.

Dax a gemut și el și a început să se foiască în pat. Și-a deschis ochii, s-a uitat la mine, iar eu îl priveam furioasă.

— Futu-i! Nu îmi vine să cred că am cedat.

Am înghițit în sec și m-am apropiat de pat.

— Mai ții minte ceva de aseară?

Și-a trecut o mână prin păr și a gemut de durere.

— Pariul, băuturile și jocurile. Apoi e totul gol. Tu?

— La fel, am spus cu ochii în hârtie.

Mi-am mușcat buza de jos și am tras aer adânc în piept. Trebuie să îi spun cât mai repede. Și sper să mai trăiesc după asta.

— Ei bine, poți să fii fericită, Campbell. Chiar nu mă pot controla când e vorba de tine.

Mi-am închis ochii și mi-am deschis gura. Trebuie să o spun cât mai repede.

— Dax, se pare că o să mă vezi mult mai des.

A făcut ochii mari, s-a uitat la mine, iar eu abia îmi mai stăpâneam bătăile inimii.

— Doar pentru că ne-am îmbătat atât de tare și am făcut sex, nu înseamnă că se schimbă ceva.

Am zâmbit și am întors hârtia cu fața spre el. Chiar dacă nu prea reușește să citească mahmur fiind, titlul imens e ușor de descifrat.

— Îți bați joc de mine?

Am dezaprobat din cap și i-am văzut chipul albindu-se.

— Nu, dragul meu. Se pare că aseară am devenit doamna Daxton Adams.

Și nici în visele mele nu mi-am imaginat că o să se întâmple în felul acesta. Dar se pare că Vegas chiar e orașul tuturor posibilităților.

Capitolul 30

Daxton

Ori de câte ori aș citi nenorocita de hârtie, rezultatul e același. Sunt căsătorit cu Lilah Campbell. Femeia pe care o iubesc și care mi-a frânt inima.

Mi-a împins o cană de cafea neagră și s-a așezat în fața mea, fiind la fel de șocată ca și mine.

— Presupun că trebuie să aștept să îmi dai inelul.

Mi-am arcuit degetele în jurul cănii albe și m-am uitat urât la ea. Nu îmi vine să cred că poate să facă glume în astfel de momente. Totul e un dezastru. Și trebuie să scap de el, cât mai curând.

— Poți să aștepți mult și bine, Campbell.

— Adams.

A sorbit din ceașca ei, iar eu aproape am distrus-o pe a mea când am trântit-o de blatul insulei.

— Mama naibii de treabă! Poți să fii serioasă pentru o secundă?

A ridicat din umeri și a continuat să își savureze cafeaua, încercând să mă scoată pe mine din pepeni.

— Mă duc să o sun pe Hailey, am spus cu o urmă de speranță.

M-am ridicat de pe scaun, încercând să nu-l izbesc de podea și să nu îi trezesc și pe ceilalți, mi-am luat cana încă intactă și m-am îndreptat spre terasa apartamentului. În timp ce căutam numărul lui Hailey King, începeam să mă rog să nu urle la mine pentru că o sun în weekend.

M-am așezat pe unul dintre șezlongurile de lemn și mi-am prins baza nasului cu două degete.

După cel de-al treilea ton, începusem să îmi pierd speranța, apoi, când i-am auzit vocea arțăgoasă, am zâmbit.

— *Sper că ai un motiv bun, piciule, altfel o să te îngrop în scutece murdare.*

Am chicotit și am răsuflat cu putere, luând o gură zdravănă de cafea. Nici măcar nu am mai simțit lipsa zahărului.

— Am intrat într-o belea colosală.

Femeia a început să râdă la celălalt capăt al liniei și deja mi-o imaginez în bucătăria ei mare și curată, pregătind micul dejun pentru familia ei.

— *Iar ai uitat să reînnoiești aprobările pentru cluburi? Cred că Liam ar fi cel mai bun pentru așa ceva. Nemernicul ăla poate să intimideze și o cobră.*

M-am gândit să îl sun prima oară pe Liam King, dar sunt convins că ar râde de mine. Iar informația ar ajunge prea repede la Caleb, apoi la familia mea, iar dezastrul ar lua amploare.

— De data asta, tu ești avocatul de care am nevoie.

— *Ar trebui să mă simt flatată, a spus chicotind. În ultimul timp, toată lumea îi alege pe Dylan sau pe Liam, pentru că aparent sunt prea bătrână ca să îmi mai fac treaba.*

Hailey e cu 8 ani mai mare decât fratele ei Dylan și decât vărul ei Liam, dar toți au preluat baroul de la părinții lor, iar Hailey e veterana și, după părerea mea, cea mai bună.

— *Deci, care e problema?*

Am tras aer adânc în piept, m-am uitat la lichidul maroniu din cană și mi-am făcut curaj.

— Am venit în Vegas la o petrecere de burlaci și m-am trezit căsătorit.

Cinci secunde. Atât mi-a trebuit să o șochez, apoi a izbucnit într-un râs zgomotos. Am auzit scârțâitul unui scaun și probabil a simțit nevoia să se așeze. Cine nu ar simți? Asta chiar e cea mai bună glumă a vieții mele.

— *Ai futut-o?*

Am gemut la întrebarea ei, fără pic de rușinare, și am lăsat cafeaua la o parte.

— Dumnezeule, Hailey!

— *A fost o întrebare strict profesională. Anulările sunt mai rapide decât divorțurile, dragule. Deci, ai consumat noaptea nunții sau nu?*

Da. Și înainte de noaptea nunții. Și acum câteva zile în propria mea mașină. Și îmi doresc să continui în toate locurile pe care mi le-am imaginat.

— Da.

— *Uhu, armăsarule!*

Am gemut deznădăjduit în timp ce râsul ei colorat mi-a asurzit urechile, și mă abțineam cu greu să arunc telefonul în piscină și să găsesc un avocat care nu mă cunoaște de când m-am născut.

— Hailey, ai putea să te concentrezi, te rog?

Și-a dres glasul, probabil și-a șters lacrimile de la atâta râs și apoi încercat să fie serioasă. Dacă asta e posibil.

— *Bine. Trimite-mi o poză cu certificatul și o să mă ocup mâine la prima oră. Dar o să dureze toată birocrația. Care e numele ei?*

— Lilah Monica Campbell, am spus cu un oftat.

Din nou cele cinci secunde de liniște. Am reușit să o șochez din nou și sper din tot sufletul să nu izbucnească în râs, pentru că o să îmi pierd cumpătul.

— *Glumești?*

Mi-am dat capul pe spate, m-am uitat la cerul senin și am oftat pentru a mia oară.

— Nu, Hailey, nu glumesc. M-am căsătorit cu Lilah Campbell și acum vreau să scap de ea. Mă poți ajuta sau nu?

— *De ce vrei să scapi de ea?*

Dumnezeule! Mă simt de parcă aș vorbi cu mama sau cu bunica. Și sunt convinsă că ele o să afle de toată tărășenia asta, până ajung înapoi în New York.

— *Dax, e femeia după care încă suferi ca ultimul ratat, mi-a reamintit într-un mod foarte plăcut. Mereu ți-ai dorit să fie soția ta. De ce vrei să schimbi asta?*

— Pentru că am fost beat și pentru că este o greșeală, am spus enervat de toată porcăria asta. Lilah și cu mine nu avem nimic în comun. A fost doar o iubire idioată și trecătoare. Mi s-au aprins călcâiele după ea și atât. Acum sunt suficient de matur să știu că ea nu e ceea ce îmi doresc. Și nu o să las o beție stupidă să îmi distrugă viitorul cu o femeie care m-ar putea face fericit.

Sunetul de ușă trântită mi-a atras atenția, iar când mi-am întors capul și am văzut-o pe Lilah cu lacrimi în ochi, am înjurat în gând. Nu a așteptat să îmi continui conversația. Și-a ferit privirea de a mea, a închis ușa și a plecat, îmbrăcată încă în cămașa mea.

Rahat. Sunt așa un dobitoc.

— Trimite-mi poza aia și apoi treci pe la biroul meu imediat ce ajungi acasă, a spus supărată. Și încearcă să nu fii un idiot mai mare decât ești deja.

Mersi de avertizare, Hales, dar deja sunt un idiot mare.

***

Sora mea a fost cea care a deschis ușa apartamentului, iar după privirea pe care mi-a aruncat-o și cuțitul de pâine din mâinile ei, știe. Lilah i-a spus, iar acum vrea să îmi taie bijuteriile.

— Trebuie să vorbesc cu ea.

Am încercat să intru pe ușă, dar sora mea mai mică nu s-a clintit și deja pot să spun că nu am nicio șansă cu așa ceva.

— Cu cine?

Am oftat, mi-am mutat greutatea de pe un picior pe celălalt și am privit-o în ochi pe diavoliță.

— Nu fă pe idioata cu mine, Hanna, am mârâit. Nu ar trebui să fii în patul lui Cade?

— Nu ar trebui să fii la tribunal și să depui actele de divorț?

Sunt mort. Sunt complet mort. Iar când am văzut-o și pe Lauren, apropiindu-se de bucătărie și aruncându-mi o privire furioasă, mi-am dat seama că sunt mai mult decât mort. Să vezi când o să afle mama și Avery. Pot să mă îngrop de pe acum.

— Hanna, chiar vreau...

Mi-a trântit ușa în nas. Ticăloasa mi-a întrerupt propoziția și mi-a închis ușa în nas. Naiba să le ia prietenia lor și spiritul lor de echipă.

Mi-am apăsat pumnul în ușă și am așteptat să îmi răspundă. Am așteptat și așteptat, iar ele nu mi-au deschis deloc.

Mi-am întors spatele să plec, iar ușa s-a deschis și pentru o clipă am crezut că Lilah o să aibă suficient curaj să mă înfrunte.

Dar Cade și-a scos capul afară, arătând obosit și ciufulit, și m-a privit speriat.

— E la Smith Center.

Am apucat să zâmbesc, apoi s-a auzit urletul surorii mele.

— Caden Maxwell Riley al III-lea!

Prietenul meu a înjurat în barbă, apoi s-a uitat la mine.

— Îmi ești dator.

Am aprobat din cap și m-am dus spre lift, în timp ce viitorul meu cumnat intra să își înfrunte soartă cruntă.

Am ieșit din hotel, m-am urcat în primul taxi liber și m-am dus după soția mea.

Soția mea. Cât mi-am dorit să spun aceste cuvinte. Mi-am dorit-o pe Lilah. Încă de când am cunoscut-o pentru prima oară. Dar când mi-a frânt inima acum zece ani, ceva în interiorul meu s-a rupt.

Am văzut cât de mult se iubesc părinții mei. Am văzut aceeași iubire și la bunicii mei, chiar și la fondatorii familiei noastre. Mereu mi-am dorit să am parte

de așa ceva. Să iubesc pe cineva atât de tare, încât să îmi fie frică să îl pierd. Am crezut că am găsit acea persoană în Lilah. Dar soarta m-a lovit crunt și ultimii zece ani au fost un calvar. Un nenorocit de calvar.

Totul ar fi fost atât de simplu dacă nu m-aș fi îndrăgostit de ea. Poate dacă mi-aș fi dat o șansă cu Iris, totul ar fi fost atât de diferit. Poate ea ar mai fi fost în viață și poate s-ar fi schimbat ceva.

Taxiul a oprit în fața centrului, i-am plătit șoferului și am coborât din mașină. Am urcat treptele și am pătruns în interiorul centrului, știind exact unde să o găsesc.

În sala de teatru, așezată pe unul dintre scaunule din primul rând. Exact cum mă gândeam și eu.

— Încă tânjești după teatru?

M-am așezat lângă ea și am încercat să îi ignor ochii roșii și urmele de lacrimi de pe obraji.

— Mereu a fost pasiunea mea, a recunoscut. Mă mir că încă îți mai amintești ce îmi place.

Asta e corect. Mă aștept să încerce să se apere și să fie răutăcioasă. Cred că are tot dreptul, pentru că și eu am fost răutăcios cu ea. Poate prea răutăcios.

— Ani de zile ai susținut în gura mare că o să devii cea mai cunoscută actriță de pe Broadway. E cam greu să uiți asta.

— Soarta a avut alte planuri pentru mine oricum.

Am rămas tăcuți. Îmi aminteam că apoi a urmat moartea părinților ei și nici nu vreau să mă gândesc cât de greu a fost pentru ea. Nu știu ce m-aș face eu fără părinții mei.

— Să îmi trimiți actele de divorț.

S-a ridicat de pe scaun și a vrut să plece. Să fugă din nou de mine. Dar am prins-o de încheietură și am oprit-o.

— Cred că trebuie să ascult o explicație.

Și-a lăsat privirea în jos spre mine, iar eu mi-am dat capul pe spate ca să o privesc și pentru o clipă am început să sper la iubire.

— Sunt un om de cuvânt și vreau să respect pariul. Mai ales că am pierdut într-un mod atât de mizerabil.

A zâmbit și chipul i s-a luminat. Sau poate așa mi s-a părut mie, pentru că încă sunt îndrăgostit de ea. Încă o iubesc, la naiba să o ia, și cred că e timpul să recuperez ce am pierdut acum zece ani. Dacă încă mai am timp.

S-a așezat lângă mine, a tras aer adânc în piept și m-a privit în ochi.

— Am vrut atât de mult să fiu cu tine. Am vrut atât de mult să îți spun *da* și să fim împreună pentru totdeauna. Dar mama m-a forțat să plec. Mi-a făcut bagajul și mi-a spus că plecăm în Belgia, fără să am vreun cuvânt de spus. În acea noapte, la ziua ta, am încercat să îți spun, dar...

— Dar eu m-am transformat într-un dobitoc și nu ai mai putut, am întrerupt-o.

Când a aprobat din cap, o parte din inima mea a început să se scufunde în abis. O parte din sufletul meu a început să ardă. Iar eu am început să mă blestem pentru izbucnirea mea și pentru tot ce am pierdut. Am pierdut-o pe ea.

Capitolul 31

Ar trebui să mă bucur. Că e cuprins de remușcări. Că durerea începe să se dezvolte în interiorul său. Că în sfârșit își dă seama cât de idiot a fost. Că își dă seama câte am pierdut în toți acești ani.

— Mereu și-a dorit să plece din State. Mereu a urât țara asta și tot ce și-a dorit a fost să fie fericită.

M-am uitat la scena de teatru și am oftat. Mama mea a fost o femeie egoistă, punându-și întotdeauna propriul interes mai presus de orice. Nu a contat niciodată faptul că tata a vrut să preia imperiul părinților săi. Nu a contat niciodată ce mi-am dorit eu. Mereu a contat ce a vrut ea.

— A primit o ofertă de muncă în Belgia și pur și simplu l-a manipulat pe tata până a acceptat. Apoi a urmat un dezastru total.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am suspinat. Amintirile au început să se reverse în mintea mea și durerea împreună cu ele. Durerea pe care am simțit-o când am crezut că mi-am pierdut viața. Durerea pe care am simțit-o când i-am pierdut pe ei.

— Bunicul și bunica erau pregătiți să o dea în judecată și să câștige custodia mea. Tatei a încetat să îi mai pese și a preferat să facă ce vrea soția lui. Iar eu nu am putut să fac absolut nimic.

Mâna lui a cuprins-o pe a mea și mi-am dat seama că plâng în momentul în care și-a întins mâna liberă și mi-a șters o lacrimă.

— Am implorat-o. Am implorat-o atât de mult ca să mă lase aici. Ca să mă lase lângă familia mea adevărată. Lângă tine.

I-am ignorat înjurătura scăpată printre dinți și l-am lăsat să mă tragă în poala sa și să mă strângă la pieptul său. I-am cuprins gâtul și am plâns în brațele sale, așa cum mi-am dorit acum zece ani.

— A spus că o să găsesc pe altcineva, mult mai bun, mult mai bogat. Că o să te uit ușor, imediat ce o să pun piciorul în Europa.

Conversația dintre mine și mama mea nu o să fie una pe care o să o uit prea curând.

— Lilah, nu o să rămâi aici și ăsta e ultimul meu cuvânt.

Am continuat să stau pe pat, cu mâinile în sân, valiza în mijlocul camerei și hainele mele împrăștiate în fiecare colț.

— Iar eu nu plec, am spus înverșunată. Nu te las să îmi distrugi viața.

Mama și-a dat capul pe spate, a oftat cu putere și probabil își dorea să sară pe mine și să mă ia la bătaie.

— Înțeleg că ai o pasiune stupidă pentru Daxton Adams, am avut și eu destule înainte să îl cunosc pe tatăl tău, dar asta nu înseamnă că el e alesul. Viitorul tău nu e aici, scumpo. Și nu o să te las să ți-l nenorocești pentru un băiat.

— Îl iubesc! Îl iubesc și o să o repet ori de câte ori e nevoie ca să înțelegi. Nu o să plec de aici, iar tu nu mă poți obliga.

A început să râdă și s-a aplecat după valiza mea, ridicând-o de pe podea. A aruncat-o lângă mine și m-a privit cu un zâmbet enervant pe buze.

— Nu fi proastă! Ești doar o adolescentă cu idei romantice și care crede că iubește primul băiat care îi oferă un sărut. Știu mai bine decât tine, Lilah, pentru că am trecut prin momente cu inima frântă.

— Dar te-ai mulțumit cu banii lui tata, nu?

Tocmai pusesem punctul pe i, iar zâmbetul mamei s-a evaporat într-o secundă, emanând furie.

— Eu zic că ar trebui să taci din gură.

— Sau ce? O să îmi distrugi și mai tare viața decât o faci deja?

Dinții i s-au ciocnit, linia buzelor i s-a subțiat, iar pumnii i s-au strâns.

— Hai să clarificăm ceva, copilă. Eu sunt mama ta și, fie că îți place, fie că nu, eu iau decizii în ceea ce te privește. Ai șaptesprezece ani și ești minoră, ceea ce înseamnă că faci ceea ce vreau eu. Așa că o să îți faci bagajul, ca o fetiță cuminte ce ești, o să fii pregătită mâine pentru a pleca spre aeroport, iar când o să te urci în avionul ăla, nu o să te mai uiți înapoi. Și apoi o să îmi mulțumești pentru că nu te-am lăsat să te scufunzi în familia de doi bani a tatălui tău.

Mi-a întors spatele și a crezut că mi-a închis gura și m-a pus la punct.

Dar în acea seară am plecat la petrecerea lui Daxton și Trevor. Bunica Avery i-a implorat pe Eva și pe Ethan să mă ia la ei acasă și să nu mă lase să plec. Apoi, în acea dimineață, mama și tata s-au urcat singuri în avion. Și au murit câteva ore mai târziu.

— Ar fi trebuit să fiu moartă, am șoptit cu groază. Dacă mă urcam în avion cu ei, acum eram doar o amintire.

Dax m-a strâns și mai tare în brațe, mi-am auzit câteva oase trosnind, dar am ignorat amândoi sunetul. Poate să mi se sfărâme tot corpul, pentru că nu îmi pasă. Mă aflu în brațele lui și nu vreau ca nimeni și nimic să îmi strice acest miracol.

— Nu te mai gândi la asta. Ești aici și noi doi trebuie să o scoatem la capăt, într-un fel sau altul. Sunt mult mai multe lucruri de lămurit și aici nu e nici locul, nici momentul cel mai bun.

S-a ridicat în picioare, continuând să mă țină la pieptul său, și și-a apăsat buzele pe fruntea mea.

— În New York ne așteaptă bătăi de cap și sper că ești pregătită pentru ele, pentru că tu le-ai provocat.

Am chicotit și mi-am lipit urechea de pieptul său, ascultându-i bătăile inimii.

***

— În primul rând, vrei să îmi explici de ce a trebuit să mă ascunzi?

Hailey Allen King și-a pus geanta pe masa din sala de conferință și i-a dat o palmă după ceafă soțului meu.

— Pentru că părinții mei și restul clanului încă nu au aflat de nebunia asta și aș vrea să le dau eu vestea.

Femeia a început să râdă, și-a tras un scaun și s-a așezat în capul mesei.

— Ar trebui să te grăbești, a mormăit enervată. Femeile din familia mea și femeile din familia ta au ieșit în club.

Dax a înjurat în barbă și s-a trântit pe scaunul din fața mea, dezaprobând din cap. Hailey mi-a făcut cu

ochiul și și-a scos documentele din geantă, continuând să își țină zâmbetul pe buze, spre nefericirea lui Daxton.

— Cam câte sticle de băutură ați consumat înainte să semnați certificatul?

Hailey și-a dres glasul și a încercat să aibă o atitudine profesională, chiar dacă se străduiește să nu râdă. Dax a gemut și și-a sprijinit fruntea cu două degete.

— E concludent?

— Pentru mine, da.

Am pufnit în râs și m-am ales cu o privire furioasă din partea soțului meu. Am ridicat ușor din umeri și am încercat să fiu serioasă, dar nu prea mă pot abține. Hailey King mereu a fost o bomboană și întotdeauna are talentul de a te face să zâmbești.

— Hailey, o să am parte de toate rahaturile astea din partea mamei, mătușilor, bunicii și nu cred că trebuie să încep să îi enumăr și pe bărbați. Vrei să fii avocata pe care am cerut-o?

Bruneta s-a uitat la mine și s-a strâmbat, începând să mâzgălească o foaie.

— Să înțeleg că abilitatea lui de a-și ține capul tare a fost dezamăgitoare.

Nu...Pot...Să...Cred...

Mi-am dat capul pe spate și am început să râd ca o nebună. Daxton a înjurat strașnic și apoi a oftat, dar eu am continuat să râd și am luat-o pe Hailey de mână. Femeia asta e una dintre eroinele mele și nu îmi vine să cred că poate să scoată astfel de cuvinte pe gură.

— Știam eu că trebuia să îl sun pe Liam.

Dacă un singur cuvânt ar putea să o descrie perfect pe Hailey Allen King, acela e competiția. Drept dovadă,

la singura aluzie că ar putea pierde un caz în defavoarea vărului ei mai mic, bruneta și-a apăsat tocul pe piciorul soțului meu, dar de data asta mi-am înăbușit râsul. Altfel risc să mi-o iau pe cocoașă rău de tot.

— Acum poți, te rog, să faci ce ți-am cerut?

Femeia l-a imitat câteva secunde, apoi a tras aer în piept și a devenit serioasă. Sau cel puțin încerca.

— Aveți două opțiuni. Anularea, care e mai rapidă, și, judecând după atitudinea ta de doi bani, căsnicia sigur nu s-a consumat. Sau divorțul, care durează puțin mai mult.

Ne-am uitat unul la celălalt și nu am spus nimic. Avocata s-a uitat la noi, apoi a continuat.

— Partea bună e că nu trebuie să vă împărțiți averile. Fiecare rămâne cu ce e a lui și își vede de drumul său.

Eu și Daxton ne-am uitat unul la altul, tăcuți.

— Trebuie să știu ce preferați ca să mă pot apuca de hârtii.

Soțul meu a tras aer adânc în piept și și-a mutat privirea spre prietena sa.

— Și dacă rămânem căsătoriți? E valabilă?

Respirația mea mi s-a oprit, iar privirea mi-a rămas ațintită asupra soțului meu.

Mă așteptam la multe variante, dar niciodată la asta. Am sperat că o să își revină și o să își dorească să fie cu mine, dar am crezut că e doar o speranță.

Îmi auzeam inima bătând cu putere și pentru câteva clipe am crezut că visez. M-am ciupit de mână. Pentru că aveam nevoie să mă trezesc.

— Căsătoria e perfectă valabilă în cazul ăsta.

Privirea lui s-a oprit din nou asupra mea și un zâmbet i s-a așternut pe față.

— Atunci nu mai am nevoie de serviciile tale, Hales.

Bruneta nu și-a ascuns zâmbetul de triumf. Și-a pus actele înapoi în geantă, s-a ridicat în picioare și a părăsit sala de conferință. Iar eu am rămas singură cu soțul meu. Cu soțul meu, care nu mai vrea să divorțeze de mine.

— Credeam că vrei să divorțul.

Vocea îmi e stinsă și abia mi-am auzit propriile cuvinte. Încă sunt șocată de decizia lui și nu știu sigur ce o să se întâmple de acum înainte.

— M-am răzgândit. Tu vrei divorțul?

Ar trebui să fiu fericită. Ar trebui să sar în brațele lui și să îl sărut. Dar când îi văd zâmbetul, mă scoate complet din minți.

— Te-ai răzgândit pentru că ți-am spus adevărul? Pentru că ți-ai dat seama că ești idiot?

— Da.

Sinceritatea cu care a rostit acest simplu cuvânt m-a înfuriat și mai tare. Și nu vreau să mai fiu în preajma lui. Cel puțin, nu în acest moment.

M-am ridicat în picioare, mi-am aranjat fusta și i-am aruncat o privire furioasă.

— O să te caute avocatul meu.

M-am îndreptat spre ușă, dar nu suficient de repede, pentru că m-a ajuns din urmă și mi-a luat mâna de pe clanță. M-a întors cu fața spre el, iar eu nu mi-am mai înfrânat furia. Palma mea s-a lipit de chipul său și am încercat să îmi păstrez calmul și să nu exagerez.

— Vreau să fii cu mine pentru că mă iubești, nu pentru că ți-ai dat seama cât de prost ai fost acum zece ani. Vreau să fii cu mine pentru că îți dorești asta, nu pentru că vrei să îți răscumperi greșeala.

— Asta crezi că fac?

Și-a mângâiat obrazul câteva secunde, apoi m-a privit direct în ochi.

— Da. Pentru că timp de zece ani, m-ai tratat ca pe ultimul om. Timp de zece ani, m-ai jignit și m-ai umilit cu orice ocazie. Iar acum că știi de ce ți-am rănit orgoliul, vrei să îți răscumperi greșelile.

S-a apropiat mai tare de mine și i-am simțit respirația pe chip. Iar asta nu e bine. Niciodată nu e bine când e atât de aproape de mine.

— Avocatul tău poate să mă caute, Lilah, dar asta nu înseamnă că nu o să îi arăt ușa de fiecare dată. Vrei să fugi, iar eu nu o să te opresc. Ai nevoie de timp ca să procesezi ce se întâmplă între noi și sunt dispus să ți-l acord. Dar nu o să îmi repet greșeala.

Am pufnit, iar când s-a dat un pas în spate am răsuflat ușurată și am fost și dezamăgită în același timp.

— Nu o să te mai las să pleci, oricât de mult ai încerca. Vreau să rămân căsătorit cu tine pentru că te iubesc. Vreau să fiu căsătorit cu tine pentru că mereu ai fost singura femeie pe care mi-am dorit-o lângă mine.

Am înghițit în sec și mă străduiam să stau în picioare, căci îmi simțeam genunchii moi.

— Ți-am spus că trebuie să discutăm serios, Lilah. Și asta o să se întâmple când o să fii pregătită, doamnă Adams.

Rahat. Dacă deja sunt doamna Adams pentru el, înseamnă că e serios. Exact cum mi-am dorit.

Capitolul 32

Mă simt ca un animal de pradă. Un afurisit animal de pradă. Doar pentru că am făcut o greșeală imensă. Doar pentru că nenorocitul de Daxton Adams a fost mereu în capul meu, iar acum sunt măritată cu el.

Am început să mă învârt în scaunul meu, așteptându-o pe șefa de la contabilitate, și mă uitam la numărul de telefonul al lui Hailey.

Aș putea să o sun și să îi spun să demareze divorțul și să scap de toată nebunia asta. Dar nici nu vreau să mă gândesc la ce o să îmi facă bunica.

Încă nu i-am povestit ce s-a întâmplat în Vegas, pentru că nici nu m-a întrebat. Când am ajuns acasă, nici nu s-a uitat la mine. M-a ignorat complet, încă supărată pe toată porcăria asta cu rapoartele. Iar mai târziu o să vină să îmi supravegheze o parte din muncă, apoi o să mă lase cu șacalul de Axel.

Nenorocitul de Axel.

— Am venit cu întăriri.

Eve a intrat în biroul meu cu două cafele de la Starbucks și brioșe cu ciocolată, și aproape m-a contaminat cu zâmbetul ei larg.

— Nu ar trebui să fii călău?

Femeia, cu doar cinci ani mai mare decât mine, a chicotit și s-a așezat pe scaunul din fața mea. Mi-a împins paharul de carton care îmi poartă numele și și-a lăsat geanta la picioare.

— Da, ar trebui să stau și să îți vorbesc despre bugete, rapoarte lunare, anuale și alte porcării de care

sunt atât de plictisită. Dar, spre deosebire de șefa mare și de pupă-n-cur Axel, sunt convinsă că știi cum se conduce afacerea asta.

Eve e printre persoanele care mereu m-au încurajat. Mi-a acceptat greșelile și m-a ajutat să le repar, încercând să mă și învețe ceva din ele. Cam la fel ca Axel, dar ea nu urmărește scaunul meu.

— Poți să le spui și lor asta? am bombănit supărată.

A sorbit din cafea și a început să culeagă bucățile de ciocolată de pe brioșă.

— Lui Axel pot să îi spun oricând să își scoată capul din fund, dar la șefa mare nu mă bag.

Am zâmbit, mi-am luat cafeaua și m-am lăsat pe spătarul scaunului.

— Cine ar putea?

Uneori și mie îmi este frică să am gura mare în fața bunicii mele. La naiba, până și bunicului îi era frică să o enerveze. Iar Braden încă spune că e o femeie-dragon. Doar că, spre deosebire de Miranda Priestly, ea deține o companie de echipamente sportive și nu o revistă de modă.

— E adevărat că tu și Axel v-ați sărutat în biroul lui?

Cafeaua pe care tocmai o savuram mi s-a oprit în gât și am început să tușesc. Mi-am lăsat paharul pe birou și am încercat să îmi revin, evitând să mă stropesc cu cafea.

— Poftim?!

Eve a terminat faza de îndepărtare a bucăților de ciocolată și a început să își devoreze brioșa.

— Axel i-a spus lui Matthew de la resurse umane și bârfa a tot umblat. Cred că a ajuns și la urechile lui Avery.

Nenorocitul de Axel. Cum se poate să fie atât de diferit? Din bărbatul drăguț care mă ajută mereu s-a transformat într-un individ pe care vreau să îl calc cu roțile mașinii. Bine, poate cu mașina lui Dax, pentru că nu am permis.

— Pot să te asigur că Axel nu s-a apropiat de buzele mele, am spus încercând să îmi potolesc accesul de tuse. Poate doar în fanteziile lui stupide.

Eve a chicotit și a sorbit lung din cafeaua ei, în timp ce eu îmi pierdusem apetitul pentru orice. Simplul gând că trădătorul ăla nenorocit m-ar putea atinge îmi provoacă greață.

— Dar buzele lui Daxton Adams? De ele ce îmi poți spune? mi-a făcut cu ochiul.

Mi-am închis ochii și am oftat. Mi-ar plăcea ca viața mea să fie privată și atât. Dar cred că bârfele nu o să înceteze niciodată, oricât de mult m-aș feri.

Am încercat să mă concentrez pe muncă și să evit orice întrebare care m-ar putea da de gol.

Mă străduiam să găsesc soluții noi și i-am pus lui Eve toate întrebările care mi-au trecut prin cap. După ce am reușit să o epuizez psihic, a plecat și am răsuflat ușurată. Am reușit să scap de un mic diavol și sper să reușesc până la sfârșitul zilei să scap de toți diavolii.

— Ahm, Lilah?!

Vocea secretarei mele s-a auzit din interfonul conectat la telefonul biroului, părând foarte confuză.

— Ai un apel pe linia 1. Spune că e soțul tău?

Degetele mi s-au blocat deasupra tastaturii și m-am uitat la telefonul fix, încercând să îmi dau seama dacă e un vis sau nu.

Nenorocitul!

Am luat receptorul, am apăsat butonul pentru a prelua apelul și mi-am strâns dinții cu putere.

— Ți-ai pierdut complet mințile, Adams?

Chicotitul lui nu mai e deloc drăguț, pentru că în momentul ăsta vreau să îl pocnesc direct în nas.

— *Nu am voie să îmi sun soția?*

Am expirat nervoasă și începeam să simt o durere puternică în tâmple.

— Daxton, în momentul ăsta, viitorul meu în propria companie atârnă de un fir de ață. Nu am nevoie de mai multe complicații.

— *Grozav. O să îi spunem despre noi diseară, când vin să te iau.*

Gestul lui mi s-ar părea atât de drăguț și de romantic, dacă nu aș vrea să îl omor lent.

— Mă descurc și singură, am bombănit încercând să scap de el.

— *Soția mea nu o să meargă cu taxiul. O să ajung în jur de opt la tine. Sper că porți ceva sexi.*

Și a închis. Nu m-a lăsat să îi spun nu sau să îi spun vreun cuvânt nepotrivit. Pur și simplu a închis și m-a lăsat cu mulți nervi, pe care aș vrea să îi consum cu un bici și spatele lui.

Dar am încercat să îl scot și pe el din mintea mea. Trebuie să fiu extrem de concentrată și să îi arăt bunicii că pot să fiu moștenitoarea pe care și-o dorește. Și, ca o moștenitoare perfectă și cu temele făcute, am

așteptat-o două ore. Și când credeam că ziua mea nu se poate complica și mai tare, Axel Rey a intrat în biroul meu.

Ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, cu un zâmbet stupid pe buze și o privire inocentă, s-a apropiat de scaunul liber din biroul meu.

— Avery are puțină treabă și mi-a spus să îi țin locul. Așa că o să fim împreună până la lăsarea nopții.

Am zâmbit forțat la gluma lui stupidă și l-am lăsat să se instaleze, încercând să îmi reprim furia. Bunica are mare încredere în șobolanul acesta, dar o să scap de el cu prima ocazie.

Am tras aer adânc în piept și am lucrat împreună cu el, încercând să fiu atentă și să mă concentrez asupra temelor mele. Pe care vreau să le termin cu brio și să le închid gura tuturor.

Orele au trecut pe nesimțite. Aproape toată compania începe să se golească și Daxton o să ajungă foarte curând. Am rămas doar eu și Axel, și nu prea am un sentiment bun.

— E destul de târziu. Cred că putem să încheiem pe ziua de azi.

Nu știu de ce, dar asta mărește sentimentul de panică din mine. Mi-am închis toate ferestrele, apoi computerul, și nu am putut să nu observ privirile pe care bărbatul din fața mea mi le aruncă pe furiș.

— Sper că nu sunt resentimente între noi, Lilah.

Am zâmbit ironic și m-am ridicat în picioare, aranjându-mi fusta șifonată.

— De ce am avea resentimente? Pentru că ai încercat să mă dai afară din propria mea companie? am spus sigură pe mine.

Și-a închis laptopul privindu-mă fix, cu un zâmbet rece pe buze.

— Poate tu o vezi așa, dar eu o văd ca pe o lecție.

Am început să râd și îmi doresc ca soțul meu să vină cât mai repede și să mă scutească de prezența acestui idiot.

— În cazul ăsta, ești un profesor prost, Axel. Și dacă tot ai deschis subiectul acesta, cred că e timpul să clarificăm câteva detalii.

Mi-am încrucișat mâinile la piept și am încercat să îmi impun autoritatea și să îi arăt cine e șeful aici.

— Oricât de mult ți-ai dori, nu o să obții scaunul acesta.

Degetele mi s-au oprit pe spătarul de piele al scaunului meu de director și am zâmbit larg, în timp ce ochii lui începeau să se întunece.

— Poți să încerci orice truc mizerabil pe care îl ai în mânecă, dar eu o să fiu tot aici. Pentru că e moștenirea mea și numele meu pe companie.

Când zâmbetul i s-a șters complet, am început să mă simt mai bine. Și imediat ce Dax o să vină după mine, o să merg la club și o să mă delectez cu cea mai scumpă șampanie.

Mi-am luat telefonul în mână și am primit în același timp și un mesaj de la Dax, care mă așteaptă la intrare.

— Noapte bună, domnule Rey.

Mi-am luat geanta și m-am îndreptat spre ieșire, simțindu-mă ca o învingătoare. Simțindu-mă ca o șefă adevărată. Dar înainte să ating clanța, am fost reținută cu forța.

— Cred că am dreptul la replică, Lilah, a mârâit aproape de urechea mea.

M-a întors cu fața spre el, iar geanta mi-a căzut la podea. Când i-am privit chipul furios, mi-am dat seama că senzația de panică încă nu îmi părăsise trupul.

— Crezi că poți să vii aici cu pantofii tăi scumpi și să dai ordine? Să îmi dai mie ordine? Nu în viața asta, scumpo.

M-a împins pe canapeaua din birou, și mi s-a oprit respirația când am văzut că se apropie de mine.

— M-am dedicat complet companiei și tu aproape ai distrus-o. Nici nu știi ce se întâmplă aici și vrei să fii șefa cea mare. Ești demnă de tot râsul, Lilah, a pufnit enervat.

Am analizat împrejurimile cu coada ochiului, încercând să găsesc o modalitate de a mă proteja. Dar singura armă la îndemână e o bombonieră.

— Nenorocitul de Richard nu mi-a recunoscut niciodată întregul potențial.

Am înghițit în sec și am încercat să mă strecor pe lângă el, dar s-a năpustit asupra mea și mi-a smuls un țipăt în momentul în care m-a țintuit din nou pe canapea.

— Am vrut să te cuceresc, a recunoscut. Am vrut să mă însor cu tine și să administrez întregul imperiu și asta ar fi fost afacerea vieții mele. O femeie frumoasă și o afacere de miliarde.

A început să mă pipăie cu o mână și i-am îndepărtat-o imediat, încercând să nu îi arăt cât de speriată sunt.

— Ai reușit să îi manipulezi pe toți ca să facă ce vrei. Inclusiv pe bunica mea.

A început să râdă și mi-a analizat trupul cu atenție, provocându-mi greață.

— Biata și naiva Avery! m-a luat peste picior. E atât de dezamăgită de tine, încât ar lăsa afacerea chiar și pe mâinile mele. Îi este atât de frică că o să te transformi în mama ta.

Asta doare. Al naibii de mult. Dar Axel mă poate și minți, pentru că știe exact cum să mă rănească.

— Dă-te la o parte!

Zâmbea întruna și mâinile lui au devenit mai îndrăznețe.

— Poate că o să rămân fără nimic, dar măcar mă pot bucura de tine. Așa cum mi-am dorit de atâta timp.

A încercat să îmi atingă sânii, dar pumnul meu s-a oprit în bărbia lui fără să-i provoace prea multă durere, din păcate.

— Pisicuța zgârie, a spus lingându-și buzele.

Mi-a lovit obrazul cu palma și am țipat, încercând în același timp să mă lupt cu el. Dintr-o singură mișcare mi-a sfâșiat cămașa, iar cele mai negre coșmaruri au început să prindă contur în mintea mea.

— Am fi putut avea o relație atât de frumoasă, Lilah.

Am început să plâng. Pentru că sunt neputincioasă. Pentru că nu am suficientă forță să mă lupt cu el.

— Dar acum o să ne bucurăm doar de momentul acesta.

— Nu prea cred, s-a auzit o voce gravă.

Dax l-a smuls pe nenorocit de pe mine și cu o singură lovitură l-a aruncat la podea. Am tras aer adânc în piept și am încercat să îmi calmez bătăile inimii. Soțul meu continuă să îl lovească pe Axel, iar eu am reușit să ajung la biroul meu și să apăs butonul de panică.

— Te crezi bărbat? Crezi că poți să o atingi și să scapi nevătămat?

Axel nici măcar nu încearcă să riposteze. Pumnul soțului meu e acoperit de sânge, iar chipului adversarului său începe să se schimbe. Dacă nu îl opresc acum, o să îl omoare.

M-am dus în spatele lui Dax și l-am prins de braț, încercând să îl opresc, dar forța mea e infimă pe lângă a lui.

— Te rog, oprește-te!

Biroul meu a fost invadat de trei gărzi de corp, iar asta a fost suficient să îl oprească pe Dax și să se îndepărteze de nenorocitul de Axel.

E extrem de încordat și respiră greu. S-a întors cu fața spre mine și m-a privit cu furie. Imediat ce mi-a văzut obrazul roșu și cămașa sfâșiată, privirea i s-a îmblânzit și m-a tras în brațele lui.

— Nenorocitul naibii!

M-am prăbușit la pieptul său. L-am lăsat să mă strângă în brațe și să îmi ofere sprijinul de care aveam nevoie. Lacrimile au început să-mi șiroiască pe obraji, și am simțit cum întreaga mea lume se rezumă la un singur bărbat. La bărbatul care mă protejează în acest moment și pe care îl iubesc atât de mult. Soțul meu, de care nu vreau să mă mai despart niciodată.

Capitolul 33

— A mai încercat să vă atace și înainte?

Am dezaprobat din cap la întrebarea polițistului, încercând să înlătur șocul din mintea mea.

Dax m-a adus acasă la el, mi-a dat câteva din hainele lui și nu m-a scăpat din vedere. Acum stă lângă mine pe canapea, ținându-mă de mână și probabil dorindu-și să scape cât mai repede de polițist.

— A încercat să vă seducă?

Polițistul a trecut cu vedere înjurătura soțului meu, iar simplul gând la atingerea lui Axel îmi întoarce stomacul pe dos. Iar lui Daxton nu i-a scăpat acest lucru.

— Cred că e suficient și cred că ai destule dovezi ca să îl ții pe șobolanul ăla în pușcărie pentru totdeauna.

Bărbatul în uniformă s-a ridicat în picioare, la fel a făcut și soțul meu, iar acum cred că voi asista la o luptă între doi tauri.

— Cred că știu cum să îmi fac treaba, domnule Adams.

— Ar fi bine, altfel, un singur telefon la prietenul meu, Jasper King, și o să vinzi pixuri pe Broadway toată viața, l-a amenințat printre dinți.

Atitudinea de superioritate a polițistului a început să se evapore când numele procurorului a fost menționat. Dar furia a început să se întețească, chiar dacă pe Daxton nu îl afectează deloc.

— Nu văd de ce trebuie să îl amestecăm pe domnul King în toată afacerea asta. Nu e ca și cum Axel Rey ar fi comis o crimă.

Într-o fracțiune de secundă, Daxton l-a prins de uniforma lui gri și l-a aruncat pe podea, făcându-l să își scape caietul și pixul.

— Nenorocitul ăla mi-a abuzat nevasta, fiu de cățea. Nu îmi spui tu mie pe cine pot să implic în cazul ăsta.

M-am ridicat de pe canapea și l-am atins pe umăr, fiind suficient ca el să se ridice și să lase polițistul să respire. Bărbatul s-a ridicat de jos, chiar dacă mândria lui a rămas la podea.

— O să am grijă de Axel Rey așa cum trebuie.

Mi-am așezat mâna pe pieptul soțului meu și am putut să îi simt inima bătând cu putere.

— Așa sper, altfel, numele tău o să ajungă la Renee Evans și o să te întorci în canalul de unde ai venit.

Cred că nici dacă i-ar fi dat un pumn în față, nu ar fi fost atât de șocat. Renee a preluat funcția tatălui său și, chiar dacă se ocupă mai mult de cazurile de omor calificat, poate să se strecoare cu ușurință și în alte departamente.

— O să vă menținem la curent cu procesul. O seară bună.

Practic a fugit spre ușă și, când am auzit-o trântindu-se, am oftat și m-am uitat la soțul meu. I-au trebuit câteva secunde ca să se calmeze, apoi s-a uitat la mine nevinovat și a ridicat din umeri.

— Chiar trebuie să o menționezi și pe Renee? Cred că Jasper e destul de temut în rândurile lor.

Mi-a luat mâinile în ale lui și m-a făcut să îmi dau capul pe spate pentru a-l putea privi în ochi.

— Gunoiul ăla nu o să se mai apropie de tine și nu îmi pasă de cine trebuie să mă folosesc ca să obțin asta.

Nu am putut să îmi rețin zâmbetul și mi-am pus brațele în jurul gâtului său.

— Chiar știi cum să mă cucerești.

A pufnit în râs la replica mea de doi bani și și-a apăsat buzele peste ale mele, înlănțuindu-mi talia cu brațul său puternic.

În acest moment am nevoie de liniște și de el. De atingerea lui, de căldura lui. Să fim doar noi doi, să ne întrecem în mângâieli și să mă facă să uit.

Dar orice gând romantic mi-a fost spulberat când ușa s-a deschis și întreaga gașcă a năvălit în apartament. Iar când am văzut că și părinții lor li s-au alăturat, am știut că nu o să am parte de nimic intim cu soțul meu.

— Puiul meu!

Emily și Eva și-au făcut loc printre ceilalți, dându-i la o parte chiar și pe soții lor și pe bietul Trevor care le era în cale, și m-au tras într-o îmbrățișare caldă și sinceră.

M-au pupat, m-au mângâiat, m-au strâns în brațe până în punctul în care abia mai respiram și nu puteam să fiu mai recunoscătoare. Mereu mi-a lipsit această afecțiune părintească, iar familia Adams și Wright au încercat cu fiecare ocazie să compenseze asta. Și o să le fiu veșnic recunoscătoare.

După ce fiecare membru m-a luat în brațe și mi-a oferit sprijinul emoțional de care aveam mare nevoie, fetele mele m-au tras deoparte.

— Ești sigură că ești bine?

Am privit-o pe Hanna și am aprobat din cap și cred că o să îmi pierd mințile dacă mai aud această întrebare.

— Sunt doar puțin zguduită emoțional, nimic mai mult. Dax a ajuns la timp și nu pot decât să fiu recunoscătoare.

— Cam așa face un soț devotat.

Replica lui Ivy m-a lăsat fără glas, iar când le-am privit pe Lauren și Hanna, ele au început să imite un fluierat și să se uite pe pereți.

— Pe bune? am spus privindu-le cu ochii mijiți.

Amândouă au ridicat din umeri și m-au privit inocente.

— Ce? E prietena mea cea bună, nu am secrete față de ea.

Când privirea mi-a căzut pe Lauren, blondina mi-a zâmbit larg.

— E cumnata mea, nu am secrete față de ea.

E incredibil. Fetele astea două parcă ar fi trase la indigo, dar asta nu m-a împiedicat să râd și să o privesc pe viitoarea doamnă Jared Wright.

— Îmi pare rău că nu ți-am spus.

A dat din mâini și m-a îmbrățișat, afișând un zâmbet de fericire.

— Te-am iertat.

I-am aruncat o privire pe furiș lui Daxton, dar e înconjurat de băieți și începe să se relaxeze.

— Când o să faceți anunțul pentru toată familia?

Mi-am întors privirea spre cele trei blonde și am ridicat ușor din umeri. Eu și Daxton nici măcar nu am vorbit despre un posibil viitor al căsniciei noastre. Chiar dacă el se încăpățânează să fie cum își dorește, nu vreau să stea lângă mine doar pentru că se simte vinovat.

Dar înainte să le dau un răspuns fetelor, ușa apartamentului s-a deschis din nou, iar bunica mea a

intrat speriată, analizând împrejurimile. Am făcut un pas într-o parte, suficient cât să reușească să mă vadă, iar în câteva clipe a ajuns lângă mine și m-a strâns în brațele ei.

— Dumnezeule, iubito! Nu îmi vine să cred!

În acest moment am atât de multe să îi spun, atât de multe lucruri pe care aș vrea să i le arunc în față și să o fac să se simtă rău. Poate e greșit să o consider la fel de responsabilă ca pe Axel, dar asta simt în momentul de față.

— Am venit aici cât de repede am putut.

Daxton s-a oprit lângă mine și mi-am dat seama că el a sunat-o. Nici măcar nu îmi amintesc de conversația lor dar, într-un fel, mă bucur că a făcut-o. Pentru că e timpul ca eu și bunica mea să avem o conversație sinceră.

— Vreau să vorbesc cu tine. Între patru ochi.

Bătrânica mea a aprobat din cap, iar Dax ne-a condus spre biroul său din capătul holului. Înainte să plece i-am mâna privindu-l în ochi.

— Rămâi.

M-a aprobat din cap și am intrat amândoi în birou, lăsându-l pe el să închidă ușa.

— Lilah, nu am crezut nicio clipă că Axel o să îndrăznească să te atingă. Nu l-am bănuit niciodată de așa ceva. Nu îmi vine să cred cât de puțin pot să cunosc o persoană după atâția ani.

Am tras aer în piept și am privit-o cum se plimbă dintr-o parte în cealaltă a încăperii și vorbește mai mult cu ea însăși.

— I-ai spus că semăn cu mama mea?

S-a oprit brusc. Gura i s-a închis, iar când m-a privit am citit șocul și groaza în ochii ei. Șocul că eu știu și groaza că a putut să spună asta.

Nu am mai încercat să îmi rețin furia și am izbucnit pur și simplu.

— Cum ai putut să faci asta? Să mă compari cu ticăloasa aia care nu s-a gândit niciodată decât la binele ei?

— Lilah, ascultă-mă...

— Nu!

Aproape țipam. Sau poate chiar țipam. Nu prea mai pot să îmi aud propriul glas din cauza pulsului care îmi bubuie întâmple.

— Mă compari atât de ușor cu ea doar pentru că am făcut o greșeală. Poate greșeala mea te-ar fi costat compania, dar bunicul mereu mi-a spus că lucrurile și greșelile se întâmplă cu un motiv. El mereu a crezut mai mult în mine decât tine.

Mi-am dat seama că plâng doar când lacrimile mi-au atins buzele. Mâinile bunicii au început să tremure și era foarte aproape de a izbucni și ea în plâns.

— M-ați crescut să vă conduc compania, companie pe care o detest și nu ați ținut cont de dorințele mele. Ați fost la fel de răi ca propriii mei părinți. Ignorând ceea ce mi-am dorit.

Am încercat să îmi înghit nodul din gât, iar prezența soțului meu îmi dă putere. Să mă exprim. Să spun în sfârșit ceea ce vreau.

— Nu îmi doresc nenorocita aia de firmă și, din punctul meu de vedere, poate să se ducă naibii. Din cauza ei, mâna ta dreaptă m-a atacat. Din cauza ei, ar fi putut să îmi facă lucruri pe care nu le-aș fi uitat

niciodată. Crezi că o să mă pot întoarce în acel birou după toate astea?

A început să plângă. Dar nu știu de ce. Poate pentru că și-a dat seama cât de mult m-a rănit. Poate pentru că își dă seama că o să rămână fără nimic.

— Lilah, îmi pare rău! a șoptit. Îmi pare atât de rău că nu am putut să îmi țin ochii deschiși în tot acest timp. Trebuia să te protejez și mi-am încălcat promisiunea.

Pe patul lui de moarte, bunicul Rick a făcut-o să îi promită că eu o să fiu mereu mai importantă decât orice altceva. Chiar și decât compania lui pe care a iubit-o atât de mult.

— E prea târziu. Pentru scuzele tale și pentru viitorul companiei tale. O s-o vând. Imediat ce Axel Rey o să înfunde pușcăria, scot acțiunile pe piață. Iar ăsta e ultimul meu cuvânt.

Am ieșit din birou înainte să mai spună vreun cuvânt. Înainte să mă convingă să fac ceea ce ea își dorește. M-am închis în prima cameră pe care am găsit-o liberă, reușind să intru în sala de sport a lui Daxton. Ce ironie cruntă.

Dar mai degrabă stau aici și îmi plâng de milă, decât să înfrunt întreaga familie și să le explic situația de rahat în care mă aflu.

În timp ce înaintez prin camera spațioasă, pot să îmi dau seama că soțul meu e dedicat companiei Campbell. M-am oprit în dreptul bicicletei desenate de mine acum șapte ani și am oftat. Inițialele mele, gravate în metal, erau zgâriate, probabil în încercarea de a fi îndepărtate.

— Nu m-am putut abține să o cumpăr, apoi voiam să o descompun.

Cred că eu și el avem sufletele unite printr-un fir invizibil, altfel nu îmi explic cum a reușit să mă găsească atât de ușor.

S-a apropiat de mine cu zâmbetul pe buze și cu o mână în buzunar.

— Te-a trimis să mă convingi?

Am întors scaunul bicicletei, una din invențiile mele, și m-am cocoțat pe el, fiind acum la același nivel cu soțul meu.

— Nu. Nici măcar nu am stat suficient ca să îmi spună asta. Tu ai mai multă nevoie de mine.

I-am prins tricoul în pumni și l-am tras spre mine.

— Știu că e dificil să preiei conducerea și, crede-mă, dacă nu aș fi fost împreună cu Jared, probabil aș fi vândut și eu compania.

Asta e cea mai mare minciună pe care poate să o spună, dar e drăguț cum încearcă să mă încurajeze. Atât Jared, cât și Dax sunt meniți să fie oameni de afaceri și asta se vede cu ochiul liber.

— Dar? am spus ridicându-mi o sprânceană. Sigur trebuie să existe și un dar.

A chicotit și a mai făcut un pas spre mine.

— Uită-te la aparatul pe care stai. Tu l-ai creat și încă îl produci pentru că e la mare căutare. Poate spui că nu îți dorești compania, dar cred că ea te dorește pe tine.

M-am uitat în ochii lui, apoi am început să râd cu putere.

— Ar trebui să îți faci un slogan cu replica asta.

— Poate. Dar vorbesc serios, Lilah. Ai preluat compania de puțin timp și încă ești prinsă în hârțoage și birocrație. Știu că e foarte aiurea din acest punct de

vedere, dar când începi să vezi lumina de la capătul tunelului e altceva. Iar satisfacția e imensă.

— Vorbești din experiență?

A aprobat din cap și mi-a aranjat o șuviță de păr după ureche.

— La început, eu și Jared am făcut atât de multe rahaturi și greșeli, încât am crezut că tata sau unchiul Ethan o să ne linșeze. Sau chiar mai rău, am crezut că Roy Ashford o să vină și o să ne ardă de vii. Dar am învățat din fiecare greșeală, iar acum nu ne mai suflă nimeni în ceafă. Bine, poate nevestele, dar asta e altceva.

I-am dat în joacă un pumn în umăr și am continuat să zâmbesc, începând să înțeleg ce vrea să îmi zică.

— Vrei părerea mea sinceră?

M-am uitat în ochii lui și am aprobat din cap.

— Acordă-ți puțină încredere. Fii directorul care îți dorești tu să fii timp de câteva luni, câte ai tu nevoie, apoi, dacă încă vei fi dezamăgită și o să vrei să vinzi, o să îți găsesc cumpărătorul potrivit.

E o idee bună. Mai mult decât bună. Acum că Dax mi-a deschis ochii, îmi dau seama că nu m-am gândit niciodată la așa ceva. Nu am avut pe nimeni care să îmi ofere o alternativă.

— Promiți?

Și-a apropiat chipul de al meu și, înainte să mă sărute, a murmurat un da.

Am suspinat sub atingerea lui, iar după ce buzele noastre s-au despărțit, privirea mi-a alunecat pe mâna sa în buzunar.

— Ascunzi ceva?

S-a uitat la propria mână, a zâmbit, apoi a scos la iveală o cutie roșie.

— Doar inima mea.

A deschis capacul și am văzut setul de inel de logodnă și verigheta. Din aur alb, cu diamante care îmi taie răsuflarea. După ce le-am admirat câteva secunde și mi-am pus mâna la inimă ca să mă asigur că nu am murit, mi-am ridicat privirea spre chipul său.

— Poate că nu ai avut parte de nunta pe care orice femeie și-o dorește, dar mă bucur că s-a întâmplat așa. Vreau să îți pun aceste inele pe deget și să îți promit că nu te mai las niciodată să pleci. Că îți ofer inima mea și vreau să o ții până când moartea o să ne despartă.

M-am uitat din nou la inele cu lacrimi în ochi și mi-am acoperit gura. Inelarul de la mâna lui stânga, mâna pe care a ținut-o ascunsă, poartă o verighetă. Puțin mai lată decât a mea, dar la fel de superbă.

— Te iubesc! Lilah. Mereu ai fost tu. Mereu o să fii tu.

Am aprobat din cap și mi-am întins mâna, lăsându-l să îmi strecoare noile mele bijuterii pe deget. Apoi l-am tras în brațele mele, sărutându-l cu pasiune.

Cutia de catifea a căzut pe podea, iar mâinile lui mi-au cuprins șoldurile.

— Te iubesc! Te iubesc atât de mult, Dax! Am nevoie de tine.

Mi-am desfăcut picioarele și l-am înlănțuit, făcându-l să chicotească.

— Aici? Nu e cam incomod?

Am zâmbit și m-am uitat în ochii lui superbi.

— Crezi că nu am gândit bine scaunul ăsta? Tu ai fost inspirația mea, scumpule. E timpul să îmi satisfaci fantezia.

Și a făcut-o. Exact cum mi-am dorit. Exact cum mi-am imaginat. Și exact așa o să fie până la adânci bătrâneți. Doar noi doi. Împreună pentru totdeauna.

Partea a 4-a

Lauren și Reed

„Știi că ești îndrăgostit atunci când nu mai poți
adormi pentru că realitatea este, în sfârșit,
mai frumoasă decât visul.”

— *Theodor Seuss*

Capitolul 34

Lauren

Îmi e greață. Pur și simplu îmi este greață când văd atât de multă drăgălășenie și iubire în jurul meu. De la bunicii mei bătrâni și care sper să nu audă vreodată că le spun bătrâni, până la fratele meu idiot care s-a reunit cu perechea lui după atâția ani.

Iar eu, ei bine, eu îmi împart acum timpul cu paharul de vin și privesc mulțimea.

Mătușa Emily aproape l-a lăsat pe Dax fără urechi pentru că a îndrăznit să se căsătorească în Las Vegas și nu a fost deloc interesată de explicațiile lui. A luat-o și pe mama și au pus la cale amândouă organizarea petrecerii. Iar eu trebuie să port rochia asta strâmtă și să îmi chinui degetele în pantofi cu toc. Dar ce nu fac eu pentru familie.

— Am nevoie de ajutor.

Înainte ca paharul meu să îmi atingă din nou buzele, Hanna a apărut în fața mea de-a dreptul panicată.

— Iar i-ai spus lui Ivy că s-a îngrășat? am spus dându-mi ochii peste cap.

Hanna are un mod foarte aparte de a-și expune părerile și, chiar dacă Ivy e însărcinată în luna a patra și a început să ia în greutate, verișoara mea nu se poate abține să râdă de ea. Ultima oară când i-a spus asta, înainte să plecăm în Vegas, Ivy a aruncat cu vaza de cristal în ea. Iar acum cred că e în stare să arunce cu Jared după ea.

— Nu, mi-am învățat lecția ultima oară. Tâmpita a fost la un pas să mă omoare.

Am chicotit și mi-am lăsat paharul pe masa înaltă, privindu-l pe Jared cum încerca să o țină ocupată pe mica noastră războinică.

Și-a trecut mâinile prin păr și mi-am dat seama că tremură. Iar Hanna mea nu prea tremură. Hanna mea mereu e stăpână pe situație.

— Ce e cu tine?

S-a uitat în jurul ei și a oftat, apoi s-a uitat la mine și și-a făcut curaj să își dea drumul la gură.

— Sunt însărcinată.

Șoc. Asta e prima mea reacție. Apoi izbucnește fericirea și, înainte să apuc să țip și să o iau în brațe, blonda îmi pune mâna la gură și mă privește cu ochii mari.

— Șșș, a spus uitându-se rapid în jurul nostru. Nu vreau să știe nimeni. Nici măcar nu i-am spus lui Cade.

Am aprobat din cap și am ieșit amândouă pe terasa localului, încercând să fim cât mai izolate de restul familiei.

— Când ai aflat?

S-a uitat peste umăr, de parcă ar urmări-o cineva, apoi s-a așezat în leagănul de lemn.

— Acum cinci minute, în baie.

Mda, tipic pentru Hanna, care face cele mai tâmpite lucruri. Mi-am apăsat ochii cu două degete și am oftat.

— Bun și de ce nu i-ai spus lui Cade?

A tras aer adânc în piept și a început să miște leagănul.

— Pentru că nu e un fan înflăcărat al tăticilor și nu vrea să devină membru al clubului.

Mi-am ridicat sprâncenele și am privit-o surprinsă. De când s-au împăcat și își planifică nunta, Cade a vorbit destul de des despre copii și despre întemeierea familiei pe care nu a avut-o niciodată.

— Nu prea sună a Cade.

Hanna a oftat cu putere și și-a frecat palmele de rochia lungă și neagră.

— Știu, dar îl cunosc mai bine. Își dorește o familie, dar nu acum. Are nevoie de timp să înțeleagă ce înseamnă cu adevărat o familie. O să se sperie al naibii de tare.

Și-a acoperit chipul cu ambele mâini și a oftat. Iar mie mi-a confirmat faptul că e complet nebună. Ceea ce a spus nu are niciun sens și nu știu cum naiba găsește ea o logică în toată treaba asta.

— Trebuie să îi spui, Hanna.

— Și dacă nu mă mai vrea?

Dumnezeule, ajută-mă să nu o omor! Mi-am dat capul pe spate și am oftat, apoi am prins-o de mână și am dat-o jos de pe leagăn.

— L-ai convins pe Cade Riley să te ia de nevastă, după o cursă nebună timp de patru ani. Chiar crezi că o să te părăsească pentru că ești gravidă cu copilul lui?

— Ce?!

Ne-am întors amândouă spre local și i-am văzut pe Cade și pe Reed. Nenorocitul de Levy. A trebuit să îl aducă aici tocmai acum?

Cade s-a apropiat de logodnica lui și am crezut inițial că o s-o ia de mâini, dar palmele lui i s-au oprit

pe abdomenul ei și am crezut că o să mi se topească inima.

— O să avem un copil? a șoptit uimit.

Tremuratul verișoarei mele s-a oprit și și-a dat capul pe spate privindu-l în ochi pe bărbatul pe care îl iubește. Am văzut lacrimile din ochii ei și i-am privit cu zâmbetul pe buze.

— Știu că e devreme și s-ar putea să intri în panică, dar o să încerc să îți ușurez foarte mult munca și să fii cel mai grozav tată și să..

I-a închis gura cu un simplu sărut și sunt foarte recunoscătoare pentru asta. Fata asta poate să vorbească ore întregi încontinuu. A încercat să fie pilot și ea, iar la primul zbor, turnul de control a închis recepția și au ținut-o câteva ore în aer.

Apoi au intrat amândoi înăuntru nespus de fericiți, iar eu și dușmanul meu numărul unu am rămas singuri.

— Chiar știi cum să dai o veste, nu?

Mi-am dat ochii peste cap și l-am privit în timp ce își savura berea.

— Chiar știi să fii prost, nu?

Dacă nu plec cât mai repede de lângă el, o să termin îndesându-i sticla în gât sau în fund. Sau poate în amândouă. Dar când am trecut pe lângă el, m-a oprit și mi-a aruncat o privire deloc prietenoasă.

— Într-o zi, o să mă cam satur de insulte tale, Lauren. Și s-ar putea să nu îți placă, m-a avertizat.

Un mic fior mi-a străbătut tot trupul și l-am privit câteva clipe înainte să mă eliberez din strânsoarea sa și să zâmbesc.

— Resursele umane abia așteaptă să ocupe postul tău, Reed. Așa că sper să te saturi foarte curând.

La naiba! La naiba! De ce nu pot să fiu și eu liniștită măcar o noapte în viața asta? De ce trebuie el să strice totul?

***

— Cred că are nevoie de mai multă putere.

Unchiul Carson și Trevor discută despre noul motor pe care vărul meu încearcă să îl modifice, iar eu îmi rezerv un apartament la hotelul lui Ivy din Lisabona.

— Da, dar e dezastru pentru consum.

De două luni discută doar despre asta și încearcă să găsească o soluție. Lui Trevor nu i-a plăcut sugestia inginerului din companie și a spus că vrea să se descurce singur. Unchiul Carson i-a dat mână liberă, dar imediat ce e gata o să asculte și părerea inginerului său.

— Trev, ce zici dacă vizităm fundația The Calouste Gulbenkian?

— Nu prea îl văd pe Reed la muzeu, a mormăit atent la schițe.

Mi-am ridicat privirea din laptop și am crezut că nu am auzit bine.

— Mă doare în fund de Levy. O să pilotăm noi doi.

Când a dezaprobat din cap și a zâmbit, am crezut că e o glumă proastă. Dar când am auzit cuvintele unchiului meu, am simțit cum cel mai negru coșmar al meu devine realitate.

— O să meargă Reed cu tine, iubito. Eu și Trevor trebuie să participăm la o licitație.

Mi-am închis brusc laptopul și i-am făcut pe cei doi să tresară și să se uite la mine.

— Vă bateți joc de mine?

Bărbatul mai în vârstă a oftat și și-a lăsat creionul pe planșe, întinzându-se după carafa de cafea.

— Știu că nu e plăcut pentru tine, dar m-am cam săturat să umblu cu grijă în preajma voastră. M-am săturat și de războiul vostru veșnic. Trebuie să învățați să colaborați, pentru că sunteți colegi.

— Nenorocitul ăla nu e colegul meu, am spus cu mâinile în sân. Vreau un alt copilot.

Carson și-a turnat cafea oftând iritat, iar Trevor și-a presat buzele și s-a uitat la unchiul nostru. Liniștea care se așternuse m-a făcut să înțeleg ce se întâmpla.

— Vrei să îmi spui că el e pilotul principal? am țipat. Din nou?

Șeful și unchiul meu s-au uitat la mine și nu au spus nimic. Dar am înțeles totul din privirea lui.

— Drăcia naibii!

M-am ridicat în picioare trântind scaunul de perete.

— Lauren, ascultă-mă întâi să o iei razna.

Am început să mă mișc prin încăpere ca un leu în cușcă și am pufnit nervoasă.

— De ce trebuie să fie mereu altcineva? Nu am un palmares impresionant? Nu sunt la fel de bună? Pentru că sunt femeie? De ce trebuie să fie el mereu pilotul principal?

— Pentru că e mai precaut și mai experimentat.

Doar pentru că a terminat facultatea cu doi ani înaintea mea și lucrează de mai mult timp în companie.

Și pentru că am distrus două nenorocite de motoare.

Și pentru că era să mor.

Dar tot nu e corect.

— De ce nu poți să îl iei pe el la licitație?

— Pentru că nu el o să conducă compania asta.

Conducerea companiei a rămas în mâinile mele și ale lui Trevor, după ce fiecare și-a ales domeniul în care vrea să primească moștenirea. Asta nu înseamnă că acțiunile nu sunt împărțite în mod egal. Dar fiecare conduce ceea ce își dorește și primește bani și din celelalte companii.

— De ce nu m-ai întrebat pe mine?

Și-a aruncat două cuburi de zahăr în cana de cafea și a pufnit în râs.

— Pentru că ultima oară ai adormit după douăzeci de minute, ai spus că mâncarea de la coffee break a fost scârboasă și ieftină și ai aruncat cafea în ochii organizatorului.

— În apărarea mea, ticălosul mi-a pus mâna pe fund, am spus ridicându-mi mâinile în aer.

Cei doi au început să râdă zgomotos, iar eu am oftat enervată. Nu pot să merg într-o cursă de atâtea ore cu Reed Levy. O să îmi pierd mințile și cred că o să mă arunc în ocean. Rechinii sunt o companie mult mai bună decât Reed Levy.

— Privește partea bună, pitico, poți să te cerți cu el cât vrei, pentru că o să fiți doar voi doi. Poți chiar să și îl otrăvești, a spus făcându-mi cu ochiul.

Doar Trevor poate să vadă ceva bun într-o chestie rea. Dar trebuie să recunosc că are puțină dreptate.

Gray's Airlines a vândut un nou avion pentru o companie din Lisabona, iar eu și Trevor trebuia să ducem modelul pentru exemplificare.

— Chiar și așa, tot va fi crunt să stau în aceeași carlingă cu el și să respirăm același aer.

M-am așezat pe un scaun și mi-am pregătit și eu o cafea. Simt cum mă ia durerea de cap.

— De ce vă războiți de fiecare dată? Credeam că o să sfârșiți împreună.

Am desfăcut ambalajul unei cutii de lapte și am rămas tăcută. Am ridicat pur și simplu din umeri și mi-am ținut gura.

Sinceră să fiu, nu înțeleg ce s-a întâmplat cu mine și cu Reed. Când am intrat în companie, el și Trevor s-au ocupat de instruirea mea, iar unchiul Carson mai puțin. La început am crezut că pot să îl cuceresc pentru că, sinceră să fiu, cred că Reed e cel mai frumos bărbat pe care l-am întâlnit și la care pot să mă dau.

Dar cu timpul s-a schimbat, a devenit răutăcios, iar eu am început să mă apăr. Iar acum suntem ca două maimuțe care aruncă cu banane una în cealaltă. Douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru.

Capitolul 35

În timp ce eu încerc să îmi fac bagajul și să nu mă gândesc la persoana cu care va trebui să zbor, mama continuă să zâmbească pe sub mustăți și să fie la fel de amuzată de situație cum a fost și fratele ei mai mic.

— Ți-am pus o cutie întreagă de Advil în geantă.

Dacă nu mi-ai pus și un cuțit e degeaba. Nu pot să îl omor pe nenorocitul de Levy fără el. Doamne, cred că sunt destul de nebună dacă am ajuns să mă gândesc la asta.

— Chiar nu ai nimic de făcut?

Femeia a dezaprobat din cap, fiind foarte atentă la lenjeria intimă pe care o așezam în valiză.

— Tatăl tău încă e la companie, iar Jared nici măcar nu mă mai bagă în seamă de când o ține pe Ivy prizonieră în casă.

Da, fratele meu chiar e un adevărat maniac în această perioadă, dar nu pot spune că îl condamn. Nu a reușit să își cunoască primul copil și acum vrea să se asigure că totul o să fie perfect pentru cel care e pe drum.

— Nu ai de făcut mâncare?

— Tatăl tău are chef de pizza și o aduce când vine acasă.

Ăsta e codul pentru o să ne distrăm pe seama ta după ce o să pleci. Nu știu de ce, dar pentru familia mea situația mea și a lui Reed e foarte amuzantă. Poate și mie mi s-ar părea dacă nu m-ar durea fiecare înfruntare cu el.

Sper doar să reușesc să plec înainte să vină tata, ca să nu aud și remarcile lui amuzante.

Am avut o înțelegere cu șeful cel mare, care aparent e la fel de nebun ca și Jared, și am convenit că pot să îmi iau un apartament în oraș și să stau acolo, dar weekendurile să le petrec acasă. Până mă mărit la treizeci de ani. Uneori mă întreb de unde vine întreaga nebunie.

— Abia aștept să mă întorc acasă.

Mama a început să râdă și și-a dat părul pe spate cu o simplă mișcare.

— Nici nu ai plecat, draga mea.

Am oftat și, după ce mi-am aruncat cea mai urâtă lenjerie în valiză, ignorând privirea de mustrare a mamei, am închis bagajul și l-am lăsat pe podea. Trebuie să plec de aici înainte să înceapă mama o discuție despre sex și flirt.

Mi-am înșfăcat telefonul, geaca de piele și mi-am tras trolerul pe hol.

— Ești sigură că nu vrei să te conduc?

Am ridicat valiza în mână și am coborât scările, amuzată de replica mamei mele.

— Am douăzeci și cinci de ani. Sunt mai mult decât capabilă să conduc din Hamptons până la JFK.

Am deschis ușa și o rafală de vânt mi-a lovit fața, răvășindu-mi părul.

— Cred că vine o furtună.

M-am uitat la cer, iar norii negri îi cam dădeau dreptate mamei mele. Cam asta se întâmplă când eu și Reed pilotăm împreună. Nici măcar cerul nu e foarte bucuros.

Mi-am cărat bagajul până la mașină, l-am trântit în portbagaj și am lăsat-o pe mama să îmi pună valiza de mână pe bancheta din spate.

— Ești sigură că nu puteți să zburați mâine dimineață? Chiar nu îmi place vremea asta.

Am tras-o în brațele mele și i-am sărutat obrazul moale.

— O să fie bine, mamă, am asigurat-o. Mâine o să te sun din Lisabona și o să îți fac în ciudă cu priveliștea. Cine știe? Poate vin acasă cu un portughez drăguț.

Bruneta a chicotit și mi-a mângâiat obrazul cu afecțiune.

— Dacă nu e Cristiano Ronaldo, Ethan o să pună pe fugă oricare alt portughez. Oricât de drăguț și sexi ar fi.

Am început să râd, fiind perfect conștientă de nebunia tatălui meu, și, după o ultimă îmbrățișare, m-am urcat în mașina mea de vis și am părăsit curtea casei în care am crescut. Și mă îndrept spre dezastru. Pentru că numai așa pot să numesc zborul neplăcut de opt ore pe care o să îl efectuez împreună cu bărbatul pe care îl iubesc și care mă urăște.

Am dat drumul la muzică, lăsând-o să răsune în toată mașina, și am pornit încercând să rămân calmă și să nu mă gândesc la cearta care avea să înceapă imediat ce motorul avionului o să pornească.

Chiar dacă norii de furtună sunt din ce în ce mai amenințători, eu mi-am continuat drumul pe acordurile muzicii lui Beyonce și m-am apropiat de aeroportul orașului.

I-am prezentat gardianului legitimația și, după ce a ridicat bariera, m-am îndreptat spre locul rezervat pentru mine și am înjurat imediat ce am ajuns. Reed e deja aici și o să îmi mănânce urechile spunând că am întârziat.

Mi-am oprit mașina lângă a lui și am oftat adânc. Mi-am luat bagajele și am intrat în aeroport, îndreptându-mă spre terminalul avionului meu.

De obicei, când plecăm fără însoțitori și fără pasageri, avioanele noastre sunt într-o zonă unde au acces doar membrii companiei. Mi-am folosit cartela ca să trec de securitate și i-am văzut pe Trevor și Reed discutând deasupra unor schițe.

— Dacă e așa cum mi-am dorit, o să ne scutească de vreo oră, o oră și un pic din tot zborul. Doar că nu trebuie să îl suprasoliciți prea tare.

Reed a zâmbit, mi-a aruncat o privire scurtă și apoi s-a uitat în ochii prietenului său.

— Stai fără griji, Trev. Cât timp pilotez eu un avion, nu o să se prăbușească.

Asta e o lovitură sub centură, naiba să îl ia de nenorocit!

Am trecut pe lângă ei fără să scot vreun cuvânt, dar am putut să aud înjurătura lui Trevor și amintirile mele au luat-o razna.

— Nu sunt convins că ar trebui să faci asta, Lauren.

Mi-am dat ochii peste cap și am continuat să îl urmăresc pe unchiul Carson până în biroul lui.

— Te rog, te implor! M-am săturat să stau pe simulatoare și să fiu un simplu copilot. Lasă-mă să testez noul prototip și să îți arăt că sunt cea mai tare.

Când am intrat în biroul lui, Reed era deja acolo și cu siguranță a auzit o parte din discuția noastră, pentru că a început să râdă.

— Fetița lui tati vrea jucării mai mari?

— Ține-ți gura, Levy!

Unchiul Carson a oftat și s-a așezat pe scaunul său privindu-ne cu atenție. După câteva secunde și-a deschis gura.

— Bine. O să te las să testezi noul prototip, fără niciun ajutor, fără copilot. O să merg pe încredere, Lauren, și sper că ai fost atentă la toate lecțiile din simulator.

Am început să dau frenetic din cap și să țopăi prin birou. M-am uitat triumfătoare la Reed și am scos limba, fiind în culmea fericirii.

Dar fericirea mea s-a dus în momentul în care nu am putut să controlez prea bine avionul și aproape am murit. Tata a jurat că mă ține departe de companie și tot ce înseamnă aviație, iar mie mi-a trebuit destul de mult timp să îl conving pe unchiul Carson să mă lase din nou la bordul unui avion.

Am fost mai mult copilot și a trebuit să îmi plâng de milă, iar acum nu e diferit. Încă nu au încredere totală în mine și preferă să mă lase să vegetez pe scaunul secundului.

După ce mi-am pus bagajul la loc, mi-am scos telefonul și le-am dat un mesaj fetelor mele și tatei, apoi l-am închis și am intrat în carlingă.

M-am uitat cu tristețe la locul pilotului principal și cu un oftat m-am prăbușit pe scaunul destinat rataților.

— Ai întârziat!

Iar eu nu am nevoie de așa ceva acum. Nu am nevoie de prezența lui, de comentariile lui răutăcioase și de porcăriile lui. Dar, cum soarta își bate joc de mine, uite că trebuie să îl suport.

— Am venit din Hamptons, iar traficul nu e foarte prietenos la ora asta.

S-a așezat pe scaunul său și a început să apese pe butoanele necesare. Motorul e pornit probabil de când a ajuns și e mai mult decât încălzit și pregătit de zbor.

Ne-am cuplat amândoi căștile și l-am lăsat să pornească discuția cu turnul de control și să pregătească avionul de decolare.

— G49 cu destinația Lisabona, Portugalia e pregătită de decolare.

Nu s-a auzit nimic pentru câteva secunde, apoi vocea distorsionată a bărbatului care conduce turnul de control aproape mi-a rănit urechile.

— *Pista e liberă, G49. Permisiune de decolare aprobată. Zbor sigur.*

Am întrerupt comunicația prin radio, iar avionul nostru a început să pornească spre zona de decolare.

— Îmi pare rău pentru ce am spus mai devreme.

M-am uitat la el cu gura căscată și cred că vocea băiatului din turnul de control mi-a afectat mai tare urechile decât am crezut. E prima oară când îl aud pe Reed Levy cerându-și scuze. Cerându-mi mie scuze.

Nu am putut să spun vreun cuvânt. Doar am aprobat din cap și mi-am întors capul.

— Sper să vedem soarele după ce ieșim din norii ăștia urâți de furtună.

Acum încearcă să facă conversație cu mine? Trebuie să aflu cu cât l-au plătit Trevor și Carson ca să facă asta. Adică, nu prea seamănă cu Reed Levy pe care îl cunosc eu.

Avionul s-a oprit, iar pilotul meu a pus mâna pe manetă și a zâmbit.

— Hai să aducem niște bani acasă.

Avionul s-a pus din nou în mișcare și am înghițit în sec. Niciodată nu mi-au plăcut decolările, chiar dacă să pilotez e pasiunea mea. Mi-am strâns degetele pe cotiera scaunului, iar aeronava noastră începea să se ridice la cer. Un fulger a brăzdat cerul și am sperat ca Reed să aibă dreptate și să vedem soarele după ce trecem de norii negri.

După câteva minute, am atins altitudinea corespunzătoare, avionul s-a îndreptat, iar soarele ne-a zâmbit în toată splendoarea sa.

— Îmi pare rău pentru cei din New York în acest moment.

Am aprobat din cap și am continuat să îmi țin gura închisă. Nu prea îmi stă în fire să fiu tăcută, dar nici nu vreau să risc o ceartă. Mai ales că am început oarecum prost.

— Să înțeleg că o să stai ca un miel speriat șapte ore?

Am zâmbit și am oftat adânc.

— Vrei să spui că ai încredere în noile motoare ale lui Trevor?

— Întotdeauna am avut încredere în Trevor. E foarte inteligent și numai un neghiob ar putea să îi strice munca.

— Naiba să te ia!

Mi-am scos casca și am aruncat-o în el, chiar dacă nu a părut deloc perturbat de izbucnirea mea. Dar zâmbetul i-a dispărut și ceea ce nu mi-am dorit s-a întâmplat.

— Crezi că mi-am dorit vreodată să îi distrug munca? Crezi că am făcut-o intenționat? Dacă nu aș fi avut parașuta la îndemână, acum aș fi fost moartă, Reed.

Numai gândul la acea amintire terifiantă mi-a adus lacrimile în ochi și nu am mai putut să stau lângă el. Mi-am decuplat centura și am ieșit din carlingă. M-am trântit în unul dintre scaune și am început să plâng în hohote, încercând să uit. Încerc să nu îmi mai amintesc momentul în care parașuta m-a lăsat pe pământ și Trevor m-a strâns în brațe atât de tare, încât am crezut că îmi rupe toate oasele.

Mi-am închis ochii și am încercat să adorm, fără să îmi pese unde mă aflu în acest moment. Fără să îmi pese că Reed e în cabină și poate să aibă nevoie de mine. Doar mi-am închis ochii și mi-am înlăturat coșmarul.

Dar când am auzit bubuitura și avionul a început să se zguduie cu putere, m-am trezit la realitate. Am sărit în picioare și m-am prins de spătarul scaunului, încercând să ajung în cabină fără să mă lovesc de podea.

— Ce naiba se întâmplă?

Toate butoanele din bord erau aprinse, de parcă ar fi fost pom de Crăciun, și norii negrii pe care îi lăsasem acasă se pare că ne-au urmat și ne-au învăluit.

— Fulgerul a lovit unul din motoare. Un pic de ajutor nu ar strica.

M-am așezat pe locul meu și am încercat să îmi amintesc de antrenamente, de ceea ce am citit în instrucţiunile de siguranță, și să îl ajut cum pot mai bine.

Reed încerca să comunice cu cel mai apropiat turn de control, dar stația radio nu funcționa.

— La naiba! Trebuie să aterizez forțat.

M-am uitat prin geamul cabinei și nu vedeam decât apă, iar panica a început să mă cuprindă.

— Unde? Suntem în mijlocul oceanului.

Reed a început să scadă altitudinea și să ne apropie treptat de sol, chiar dacă alarmele ne țiuiau în urechi.

— Suntem la două ore de Portugalia, deasupra insulelor Azore. Trebuie să găsim un loc bun înainte să explodăm.

Se chinuia să mențină avionul stabil cu corpul încordat și cu transpirația lucindu-i pe frunte. Mi-am strâns degetele în jurul manetei de control din fața mea şi ne zbăteam amândoi să controlăm avionul.

Un sentiment de déja-vu îmi încearcă inima, dar de data asta îl am pe Reed lângă mine. De data asta știu că nu pot să mor. Nu o să mă lase să mor.

Am început să văd insulele și am înghițit în sec când Reed a înjurat și o nouă alarmă a pornit în bord.

— Ține-te bine, iubito!

Mi-am închis ochii și am început să mă rog pentru viața mea. Pentru viețile amândurora. Pentru că dacă scap cu viață din chestia asta, nu o să îl mai las pe Reed Levy să scape de mine.

Capitolul 36

— Lauren!

Când mi-am deschis ochii, durerea a explodat în capul meu. Am gemut și mi-am atins fruntea, iar sângele care s-a prelins pe degetele mele nu m-a surprins. Am reușit să îmi decuplez centura și m-am uitat în față.

Am aterizat într-o baltă. O baltă destul de mare, înconjurată de un crater verde. Am ajuns în paradis? Ar fi de-a dreptul ironic dacă aș fi murit și aș fi ajuns în paradis cu bărbatul de lângă mine.

— Trebuie să plecăm de aici.

Reed mi-a întins mâna, m-a ajutat să mă ridic în picioare și am constatat că tremur. M-am prăbușit la pieptul său și am suspinat, încercând cu toate acestea să mă bucur de minutele binecuvântate în brațele sale. Dar când m-a prins de umeri și m-a împins ușor, am încercat să îmi revin și să stau pe propriile picioare.

Am ieșit din carlingă și ne-am scos amândoi valizele.

— Ia doar strictul necesar. Nu știu cât de izolați suntem.

Ne-am schimbat amândoi uniformele de piloți și ne-am îmbrăcat cu ceva mai lejer.

— Ai încercat radioul?

Șatenul și-a tras o pereche de blugi negri și și-a aruncat tenișii pe podea.

— E mort.

Nici nu mă așteptam la altceva și, sinceră să fiu, nici nu știu de ce am mai întrebat. Mi-am încheiat

hanoracul până la gât, mi-am prins părul în coadă și mi-am încălțat pantofii sport. Am început să îmi caut telefonul, pe care nici măcar nu îmi mai amintesc pe unde l-am lăsat, și am abandonat restul bagajelor. Nu are niciun sens să car după mine cosmeticele și restul hainelor. Imediat ce ajungem la civilizație, tata o să vină după mine și o să fiu salvată.

Reed s-a apropiat de barul mobil răsturnat pe podea și l-a îndreptat. A ridicat telefonul meu complet distrus de sticlele de băutură sparte.

— Rahat!

Am încercat să îl deschid ca să pot să sun după ajutor, dar nicio șansă. L-am aruncat pe unul dintre scaune și am oftat.

— Telefonul tău unde e?

— În New York, a spus cu un mârâit.

A deschis raftul din bar și a scos câteva sticle de apă, care sper să fie suficiente până găsim pe cineva.

— De ce naiba ți-ai lăsat telefonul acasă?

— Pentru că am plecat în vacanță și nu am vrut să fiu deranjat, a mormăit cu spatele la mine.

Iar acum am fi putut să sunăm după ajutor și să fim salvați. Dar trebuie să fie el încăpățânat.

Naiba să o ia de treabă!

— Să nu îți uiți cremele sofisticate. Doamne ferește să îi crape prințesei pielea sensibilă, a spus dându-și ochii peste cap.

Nenorocitul naibii! Nici măcar când suntem la naiba în praznic, departe de populație, nu încetează cu sarcasmul lui idiot. Dar trebuie să fiu persoana matură din ecuația asta și să îl las să își facă numărul.

— Iar tu ți-ai luat pastila de potență? Doamne ferește să dai de o localnică cu țâțe mari și să nu ți se scoale.

Bine, oricât de mult aș încerca, nu îmi pot ține gura în preajma lui.

Ne-am uitat unul la celălalt, apoi ne-am întors privirile nervoși și fiecare a luat câte sticle de apă a putut. Ne-am apropiat de ușă, iar când Reed a deschis-o și fulgerul a lovit la picioarele noastre, am țipat scăpând sticlele de apă.

Furtuna nu pare să se domolească și singurul lucru care ne rămâne de făcut este să ne refugiem în avion. Cel puțin până când e destul de sigur afară.

A închis ușa lăsând natura să se dezlănțuie în afara avionului nostru. M-am trântit pe unul dintre scaunele de piele și m-am uitat pe hublou.

— Îmi pare rău că trebuie să stai închisă cu mine și să îți poluez aerul regal.

Mi-am închis ochii și am început să număr în gând, doar ca să nu sar la gâtul său și să îl strangulez. Aud sunetul ploii în geam și încă îmi doresc să fiu într-un coșmar. Un coșmar din care să mă trezesc foarte curând.

— Chiar nu te poți abține?

S-a așezat pe scaunul din fața mea și a zâmbit larg, iar mie îmi vine să îl pocnesc atât de tare.

— Îți dau dureri de cap, prințesă?

— Nu îmi mai spune așa.

Mârâitul meu l-a făcut să zâmbească, iar venele mele au început să pulseze. O să îmi pierd cumpătul

foarte curând și nu știu dacă familia mea sau a lui o să mai aibă pe cine salva.

Chicotitul lui mi-a răsunat extrem de enervant în urechi și mi-am deschis ochii ca să îi întâlnesc zâmbetul de ticălos.

— Care e problema ta? am izbucnit. Acum trei ani erai cel mai minunat bărbat pe care l-am cunoscut vreodată, exceptându-i pe cretinii din familia mea pe care îi ador. De ce mă ataci mereu?

Zâmbetul lui a dispărut într-o fracțiune de secundă, iar amuzamentul din ochi i s-a transformat în ceva ce nu pot să definesc cu precizie în acest moment. Pot doar să spun că nu e bine și furnicăturile încep să mișune în corpul meu.

— Chiar am crezut că mă placi, am spus cu tristețe. Nu doar profesional.

Prima întâlnire cu Reed a avut un efect puternic asupra mea. Pentru mine a fost dragoste la prima vedere și am crezut că o să am parte de o poveste de dragoste ca nimeni altcineva. Am flirtat o bună perioadă de timp, apoi am împărțit câteva săruturi și brusc, totul s-a schimbat. A devenit rece și dur și uneori chiar nemilos.

— Și eu am crezut la fel, a recunoscut. Până mi-am dat seama că sunt doar un angajat care nu are dreptul să o atingă pe prințesa familiei cu mâinile sale murdare.

Nu mă așteptam la asta. Mă așteptam să îmi spună că sunt urâtă, că nu îl atrag, că e îndrăgostit de altcineva. Iar acum încep să îmi dau seama și de ce am devenit brusc doar prințesa pentru el.

— De ce naiba ai crede asta?

A pufnit nervos și tot amuzamentul lui s-a transformat în furie, iar când s-a ridicat în picioare am știut că nu trebuie să renunț așa ușor.

— Nu am de gând să mai vorbesc despre asta.

M-am ridicat de pe scaun și l-am împins înapoi în al său, înainte să aibă ocazia să fugă și să se închidă în carlingă sau în baie. Pentru că doar acolo ar fi scăpat de gura mea. Poate.

— În niciun caz. Cred că noi doi trebuie să avem o conversație pe care ar fi trebuit să o avem de mult timp.

A încercat din nou să se ridice și l-am împins, așezându-mă în poala lui. Asta l-a liniștit imediat, chiar dacă nu prea îi place să fie prins între ciocan și nicovală.

— Din punctul meu de vedere nu avem nimic de vorbit, a spus cu privirea ațintită în a mea. Ți s-au aprins călcâiele după mine, am flirtat și atât. Și nu cred că Miles ar aprecia faptul că ești în poala mea și încerci să mă exciți cu mișcarea ta din șolduri.

Ce naiba caută fostul meu iubit, de care m-am despărțit acum patru ani, în toată discuția asta? M-am uitat cu atenție în ochii lui căprui și mi-am dat seama ce mincinos e. Încearcă să evite discuția asta prin orice mijloace.

— E bine de știut că pot să te excit.

— Dumnezeule, Lauren! a șoptit.

Mi-am apropiat buzele de ale sale și am încercat să îl sărut, dar înainte ca gurile noastre să se contopească, mi-a prins ceafa și m-a ținut la distanță, lăsând respirația lui caldă să mă atingă.

— Nu încerca să mă manipulezi cu sex, Lauren, m-a amenințat cu un mârâit. Am jurat că nu o să te mai ating vreodată.

Privirea mi-a căzut pe buzele sale, încercând să fiu insistentă, și mi-am lăsat mâinile pe pieptul său.

— Ești cel mai mare mincinos pe care l-am cunoscut, Levy.

— Și tu ești cea mai afurisită femeie pe care am întâlnit-o.

Mâinile lui s-au strâns pe talia mea și dintr-o singură mișcare m-a aruncat pe scaunul din fața sa și s-a ridicat în picioare. S-a dus direct în cabina piloților și a trântit ușa în urma sa, exact cum mă așteptam. Iar eu am rămas cu orgoliul sfărâmat și pe punctul de izbucni în lacrimi.

Cum pot să îmi dau seama unde greșesc dacă nu îmi spune? Sunt eu de vină pentru toate astea? Am spus sau am făcut ceva care l-a deranjat atât de mult încât a decis să îmi calce inima în picioare?

Atenția mea s-a îndreptat spre furtuna de afară și amintirile au început să mi se deruleze în minte. Noaptea în care am făcut pentru prima oară dragoste. Noaptea de după accidentul meu aproape fatal.

— Da, mamă îți jur că sunt bine.

Toată ziua am fost înconjurată de familie, îmbrățișată și cocoloșită. Părinții mei au insistat să merg acasă cu ei și să îi las să aibă grijă de mine, dar nu cred că aș suporta. În acest moment am nevoie să fiu singură și să îmi repet cât de proastă sunt doar pentru că nu am răbdare.

Mi-am scos lingurița din cana cu ceai, iar mama a continuat să îmi vorbească prin telefon, chiar dacă nu prea aud ce îmi spune. Gândul meu e doar la nenorocitul ăla de avion pe care l-am făcut praf și la dezamăgirea pe care i-am provocat-o lui Trevor.

— Mă suni indiferent de oră, bine? O să dorm cu telefonul sub cap.

Am chicotit, am lăsat lingurița în chiuvetă și am sorbit din ceaiul care se presupune că ar trebui să mă liniștească. Bunica și remediile ei naturiste.

— Mamă, sunt bine și mă descurc, am asigurat-o a mia oară. Altfel aș fi fost acasă și aș fi continuat să mă cert cu tata.

O Doamne, nu l-am văzut niciodată pe Ethan Wright atât de speriat și de nervos în același timp. Mai întâi m-a tras pe mine la răspundere și mi-a spus că sunt o inconștientă, apoi pe Trevor și pe creațiile lui, apoi pe unchiul Carson și, înainte să ajungă și la bunicul, mama și mătușa Emily au sărit cu gura pe el și l-au dat afară din apartament, trimițându-l la o plimbare de răcorire.

— Te iubesc, Lauren!

Am zâmbit și m-am uitat în cana de ceai.

— Și eu te iubesc, mamă!

După ce mi-a trimis un sărut prin telefon, am închis conversația și telefonul. Nu mai am nevoie de niciun telefon și chiar dacă Jared și Dax s-au ocupat toată ziua de presă, sigur a găsit cineva numărul meu personal și o să încerce să îmi ia o declarație.

Am continuat să stau pe scaunul de la bar și să îmi sorb ceaiul, butonând în același timp telecomanda televizorului.

Câteva secunde mai târziu, când am auzit soneria de la ușă, am oftat. M-am dat jos de pe scaun și m-am îndreptat spre ușă.

Dacă e vreun reporter, o să îi bag reportofonul pe gât și probabil și camera, dacă are vreuna. Însă când am deschis ușa și l-am văzut pe Reed Levy, mi s-au risipit toate gândurile negative.

Stătea în fața mea și mă privea complet ud, cu hainele lipite de trup și cu o privire furioasă.

— Ce cauți aici?

— Am venit să îți bag mințile în cap, idioato!

A intrat în apartament, făcându-mă să mă dau câțiva pași în spate, a trântit ușa în spatele său și m-a sărutat.

Apoi am ajuns în dormitor, fără haine, înlănțuiți unul în jurul celuilalt, unindu-ne trupurile în haosul furtunii pasionale.

Reed începuse să se comporte ciudat cu mine înainte de accident, iar după acea noapte petrecută împreună, aproape a dispărut. A muncit două săptămâni încontinuu, iar când l-am văzut după tot acel timp, a început să îmi spună prințesă.

Am oftat și mi-am îndreptat privirea spre cabina piloților. El e acolo, furios, și nu știu de ce. Și să nu îmi spui pe nume, dacă nu o să aflu în acest moment.

Am intrat în carlingă și l-am găsit așezat pe scaunul său de pilot, cu ochii închiși și cu picioarele sprijinite de bord.

— Reed?

Nu și-a deschis ochii. Nici măcar nu s-a mișcat. M-am apropiat de el și m-am așezat în poala lui, din nou, încercând să ignor maneta de control care îmi înțeapă spatele.

— Dacă nu vrei să vorbim, e ok. Nu e prima oară când am de-a face cu copii.

A mârâit și și-a dat scaunul mai în spate, reușind să înlăture maneta aia enervantă din spatele meu.

— Nu știu ce naiba s-a întâmplat între noi de am ajuns în situația asta și se pare că tu nu o să îmi spui niciodată. Dar vreau să știi că nu pot să uit timpul pe care l-am petrecut împreună. Și aici mă refer la momentul în care mă sărutai, nu când mă jigneai.

Buzele i s-au strâmbat într-un zâmbet ironic și a continuat să mă asculte cu ochii închiși. Impulsul de moment m-a făcut să îmi deschei hanoracul și să îl dau la o parte, lăsând doar sutienul să îmi acopere sânii.

— Întotdeauna mi-am dorit să fac sex în locul ăsta, am recunoscut. Cu tine. Și cred că ăsta ar fi fost unul dintre regretele mele dacă aș fi murit acum doi ani.

Ochii i s-au deschis brusc și s-a îndreptat atât de repede, încât m-a făcut să țip când pumnul i s-a strâns în jurul părului meu și mi-a apropiat chipul de al său.

— Nu mai glumi cu accidentul ăla nenorocit, la naiba!

— De ce nu? Nu e ca și cum ai fi bucuros că sunt în viață.

M-a tras de păr înjurând și am încercat să ignor durerea și să continui atacul.

— Serios? Ai idee cum m-am simțit în acel moment? Când eram în turnul de control și am pierdut

legătura cu avionul tău? Când am văzut prăbușirea și am crezut că o să te găsesc în bucăți?

Am înghițit în sec în fața furiei sale și acum îmi pare rău că l-am provocat atât de mult. Acum trebuie să recunosc că îmi este puțin frică de ce s-ar putea întâmpla.

— Tot ceea ce s-a întâmplat între noi după accident a fost modul meu de a mă bucura că ești în viață. A fost modul meu de a-ți arăta că tu contezi pentru mine, chiar dacă eu nu am contat niciodată pentru tine.

Și-a luat mâna din părul meu și s-a sprijinit de spătarul său, acoperindu-și chipul cu ambele mâini.

— Despre ce vorbești?

A început să chicotească și și-a lăsat mâinile pe brațele scaunului.

— Despre faptul că nu sunt suficient pentru tine, Lauren. Și nu o să fiu niciodată suficient pentru fetița lui Ethan Wright. Oricât de mult aș încerca.

Și-a pus degetul arătător pe gâtul meu și a început să coboare spre sâni, trezindu-mi toate simțurile.

— Ești cea mai frumoasă femeie pe care am cunoscut-o, pe care mi-am dorit-o. La naiba, orice aș face, încă te doresc extrem de mult, dar relația noastră nu ar avea niciodată vreo șansă, prințesă.

— De ce?

Și-a ridicat capul și m-a sărutat pe sân, făcându-mă să mă arcuiesc mai mult spre el.

— Pentru că am auzit conversația dintre tine și Landon Miles, chiar înainte să faceți sex în biroul lui Carson.

Capitolul 37

Cred că șoc e prea puțin ca să descrie ceea ce simt în acest moment.

Reed își ține capul pe sânii mei, iar eu îi privesc părul șaten fără să fiu capabilă să rostesc vreun cuvânt. Degetele sale s-au înfipt în spatele meu și m-a îmbrățișat cu un suspin.

— Pentru o secundă, chiar am crezut că pot să te cuceresc. De fiecare dată când flirtai cu mine, m-ai făcut să cred într-o poveste de dragoste.

Mi-am închis ochii și am simțit valul de lacrimi care îmi stăpânește orice emoție. Eu mi-am făcut asta singură. Pentru că sunt cea mai mare idioată.

Și-a dat capul pe spate și mi-a cuprins ceafa, obligându-mă să îl privesc în ochi. Mi-a văzut lacrimile și a zâmbit.

— Îmi pare rău că nu sunt suficient pentru tine, Lauren.

Asta m-a făcut să izbucnesc în plâns și, înainte să îmi deschid gura și să protestez, s-a ridicat în picioare și a părăsit cabina. Iar eu m-am așezat pe panoul de comandă și plângând în continuare și blestemându-mi prostia.

Nu trebuia să audă conversația aia. M-am rugat atât de mult să nu fie prin preajmă și să îl rănesc. Dar am reușit exact opusul și ticălosul de Landon a obținut ceea ce și-a dorit.

— Nu îl vreau în preajma ta, a mârâit.

Mi-am dat ochii peste cap și am închis ușa biroului în urma mea, în timp ce viitorul meu fost iubit se agită ca un taur în arenă.

— Nu înțeleg de ce îți pasă atât de mult. Eu oricum nu îl bag în seamă, am blufat.

Landon s-a sprijinit cu fundul pe marginea biroului și m-a privit furios.

— Nu e nevoie să îi dai atenție. Nenorocitul trebuie doar să se uite la tine și să aibă erecție.

Chiar sper ca Reed să aibă reacția asta de fiecare dată când mă vede, pentru că imediat ce o să scap de Landon, o să îmi îndeplinesc fanteziile în brațele lui.

Dar până atunci trebuie să îl țin pe gelosul ăsta idiot în palma mea și să obțin licitația.

M-am apropiat de iubitul meu și mi-am pus brațele în jurul gâtului său, zâmbindu-i dulce chiar dacă în acest moment aș vrea să îl strâng de gât și să nu îl mai văd vreodată.

— Landon, sunt aici, cu tine, am spus încercând să îmi rețin impulsul de a vomita. Nu îmi pasă de ce vede Reed Levy în mine, pentru că eu sunt numai a ta.

Asta e cea mai mare minciună din viața mea, dar dacă vreau să mă afirm în companie și să sar peste câțiva pași până să ajung pe scaunul unui pilot, trebuie să mă folosesc de idiotul ăsta. Și sper din tot sufletul ca Reed să nu treacă pe aici și să audă cuvintele mele, altfel orice fel de relație dintre noi va fi pierdută.

— El e doar un angajat care se chinuie să intre pe sub pielea lui Carson și a lui Trevor, iar eu nu o să îl ajut cu asta încurajând o relație amoroasă.

Începe să îi placă ce aude, pentru că mi-a pus mâna pe fund, iar eu m-am abținut destul de greu să îi rup mâna și am continuat să îi zâmbesc.

— Nu te atrage deloc?

Mă atrage extrem de mult, mai mult decât ai făcut-o tu vreodată, și regret atât de mult că nu am așteptat. Regret atât de mult că mi-am pierdut virginitatea cu tine și abia aștept să îți dau un șut în fund.

Asta mi-ar fi plăcut să îi spun în acest moment, dar mi-am mușcat limba și l-am sărutat pe buze.

— E doar un amărât care nu o să fie niciodată suficient de bun pentru mine. Și aș prefera să facem și altceva în afară să vorbim despre visurile imposibile ale lui Reed Levy.

Landon a chicotit și m-a trântit pe biroul unchiului meu, iar eu am sperat ca toată acțiunea să se termine cât mai repede.

La două zile am câștigat licitația organizată de tatăl lui Landon și apoi i-am spus că vreau să ne despărțim. I-a luat ceva vreme până a acceptat că m-am folosit de el, dar și-a revenit repede când Jared și Daxton l-au caftit puțin.

Nu m-am așteptat niciodată ca Reed să asculte întreaga conversație și acum pot să îi înțeleg pe deplin acțiunile. Dar chiar și așa, nu pot să nu îi spun adevărul.

Am ieșit din cabină și l-am găsit așezat lângă ușa avionului, pe care a deschis-o din nou, fără să îi fie frică de fulgere. Se uită în gol și probabil se gândește la mine și la Landon.

M-am apropiat de el și m-am sprijinit de peretele avionului, așezându-mă în fața sa.

— Ai venit să îmi spui că nu îți amintești de conversație? Sau că nu ai fost tu cu Miles?

Am suspinat și am dezaprobat din cap. Nu are niciun rost să îl mint și nu l-am mințit niciodată pe Reed. Sentimentele mele pentru el au fost adevărate încă de la început, oricâte obstacole ni s-au ivit în cale.

— Știu foarte bine ce am spus, dar nu le-am spus ca să te rănesc.

A început să râdă și și-a sprijinit brațele pe genunchi, prinzându-și palmele între ele. M-a privit pe jumătate amuzat și pe jumătate afectat de toată situația asta.

— Și totuși, ai reușit să o faci. Chiar când credeam că am întâlnit o femeie uimitoare și care mă place pentru ceea ce sunt.

— Reed, nu te plac. Sunt îndrăgostită de tine, i-am spus cu vocea sugrumată de emoție.

E prima oară când îi spun aceste cuvinte și reacția lui e așa cum mă așteptam. Una de amuzament și de neîncredere. Și-a ferit privirea de a mea și i-am observat iritarea de pe chip.

— Landon a fost primul meu iubit, dar nu m-am îndrăgostit niciodată de el. Toate prietenele mele aveau pe cineva, inclusiv fetele din familia mea, și m-am lăsat condusă de spiritul de turmă. Dar când te-am cunoscut pe tine, mi-am dat seama că nu o să îl iubesc niciodată pe el.

— Mda, e mai palpitant să ai o aventură cu un angajat, a bombănit.

Mi-am închis ochii și am gemut, meritând pe deplin lovitura sub centură. Acum doar culeg ce am semănat și îmi vine să mă pocnesc singură.

— Am spus toate acele cuvinte pentru că aveam nevoie de Landon. Aveam nevoie să obțin licitația pentru cursele aeriene din Dubai și India.

— Deci te-ai vândut pe tine pentru două curse nenorocite?

Da, sună urât și are perfectă dreptate. Iar acum că nu o gândesc doar eu, încep să mă simt foarte rău.

— Landon și-a dat seama că suntem atrași unul de celălalt. Cred că oricine ar fi stat într-o cameră cu noi doi mai mult de cinci minute și-ar fi dat seama.

— Și te-ai culcat cu el ca să îl potolești? m-a întrebat cu un zâmbet de dezgust pe buze.

Doar am aprobat din cap începând să mă simt din ce în ce mai rău. Începând să simt că mă urăsc.

Mi-am pus brațele în jurul meu când adierea rece mi-a biciuit pielea goală și am început să tremur.

— Mi-am dorit atât de mult să mă afirm în companie, încât nu prea mi-a păsat ce trebuie să fac, am recunoscut. Landon, prăbușirea avionului. Am vrut să demonstrez familiei mele că pot să îmi urmez pasiunea și să le arăt că nu sunt la fel de fricoasă ca Layla.

Layla a încercat să piloteze dar, ca și mine, a avut probleme cu un avion și asta a speriat-o de moarte. Și acum trebuie să o îndopăm cu calmante ca să se mai urce la bordul unui avion.

— Ai mai vorbit cu el?

Mi-am strâns brațele și mai puternic și am dezaprobat din cap.

— După licitație i-am spus că vreau să ne despărțim și nu prea i-a plăcut. A început să mă urmărească și să încerce să forțeze lucrurile între noi, dar Jared și

Daxton l-au readus cu picioarele pe pământ. Iar când tata i-a făcut praf compania, a reușit să îl scoată complet din viața mea.

— A încercat să te violeze?

Mi-am închis ochii și am înghițit nodul din gât, încercând să nu îmi mai amintesc acel moment. Când m-a prins în spatele clubului și a încercat să mă forțeze. Dacă nu ar fi fost Cade, cred că acum aveam cel mai urât coșmar.

— Nu pot spune că nu a fost îndreptățit, am spus cu un oftat. La urma urmei, l-am folosit în mod mizerabil și i-am călcat orgoliul în picioare.

— Asta nu e o scuză, Lauren, a izbucnit brusc. În momentul în care ataci o femeie, nu mai ești bărbat.

Am zâmbit și mi-am sprijinit capul de perete, privind furtuna de afară care nu dădea semne că s-ar opri.

— Îmi pare rău, Reed! În acel moment m-am rugat să nu fii prin preajmă și să îmi auzi minciunile. Îmi pare rău că am stricat ceva ce ar fi putut să fie frumos pentru noi.

L-am privit în ochi cu un zâmbet trist pe buze, apoi m-am ridicat în picioare și am vrut să fug, să mă refugiez într-un colț și să plâng. Să plâng pentru că mi-am frânt singură inima.

Dar Reed m-a prins în brațele sale și m-a învăluit cu căldura lui, făcându-mi oasele să se topească.

— Dă-mi un motiv suficient de bun ca să te cred, Lauren, a șoptit cu buzele lipite de urechea mea. Dă-mi un motiv să șterg totul cu buretele și să o luăm de la capăt.

Am zâmbit și m-am întors spre el cu lacrimi în ochi.

— Te iubesc! Nu îți dau doar un motiv, ci îți dau inima mea, Reed. Pe care ai avut-o din prima clipă în care m-ai privit.

M-a privit în ochi, apoi în clipa următoare și-a lipit buzele de ale mele. Iar eu nu am mai putut să gândesc rațional. Când gura lui a cuprins-o pe a mea și a început să pună stăpânire pe buzele mele, m-am rugat să nu fie un vis.

Sărutul lui e blând, hotărât, iar atingerea degetelor sale pe spatele meu gol e mai mult decât divin.

M-am lipit de pieptul său și mi-am încolăcit brațele în jurul gâtului, ridicându-mă pe vârfuri pentru a-l putea cuprinde mai bine. Pentru a fi mai aproape de el.

Și-a desprins buzele de ale mele și a închis ușa avionului, refugiindu-ne din nou în interiorul lui.

Doar noi doi. Așa cum mi-am dorit de atâtea ori.

S-a apropiat din nou de mine și mi-a cuprins obrazul cu o palmă, mângâindu-l cu degetul său mare.

— Mă dorești?

I-am acoperit cu mâna cu propria mea palmă și mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi în ochi.

— Nu am dorit niciodată pe altcineva, am recunoscut învinsă.

Cu un geamăt și-a apăsat buzele de ale mele, și-a înfipt degetele în șoldurile mele și m-a împins în cel mai apropiat scaun. Ne-am prăbușit amândoi în el, fără să ne despărțim buzele, iar limba lui a dezmierdat-o pe a mea.

Abia mai pot să respir și toate simțurile mele s-au aprins ca bordul unui avion.

Am prins marginile puloverului său între degete și i l-am tras peste cap, rupând sărutul pentru două secunde. Când gura lui a acoperit-o din nou pe a mea, l-am tras mai aproape de mine și i-am înlănțuit trupul cu al meu, simțind tensiunea din interiorul lui.

Mâna i s-a strecurat între trupurile noastre și mi-a eliberat un sân din cupa sutienului, iar eu eram complet amețită. Când a început să își miște degetul pe sfârcul meu, am început să gâfâi, iar amețeala parcă mi-a scos creierul din funcțiune.

— Am visat la momentul ăsta. Să te strivesc sub mine și să văd cum te mistui.

Buzele sale mi-au atins pielea gâtului și m-am arcuit spre el cu un geamăt de plăcere.

— Nu ești singurul.

Mi-am afundat mâinile în părul său și l-am tras de șuvițe, făcându-l să geamă. Și-a apropiat buzele de urechea mea și a început să își apese dinții pe ea, în timp ce mâinile sale agile îmi îndepărtau pantalonii. Mi-am ridicat șoldurile ca să îl ajut, iar sânii mei goi i-au atins pieptul și am gemut în același timp.

— Asta e o cursă cu o singură direcție, Lauren, m-a avertizat.

S-a uitat în ochii mei, în timp ce eu mă chinuiam să îi dau jos blugii și aștepta răspunsul meu. Mi-am strecurat degetele în boxerii său și l-am atins, făcându-l să-și închidă ochii și să își sprijine fruntea de umărul meu.

— Dumnezeule! a șoptit cu respirația tăiată.

L-am simțit pulsând în palma mea și l-am privit zâmbind.

— Sper că ești pregătit pentru cursa asta, Reed. Parașutele nu sunt incluse la bord.

Și-a împins boxerii în jos și s-a ridicat deasupra mea, lipindu-se de trupul meu și învăluindu-mă cu căldura sa toropitoare.

— Mereu mi-a plăcut să trăiesc periculos.

Buzele noastre s-au regăsit, degetele sale mi-au dat chiloții la o parte și dintr-o singură mișcare a alunecat în mine. Ne-am unit frunțile și am stat nemișcați, lăsând respirațiile noastre greoaie să fie singurele sunete din avion.

— Ești atât de frumoasă!

O lacrimă mi s-a prelins pe obraz și mi-am ridicat capul căutându-i buzele, apoi m-am lăsat complet în voia lui.

Minute, ore mai târziu, după ce iubirea noastră s-a consumat, m-am refugiat la pieptul său lăsându-l să mă strângă în brațe. Ne-am acoperit cu o pătură pe care am găsit-o în una dintre boxe și am continuat să ne sărutăm și să recuperăm tot ce pierdusem de-a lungul anilor.

— E greșit să îmi doresc să rămânem aici pe vecie?

Capul meu e sprijinit de umărului lui, iar degetele sale îmi răsucesc lent șuvițele de păr.

— La un moment dat, avem nevoie de civilizație, a murmurat cu nasul în părul meu.

Da, la un moment dat trebuie să înfruntăm lumea de afară și sper să o înfruntăm împreună.

— Se pare că furtuna se oprește.

Ne-am uitat amândoi pe geamul mic și am văzut soarele zâmbind timid printre norii negri. Am suspinat și m-am înghesuit și mai tare în Reed, dorindu-mi să mă contopesc cu el pentru totdeauna.

Capitolul 38

— Ești sigur că ăsta e drumul?

Mergem de mult timp și încă nu am dat de niciun localnic. Abia dacă mai pot să îmi târăsc picioarele, iar rucsacul din spatele meu pare atât de greu.

— E singurul drum, Lauren, a mormăit pilotul meu.

Sunt plină de noroi, mi-e teamă să nu îmi prind piciorul în vreo groapă ascunsă și să mă scufund în balta asta asemănătoare cu o mlaștină.

M-am oprit în mijlocul drumului, mi-am pus mâinile pe genunchi și am încercat să îmi trag răsuflarea. Reed probabil are impresia că sunt vreo leoaică și pot să mă mișc la fel de repede ca el.

— Dacă o să facem pauze atât de dese, o să ne învârtim pe aici vreo zece ani.

I-am arătat semnul păcii, încercând să nu îmi pierd răbdarea. Probabil e a cincea oprire pe care o fac de când am părăsit avionului, dar chiar nu pot ține pasul cu el.

— Haide, prințesă, a început să bombăne spre mine.

Mi-am îndreptat spatele, am tras aer adânc în piept și l-am privit printre gene.

— Abia aștept să mă întorc acasă și să te leg de unul dintre scaunele din avion.

A afișat un zâmbet larg, iar sclipirea perversă din ochii lui m-a făcut să chicotesc.

— Nu în sensul ăla, perversule!

Am săltat rucsacul pe umeri și am pornit din nou la drum, rugându-mă să întâlnim cât mai curând o față omenească. Cum o să comunicăm cu el, e altă problemă, dar probabil o să ne limităm la limbajul prin semne.

— Crezi că o să fim salvați?

Reed m-a privit cu coada ochiului apoi a început să râdă.

— Nu, Lauren, o să rămânem aici pentru eternitate și o să murim de foame în mai puțin de două zile, a spus dându-și ochii peste cap.

Am preferat să tac din gură și ca să nu îi mai dau ocazia să îmi răspundă ironic sau să îl fac să fie și mai recalcitrant decât este deja. Cu toate că nu îi înțeleg atitudinea și am sperat că o să se schimbe după ultimele noastre clipe împreună.

— Uite!

În depărtare se vedea un sat și aproape am început să plâng când l-am văzut. Din instinct, l-am luat de mână și am răsuflat ușurată. Ne-am îndreptat spre sat cu mâinile unite și nu pot decât să mă gândesc la un telefon și la părinții mei.

Mama probabil plânge încontinuu și tata cred că a făcut gaură în podea și trebuie să își înlocuiască parchetul.

— Sper să găsim un hotel înainte să se întunece.

Am aprobat din cap și am încercat să țin pasul cu Reed, chiar dacă mai are puțin și mă târâie după el.

După momentul nostru intim, am adormit unul în brațele celuilalt și ne-am trezit a doua zi, destul de târziu. Ceasul meu de mână nu e fixat după fusul orar

de aici și nici măcar nu știu cât ar putea fi ceasul în Portugalia. Apoi am pornit la drum și, după cum se arată soarele, mai are doar vreo două trei ore.

Dar am ajuns în oraș înainte ca el să apună de tot și am reușit să atragem privirile locatarilor. Totul e atât de simplu și de retras, încât pare un oraș de basm în comparație cu agitatul New York. Ne-am oprit la taraba unui bătrân care vindea fructe și ne-a zâmbit sincer imediat ce ne-a privit în ochi.

— *Ola. Onde fica o hotel mais próximo?* Bună ziua. Unde este cel mai apropiat hotel? a întrebat Reed într-o portugheză perfectă.

Ei bine, asta chiar e o surpriză. Nici în ruptul capului nu mi-aș fi putut imagina că ar putea să vorbească portugheză. Mai trebuie să îmi spună că îl cunoaște pe Christiano Ronaldo și că au fost împreună la grădiniță.

Bătrânul i-a explicat iubitului meu atât verbal, cât și prin semne și, după ce ne-a zâmbit, Ronaldo al meu de New York m-a tras după el din nou. M-am uitat peste umăr la bătrânel și mi-am promis că o să cumpăr câteva fructe de la el înainte să plec acasă.

— Unde ai învățat portugheză? l-am întrebat, pentru că nu am mai putut să mă abțin.

Bărbatul a zâmbit în colțul gurii, s-a oprit în intersecție să se asigure, apoi m-a smucit spre dreapta.

— Mama mea e profesoară de limbi străine, iar portugheza se numără printre ele.

Știu atât de puține despre el. Nu m-am gândit la el decât ca un bărbat incredibil de frumos și cu care aș vrea să îmi îndeplinesc fiecare fantezie sexuală. Dar

nu m-am gândit niciodată la familia lui și la viața sa înainte de Gray Airlines. Iar asta mă face incredibil de egoistă.

Cu cât eram smucită mai tare, cu atât picioarele începeau să îmi cedeze și drumul pare atât de lung și de interminabil. Cred că o să am nevoie de un masaj extrem de lung și relaxant pentru tălpile picioarelor, ca să scap de durere.

La o intersecție, a oprit o mămică care își plimba copilul și a cerut din nou indicații pentru hotel. Cât nu era atent, am încercat să îmi retrag mâna din a sa, dar conversația a fost atât de scurtă, iar eu am fost atât de înceată, încât m-a tras din nou. Și cred că în curând nu o să mai am brațul atașat de umăr.

Hotelul la care am ajuns arată mai degrabă ca o pensiune micuță și drăguță, dar cu siguranță nu are nimic din extravagantele și somptuoasele hoteluri din New York. Cred că dacă Ivy ar vedea clădirea asta, ar dărâma-o într-o clipă și ar trânti un hotel de douăzeci de etaje în locul lui.

La recepție, o roșcată creață s-a ridicat în picioare când ne-a văzut, și-a aranjat ochelarii pe nas și a zâmbit.

— Bun venit la Guest House Comodoro!

Am răsuflat ușurată și m-am bucurat nespus când am auzit-o vorbind în engleză. Reed și-a pus coatele pe suprafața de lemn a mobilierului de la recepție și-a arcuit buzele într-un zâmbet fermecător și a început să îi explice situația fetiței.

Că avionul nostru s-a prăbușit în urmă cu două zile, că trebuie să facem mai multe apeluri în State,

că nu avem decât dolari americani și că avem nevoie urgentă de o cameră și o baie.

La început, roșcata s-a uitat la noi de parcă am fi depășit doza de LSD și a sunat imediat după manager. O copie a lui Reed, puțin mai scund și cu un nas strâmb, s-a apropiat de noi, ne-a analizat picioarele pline de noroi, apoi a ascultat aceeași poveste ca și recepționera.

Pentru câteva secunde, am crezut că o să ne dea afară în șuturi și o să râdă de noi. Dar i-a spus roșcatei să ne dea o cameră liberă și restul detaliilor se vor rezolva mai târziu.

Am înșfăcat cheia de pe biroul de recepție, l-am lăsat pe Reed să completeze formalitățile și m-am dus în camera de la primul etaj, avântându-mă direct în dușul mult prea mic pentru gustul meu. Am dat drumul la apă și am lăsat picăturile calde să îmi mângâie pielea.

— Chiar nu ai putut să aștepți?

Mi-am deschis ochii și i-am scos limba pilotului meu, fără să reacționez când a deschis ușa cabinei, a scăpat de hainele murdare și transpirate și mi s-a alăturat.

— M-am gândit să pregătesc atmosfera, am murmurat înainte ca buzele mele să fie acoperite de ale sale.

M-a lipit cu spatele de gresia rece și am tresărit în brațele lui, împungându-i pieptul cu sânii. Mi-am înlănțuit brațele în jurul gâtului său și m-am predat complet în fața dorinței sale, încercând să profit cât mai mult de timpul petrecut împreună. Pentru că nu știu dacă o să fie la fel și când o să ne întoarcem acasă.

***

— Am nevoie de haine curate, am spus după ce mi-am aruncat pantalonii sport jegoși și tricoul transpirat.

— Când nu ai nevoie de haine?

L-am imitat, continuând să îmi perii părul ud și să îmi țin ochii ațintiți pe geam. Niciun zgomot de motor sau claxon, nicio mulțime agitată sau înjurături fel de fel. Doar liniște și paradis. Cam asta e atmosfera de pe insula asta.

— Ești pregătită de spectacol?

M-am întors cu fața la Reed și am văzut telefonul fix pe care l-a așezat pe pat. Am lăsat peria pe noptieră cu un oftat și m-am așezat pe saltea.

— Cred că o să îl forțeze pe Trevor să ajungă aici în două ore, am spus cu un zâmbet slab.

A început să râdă, iar eu am luat receptorul, am format numărul tatălui meu și am așteptat să răspundă. După două tonuri, am crezut că nu o să răspundă și mi-am simțit inima bubuind în piept. Apoi vocea groasă și adâncă a tatălui meu s-a făcut auzită.

— Tati!

— Dumnezeule, Lauren! a răsuflat printre dinți.

Am auzit apoi vocea slabă și tremurătoare a mamei, care mi-a răsunat în ureche.

— Scumpo, unde ești? Ești bine?

Am încercat să nu plâng și să nu îmi imaginez groaza din sufletele lor. Reed m-a luat de mână și m-a încurajat să continui. Am tras aer adânc în piept și mi-am înghițit nodul din gât.

— Sunt bine. Suntem bine. Am reușit să aterizăm pe insula Corvo.

— *Mulțumesc lui Dumnezeu! a spus tata răsuflând ușurat.*

— *Lauren? Iubirea mea?*

Nu pot. Dacă în fața tatei pot să fiu curajoasă și să îmi înăbuș orice sentiment, când o aud pe mama, nu pot să nu fiu plângăcioasă. Am început să plâng la cuvintele ei simple și mi-am mușcat buza de jos.

— Sunt bine, mami. Sunt în viață, am reușit să spun cu o voce slabă.

— *Venim după tine, scumpa mea. În mai puțin de o oră mă urc în avion și vin după tine.*

Nu am reușit să îi spun nimic. Știu sigur că mama are mereu dreptate și probabil întreaga familie e adunată în casa lor. Carson și Trevor mai mult ca sigur o să piloteze avionul și probabil o să fie cu restul familiei. Avionul privat e limitat și nu o să încapă tot clanul, dar asta e strict problema lor. Eu nu vreau decât să îmi văd părinții și să simt îmbrățișarea lor.

Tata a preluat din nou conversația și i-am dat numele hotelului și ca să ne găsească. Apoi a închis și am întins receptorul către Reed.

— Uite, sigur și părinții tăi sunt sperați, am spus încercând să îmi șterg lacrimile.

Dar el a pus receptorul la locul lui și apoi a reașezat telefonul pe noptieră.

— O să discut cu ei când ajung acasă.

Și-a ferit privirea de a mea și s-a ridicat în picioare. Mi-am tras rucsacul mai aproape și mi-am scos hainele de rezervă, pe care le am mereu acolo.

— Ești certat cu ei?

Poate nu e cel mai bun moment ca să aflu detalii despre familia lui, dar la ritmul în care trăiesc nu cred că o să găsesc vreodată vreun moment potrivit.

— Da, a răspuns fără chef de a continua conversația.

De parcă asta ar putea să mă oprească pe mine. Mi-am tras blugii albaștri pe mine și m-am întins după tricoul larg cu *Maroon 5*.

— De ce?

A oftat adânc și s-a întors cu fața spre mine, încercând să îmi spună din priviri că ar trebui să mă opresc.

— Reed, cred că e timpul să ne cunoaștem cu adevărat. Ceea ce s-a întâmplat între noi în trecut vreau să rămână acolo. Vreau să fac parte din viața ta.

M-am apropiat de el și i-am înlănțuit talia cu ambele brațe, lăsându-mi capul pe spate pentru a-l putea privi.

— Ce s-a întâmplat cu părinții tăi?

Șatenul meu a oftat, mi-a dat o șuviță de păr de pe frunte și m-a sărutat scurt.

— O să afli la momentul potrivit, iar acum te asigur că nu este potrivit.

Mi-a dat un bobârnac peste nas, apoi a sărutat zona afectată.

— Hai să îți cumperi haine, prințesă. Ca să se asorteze cu coroana de pe capul tău.

Ăsta e modul lui de a încheia o conversație? Amice, poți să mă manipulezi cu haine, dar să nu crezi că o să scapi așa ușor. O să îți intru în inimă și nu o să mă scoți de acolo. Niciodată.

Capitolul 39

— Mi-ar plăcea să locuiesc aici pentru totdeauna, am spus mușcând din piersica din mână.

Reed a început să râdă și mi-a aruncat o privire rapidă și amuzată.

— Ai muri fără magazinele tale de modă și fără cafenelele scumpe.

Mi-am dat ochii peste cap, sătulă de atitudinea lui stupidă, și am continuat să merg lângă el.

— Am crezut că am depășit momentul cu prințesa lui tati, am mormăit suficient cât să mă audă.

— Pentru că ne-am tras-o? Poate că am făcut sex pe scaunul din avion, iubire, dar asta nu înseamnă că ți-a căzut coroana.

Am mușcat din nou din piersică, ca să nu spun cu voce tare înjurăturile pe care le aveam pregătite pentru el. M-am uitat cu coada ochiului la zâmbetul lui stupid și mă scoate din minți că lui i se pare atât de amuzantă toată treaba asta cu regalitatea.

— Trebuie să recunosc că te ții mai bine decât m-aș fi așteptat, a chicotit spre mine.

Am mârâit, am aruncat sâmburele de piersică pe jos și dintr-o singură mișcare l-am tras mai aproape de mine și l-am sărutat. Surprinderea lui a durat doar câteva secunde, apoi m-a prins de talie și m-a tras spre el.

— Am spus că îmi pare rău, Reed. Încetează să mă ataci de fiecare dată când ai ocazia.

Mi-a prins buza de jos și și-a apăsat dinții cu putere, smulgându-mi un geamăt de durere.

— Nu mă pot abține, prințesă. Îmi place la nebunie să te enervez.

Mi-am strecurat mâinile sub tricoul său, fără să mă gândesc la localnicii din jurul nostru.

— Mai bine încerci altă abordare ca să mă scoți din minți, am șoptit cu buzele lipite de ale lui.

Degetele i s-au strâns pe pielea mea și am crezut că o să avem parte de o partidă de sex spontan. Dar s-a dat un pas în spate și mi-a zâmbit.

— Poate altă dată.

Mâna lui a alunecat lângă a mea și mi-a înlănțuind degetele cu ale sale.

— Hai să mergem la hotel.

A zâmbit văzându-mă bosumflată și l-am lăsat să mă tragă după el, întorcându-ne în tăcere la așa-zisul hotel în care eram cazați. Recepționera ne-a zâmbit, fără să se mai uite ciudat la noi, și, când am intrat în cameră m-am aruncat direct în pat, oftând cu putere.

— Crezi că Trev o să bată recordul?

A pus fructele și sticla de suc în minifrigiderul din cameră și a chicotit.

— Sunt convins că o să se baricadeze în carlingă, cu căștile în urechi, și o să ignore amenințările tatălui tău.

Am zâmbit și m-am îndreptat spre fereastră, contemplând din nou priveliștea superbă.

Da, tata chiar poate să fie foarte enervant când chiar își propune. Dar acum sunt convinsă că e mai mult speriat decât nervos și o să stea ca un mielușel în scaunul său. Mai ales dacă mama îi spune vreo două și îl calmează.

— Te joci cu focul.

Mi-am întors capul și i-am observat privirea intensă și încărcată de dorință cu care mă țintuiește. Mi-am mușcat buza și m-am dat jos din pat cu zâmbetul pe buze.

— Și? l-am provocat, apropiindu-mă de el.

Mi-am strecurat mâinile pe pieptul său și m-am arcuit spre el, dându-mi capul pe spate ca să îl privesc.

— Crezi că poți să satisfaci o prințesă?

A mârâit și dintr-o singură mișcare mi-a sfâșiat cămașa cea nouă pe care tocmai o cumpărasem. Mi-a privit sânii cu respirația întretăiată, iar eu am continuat să zâmbesc.

Și-a apăsat degetele pe umerii mei goi, mângâindu-mi pielea care începe să ardă sub atingerea sa. A coborât pe gât, apoi pe sâni și mi-am simțit sfârcurile întărindu-se. Și-a aplecat capul și m-a sărutat ușor, făcându-mă să mă înfior de plăcere și să îmi dau capul pe spate.

M-a tras spre el cu o mână în jurul taliei și mi-a prins un sfârc în dinți, făcându-mă să gem de plăcere.

Mi-am strâns degetele în jurul tricoului și i l-am tras peste cap, apoi mi-am apăsat buzele de ale sale, hotărâtă să îl cuceresc pentru totdeauna.

M-a împins spre pat, iar când gleznele mele s-au lovit de suportul de lemn, ne-am prăbușit amândoi pe cearșafurile albe. Buzele lui mi-au mângâiat abdomenul, au urcat pe sânii plini de dorință, apoi s-au ascuns în scobitura gâtului meu.

Mâinile ni s-au lovit unele de celelalte când am încercat să ne dezbrăcăm reciproc și am început râs amândoi amuzați.

— Cred că amândoi avem nevoie de asta, am murmurat aproape de buzele sale.

— Nici nu îți poți imagina, iubito! a șoptit cu vocea răgușită și mi-a tras pantalonii scurți peste șolduri.

Și-a aplecat capul și m-a sărutat peste materialul lenjeriei, provocându-mă să mă arcuiesc și să gem de plăcere.

— Reed! am scâncit, mușcându-mi buzele.

Mi-am ridicat șoldurile și l-am ajutat să îmi dea chiloții jos, împreună cu pantalonii și boxerii săi. S-a lipit de mine și m-a sărutat adânc, căutând să scape de sutienul meu.

— Se deschide în față, am murmurat, încercând să nu izbucnesc în râs.

M-a dezbrăcat complet și a aruncat sutienul meu peste umăr. Mi-a cuprins un sân cu mâna sa aspră și mi-a tachinat sfârcul cu degetul mare, alunecând în mine cu o mișcare fluidă. Mi-am apăsat degetele pe spatele său și mi-am lăsat gura prizonieră în a lui. Mi-am ridicat șoldurile ca să îl întâmpin și am gemut unul pe buzele celuilalt când ne-am unit complet.

Ne-am iubit tandru, dezmierdându-ne cu mângâieli și atingeri pasionale. Și-a apăsat degetul mare în cel mai erogen punct al corpului meu și am simțit cum mă descompun în bucăți, afundându-mi capul în pernă.

— Așa, dă-ți drumul pentru mine, scumpo!

Întregul corp mi s-a cutremurat sub această minunată senzație și am simțit cum orgasmul m-a lăsat fără puteri.

Reed a început să se împingă în mine mai tare, cu respirația sacadată, iar când i-am atins ceafa și l-am apropiat de mine, s-a prăbușit cu un geamăt puternic, strivindu-mă sub trupul său.

— Te iubesc, Reed! am șoptit cu ochii închiși.

***

Mama mă strângea întruna în brațele ei, de-a dreptul sufocându-mă, imediat după ce soțul ei aproape că mi-a rupt oasele.

— Chiar nu înțeleg de ce s-a întâmplat asta, a mormăit Trevor, prăbușindu-se pe singurul fotoliu din cameră.

Reed s-a apropiat de el și i-a pus o mână pe umăr, încercând să îl liniștească.

— Motorul și avionul au funcționat perfect, Trev. Fulgerul a lovit exact în el și l-a doborât.

Verișorul meu a început să râdă și s-a uitat la unchiul nostru, dezaprobând din cap.

— Îți dai seama cât de SF poate să sune chestia asta?

Carson a ridicat ușor din umeri și a oftat, lovindu-l pe iubitul meu pe umăr.

— Am mai auzit despre asta și era să o pățesc și eu. Natura e imprevizibilă și nu putem să ne luptăm cu ea.

Am privit discuția lor, în timp ce mama mă săruta pe creștet și tata a apărut în cameră, îndesându-și cartea de credit în portofel.

— Am luat ultimele două camere disponibile, a spus apropiindu-se de mine și de mama.

M-a sărutat pe frunte, apoi s-a alăturat bărbaților din încăpere, vorbind despre afacerea ratată.

I-am aruncat o privire rapidă lui Reed, care a început să mă ignore din prima clipă în care familia mea a venit să ne salveze. Cred că oricât de mult aș încerca, o să rămân mereu păcătoasa familiei și nu o să obțin niciodată iertarea lui.

Mama mi-a strâns mâna în a ei și m-a făcut să o privesc, observând cu ușurință durerea din ochii mei.

— Eth, eu și Lauren o să facem o plimbare prin sat.

Tata s-a întors spre noi și a aprobat din cap cu zâmbetul pe buze. Mama s-a apropiat de el și a luat cu zâmbetul pe buze bancnotele din mâna sa, apoi s-a ridicat pe vârfuri și l-a sărutat. Bătrânul în schimb nu s-a mulțumit cu o simplă atingere și a lipit-o de pieptul său, adâncind sărutul și forțându-mă să îmi întorc privirea.

Sunt atât de geloasă pe ei! Mai ales că eu nu o să am niciodată parte de așa ceva. Chiar și după atâția ani împreună, încă se iubesc la nebunie și nu sunt preocupați de persoanele din jur când vor să își arate pasiunea care există între ei.

— Ne întoarcem repede, a spus femeia care mi-a dat naștere, apoi m-a luat de mână și am ieșit din hotel împreună.

Am tras aer adânc în piept și am încercat să înlătur lacrimile și durerea din interiorul meu. Mama și-a pus brațul în jurul umerilor mei și m-a privit tristă.

— Poți să vorbești cu mine, scumpo. Ce s-a întâmplat între tine și Reed?

M-am întors cu fața la ea și am suspinat adânc.

— Am dat-o în bară rău de tot, mamă, am spus ascunzându-mi chipul la pieptul ei și am început să plâng.

Ne-am așezat pe prima bancă pe care am găsit-o în cale și i-am spus totul. Că m-am îndrăgostit de el din prima clipă, că m-am culcat cu Landon ca să obțin licitația, că Reed a știut despre asta și tot ce s-a mai întâmplat de la prăbușirea avionului și până acum.

A ascultat cu atenție, fără să scoată vreun cuvânt ca să mă întrerupă, chiar dacă am văzut în privirea ei că ar vrea să mă strângă puțin de gât.

Când am terminat, mi-am tras nasul și am așteptat să spună ceva.

— Sinceră să fiu, nu știu dacă să îți plâng de milă sau să îți spun că ești incredibil de proastă.

A oftat cu putere, sprijinindu-se de spătarul băncii de lemn, apăsându-și ochii cu degetul mare și cu arătătorul.

— Nu știu ce să fac, am șoptit neajutorată.

Mama mi-a luat mâna în a ei și mi-a spus oftând:

— Încearcă să îi demonstrezi că nu ai vrut niciodată să îți bați joc de el. Și nu mă refer la sex, a spus uitându-se la mine. Nici nu vreau să știu cum o să reacționeze tatăl tău când o să afle despre asta.

— Nu trebuie să afle, am spus cu un zâmbet nevinovat pe chip.

M-a aprobat din cap și a oftat din nou.

— Încearcă să te apropii de Reed ca prietenă. Scoate-l la o întâlnire, descoperă ce îi place să facă și ce pasiuni are, în afară de aviație.

Am început să dau din cap, ascultând cu atenție fiecare sfat și sperând să reușesc să îl cuceresc. De obicei, mama are cele mai bune idei și nu m-au dezamăgit niciodată.

— Crezi că mai am vreo șansă?

A chicotit, aranjându-mi o șuviță de păr după ureche.

— Ești o Gray, dragostea mea. Dacă eu am reușit să îl cuceresc pe tatăl tău, Reed Levy nu are nicio șansă în faţa ta.

Am început să râd și am îmbrățișat-o pe mama. Am făcut câteva cumpărături, apoi ne-am întors la hotel. Ca să descopăr că tata l-a mutat pe Reed în cameră cu el, iar eu trebuie să o împart pe a mea cu mama.

— La asta nu mă așteptam, a murmurat mama.

Da, tata chiar știe cum să ne surprindă uneori. Mai ales când vine vorba de mine și orice bărbat în jurul meu.

Dar am acceptat situația cu un oftat prelung și am împărțit patul cu mama mea pentru o noapte.

A doua zi, după micul dejun, am pornit spre aeroport și am încercat să mă apropii de Reed, dar mereu reușea să îmi scape printre degete.

Carson și Trevor s-au așezat pe locurile piloților, iar eu m-am așezat lângă bărbatul meu înainte ca tata să mai aibă vreo altă idee strălucită.

— Lauren, cred că..., a încercat el să comploteze.

Dar i-am aruncat o privire amenințătoare și l-am făcut să tacă, iar mama l-a tras lângă ea cu zâmbetul pe buze. Tata a început să bombăne, însă protestele lui s-au stins imediat ce soția lui i-a acoperit gura cu un sărut.

Când avionul s-a pus în mișcare, l-am luat pe Reed de mână, sperând să nu mă respingă. Nu s-a uitat la mine, ațintindu-și privirea pe fereastra mică, dar mi-a strâns degetele cu ale sale și m-a lăsat să îmi sprijin capul de umărul său.

Sunt conștientă că ochii de vultur al lui Ethan Wright sunt asupra mea, dar e timpul să realizeze că nu mai sunt fetița lui, ci o femeie mare care are nevoie de propria sa familie.

Capitolul 40

Uită-te la el cum flirtează cu nerușinare cu naiva de Miley. Nepoata tatălui meu e foarte fericită că e băgată în seamă de un bărbat, mai ales de unul ca Reed.

— Dansezi?

Mi-am luat privirea de la zâmbetul larg al lui Reed și mi-am întors capul ca să îl văd pe fratele meu cu mâna întinsă. Am abandonat paharul de șampanie și l-am lăsat să mă conducă spre ringul de dans.

— Ești foarte tăcută pentru o nuntă. De obicei te dezlănțui pe ringul de dans.

M-am uitat peste umăr la Hanna, în rochia ei de mireasă superbă, dansând lângă noul ei soț, arătând mai fericită decât niciodată.

— Nu vreau să îi umbresc fericirea, am spus privindu-mi fratele mai mare.

M-a învârtit într-o piruetă și nu am putut să mă abțin să fac o poză de balerină. Jared și-a pus mâna pe talia mea și m-a tras mai aproape de el cu zâmbetul pe buze.

— Credeam că o să stai numai cu ochii pe soția ta.

Brunetul mi-a zâmbit și s-a uitat rapid peste capul meu, înainte să vorbească.

— Tata se mândrește cu viitorul lui nepot și o târăște pe la rudele noastre de vreo jumătate de oră.

Am început să râd și mi-am întors capul ca să o văd pe Ivy, aruncându-i fulgere din ochi tatălui meu, care pare mai fericit ca oricând, în timp ce vorbește cu vărul său, Noah.

— De ce o torturezi?

A ridicat ușor din umeri și a continuat să mă țină aproape de el.

— Pentru că mă bate la cap că o să avem un singur copil și eu presimt gemeni. Și pentru că nu vreau ca tata să îmi facă praf cauciucurile de la SUV, a mai adăugat.

Tata chiar poate uneori să se comporte ca un copil când își propune asta. Anul trecut, Ethan și Dax au refuzat să facă petrecerea de ziua lui la club, argumentând că e prea bătrân pentru așa ceva. Drept răzbunare, tata și unchiul Christian le-au tăiat băieților cauciucurile de la mașini.

Uneori chiar mă întreb cu cine seamănă.

— Care e treaba cu tine și cu Reed?

Nu am putut să nu mă uit la el și de data asta l-am găsit foarte aproape de noi, cu draga de Miley în brațele lui. Am mârâit și asta nu i-a scăpat fratelui meu mai mare, pentru că a început să râdă.

— De ce nu îi spui pur și simplu ce simți?

Mi-am întors privirea înfrântă și nu am spus nimic. Jared s-a uitat la noul cuplu câteva secunde, apoi m-a tras spre masa noastră. I-a făcut semn unui ospătar să se apropie de noi și m-a împins pe unul dintre scaunele frumos decorate.

— Lauren, nu poți să stai toată viața și să suferi după un orb, a mormăit înșfăcând paharele de băutură de pe tava ospătarului.

— Și ce aș putea să fac? I-am spus deja că îl iubesc și nu a avut niciun efect, după cum vezi, am spus arătând spre el, în timp ce flirta cu Miley Ashford.

Am luat paharul de vin în mână și am sorbit din el, fără să îmi iau privirea de la iubitul meu. Ivy s-a trântit oftând pe scaun și l-a lovit pe soțul ei în braț, mormăind enervată.

— Nu am crezut în viața mea că puteți să aveți atâtea rude,a spus aproape iritată.

Eu și Jared am început să chicotim și nu am putut decât să o aprobăm. Familia noastră e într-adevăr foarte numeroasă și partea bună e că atunci când avem nevoie, tot clanul se adună.

— Cred că o să vomit foarte curând, a spus Hanna când s-a oprit lângă noi.

I-am aruncat o privire rapidă și i-am văzut chipul palid, chiar și sub machiajul proeminent.

— Ai mâncat ceva? a murmurat Ivy.

Blondina mea a dezaprobat din cap și și-a mângâiat abdomenul. Ivy și-a mărit ochii, iar Jared pur și simplu a început să rânjească. Hanna și Cade au ținut ascunsă sarcină până în acest moment.

— Dumnezeule!

S-a ridicat rapid în picioare și a îmbrățișat-o pe verișoara mea, căutându-l rapid cu privirea pe mire.

— Am aflat acum două săptămâni și, cu toată nebunia cu nunta, am hotărât amândoi să păstrăm vestea bună pentru mai târziu, a spus cu zâmbetul larg pe buze. De ce Reed dansează cu șoarecul de Miley? a izbucnit brusc, privindu-mă direct pe mine.

Cred că până la sfârșitul serii o să urăsc întrebarea asta și o să plec mai devreme de la petrecere, ca să mai evit orice altercație.

— Poate o place, am spus ridicând din umeri.

Hanna și-a dat ochii peste cap și s-a întors cu fața spre ringul de dans, dezaprobând frenetic din cap.

— Sigur încearcă să te facă geloasă, Lauren. Un bărbat ca Reed nu ar putea să fie atras de bibliotecara de Miley. Chiar dacă acum arată mai bine.

Nici măcar la nunta ei nu se oprește să îmi ia apărarea și să fie răutăcioasă. Chiar dacă persoana vizată face parte din familia noastră.

— Trebuie să te duci acolo și să îți recuperezi bărbatul, a spus hotărâtă.

Și, înainte să apuc să comentez, m-a smucit după ea pe ringul de dans și și-a făcut cale până la cuplul zâmbitor. A luat paharul de vin din mâinile mele și, înainte să ne oprim, s-a împiedicat intenționat și i-a făcut o pată pe rochia albastră a lui Miley.

— Dumnezeule! Emoțiile astea mă transformă într-o împiedicată și jumătate. Hai cu mine, Mils, te ajut să scapi de pată.

A scos-o într-o clipă de pe ringul de dans, ignorându-i complet protestele.

— Chiar era necesar?

L-am privit pe bărbatul pe care îl iubesc și mi-am ridicat mâinile în aer, cu zâmbetul pe buze.

— Nu te uita la mine! Eu am vrut să te las să o duci în patul tău și să îți continui flirtul acolo.

Ne-am privit în ochi, eu cu zâmbetul pe buze, iar el cu o privire oarecum vinovată.

— Ești geloasă? m-a întrebat zâmbind.

Trebuie să fiu foarte atentă la răspunsul meu. Trebuie să fie cel potrivit.

— Ar trebui să fiu, Reed?

M-a privit atent câteva clipe, apoi m-a tras în brațele lui și a început să râdă. Corpurile noastre s-au lăsat purtate de acordurile de vals, în timp ce ne continuam discuția.

— Crezi că o să ajungem și noi vreodată aici? am șoptit, ridicându-mi brațele în jurul gâtului său.

Degetele sale s-au afundat în talia mea și am suspinat, așteptând cu inima strânsă răspunsul lui.

— Sincer să fiu, nu știu.

Am oftat și brusc mi-am amintit de cuvintele mamei mele.

— Lasă-mă să te scot la o întâlnire.

Șatenul mi-a studiat expresia înainte să înceapă să râdă cu putere și să atragă câteva priviri asupra noastră.

— Câte surprize mai ai pentru mine, prințesă?

Mi-am coborât palma pe ceafa lui și mi-am apropiat buzele de ale sale.

— Oricâte sunt necesare ca să îți arăt cât de mult te iubesc, am șoptit apoi mi-am lipit buzele de ale sale.

Mi-a lipit trupul de al său și a continuat să mă seducă cu buzele sale, păstrând sărutul simplu și perfect. În acest moment existăm doar noi doi. Și îmi doresc să fim așa pentru totdeauna.

— Te vreau! a murmurat cu buzele lipite de ale mele.

Înainte să mă dezmeticesc, m-a luat de mână și m-a tras după el spre baia localului. A izbit ușa cu palma și, după ce s-a asigurat că suntem singuri, m-a lipit cu spatele de lemnul rece și a încuiat ușa.

M-a prins de talie și m-a ridicat la pieptul său, lipindu-și erecția de coapsele mele, iar eu nu am putut să îmi reprim geamătul profund. Și-a aplecat capul și mi-a cuprins gura, iar degetele mele s-au încurcat în părul său și m-am predat în brațele lui.

Și-a strecurat limba printre dinții mei și i-am simțit gustul de alcool și tutun, iar capul meu a început să se învârtă.

Cu o singură mână mi-a ridicat fusta rochiei, iar eu îi căutam cu disperare cureaua să i-o îndepărtez, încercând să îmi țin capul pe umeri.

M-a presat cu putere de ușă, smulgându-mi chiloții, apoi mi-a încolăcit picioarele în jurul taliei sale, gâfâind pe umărul meu.

Mi-a lăsat breteaua subțire a rochiei să alunece și mi-a prins un sân în palmă, iar când degetul său mi-a mângâiat sfârcul, am simțit că explodez. Mi-am sprijinit capul de ușa din spatele meu și am privit tavanul cu respirația tăiată.

— Ador să te simt în brațele mele, Lauren, a spus cu buzele lipite de gâtul meu.

Mi-am umezit gâtul uscat și mi-am înfipt unghiile în scalpul său, atrăgându-i gura spre un nou sărut. I-am prins cu dinții pe buza de jos și am zâmbit când i-am simțit geamătul.

— Atunci nu mă mai lăsa să plec, am murmurat.

Gura lui s-a desprins de a mea, iar când și-a aplecat capul și mi-a prins sfârcul între buze, mi-am arcuit corpul și am țipat de plăcere. A început să îl sugă și i-am simțit limba arcuindu-i-se în jurul mamelonului, stârnind în mine cele mai intense pasiuni.

— Nu te opri! Dumnezeule, nu te opri, Reed! i-am cerut cu răsuflarea tăiată.

I-am împins boxerii peste șolduri, l-am lăsat să îmi acopere gura cu a lui și l-am lăsat să mă domine. Acum și pentru restul vieții mele.

Una dintre mâinile sale s-a afundat în coapsa mea, iar când a alunecat în mine, gemetele noastre au răsunat la unison în baia goală. Nu a pierdut timpul și a început să se miște înlăuntrul meu cu o precizie desăvârșită, iar eu am rămas în sânii goi când cealaltă bretea mi-a alunecat de pe umăr.

Degetele sale au început să îi frământe, în timp ce trupul meu e zguduit de o mie de senzații pe secundă. Cu fiecare mișcare mă revendică. Îmi demonstrează că sunt a lui. Că îi aparțin doar lui.

Dumnezeule!

Am simțit valul copleșitor care mă învăluia cu repeziciune și, înainte să îi cer mai mult, pumnul care se lovea în mod repetat în ușă ne-a făcut să ne oprim.

— Deschide ușa!

Reed a încremenit, iar vocea puternică a tatălui meu s-a auzit din nou, cerând ca ușa să se deschidă și să dăm cu ochii de el. Dar să fiu al naibii dacă o să fac așa ceva.

M-am uitat în ochii iubitului meu și am încercat să îmi trag răsuflarea.

— Nu te opri, am spus simplu.

El deja începuse să bată în retragere, dar mi-am pus mâinile pe șoldurile sale și l-am împiedicat să oprească magia.

— Trage-mi-o, chiar acum!

— Lauren, tatăl tău e...

I-am acoperit gura cu buzele mele și am zâmbit.

— Tatăl meu poate să aștepte. Fute-mă, Reed! Chiar aici. Cu tatăl meu în spatele ușii. Te provoc, am spus cu zâmbetul pe buze.

M-a privit în ochi, a ignorat bătaia cea nouă din ușă și m-a trântit pe marginea de porțelan a chiuvetei.

— O să mă omori cu zile, a murmurat.

Am început să chicotesc și l-am tras mai aproape de mine, continuând ceea ce am început, fără să îmi pese de țipetele sau pumnii lui Ethan Wright.

Reed a început să pompeze cu putere în mine și mi-am dat capul pe spate, predându-mă în fața plăcerii.

— Lauren Manuela Wright!

Am început să gem mai tare când Reed m-a mușcat de sfârc și mi-am înfipt unghiile în pieptul său. De data asta, nu am mai putut să îmi opresc orgasmul și l-am îmbrățișat cu capul lipit de chiuveta rece și cu un suspin suprem de satisfacție deplină.

Reed a început să se miște și mai tare și, după două mișcări puternice, s-a împins pentru ultima oară, apoi s-a prăbușit peste mine.

— Mâine seară, Times Square.

M-am uitat la el fără să înțeleg la ce se referă și i-am observat zâmbetul.

— Mâine seară, m-a sărutat. Times Square, m-a sărutat din nou. Prima noastră întâlnire, a spus cu un sărut prelung.

Nu am putut să îmi rețin zâmbetul și mi-am strâns coapsele în jurul său, făcându-l să geamă.

— Lauren, dacă nu ieși afară chiar acum, jur că o să dărâm nenorocita asta de ușă!

Și iată cum Ethan Wright îmi distruge seara.

Capitolul 41

— Este inacceptabil așa ceva!

Mi-am dat ochii peste cap, cu mâinile încrucișate la piept, și l-am privit pe tata, care parcă se transformase într-un taur furios.

Mama e așezată pe biroul lui și pare că face eforturi să nu râdă de atitudinea lui nebună.

— Nu ai pic de rușine? a țipat spre mine.

— Nu, am spus simplu, ridicându-mi umerii.

Tata a luat răspunsul meu ca pe un atac și și-a dus mâna la inimă, de parcă i-aș fi aruncat un cuțit direct în ea. Mama a început să chicotească, dar s-a oprit imediat ce soțul ei i-a aruncat o privire mustrătoare.

— Tată, am douăzeci și cinci de ani. Sexul face parte din viața mea de multă vreme.

Ethan Wright a gemut, apăsându-și și mai tare mâna pe piept, și s-a aplecat sprijinindu-se de mama.

— O scot din testament, a murmurat, făcându-o pe mama să își lărgească zâmbetul.

— Pentru că nu te-am lăsat să îmi strici partida de sex?

S-a ridicat imediat în picioare și s-a apropiat de mine, amenințându-mă cu arătătorul.

— Nu mai spune acel cuvânt în preajma mea, obraznico.

Am zâmbit și m-am uitat direct în ochii tatălui meu, aplecându-mă spre el.

— Sex, sex, sex, sex, sex. Orgie de nebunie și sex incredibil.

A tras aer adânc în piept, apoi m-a apucat de ureche și m-a tras spre mama, reușind să mă ridice de pe scaun.

— O auzi pe fiica ta, Rosalind? S-a transformat într-o nimfomană.

De data asta, mama nu a mai putut să se abțină și a început să râdă, iar eu nu îmi doream altceva decât să îmi eliberez urechea dintre degetele soțului ei.

— Nu are cu cine să semene?

Tata a început să se bâlbâie și cred că e prima oară când îl aud pe marele Ethan Wright bâlbâindu-se. Dar chiar și așa, a continuat să mă strângă de ureche și să mă facă să îl înjur în gând.

— Ethan, te comporți ca un idiot, a spus dându-și ochii peste cap. Las-o în pace, a spus întinzând mâna spre mine.

Mi-a eliberat urechea și m-am retras rapid lângă eroina mea, scoțând limba la tatăl meu, care a oftat prelung.

— Un tată nu ar trebui niciodată să își vadă fiica în acea poziție, a spus supărat.

Mi-am frecat urechea înroșită și l-am lăsat să se așeze pe marginea fotoliului înainte să îmi deschid gura.

— Practic nu m-ai văzut, doar m-ai auzit.

Și-a înălțat privirea și m-a fulgerat furios, în timp ce mama a continuat să chicotească enervându-l și mai tare. Și-a îndreptat brațul spre mine și ochii spre soția lui.

— Tu o auzi, Rosalind? Fă ceva cu gura ei spurcată până nu o fac să înghită toată rezerva de săpun din casă.

Rosalind e porecla pentru mama ori de câte ori Ethan e nervos sau nu știe cum să iasă dintr-o situație. Mama urăște numele ăsta și mi-a spus că de multe ori tata îl folosește ca să o tachineze.

— Fiica ta e o femeie frumoasă și plină de viață, care merită o partidă extraordinară de sex. Ar trebui să fii mulțumit că e Reed și nu un necunoscut.

Și-a ridicat din nou arătătorul, pregătit să înceapă o nouă amenințare, dar gura i-a rămas închisă. Pentru că mama l-a pus imediat la punct. Așa cum știe ea mai bine.

— Dar la nunta verișoarei ei?

Bărbatul ăsta chiar e mai încăpățânat ca un catâr și nu poate să abandoneze o discuție nici dacă viața lui ar depinde de asta.

— Noi am făcut sex la nunta lui Jayson și Sophia, a spus mama simplu.

Din nou, Ethan Wright a fost redus la tăcere și îmi pare extrem de rău că nu am telefonul la îndemână.

— Petrecerea era pe sfârșite, a mormăit în barbă, încrucișându-și mâinile la piept.

Și-a îndreptat întreaga atenție asupra mea și m-a privit cu seriozitate.

— Te iubește?

Mi-am lăsat mâna să alunece pe lângă corp și am oftat înainte să îi răspund.

— Nu știu, am spus sinceră, făcându-l să se ridice în picioare.

— Te culci cu el și el nu dă doi bani pe tine? a tunat. Îmi iau pușca, a spus îndreptându-se spre seiful de pe perete.

M-am uitat la rapid la mama cu ochii mari, implorând-o să facă ceva.

— Ethan Wright, mișcă-ți fundul aici, chiar acum!

Bărbatul s-a oprit la mică distanță de portretul soției lui și s-a întors pe fotoliu complet înfrânt.

— Nu ai niciun drept să te amesteci în viața ei personală.

— Ba bine că nu, s-a apărat imediat. Sunt tatăl ei și nu o să las un nemernic să își bată joc de ea.

Cred că am deschis cutia Pandorei alegând să fiu sinceră cu tatăl meu, așa cum m-a încurajat de atâtea ori.

— Ce crezi că s-ar fi întâmplat dacă tatăl meu ar fi intervenit între noi?

De data asta mama își pierduse amuzamentul și l-a înlocuit cu furia. I-a susținut privirea soțului ei și sper să nu sară unul la gâtul celuilalt, pentru că nu știu de partea cui aș putea să fiu.

— Eu am fost în aceeași situație ca Lauren, pentru că tu ai fost mereu un idiot care încerca să mențină relația cu sex și tachinări stupide.

— Tu ai început când m-ai păcălit, a replicat tata.

Eroina mea a mârâit spre bărbatul ei și i-am observat pumnii strângându-i-se pe lângă corp.

— Mai bine îți ții gura dacă știi ce e mai bine pentru tine, Wright.

Tata s-a ridicat de pe fotoliu și s-a apropiat de soția lui cu un rânjet superior pe buze.

— Altfel ce, Gray? Îmi mai vinzi o bicicletă? a provocat-o.

Nu știu ce naiba se întâmplă, dar cred că urmăresc un preludiu între părinții mei și trebuie să plec înainte să rămân marcată pe viață.

M-am apropiat cu grijă de ușă, dar niciunul dintre ei nu a observat asta, fiind prea preocupați de jocul lor amoros.

— O să te vând pe tine diavolului, ticălos îngâmfat ce ești.

Înainte să deschid ușa, am văzut cum tata s-a strecurat cu ușurință între coapsele soției lui, iar mama și-a strâns picioarele în jurul lui.

— Poate că ar trebui să fii pedepsită, domnișoară Gray. Ai o gură cam mare.

Mama i-a apropiat chipul de al ei și, înainte să îl sărute, a început să râdă.

— Nu la fel de mare ca egoul tău, profesore.

Când și-au unit buzele și au început să se dezbrace, am închis ușa cu grijă și am încercat să-mi scot din cap scena care avea să se petreacă. Când mama a gemut, am fugit în camera mea, dorindu-mi să am niște părinți mai normali.

***

Sunt extrem de agitată și nu înțeleg de ce. Am mai ieșit la întâlniri, dar sinceră să fiu nu am ieșit niciodată cu un bărbat. În liceu am avut parte de suficiente întâlniri, câte mi-au permis Jared și Dax, iar după Landon nu am mai ieșit cu nimeni. Am așteptat momentul ăsta cu Reed o veșnicie și acum că e pe cale să se întâmple, am senzația că visez.

— Bună.

M-am întors și l-am văzut pe domnul Levy la un pas de mine, cu zâmbetul pe buze și cu un trandafir în mână.

— Bună, am șoptit emoționată.

Mi-a întins floarea și am acceptat-o cu un zâmbet larg, apoi am fost surprinsă de sărutul simplu și plin de căldură.

— Arăți bine, a șoptit analizându-mă cu atenție.

Nici măcar nu mai știu cu ce sunt îmbrăcată. Știu doar că el arată extraordinar în costumul său de afaceri și mi-ar plăcea enorm să scot aceste haine de pe el.

Mi-a prins mâna în a sa, și-a împletit degetele cu ale mele și m-a tras cu blândețe după el, fără să îmi spună unde mă duce. Am privit culoarea sângerie a trandafirului din mâna mea și mi-am apropiat petalele de nas, simțind parfumul puternic al lui Reed.

— Unde mergem? am întrebat privindu-l.

Mi-a zâmbit, iar când ne-am oprit la semafor s-a întors cu fața spre mine.

— Tocmai am terminat o ședință enervant de lungă și mor de foame. Am o foame de lup chiar, a spus uitându-se în decolteul meu cu zâmbetul pe buze.

Mi-am pocnit degetele în fața ochilor săi și am zâmbit.

— Ochii sunt mai sus, iubire, am spus amuzată.

Cu o simplă mișcare m-a lipit de el și m-a sărutat apăsat, suspinând pe buzele mele.

Când culoarea semaforului s-a schimbat, m-a luat din nou de mână și ne-am continuat drumul până la restaurantul Carmine's. Mi-a deschis ușa și ne-am îndreptat spre masa rezervată pentru noi.

— Cine ți-a spus că îmi place mâncarea italiană?

Ospătarul ne-a adus meniurile și i-am zâmbit, așteptând între timp răspunsul lui Reed.

— Trevor, a murmurat înainte să comande vinul.

Chiar face eforturi pentru întâlnirea asta. Mai ales că i-a cerut ajutorul și lui Trev, care probabil i-a îndesat buzunarele cu prezervative.

— Pot spune că sunt impresionată, domnule Levy.

Nu m-am uitat deloc prin meniu, pentru că deja știu ce o să comand, iar când ospătarul s-a întors cu băutura, am continuat să îi zâmbesc bărbatului de lângă mine.

— Sper, pentru că e prima mea întâlnire, a spus imediat ce ospătarul a plecat cu comanda noastră.

M-am uitat la Reed cu gura căscată și am luat o gură zdravănă de vin înainte să vorbesc.

— Vorbești serios?

A aprobat din cap și s-a jucat cu vinul din paharul său.

— Dar cum? Adică îmi imaginez că un bărbat ca tine e obișnuit cu așa ceva.

A început să râdă și și-a dus paharul la buze, apoi mi-a mărturisit:

— Până acum nu am fost îndrăgostit niciodată, Lauren. Toate femeile din viața mea au fost doar aventuri de o noapte sau de câteva săptămâni, a spus cu sinceritate.

— Și eu? Sunt o simplă aventură ca și restul? l-am întrebat speriată, fără să îmi iau privirea de pe chipul său.

Și-a strecurat mâna pe sub masă până la picioarele mele, a alunecat pe sub fusta subțire și mi-a atins zona intimă, făcându-mă să înghit în sec.

Mâna lui liberă s-a strâns în jurul scaunului meu și m-a apropiat brusc de el, provocând un scârțâit deranjant care a atras câteva priviri asupra noastră. Dar nu l-a interesat, pentru că a continuat să mă privească în ochi și să îmi zâmbească.

— Ești prima mea întâlnire, prințesă, a spus strecurându-și degetele pe sub dantela chiloților mei.

Am tresărit și am încercat să stau nemișcată, ca să nu atrag și mai mult atenția asupra noastră.

— Vreau să fii mai mult decât o aventură în baia unui restaurant sau pe scaunul din avion, a șoptit strecurându-și un deget în intimitatea mea umedă.

Mi-am pus mâna peste a lui și mi-am înăbușit un geamăt, dar asta nu a făcut decât să îl întărâte și mai tare. A început să își miște degetul în mine și mi-am mușcat buza de jos.

— Dacă asta e o cerere, Reed, te pricepi al naibii de bine, am spus cu respirația tăiată.

A chicotit, rotindu-și degetul mare pe clitorisul meu și mi-am strâns pumnul pe fața de masă, încercând să rămân calmă.

— Îmi place să te văd așa, Lauren. Vulnerabilă. Supusă. Pregătită oricând să te revendic.

Și-a strecurat și al doilea deget în mine și am scăpat un geamăt, atrăgând atenția unei bătrâne simandicoase care s-a uitat urât la noi în drumul spre baie.

— Reed, te rog! l-am implorat, privindu-l printre gene.

Trebuie să se oprească, altfel nu o să mă mai pot controla. O să afle toată lumea ce îmi face și o să devin o paria în orașul ăsta.

— Vrei mai mult, iubito? a spus cu zâmbetul pe buze.

Când a încercat să mă ațâțe și mai tare, am crezut că întregul restaurant începe să se învârtă cu mine. Cum am ajuns de la o întâlnire simplă la așa ceva? Cum aș putea vreodată să îl opresc când vreau mai mult?

Înainte să îmi pierd complet mințile, m-am folosit de toată puterea mea și i-am îndepărtat mâna din jurul meu, trăgând aer cu putere aer în piept.

— Mai aveai atât de puțin, a șoptit cu buzele lipite de urechea mea.

Mi-am înghițit nodul din gât și m-am uitat în ochii ticălosului meu superb.

— Reed, nu putem să ne bazăm doar pe sex. Suntem aici ca să ne cunoaștem mai bine, pentru că fizic ne cunoaștem perfect.

Mi-am așezat mâna peste a sa, cea păcătoasă, și mi-am apropiat chipul de al său.

— Vreau să te cunosc pe tine pentru că te iubesc și pentru că îmi doresc să fiu mai mult decât pilotul tău de rezervă. Vreau să fiu femeia cu care îți împarți viața.

S-a uitat cu atenție în ochii mei, apoi a zâmbit și mi-a prins ceafa, unindu-și buzele cu ale mele. Mi-am pus palma pe pieptul său și i-am simțit bătăile puternice pe sub haine.

— Eram sigur că ești tu, fiule.

Sărutul nostru s-a oprit, iar când Reed și-a ridicat privirea spre bărbatul de lângă masa noastră, toată magia iubirii a dispărut. Și ceva îmi spune că o să iasă rău.

Capitolul 42

Reed

Care naiba era probabilitatea să ajung tocmai în restaurantul în care lucrează tatăl meu vitreg? Bărbatul care mi-a distrus familia și pe care îl detest.

Stă în fața mea, în costumul lui de bucătar, și mă privește cu zâmbetul pe buze, de parcă ar avea vreun drept să mă privească așa.

— Îmi pare bine să te văd, fiule.

M-am ridicat în picioare și toată buna mea dispoziție s-a dus naibii.

— Nu sunt fiul tău, am spus cu dinții încleștați.

Mi-am întins mâna spre Lauren și am continuat să îl privesc pe nenorocit, mulțumit să văd cum zâmbetul începe să îi dispară.

— Plecăm, am spus simplu prinzând-o pe iubita mea de mână.

— Reed, te rog nu fă asta, a spus încercând să mă atingă pe umăr.

Dar am scos câteva bancnote din buzunar și le-am aruncat pe masă, apoi am smucit-o pe Lauren după mine și am ieșit din restaurant, fără să îmi pese de privirile ațintite asupra mea.

Odată ieșit din locul acela, în care nu o să mă mai întorc niciodată, am tras aer adânc în piept și nu m-am oprit nicio secundă. Nici măcar când Lauren îmi

striga numele, așteptând o explicație pentru ceea ce se întâmplase.

M-am oprit în stradă și am făcut semn spre primul taxi liber. Am ajutat-o pe blondina mea să urce, apoi m-am așezat lângă ea și i-am spus șoferului adresa apartamentului meu.

— Ce a fost asta?

Am dezaprobat din cap, sperând că o să înțeleagă mesajul meu, și mi-am strâns ochii cu putere.

După atâta timp, în care am crezut că am scăpat de memoria lor, trebuia să vină și să îmi dea din nou viața peste cap. Tocmai când vreau să fiu fericit.

Lauren nu a mai spus nimic, slavă Domnului, și m-a luat pur și simplu de mână, strecurându-și degetele printre ale mele.

Zece minute mai târziu, am intrat pe ușa apartamentului meu și m-am dus direct spre barul cu băuturi. Mi-am umplut un pahar cu bourbon și l-am dat peste cap.

— Reed, ce se întâmplă?

Am trântit paharul pe blatul barului și m-am întors cu fața spre femeia superbă din fața mea. Am nevoie de o eliberare în acest moment. Am nevoie să uit, măcar pentru o clipă, cât de fututã e viața mea.

M-am repezit spre Lauren și am smucit-o spre mine, capturându-i gura cu un sărut brutal. Nu s-a împotrivit atingerii violente și am împins-o până a căzut pe canapeaua lungă de piele.

— Reed! a spus încercând să mă oprească.

Însă nu m-am oprit, ci i-am smucit fusta de pe trup, înfigându-mi apoi degetele în lenjeria ei și destrămând-o.

— Nu acum, Lauren. Am nevoie de tine, altfel simt că o să îmi pierd orice urmă de rațiune.

Mi-am desfăcut pantalonii, aruncând cureaua pe podea, mi-am eliberat erecția din boxeri și m-am lipit de blondina mea. I-am presat buzele cu ale mele și am alunecat în ea, smulgând un geamăt puternic de pe buzele sale.

I-am prins încheieturile cu o singură mână și i le-am ridicat deasupra capului, împingându-mă în ea cu putere. Corpul i s-a arcuit și i-am văzut sfârcurile întărite prin materialul maieului.

Și-a depărtat coapsele și m-am afundat complet în corpul ei minunat. Unghiile i s-au înfipt în umerii mei și sunetele pe care le scoate mă fac să îmi pierd complet controlul.

În momentul ăsta mă simt la limita dintre iad și rai. Pentru ea pot oricând să cobor în iad și să rămân acolo.

Și-a încolăcit picioarele în jurul șoldurilor mele și și-a afundat capul în perna canapelei, predându-se complet în fața mea. Cu fiecare pătrundere simt cum căldura mă învăluie din ce în ce mai tare și sunt atât de aproape de nebunie.

— Reed, a șoptit cu vocea încărcată de dorință.

Mi-am dorit atât de mult să îmi aud numele pe buzele ei. Să o am doar pentru mine. Încă din clipa în care Landon Miles și-a pus labele pe ea.

Am început să mă mișc din ce în ce mai tare și în final am explodat în același timp, încercând să ne înăbușim gemetele. I-am eliberat încheieturile și mâinile inerte i-au căzut pe lângă corp, în timp ce încerca să își recapete respirația. M-a privit cu ochii ei mari și albaștri și nu a spus nimic.

Mi-am aplecat capul, ignorând tremurul mâinilor mele fără vlagă, și am sărutat-o cu blândețe. I-am dat la o parte firele de păr care i se lipiseră de frunte și am zâmbit.

M-am dat jos de pe ea și am ridicat-o pe pieptul meu, privindu-i zâmbetul leneș și ochii jucăuși.

— Am nevoie de o pauză pentru runda a doua, a murmurat cu buzele aproape de ale mele.

Mi-am lărgit zâmbetul și m-am îndreptat spre baia apartamentului.

— Mergem să facem un duș și doar duș, prințesă, am avertizat-o.

M-a privit bosumflată și mi-am înfrânat orice impuls de a o poseda și în baie.

— Ai de gând să îmi spui cine e acel bărbat din restaurant?

M-am întors cu fața spre ea și am suspinat când am văzut-o cu părul ud și cu cămașa mea cea nouă, care îi abia îi acoperă fundul.

Am scos două beri din frigider și am deschis ușa de la terasă, făcându-i semn frumoasei mele să mă urmeze. M-am așezat pe unul dintre șezlongurile de lemn și am tras-o în poala mea, sărutându-i decolteul sânilor.

— Reed, nu mă mai păcălești cu sex, a spus îndepărtându-mi capul de pe pieptul ei.

Nu am putut să nu zâmbesc și am încercat să îmi strecor mâna pe sub cămașă, dar am primit o palmă zdravănă.

— Deci? a insistat cu zâmbetul pe buze.

Am oftat cu putere și am desfăcut sticla, luând o gură zdravănă înainte să vorbesc.

— Era tatăl meu vitreg, am spus privind reflexia lunii în piscina mea.

Lauren și-a pus mâinile în jurul gâtului meu și a așteptat. Povestea vieții mele și dezastrul familiei în care am crescut.

— Mama mea a avut o aventură și a reușit să își distrugă căsnicia.

Încă o urăsc. Nu am reușit să o iert, nici după atâția ani, și nu cred că o să reușesc vreodată.

— Dacă nu vrei să vorbești despre asta, e ok, a spus blondina mea.

Dar acum că mă uit în ochii ei, îmi dau seama că vrea să știe mai multe. Mult mai multe. Și dacă vreau să îmi petrec restul vieții cu ea, trebuie să am încredere.

— Tatăl meu a iubit-o enorm și mereu a făcut orice sacrificiu necesar pentru ea. I-a oferit totul și ea i-a răspuns culcându-se cu un alt bărbat.

Furia a răbufnit în mine și mi-am apăsat degetele pe șoldurile femeii din brațele mele, chiar dacă nu are nicio vină pentru toate astea.

— Tata a știut de asta mult timp și, chiar și așa, a ales să mențină căsnicia de dragul meu și al surorii

mele. Până când i-am descoperit chiar eu și totul a ieșit la suprafață.

Mi-am închis ochii, încercând să îndepărtez imaginea oribilă din capul meu. Mama pe care am adorat-o și bărbatul ăla care a ajutat-o să îmi omoare tatăl.

— Când i-am spus tatălui meu, a acceptat înfrânt, pentru că știa despre ce era vorba, și a început să plângă. Îți vine să crezi? Tatăl meu, bărbatul puternic pe care îl admirasem întotdeauna, plângea din cauza acelei târfe care i-a frânt inima, am murmurat furios.

I-am auzit suspinul și i-am simțit degetele învârtindu-se în părul meu.

— Am dat-o afară fără să mă gândesc de două ori și i-am spus să nu se mai întoarcă niciodată acolo.

— Câți ani aveai? a șoptit blondina mea.

Mi-am închis ochii și i-am răspuns oftând.

— Șaisprezece.

Lauren a suspinat lipindu-și trupul de al meu.

— A plecat cu amantul ei și a încercat să o contacteze pe Rhea, sora mea, dar am avut grijă să aibă parte de același tratament. Chiar dacă la acel moment avea doar doisprezece ani și nu înțelegea mare lucru.

Ani mai târziu, surioara mea a înțeles de fapt cine era mama ei și ce a făcut.

— Tata a suferit enorm după ea și, cu toate că eu și Rhea am încercat să umplem golul din inima lui, doi ani mai târziu a murit.

Lauren și-a desprins mâinile din jurul meu și mă privea cu gura deschisă, în timp ce eu mă străduiam

să îmi țin furia sub control îndreptându-mi atenția asupra iubitei mele, care plângea.

— Îmi pare atât de rău, Reed!

I-am șters lacrimile cu degetele mele și am tras-o mai aproape de mine, făcând-o să își încolăcească picioarele în jurul meu și să mă strecor între coapsele ei goale.

— A avut nesimțirea să vină la înmormântare și, înainte ca eu să sar la gâtul ei, Rhea a pus-o la pământ și a făcut-o să regrete ca a pus piciorul în cimitir. S-a căsătorit cu Roger, bucătarul de azi, și nu am mai auzit nimic de ea. Nu știu dacă Rhea a mai primit vreo scrisoare sau vreun apel de la ea, pentru că e un subiect tabu între noi doi.

— Nu ai mai vorbit cu mama ta de doisprezece ani?

Am dezaprobat din cap și, pentru prima oară, îmi dau seama cât de mult timp a trecut. De când familia mea s-a destrămat, de când am rămas doar eu și surioara mea.

— Tata ne-a lăsat toată averea sa, dar amândoi am fost de acord că nu vrem afacerea imobiliară. Nu când părinții noștri au creat-o împreună. Am vândut-o, la fel și casa din Houston, și ne-am mutat aici. Am intrat la școala de aviație, apoi i-am cunoscut pe Carson și Trev și de aici știi povestea.

Mi-am sprijinit capul pe pieptul ei și am suspinat, simțindu-mă eliberat. E bine să vorbesc cu cineva despre trecutul meu. E bine să vorbesc despre asta cu femeia pe care o iubesc.

— Și sora ta?

Am zâmbit, gândindu-mă la rebela și încăpățânata mea soră.

— La începutul liceului a prins o bursă și a plecat la Paris. Apoi s-a întors pentru facultate și acum organizează nunți pentru miresele disperate, împreună cu Dakota Hayes.

— Dakota e partenera de afaceri a surorii tale?

Mi-am dat capul pe spate și am privit-o pe blondina mea.

— O cunoști?

A început să râdă și a aprobat din cap.

— Dakota a organizat nunta Hannei. Firma lor e cea mai tare din stat. Cum se face că nu am cunoscut-o?

Am oftat încercând să fiu calm și să nu mă gândesc la viața amoroasă și ciudată a surorii mele.

— Are niște probleme pe cap cu fiul fostului ei soț. Înainte de accidentul nostru, mi-a spus că o să îl îngroape împreună cu tatăl său. Nu am mai vorbit cu ea de atunci.

Nici nu vreau să mă gândesc. A trecut prin multe rahaturi și faptul că Bartholomew Huxley îi complică și mai tare existența nu îmi place deloc. Dar amândoi am căzut de acord că e viața ei și atunci când o să aibă nevoie de ajutorul meu, o să fiu pregătit să i-l acord.

— Îmi pare rău că am ajutat-o pe mama ta să îți strice imaginea iubirii.

Am privit-o pe Lauren încruntat, împreunându-mi sprâncenele.

— Despre ce vorbești?

Degetele ei au început să se plimbe pe chipul meu și s-au oprit pe buze, în timp ce ochii îi erau scăldați în lacrimi.

— M-am lăsat condusă de ambiție și am reușit să te rănesc. Dar nu am vrut niciodată să fac asta, Reed. Nu l-am iubit niciodată pe Landon și, dacă aș putea să dau timpul înapoi, aș face-o. Doar ca să..

I-am acoperit gura cu palma mea și am făcut-o să tacă, înainte să spună și mai multe prostii. Am tras aer adânc în piept și am început să vorbesc.

— Dacă ții la viața ta, o să fie ultima oară când gura ta pronunță acel nume, ai înțeles? am amenințat-o cu seriozitate.

Blondina a zâmbit și a dat din cap, continuând să mă privească cu lacrimi în ochi.

— Lauren, ți-am spus deja în restaurant că nu vreau să fii o aventură. Vreau să fii femeia cu care îmi împart restul vieții pentru că te iubesc, am șoptit.

Femeia din brațele mele a gemut și și-a închis ochii, lăsând o lacrimă să i se prelingă pe obraz și pe degetele mele.

— Mereu te-am dorit și, chiar dacă ne-am spus multe cuvinte prostești, știu că mă iubești la fel cum te iubesc eu pe tine.

A început să dea frenetic din cap, cu ochii încă închiși, și nu a mai putut să își stăpânească valul de lacrimi.

— Trecutul rămâne în spate și nu vreau ca viitorul nostru să fie influențat de el. Amândoi am luat decizii proaste și am făcut lucruri pe care le regretăm, dar nu

vreau niciodată să îmi regret decizia de a te alege pe tine.

Și-a deschis ochii și mi-am îndepărtat palma de pe buzele sale, auzindu-i suspinele.

— Vreau să fii soția mea și să te găsesc goală în patul meu în fiecare seară, am spus deschizându-i nasturii de la cămașă.

Mi-am trecut mâinile peste sânii ei plini și am zâmbit la auzul suspinului ei slab.

— Te vreau pe tine, Lauren. Pentru totdeauna.

Răspunsul ei a fost un sărut prelung și m-a împins cu spatele pe șezlong, acaparându-mă în totalitate. Mi-am înfipt degetele în trupul ei și am făcut dragoste din nou, jurând că nu o să îmi mai scape niciodată printre degete.

O să rămână cu mine, lângă mine pentru totdeauna. Până când moartea ne va despărți.

Partea a 5-a

Trevor și Hope

„Dragostea îi arată omului cum ar trebui să fie.”

— *Anton Cehov*

Capitolul 43

Hope

— Dumnezeule, Trevor!

Mi-am închis ochii cu un oftat prelung și am încercat să mă concentrez asupra rapoartelor de contabilitate pe care trebuie să le pregătesc și nu asupra târfei care are parte de o partidă excelentă de sex cu Trevor Gray.

Am tras aer adânc în piept, mi-am făcut trosnit oasele gâtului și mi-am apăsat degetele pe tastatura albă a computerului. Dar nu am apucat să scriu mai mult de două litere, pentru că sunetul de cristal spart m-a făcut să tresar.

— Ai milă, domnule Gray!

Ce mama naibii? Tipa asta ori s-a uitat prea mult la „Cincizeci de umbre ale lui Grey", ori șeful meu are un fetiș stupid în timp ce face sex.

Rapoarte și contabilitate. Hai că poți, Hope, mi-am spus în gând, dar privirea mi s-a îndreptat spre ușa închisă și, pentru câteva secunde, chiar mi-am dorit să fiu eu în locul ei. Dar ușa aia s-a închis acum mult timp pentru mine și nu o să se mai deschidă în veci.

Mi-am întors privirea spre monitor și am suspinat încercând să îmi fac munca, chiar dacă o urăsc și Trevor mă ține aici doar ca să mă tortureze. Așa cum merit.

— Deci suntem în faliment, am spus privind ploaia pe fereastra din biroul tatălui meu.

Oftatul lui profund și plânsul slab al mamei nu fac altceva decât să complice toată situația.

— Am pus toți banii noștri în noua colaborare. Nu am crezut niciodată că sunt o firmă fantomă și o să plece cu totul.

Am pufnit în râs și am dezaprobat din cap, întorcându-mă cu fața spre părinții mei, cu mâinile în sân.

— Și nu ai nimic pus deoparte? În niciunul dintre conturile bancare?

Tata și-a plecat capul rușinat, iar mama a gemut de durere și a început din nou să plângă. Nici nu mai trebuie să îmi spună altceva. Totul s-a dus și în curând o să rămânem în stradă.

— Va trebui să vindem casa, a șoptit tata.

Soția lui și-a ascuns chipul în batistă și a început să plângă în hohote. Iar eu am înjurat în barbă și, pentru o clipă, mi-am dorit ca toate astea să fie doar un coșmar.

Dar coșmarul a devenit și mai real când Jayson Gray ne-a venit în ajutor și m-a angajat ca secretară a fiului său.

Tata și Jayson sunt parteneri de afaceri de câțiva ani și, chiar dacă nu știe despre trecutul meu și al lui Trevor, Sophia Gray m-a amenințat din prima clipă în care am pus piciorul în firma lor.

— Să nu crezi că poți să îl mai manipulezi, Hope. Sunt gata să cred că te-ai schimbat și chiar ai nevoie de slujba asta. Dar dacă aflu că suferă din cauza ta, din nou, o să îmi înfig colții în tine și o să te las să sângerezi.

Am aprobat frenetic din cap și am acceptat orice mi-au aruncat în față.

Două luni mai târziu, Jayson și Sophia Gray au aflat ce, sau mai bine spus cine a provocat falimentul familiei mele și schimbarea mea radicală. Nici măcar părinții mei nu știu și, dacă soții Gray nu m-ar fi salvat de la un atac, nici ei nu ar fi știut.

M-am ridicat de pe scaunul meu și m-am îndreptat spre bucătăria de la etaj, direct spre aparatul de cafea.

Șase luni. Sunt în compania asta de șase luni. Iar Trevor nu a încetat nici măcar o zi să îmi amintească că i-am distrus viața. Dacă ar ști cât am plătit pentru toate acele porcării.

Mi-am umplut cana de cafea și am realizat că tremur când m-am întins după îndulcitor. Mi-am strâns pumnul și am oftat, așteptând ca trupul meu să își revină.

— Bună, Hope!

Carson Gray mi s-a alăturat și, după cearcănele imense de sub ochi, sigur o să devoreze ultima porție de cafea care a mai rămas în aparat.

— Noapte grea? am spus cu zâmbetul pe buze, amestecând în cana mea portocalie.

— Toată hârțogăria asta mă termină. L-am amenințat pe Liam că o să îl scot afară pe geam dacă îmi mai dă ceva de semnat.

Peste două zile, Trevor o să preia funcția lui Carson și o să devină CEO la filiala din New York. Iar bătrânul Gray se întoarce la pilotaj, ceea ce a iubit dintotdeauna.

— Măcar o să te agaseze pentru câteva zile.

Brunetul a zâmbit în colțul gurii aruncând două cuburi de zahăr în ceașcă, apoi și-a întins mâna pe lângă mine și a luat o linguriță.

— Abia aștept să plec în vacanță, a spus sprijinindu-se de dulapul din spatele său.

Am sorbit din cafeaua mea neagră și i-am zâmbit, încercând să nu mă mai simt ca o căprioară vulnerabilă. Încă din prima zi am crezut că o să fiu linșată de oricare membru al clanului, mai ales că Hanna e cea care mă urăște cel mai tare și mi-o spune de fiecare dată când are ocazia.

Dar, după ce am trecut testele cu brio, doar Hanna și-a mai păstrat aversiunea puternică față de mine. Ivy e complet neutră și mereu a încercat să mă scape din ghearele prietenei ei nebune. Layla e prea ocupată cu familia ei și m-a amenințat doar la început. Dax și Jared au spus doar că o să fie cu ochii pe mine, dar mereu au fost respectuoși și m-au tratat așa cum merit. Iar Lauren m-a urât vreo două săptămâni, apoi am început să ne înțelegem când ne-am dat seama că suntem singurele femei din companie. Ei bine, noi două și contabila ciudată care vorbește cu papagalul ei.

— Singur?

Am zâmbit larg când mi-a aruncat o privire amenințătoare și m-a privit cu ochii mijiți pe deasupra cănii sale în timp ce își sorbea cafeaua.

— Mama te-a pus să mă întrebi asta?

Carson Gray e un burlac în adevăratul sens al cuvântului. La cei treizeci și patru de ani ai săi, nu s-a implicat în nicio relație de lungă durată. Câteva luni, părinții lui au crezut că și-a schimbat orientarea sexuală și îi este frică să le spună. Așa că acum burlăcia lui e subiectul principal de discuție la cafea.

— Nu, doar am făcut un pariu cu Lauren, am spus ridicând din umeri.

Bărbatul m-a privit serios, apoi a cerut mai multe detalii.

— Eu am spus că fugi cu o însoțitoare de zbor în Bahamas, iar Lauren a pariat că te duci în Amsterdam să te prostituezi.

Carson a oftat adânc, apoi a început să râdă.

— Și eu care am crezut că Reed o s-o țină ocupată suficient cât să nu își bage nasul în viața mea amoroasă, a spus dezaprobând din cap.

Da, mult noroc cu asta, amice. Când femeile din familia asta își pun ceva în cap, nimic nu le poate sta în cale. Sau să le distragă. Nici măcar sexul de calitate, după spusele nepoatei lui.

— Bahamas? a întrebat cu zâmbetul pe buze și cu cana lipită de buzele sale.

— Sunt o romantică, am spus ridicând ușor din umeri.

A început să chicotească și, înainte să apucăm să schimbăm subiectul, și-a făcut apariția Trevor Gray, complet răvășit, aruncându-mi o privire disprețuitoare.

— Ce cauți aici?

Zâmbetul mi s-a șters instantaneu și mi-am strâns degetele pe cana de porțelan.

— Pauză de cafea, am șoptit simțind privirea lui Carson asupra mea.

— Ai terminat rapoartele?

Am dezaprobat din cap și am înghițit în sec, plecându-mi privirea spre lichidul maroniu.

— Și ce mai aștepți? Crezi că să vină zâna cea bună și o să le termine pentru tine? Ți-am spus că le vreau gata într-o oră și asta a fost acum două ore.

Mi-am lăsat cana pe masa de lângă mine și am ieșit din mica bucătărie, fără să mai spun ceva și să risc să îl înfurii și mai tare.

În tot acest timp am învățat că nu e bine să îl enervez pe Trevor Gray. Că e mai bine să îmi fac treaba, oricare ar fi ea, și să îl mențin mulțumit.

M-am așezat pe scaunul meu și mi-am trezit monitorul, continuând rapoartele nenorocite. Cinci minute mai târziu, Trevor s-a apropiat de biroul lui și a deschis ușa fără să îmi arunce vreo privire sau să îmi spună ceva.

Am tras aer adânc în piept și mi-am continuat treaba, iar douăzeci de minute mai târziu i-am trântit dosarul pe birou.

— Cam târziu, a spus întorcându-se cu scaunul spre mine. Dar având în vedere faptul că ai terminat doar liceul și facultatea nu te-a acceptat, nu ar trebui să mă surprindă.

Mi-am stăpânit orice impuls de a-l înjura, pentru că sunt la mâna lui și am nevoie de banii lui, și doar mi-am strâns pumnii pe lângă corp, ținându-mi gura închisă.

S-a uitat la munca mea din ultimele ore și s-a strâmbat, ridicându-se în picioare. A pășit peste paharul spart și a ajuns la ultima pagină.

— Trebuie refăcute, a spus aruncându-mi dosarul în brațe.

— Dar o să îmi ia patru ore cel puțin, am spus cu vocea tremurândă.

Aproape toată lumea a plecat acasă și nu vreau să fiu singură în toată clădirea până la jumătatea nopții.

— Nu e problema mea, a spus ridicând din umeri. Poți să folosești biroul meu ca să le termini și, cu ocazia asta, cureți și paharul pe care l-a spart Alana.

Acum sunt și menajera lui, naiba să îl ia de ticălos. A zâmbit cu gura până la urechi când a văzut că mă abțin să îi spun vreo două și s-a îndreptat spre servieta lui.

— Poate ar trebui să o duci pe târfa ta la un hotel. Nu mă plătești în plus pentru curățenie, am explodat.

Și am făcut o mare prostie. Trevor s-a oprit cu mâinile aproape de servieta lui și s-a uitat la mine de parcă l-aș fi lovit în cap. Uneori chiar trebuie să învăț să îmi țin gura închisă, mai ales în fața bărbatului care mă plătește.

— Ești geloasă, Hope?

S-a apropiat de mine și aproape m-am urcat pe biroul lui ca să fug din calea sa. Dar asta nu l-a oprit și m-a prins în capcana mâinilor sale.

— Crezi că poți să îți permiți să fii geloasă? a spus privindu-mi decolteul aproape inexistent.

Am înghițit în sec și am continuat să îmi țin gura închisă, în timp ce el mi-a descheiat un nasture.

— Încă vrei să ți-o trag? a șoptit lângă urechea mea.

Am gemut și mi-am închis ochii, încercând să nu îmi amintesc de acea noapte. Când aproape m-am culcat cu el și, dacă nu ar fi fost Hanna, cred că acum aș fi devenit jucăria sexuală a lui Trevor Gray.

— Știi că nu trebuie decât să îmi ceri, nu? a spus sărutându-mi gâtul.

Dumnezeule! Când m-am îndrăgostit atât de tare de el?

Mi-a atins un sân și mi-a prins părul în pumnul său, forțându-mă să îl privesc în ochi.

— Nu știi cât de mult te doresc și te urăsc în același timp, a spus zdrobindu-și buzele de ale mele.

M-a prins de talie și m-a smucit spre el, lipindu-și erecția de locul dintre coapsele mele, în timp ce au am gemut pe buzele lui. Limba lui s-a afundat în gura mea și a început să se miște cu o precizie desăvârșită, făcându-mă să îmi pierd capul.

Mi-am apăsat palmele pe spatele său încordat și am fost smulsă brusc din sărut când m-a împins peste biroul lui.

— Să termini rapoartele alea nenorocite în seara asta. Dacă aflu că pleci, poți să nu te mai întorci, a mârâit cu dinții strânși.

Și-a luat servieta și a părăsit biroul cu ușa trântită în urma lui. Mi-am apăsat o mână pe inimă, încercând să îi calmez bătăile puternice și să îmi scot din cap orice gând amoros cu șeful meu.

Trevor Gray mă urăște. Și nimeni și nimic nu o să schimbe asta vreodată. Pentru că o merit cu vârf și îndesat.

Am luat rapoartele și m-am întors la biroul meu, reapucându-mă de munca enervantă de secretară.

La jumătatea rapoartelor, mama aproape mi-a înfierbântat telefonul cu apelurile și într-un final am răspuns.

— Mamă, nu pot să..

— *Hope, iubito, trebuie să vii acasă chiar acum, a spus cu voce panicată.*

M-am uitat la ceas și la munca mea și mai am cel puțin o oră de treabă.

— Nu pot, am oftat. Încă mai am de lucru și, dacă plec o să îmi pierd slujba, am spus încercând să îmi rețin frustrarea.

Am auzit un foșnet și glasul tatălui meu.

— *Hope, te rog! Vino acasă cât mai repede.*

Mi-am închis ochii și i-am spus „nu” mamei mele, cu un oftat, apoi i-am închis telefonul în nas și m-am întors la treaba mea. De data asta cu un sentiment de vinovăție.

Care m-a stăpânit până în momentul în care mi-am terminat rapoartele, le-am lăsat pe biroul șefului meu, am ieșit din companie și până când am ajuns la blocul meu.

Mașinile de poliție flancau scările de piatră și am coborât din taxi imediat ce i-am pus banii în mână șoferului. M-am apropiat mai mult și am văzut lumina din apartament aprinsă și oameni în uniformă mișcându-se în interior.

Sentimentul de nesiguranță s-a transformat în panică și mi-am simțit inima strânsă.

Am început să alerg și am încercat să mă apropii de intrare, dar Renee Evans s-a pus în fața mea și m-a oprit.

— Nu poți intra acolo, Hope.

M-am uitat la apartamentul plin de polițiști, apoi la prietena mea și am înghițit în sec.

— E casa mea, Renee. Ce s-a întâmplat? am întrebat cu o voce tremurătoare.

Bruneta m-a prins de antebrațe și s-a uitat în ochii mei cu milă. Iar această privire nu face altceva decât să strângă gheara în jurul inimii mele.

— A fost un atac. Hope, îmi pare rău, dar părinții tăi sunt morți.

Capitolul 44

Să îmi înmormântez părinții de una singură nu mă surprinde deloc. Toții prietenii lor s-au dus odată cu banii și ne-au întors spatele fără să se gândească de două ori.

Preotul m-a privit cu compasiune, dar am refuzat să vorbesc sau să îmi intersectez privirea cu el. Pur și simplu i-am ascultat cuvintele și am privit cum cele două sicrie sunt îngropate.

— Hope.

Mi-am întors capul și i-am văzut pe soții Gray apropiindu-se de mine. Am încercat să vorbesc, dar Sophia m-a strâns în brațele ei înainte ca vreun cuvânt să îmi iasă pe gură.

— De ce nu ne-ai spus, scumpo? a șoptit în părul meu.

Am început să plâng când i-am auzit întrebarea blândă, mi-am strâns brațele în jurul trupului ei firav și, pentru prima oară în ultimele ore, simt durerea. Jayson și-a așezat mâna pe umărul meu și a rămas tăcut, privind mormintele părinților mei.

Soții Gray și părinții mei se cunosc de mai bine de cincisprezece ani și, chiar dacă eu l-am torturat până la refuz pe fiul lor, și-au păstrat atitudinea profesională și au continuat afacerile. Indiferent cât de ticăloasă am fost eu.

De când mi-am falimentat familia și mama l-a implorat pe Jayson să mă ajute, atât el cât și soția lui m-au privit cu suspiciune și au avut o reținere față de mine. Nu pot să îi condamn. În locul lor, m-aș fi aruncat de pe clădire. Dar când au aflat motivul pentru care atitudinea

mea s-a schimbat complet, orice reținere față de mine a dispărut și au început să mă compătimească.

— Ar trebui să mă întorc la companie, am spus ștergându-mi lacrimile. Trevor sigur e mai mult decât furios că nu am apărut până acum.

Două zile. De când părinții mei au murit și de când am rămas singură pe lume. De când mi-am consumat toate economiile ca să îi îngrop și, dacă Trevor mă dă afară, o să dorm în parc.

— Poți să stai acasă toată săptămâna. O să mă ocup eu de Trevor, a spus bărbatul de lângă mine.

M-am dat un pas în spate și am zâmbit, ștergându-mi lacrimile cu podul palmelor.

— Mi-aș pierde mințile în locul ăla. Mai ales că ei au murit acolo, am spus cu voce slabă, izbucnind în plâns.

Sophia a suspinat și mi-a prins mâinile în ale sale, iar Jayson mi-a înconjurat umerii cu brațul său puternic.

— O să vorbesc cu Lauren. Sunt convins că are o cameră liberă pentru tine.

Am dezaprobat din cap fără să mă gândesc de două ori.

— Hope, nu poți să rămâi acolo. Individul ăla poate să se întoarcă oricând și să ai aceeași soartă ca părinții tăi, a încercat Sophia să mă convingă.

Am ridicat ușor din umeri și nu am spus nimic. Pentru că nu îmi pasă dacă mai trăiesc sau mor. Singurele persoane care mă iubesc au murit. Familia mea a dispărut. Averea părinților mei e praf, iar șansa mea la fericire s-a distrus cu mult timp în urmă.

— Toate se întâmplă cu un motiv, am spus privindu-i pe soții Gray.

Dar Jayson m-a întors cu fața spre el și mi-a pus arătătorul în față, încercând să fie autoritar.

— Nu mă lua pe mine cu filozofiile astea de rahat. Nu stai în casa aia singură și ăsta e ultimul meu cuvânt.

Sophia și-a privit soțul cu zâmbetul pe buze, fără să spună vreun cuvânt. De fiecare dată când Jayson Gray încearcă să fie autoritar, soția lui păstrează distanța. Chiar dacă e mai mult amuzant și încearcă din răsputeri să facă pe șeful. Dar știm cu toții cine e adevăratul șef în familia lor.

— Hai să mergem să îți faci bagajele.

M-a luat de mână și m-a smucit spre mașina lor, fără să mă lase să îi dau vreo replică. M-am uitat peste umăr la Sophia, care ne urma îndeaproape și a ridicat din umeri continuând să zâmbească.

Când ăștia doi se pun de acord, nu ai nicio șansă să scapi. Pentru că te încolțesc și reușesc să te convingă să faci ce vor ei. Așa că i-am lăsat să mă pună în mașina lor și nu am mai scos niciun cuvânt până am ajuns la apartamentul meu.

***

— O să te omor cu mâinile mele, a promis Lauren înainte să mă îmbrățișeze.

Din toată familia și din noua generație, cred că Lauren și Ivy sunt cele care chiar vor să mă ajute și nu mă consideră o ticăloasă fără suflet.

Când am început să lucrez la companie, am reușit să îi câștig încrederea lui Lauren Wright. Și, câteva săptămâni mai târziu, i-am spus și adevărul. Iar astfel mi-am câștigat o prietenă, spre nefericirea lui Hanna Riley.

— De ce nu m-ai sunat?

M-a condus spre bucătăria imensă a logodnicului ei, având deja pregătită o sticlă de vin și paharele potrivite.

Prietenele chiar știu să aibă grijă de tine, nu?

Jayson și Sophia m-au lăsat la apartamentul lui Reed, pentru că Lauren s-a mutat în urmă cu o săptămână, imediat după logodna lor, apoi s-au dus să stingă furia fiului lor. I-am făcut să îmi promită că nu o să îi spună adevărul. Ultimul lucru de care am nevoie în acest moment e mila lui Trevor Gray.

— Îmi pare rău! Dar chiar nu mi-a stat capul să dau sfoară în țară despre ce s-a întâmplat. Nici nu știu cum au aflat ei, am spus referindu-mă la unchiul și mătușa ei.

Blondina s-a așezat pe unul dintre scaunele albe și a turnat vinul roșu în pahare.

— Renee i-a sunat, a spus întinzându-mi paharul. A știut că nu ai pe nimeni și că ei sunt singurii care te-au ajutat de când a început porcăria cu falimentul.

M-am uitat la paharul de vin și am oftat. Lauren și-a pus mâna peste a mea și a oftat.

— Ar fi trebuit să mă suni, Hope. Te-aș fi ajutat cu orice, mai ales cu bani.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat în ochii ei plini de compasiune, abținându-mă să plâng. Incapabilă să rostesc vreun cuvânt, doar am aprobat din cap și am luat o gură zdravănă de vin.

— Cât de nervos e? am întrebat fără să îi menționez numele.

Viitoarea doamnă Levy a zâmbit larg și și-a dus paharul la gură.

— Cred că e mai mult îngrijorat. Ieri, timp de vreo două ore, a înnebunit tot personalul de la etajul administrativ și securitatea de la parter. Mai avea

puțin și cerea departamentului de IT să îți urmărească telefonul.

Păcat că nu am un telefon performant care să aibă GPS.

— Apoi a amenințat că o să te concedieze și cred că dacă îl sun în acest moment, o să zică același lucru, a spus sorbind din băutură.

Dacă îmi pierd slujba asta, rămân pe drumuri. Părinții mei au vândut toate proprietățile și tot ce mi-a mai rămas e apartamentul în care au fost uciși ei.

— Dar sunt convinsă că mătușa Sophia o să îl aducă cu picioarele pe pământ în mai puțin de cinci minute, m-a asigurat.

Am zâmbit, gândindu-mă la temperamentul vulcanic al Sophiei Gray, atunci când își pierde cumpătul. Nu știu dacă cineva ar putea să îi reziste sau să scape de furia ei.

— Ar trebui să îi spui, a șoptit prietena mea, strângându-mi mâna în a ei.

Mi-am prins degetele de pahar și am oftat, agitând vinul între pereții de cristal.

— De ce? Chiar dacă i-aș spune lui Trevor ce mi s-a întâmplat cu un an în urmă, nu ar schimba nimic. Cuvintele urâte pe care i le-am spus nu o să dispară din memoria lui. Și nici toate porcăriile pe care i le-am făcut în liceu.

— Eu cred că te înșeli.

Mi-am ridicat bărbia și am privit-o în ochi, nedumerită. Îl cunoaște pe Trevor mult mai bine decât mine.

— Trevor încă te iubește, Hope. Chiar și după toți acești ani, chiar și după tot ce s-a întâmplat între voi.

Am început să râd, venindu-mi greu să o cred. Nu are cum să mă iubească, pentru că nu merit. I-am distrus orgoliul și l-am făcut de râs de față cu tot liceul.

Doar pentru că eram o scorpie bogată și răsfățată.

Pentru că am crezut că totul mi se cuvine și că el e prea puțin pentru mine. Că el e doar un bufon pentru mine.

— Știu că nu mă crezi, dar am dreptate. Mereu am dreptate, a spus ridicând ușor din umeri. Poate acum e pornit să se răzbune pentru anii de liceu, dar întotdeauna a avut rețineri. Trevor nu e genul de persoană care să se răzbune și îi e puțin greu să adopte o astfel de atitudine.

Da. Trevor Gray e unul dintre cei mai minunați bărbați pe care îi cunosc. În liceu a încercat să ajute pe toată lumea. Mintea lui genială la matematică și chimie a ajutat jumătate din clasa noastră să promoveze.

A încercat să se integreze, dar singurul lui grup a fost format din Ivy, Lauren și Hanna. Dax și Jared l-au protejat doar un an, înainte ca ei să absolve, apoi Hanna a încercat să le calce pe urme, dar noi am fost prea mulți.

Prea mulți ticăloși împotriva lui.

Prea mult venin.

— Nu mai fă asta! a șoptit Lauren.

Și-a dat seama că m-am întors în trecut, la momentele pe care vreau să le iau înapoi. La momentele pe care le regret enorm.

— Trebuie să fii sinceră cu el, Hope. Așa cum ai fost cu mine. Așa cum ai fost cu părinții lui. Trevor o să înțeleagă și o să te ierte.

Am zâmbit și mi-am terminat vinul, înainte să mai spun ceva.

— Crezi că am vreo șansă să mă apropii de el? Hanna mi-ar sări în cap înainte să apuc să fac ceva.

Blondina s-a întins după sticla de vin și mi-a umplut paharul chicotind.

— Tu încearcă să fii sinceră cu el și o să mă ocup eu de câinele turbat al familiei.

Am început să râd și am acceptat bucuroasă noul pahar, gândindu-mă la noua etichetă a Hannei Adams Riley. Care i se potrivește de minune.

— Tu!

Vocea puternică masculină m-a făcut să îmi întorc capul și l-am văzut pe Reed Levy apropiindu-se de noi, obosit și nervos. Și-a sărutat logodnica pe buze, apoi s-a întors cu fața spre mine și m-a privit cu ochii mijiți.

— Dacă nu te întorci în companie să îl potolești pe demonul ăla, te leg de un copac și te pârlesc la foc mic.

S-a întins după sticla de vin și a luat o gură zdravănă, atrăgând toată atenția noastră asupra lui.

— De când ai dispărut, Trevor se comportă de parcă ar fi la ciclu. Nici nu pot să respir lângă el, că începe să mârâie de la mine de parcă i-aș fi furat osul.

Eu și Lauren am început să râdem zgomotos, în timp ce singurul bărbat din încăpere mormăia în barbă, golind treptat sticla.

— Ce naiba a fost în capul tău să ne abandonezi așa?

L-am privit cu un zâmbet trist, iar Lauren l-a tras de mânecă și l-a făcut să o privească. I-a spus despre părinții mei cu o voce scăzută și plină de compasiune.

— Rahat!

Reed a lăsat sticla pe insulă și m-a luat în brațe, cerându-și scuze pentru comportamentul lui. Dar eu nu pot decât să îi mulțumesc, pentru că în acest moment am nevoie de astfel de oameni în viața mea.

Până când dau cu ochii de Trevor și Hanna și trebuie să caut soluții de a scăpa de pedepsele lor. Din nou.

Capitolul 45

— Nu, el a spus că nu poate ajunge, am spus marcând numele cu o linie roșie.

Petrecerea pentru noua funcție a lui Trevor începe în mai puțin de o oră și eu am de gând să stau cât mai departe de el. Mai ales că în ultimele două zile nu am mai venit la companie și am lăsat-o pe Lauren să se ocupe de petrecerea lui.

Dar mi-am luat inima în dinți și am decis că e timpul să îmi fac munca. Așa că iată-mă, la minunata Sky Room, ocupându-mă de toate.

— Nici Courtney nu o să poată ajunge, am spus trasând din nou o linie roșie.

În acest moment revizuiesc lista de invitați împreună cu paznicii, care trebuie să fie cu ochii în patru pentru reporteri și pentru alte persoane care vor să apară neinvitați.

— Chiar trebuie să te văd prima oară pe tine?

Hanna Adams Riley mi-a aruncat o privire disprețuitoare, imediat ce mi-am înălțat capul.

— Îmi pare rău pentru asta, am spus cu vocea scăzută.

Hanna și-a dat părul pe spate și a trecut pe lângă mine, asigurându-se că mă lovește în umăr. Cade a răsuflat cu putere și mi-a pus o mână pe umăr, încercând să își ceară scuze pentru soția lui cea nebună.

Dar acum sunt mult prea vulnerabilă ca să lupt împotriva atacurilor temutei Hanna Adams. Și nici nu

vreau să mă gândesc când o să apară Trevor și o să își înfigă dinții în mine.

M-am asigurat ca restul petrecerii să decurgă bine și m-am retras pe terasa acoperișului, cu un pahar de vin în mână.

Îmi e dor de părinții mei. Chiar dacă au pus mereu munca pe primul loc, i-am iubit. Încă îi iubesc. Și o să mă simt mereu vinovată că s-a ajuns aici din cauza mea.

Poate ar fi fost în viață dacă aș fi mers în acea seară acasă.

Am oftat adânc și am sorbit din paharul meu, încercând să mă fac nevăzută. Îmi doresc să mă fac nevăzută. Dar clanul ăsta nu poate să mă ignore.

— Unde naiba ai dispărut?

Exact cum spuneam. Nu pot să fiu ignorată de ei.

Trevor s-a oprit lângă mine, arătând ca un director de excepție, și mă privea furios.

— A trebuit să îmi rezolv niște probleme personale, am spus cu vocea scăzută.

Bărbatul a început să râdă și s-a apropiat și mai mult de mine, simțindu-i răsuflarea pe obraz.

— Prințesei nu îi ajung banii pentru bijuterii și și-a luat o a doua slujba? Una care implică așteptatul la colțul străzii într-o fustă scurtă?

Mi-am închis ochii, încercând să ignor aluzia lui nerușinată și să nu mă gândesc la amintirea odioasă.

— Nu pot să fac asta, Trevor. Nu acum.

Am încercat să mă îndepărtez de el, dar Trevor Gray nu are de gând să mă lase atât de ușor. Mai ales că e furios pentru dispariția mea și are de gând să mă pedepsească pentru asta.

— O să faci ce vreau eu pentru că te plătesc pentru asta. Acum răspunde-mi la întrebare, Hope. Unde ai dispărut timp de două zile? mi-a mârâit în față.

M-am uitat în ochii lui furioși, dorindu-mi să mă aflu în altă parte. Dorindu-mi să văd altceva în ei. Dorindu-mi iubirea lui Trevor Gray.

Degetele sale s-au afundat și mai tare în pielea mea, cu fiecare secundă cu care gura mea continua să stea închisă.

— A fost cu mine.

Ne-am întors privirile în același timp, văzându-l pe Jayson Gray mai calm ca niciodată. Gura fiului său s-a deschis, dar niciun cuvânt nu îi iese printre buze. Iar când s-a întors cu fața la mine și mi-a eliberat brațul, am știut că o să creadă ce e mai rău.

— Te culci cu tatăl meu? a întrebat oripilat.

Am gemut cu putere, în timp ce m-a împins de lângă el, pregătit să mă sfâșie în bucăți.

— Nu ai reușit să intri în patul meu și ai încercat în al lui? Cât de josnică poți să fii? a scuipat spre mine.

Dar Jayson s-a pus în fața mea, încercând să mă protejeze de furia fiului său.

— Ai grijă ce spui, Trevor, a spus cu un ton amenințător. S-ar putea să regreți mai târziu.

S-a dat un pas în spate și a început să râdă nervos. Am aruncat o privire rapidă înăuntru, asigurându-mă că invitații nu sunt atrași de discuția asta prostească.

— Ești atât de prost încât să îți distrugi căsnicia pentru o târfă? O târfă care m-a torturat în liceu în fiecare zi?

Își ridicase tonul și deja începe să îmi fie frică de ce e mai rău. O să se facă de râs și o să facă întreaga companie de râs. Pentru că e convins că sunt aceeași scorpie din liceu.

— Trevor, putem să discutăm și în altă parte. Nu trebuie să ne spălăm rufele în public. Mai ales în fața partenerilor de afaceri.

Oricât de furios ar putea fi și oricât de mult m-ar urî, Trevor nu și-ar compromite niciodată cariera sau afacerea. Mai ales că tocmai a preluat cârma de la unchiul său și toată responsabilitatea a căzut pe umerii săi.

S-a retras împreună cu tatăl său, continuând să mă țintuiască cu privirea până când am dispărut din raza sa vizuală. Apoi m-am trântit pe una dintre canapele și am oftat cu putere.

Corpul meu începuse să tremure convulsiv și speram că o să mă pot calma în liniște. Dar răzbunătoarea familiei nu are de gând să mă lase în pace.

— Nenorocită! Cățea egoistă ce ești!

Mi-am înălțat capul și, înainte să îmi dau seama ce se întâmplă, Hanna și-a împroșcat paharul de băutură pe mine.

M-am ridicat în picioare și m-am uitat la rochia mea udă și pătată, apoi la prințesa războinică a clanului.

— De cât timp faci asta? De cât timp ți-ai propus să îmi distrugi și mai tare familia?

Oare de ce nu mă miră că a auzit întreaga conversație? Și nici nu mă surprinde faptul că vrea să rezolve problemele pe cont propriu. Asta e Hanna Adams. Cel mai probabil adoptată de la o familie de lupi sălbatici.

— Nu ți-a ajuns ce i-ai făcut lui Trevor? Nu ți-a ajuns faptul că l-ai terminat psihic și a încercat să se sinucidă din cauza ta?

M-am uitat la ea fără să înțeleg ce spune și teama a pus stăpânire pe mine. Mi-am dat la o parte șuvițele ude de pe frunte și am continuat să mă uit în ochii furioși ai eroinei șefului meu.

— Ai de gând să te prefaci că nu știi despre ce vorbesc? Că nu știi că Trevor și-a tăiat venele și, dacă nu l-aș fi găsit, acum ar fi fost mort?

Mi-am acoperit gura cu ambele mâini și am gemut șocată, încercând să nu îmi imaginez scena oribilă.

Știu că l-am rănit iremediabil pe Trevor, dar niciodată nu aș fi crezut că l-am împins până la gradul de nebunie.

— Iar acum ai de gând să îi distrugi părinții? Nu în viața asta, cățea.

Și-a ridicat mâna și am așteptat lovitura fără să încerc să mă apăr. Merit asta. Cu vârf și îndesat.

Dar lovitura nu a venit niciodată, pentru că soțul ei i-a prins încheietura, iar Sophia Gray s-a așezat în fața mea, protejându-mă de furia nepoatei sale.

— E de ajuns, Hanna. Nu uita unde te afli, a spus furioasă încercând să își păstreze calmul.

Dar nepoata ei și-a pierdut de mult calmul și nu are de gând să lase discuția în aer.

— Se culcă cu soțul tău! Cum poți să îi iei apărarea?

Hanna nu ar putea să înțeleagă niciodată de ce soții Gray sunt de partea mea. Ea nu ar putea să vadă niciodată adevărul, chiar dacă ar fi în fața ei. Pentru că e convinsă că sunt o nenorocită și merit ce e mai rău.

Sophia a făcut un pas spre blondină și a privit-o cu atenție.

— Uită-te cu atenție în ochii mei, Hanna. Crezi că ar mai fi aici, în viață, dacă ar fi amanta soțului meu?

Dacă există o persoană mai nebună în familia asta decât Hanna Adams, aceea e femeia din fața mea. Când toată familia lor a aflat despre trauma lui Trevor, provocată de mine, Sophia a fost cea care și-a înfipt cel mai tare colții în mine.

— Cine te crezi?

Femeia a urlat la mine și m-a împins în peretele din spatele meu, reușind să îmi taie respirația. Și-a pus un braț peste gâtul meu și cred că e prima oară în viață când sunt complet terifiată.

— Fiul meu nu ți-a făcut nimic, nenorocito. Nu a vrut decât să te ajute. Să te iubească. Iar tu i-ai sfărâmat inima în mii de bucăți.

Palma ei s-a lovit pe obrazul meu și am țipat, chiar dacă știam că nu mă aude nimeni.

Jayson Gray îi distrage pe părinții mei cu o propunere de afaceri, iar soția lui se răzbună pentru tot ce le-am făcut fiului lor.

— Crezi că dacă ești frumoasă și bogată poți să scapi basma curată cu tot ce vrei tu?

M-a lovit din nou și de data asta mi-am ținut gura închisă, primindu-mi pedeapsa.

— De ce el? Pentru cum arăta? Pentru că e mai vulnerabil?

Am tăcut în continuare, pentru că nu aveam ce să îi răspund. Lacrimile mi se prelingeau pe obraji, dar asta nu a impresionat-o câtuși de puțin.

— Nu o să te mai apropii de el. Nu o să îi mai vorbești în veci. Altfel o să regreți asta pentru tot restul vieții tale, Hope. Și eu mă țin mereu de promisiuni. Ai înțeles?

Mi-am închis ochii plângând întruna.

— Ai înțeles? a insistat apăsându-și brațul și mai tare pe gâtul meu.

Am dat din cap și am început să tușesc când s-a dat în spate și m-a eliberat.

Nu mi-am ridicat capul pentru că îmi e teamă. Îmi e teamă că o să mă distrugă în orice clipă.

Tot ce știu e că o să regret pentru tot restul vieții mele cum m-am comportat cu Trevor Gray.

Hanna mi-a aruncat o privire scurtă, apoi și-a îndreptat atenția asupra mătușii sale. Cade i-a eliberat încheietura și a cuprins-o de umeri, încercând probabil să o țină în frâu.

— Nu înțeleg ce caută aici, a spus învinsă. Nu înțeleg de ce ai pus-o aproape de el.

Sophia a oftat adânc și și-a îndreptat spatele. Și-a pus o mână pe obrazul nepoatei sale și i-a zâmbit.

— Pentru că Trevor încă o iubește și are nevoie să încheie capitolul dureros dintre ei doi.

Mi-am coborât privirea în jos, fără să scot vreun sunet.

Când Jayson și Sophia m-au angajat ca secretară a fiului său, mi-au spus și de ce. M-au transformat într-o

pradă ușoară pentru un vânător. Pentru că în asta l-am transformat pe băiatul lor dulce.

Trevor vrea să mă facă să plătesc pentru toate porcăriile pe care i le-am făcut, fără să ceară ajutorul familiei sale. Și imediat ce o să se simtă eliberat, o să pot să dispar definitiv din viața lui.

— Și crezi că o să poată să treacă vreodată peste ea? Peste ce i-a făcut? a întrebat Cade.

Asta m-am întrebat și eu din prima clipă în care Trevor și-a început răzbunarea. Dacă o să poată vreodată să uite ce am făcut.

— Nu știu, a recunoscut Sophia. Pot doar să sper că într-o zi o să își revină și o să îmi recuperez fiul.

Încă nu știu ce s-a întâmplat după ce am terminat liceul. După ultima mea întâlnire cu Trevor Gray. Au trecut șase ani, timp în care atât eu, cât și Trevor am trecut prin multe schimbări. Amândoi am suferit, iar soarta ne-a adus din nou împreună. Dar nu pentru a fi fericiți, ci pentru a ne regla conturile.

— Pot să te asigur, Hanna, că nu se întâmplă nimic între soțul meu și Hope.

Blondina și-a pus mâinile în sân, privindu-mă neîncrezătoare.

— Atunci de ce o protejați?

Sophia a tras aer adânc în piept și i-a spus nepoatei sale o parte din adevăr, dezvăluindu-i ultima mea tragedie.

— Pentru că părinții ei au fost omorâți acum două zile.

Capitolul 46

— Nu am crezut că o să mai ajung aici, am spus scufundându-mă în apa caldă.

Lauren s-a așezat pe toaletă și mi-a înmânat paharul de vin de roșu pe care l-am acceptat cu cel mai mare drag.

După ultima confruntare cu războinica familiei, chiar am nevoie de baia asta relaxantă și de vreo două sticle de vin bun.

— Iar eu nu am crezut că cineva o să îi poată închide gura Hannei, a spus chicotind.

După ce Sophia Gray a aruncat ultima bombă, Hanna a făcut stânga-mprejur și a plecat cu coada între picioare. Iar eu m-am târât până la apartamentul lui Lauren, reușind să scap fără vreo altă înfruntare cu șeful meu. Șeful meu care mă urăște.

— Ce s-a întâmplat după accident?

Întrebarea mea a reușit să îi șteargă zâmbetul de pe buze, iar blondina a suspinat, coborându-și privirea în lichidul roșiatic.

— Hope, nu cred că e o idee bună să îți povestesc despre asta. Mai ales după ultimele evenimente din viața ta.

Am zâmbit și mi-am sprijinit capul de suportul moale, privind-o pe colega mea temporară de apartament.

— Părinții mei sunt morți și îngropați, Lauren. O să fiu conștientă de asta toată viața mea, dar nu pot să mă

compătimesc pentru tot restul zilelor mele. Vreau să știu cât de mult l-am rănit, am șoptit ultimele cuvinte.

Mereu am fost conștientă că nu e bine ce fac, dar chiar și așa tot m-am comportat ca o scorpie. Acum vreau să știu cât de mult am reușit să îl distrug pe Trevor Gray. Până unde a ajuns ura lui față de mine.

— După balul de absolvire, a vrut să plece singur acasă, dar Hanna nu l-a lăsat sub nicio formă. S-a urcat pe bancheta din spate și a stat cu ochii pe el până a ajuns acasă și s-a închis în camera lui.

A început să se joace cu paharul din mâna ei și și-a umezit buzele.

— L-a auzit plângând, distrugând mobilierul și l-a implorat să o lase înăuntru. Dar Trev își dorea să fie singur și să își lingă rănile în pace. Hanna s-a așezat lângă ușa lui și a așteptat să se calmeze, continuând să se roage de el. Și a adormit cu urechea lipită de ușă.

O priveam înfiorată pe Lauren, care și-a închis ochii pentru câteva clipe și a înghițit în sec.

— Hanna s-a trezit câteva ore mai târziu, când Dax și Jared au ajuns la apartament. Au spart ușa de la cameră și l-au găsit pe Trev într-o baltă de sânge. Iar ceea ce a urmat a fost un adevărat haos, a șoptit.

Mi-am scăpat paharul de vin în apă și mi-am acoperit gura cu ambele mâini, simțindu-mi ochii înlăcrimați.

— Continuă, am șoptit ignorând cu desăvârșire privirea blondinei.

— A avut nevoie de transfuzie de sânge și, dacă băieții ar fi ajuns câteva minute mai târziu, Trevor ar fi murit pe podeaua din propria lui baie.

Mi-am închis ochii și am început să plâng, imaginându-mi oroarea. Văzându-l pe cel mai dulce băiat pe care l-am cunoscut într-o baltă de sânge. Toate astea din cauza mea.

Mi-am acoperit chipul cu ambele mâini și am continuat să plâng, iar Lauren a rămas tăcută. Știu că nu poate să îmi ofere alinare, pentru că în adâncul sufletului încă mă urăște.

Poate că soarta s-a răzbunat pentru Trevor, dar asta nu înseamnă că pot să fiu iertată cu adevărat. Pentru că nu merit.

— Când Trev s-a trezit, era complet schimbat. De parcă ar fi devenit altă persoană.

Mi-am tras nasul și am privit spuma colorată de vinul roșu.

— A mers la diverși nutriționiști și a devenit dependent de sala de forță. S-a molipsit de la ceilalți și și-a făcut propria sală acasă, a spus zâmbind. S-a concentrat pe cariera lui și pe compania aeriană, dorindu-și să își depășească predecesorii. Ne-a pus să jurăm că nu o să mai vorbim vreodată de tine.

— Până când am reapărut în viața lui, am spus amarnic.

Până când am făcut cea mai mare prostie din viața mea și am plătit cu vârf și îndesat. Eu și familia mea.

— La început nu și-a dorit asta. Niciunul dintre noi nu ne-am dorit asta. Dar unchiul Jayson a avut ultimul cuvânt de spus și, pentru că unchiul Carson l-a susținut, Trev s-a pricopsit cu tine ca secretară.

Și m-a făcut să regret în fiecare zi asta. Trevor Gray mă urăște, mi-a spus-o ori de câte ori a avut ocazia și o să continue așa până când o să dispar din viața lui.

Orice șansă la inima lui s-a spulberat în momentul în care l-am împins spre moarte.

— S-a îndrăgostit?

Blondina a oftat cu putere și mi-a zâmbit înainte să îmi înfigă un nou cuțit în inimă.

— Tu ești singura pe care a iubit-o, Hope. Nu cred că poate să uite de tine atâta timp cât nu știe ce s-a întâmplat. Cât timp voi nu vorbiți despre trecut și despre ce s-a întâmplat în liceu.

Cum aș putea vreodată să vorbesc despre asta cu el? Cum aș putea să îi cer să retrăiască toate acele momente, când l-am făcut de râs sau când i-am lăsat pe cei din grupul meu să își bată joc de el.

Nu o să pot niciodată să vorbesc despre asta cu Trevor. Nu o să îl mai torturez. Imediat ce o să îmi strâng suficienți bani ca să părăsesc orașul ăsta, nu o să mai audă niciodată despre mine. Și o să poată fi fericit.

***

Reed a intrat ca un fulger în bucătărie, a înșfăcat o felie de pâine prăjită și după un sărut scurt cu Lauren, a dispărut pe ușă. Blondina a dezaprobat din cap cu zâmbetul pe buze și a continuat să pregătească omleta.

— Iar a adormit după?

Obrajii lui Lauren s-au înroșit și deja îmi primisem răspunsul. Am luat o lingură zdravănă de cereale și am început să ronțăi, simțind puțină invidie față de Lauren.

Mi-ar plăcea să mă trezesc în fiecare dimineață lângă un bărbat superb, să fac sex cu el și să îmi împart restul vieții cu cineva. Să mă simt protejată și iubită. Dar știu că nu o să mai am niciodată parte de așa ceva. Cel puțin nu în acest oraș.

Soneria ne-a atras atenția, iar Lauren și-a pus farfuria pe masă apropiindu-se de intrarea principală. Zece secunde mai târziu, Hanna Adams Riley a apărut în fața mea, cu o cutie de ciocolată în mână și o privire surprinzătoare pe chip.

Cade a venit în urma ei zâmbind, ținând la piept un buchet mare de trandafiri roșii.

— Asta o să fie interesant, a șoptit Lauren așezându-se la locul ei pentru a-și savura atât micul dejun, cât și scena ce avea să urmeze.

Cade a împins-o pe soția lui în față, făcând-o să mârâie.

— Îmi pare rău, a spus încet, dar am reușit totuși să o aud.

Lauren a rânjit cu furculița aproape de buze, iar Cade a început să tușească ca să nu râdă.

Să o aud pe Hanna Adams cerându-și scuze? E cea mai mare premieră din viața mea. Și, judecând după reacția familiei ei, nu face asta prea des. Pentru că Hanna Adams are mereu dreptate. Sau cel puțin asta susține ea.

— Mai tare, iubito! a tachinat-o bărbatul. Nu cred că te-a auzit.

Blondina s-a întors spre soțul ei și i-a dat o palmă peste umăr.

— Nu întrece măsura, Riley, a mârâit spre bărbat.

Dar el nu a fost deloc perturbat de protestul ei și mi-a înmânat buchetul cu zâmbetul pe buze, apoi i-a tras un scaun soției lui însărcinate, torturată de hormoni.

S-a trântit pe scaun mormăind, și-a încrucișat brațele la piept și m-a privit printre ochii mijiți.

— Să nu te înveți cu asta, Bradford. Sunt aici pentru că familia mea crede că ar trebui să fiu mai puțin scorpie cu tine deși, sinceră să fiu, nu înțeleg de ce.

Și uite cum miracolul a durat doar câteva clipe. Dar suficiente ca să mă facă să rămân cu gura căscată.

Am aranjat florile într-o vază și am continuat să o privesc pe Hanna cea îmbufnată, în timp ce Lauren și Cade șușoteau pe seama ei.

— Ți-ai cerut scuze, mă urăști la fel de tare și asta nu a schimbat nimic, așa că poți să pleci, am spus așezându-mă la loc, în fața bolului meu cu cereale.

Doamna Riley s-a uitat la mine fără să spună vreun cuvânt și doar m-a privit. Mi-am umplut gura și i-am răspuns cu aceeași privire, molfăind în liniște.

— Îmi pare rău pentru părinții tăi. Chiar dacă ești o scorpie fără suflet, nu meritai să îi pierzi în modul acesta.

Mi-am lăsat lingura în bol și doar am aprobat din cap, înghițind cu greu cerealele.

— Mulțumesc! am șoptit.

Tăcerea s-a lăsat din nou în bucătărie și începeam să mă simt stânjenită. Mai ales că mă privește de parcă aș fi un iepure speriat, iar cei doi trădători șușotesc pe la spatele nostru.

— Cade, putem pleca?

Aproape îl imploră pe soțul ei din priviri și o face pentru că nu suportă prezența mea. Niciodată nu a suportat-o. Pentru că nu i-am dat motive să o facă.

Înainte ca soțul ei să se ridice și să o ia din apartament, cred că e timpul să îngrop securea războiului cu Hanna.

— Îmi pare rău pentru Trevor, am șoptit. Pentru tot ce i-am făcut.

Blondina s-a uitat la mine și nu a spus nimic pentru câteva secunde. Probabil își pregătește discursul și o să îmi spună din nou ce cățea și scorpie sunt.

— Atunci pleacă de lângă el cât mai repede! a spus ridicându-se în picioare.

Cade a ajuns lângă ea și și-a așezat palma pe spatele ei zâmbindu-i, chiar dacă soția lui nici nu mă privește.

— Și tu, a spus uitându-se la verișoara ei, ar trebui să dai dovadă de solidaritate, Lauren.

— Și tu ar trebui să nu mai fii o scorpie și să asculți și alte păreri, a replicat colega mea.

Hanna a făcut un pas spre verișoara ei și cred că sunt pe cale să își declare război una alteia. Una mă apară, cealaltă vrea să mă linșeze.

— Ai uitat câte i-a făcut lui Trev? Că era să moară din cauza ei? Nu știu ce naiba e în capul tău sau al mătușii Sophia, dar ea nu merită iertarea noastră. Și cu siguranță nu merită să fie aproape de el.

Cade s-a așezat pe scaunul soției lui, și-a sprijinit obrazul în pumn și se uita la cele două blonde, probabil întrebându-se cât o să dureze disputa lor.

— Dacă Trev a acceptat, înseamnă că știe ce face.

— Știe pe naiba! a țipat Hanna. A cedat în fața presiunilor din partea unchiului Jayson și a mătușii Sophia, altfel ar fi aruncat-o în stradă cu prima ocazie.

M-am ridicat în picioare și mi-am luat bolul, așezându-l cu grijă în chiuvetă.

— Lauren, pentru numele lui Dumnezeu! Ești atât de proastă încât să îi crezi minciunile? Toată porcăria asta că s-a schimbat?

Mi-am strâns degetele în jurul chiuvetei și mi-am închis ochii, simțind că o să explodez în curând.

— Poate ar trebui să nu mai fii atât de bătută în cap.

— Fetelor, a început Cade dorind să calmeze spiritele.

Unu.

— Sunt bătută în cap pentru că refuz să cred că o nenorocită se poate schimba?

Doi.

— Ești mai mult decât bătută în cap pentru că refuzi să ieși din bula ta de aur, Hanna.

Trei.

— Doamnelor! a mai încercat singurul bărbat prezent.

Patru.

— Și ce naiba s-a întâmplat de s-a schimbat atât de brusc și v-a prostit pe toți?

Cinci.

— Am fost violată.

Capitolul 47

Trevor

Am împins teancul de hârtii departe de mine și am oftat cu putere. M-am lungit în noul meu scaun și mi-am sprijinit capul de spătar. Priveam ușa noului meu birou, gândindu-mă că Hope e dincolo de ea, așteptând să îi dau un ordin.

Fiind în mâinile mele.

Am oftat cu putere și am încercat să nu mă mai gândesc la ea. Să nu îmi mai torturez mintea cu ea.

M-am smucit din mâinile tatălui meu și am început să mă plimb ca un taur furios.

— Dacă tu ai impresia că aș risca să o pierd pe mama ta pentru Hope, ești prea prost să fii fiul meu.

— Atunci de ce îi iei apărarea? De ce ai adus-o aproape de mine, când știi tot ce mi-a făcut? am țipat la tatăl meu, fără să mă gândesc cine ar putea să fie în jurul nostru.

Tata a tras aer adânc în piept și și-a pus o mână pe umărul meu, strângându-l ușor.

— Pentru că te cunosc mai bine decât oricine și știu cât de mult o dorești, Trevor.

Am început să râd isteric, dorindu-mi să îl mint. Dorind să îi spun că nu vreau să o mai văd vreodată pe acea nenorocită care mi-a sfâșiat inima.

— Nu o să uit niciodată prin ce am trecut, am șoptit.

— Nu ți-am cerut asta. Nici eu, nici mama ta nu o să uităm vreodată acele clipe din viața ta. Dar le-am promis părinților ei că o să îi ajut.

— Nu merită, am mârâit ofticat.

M-a lovit ușor peste obraz și mi-a zâmbit.

— Știu, dar mereu ai avut o inimă generoasă, fiule.

Am oftat la amintirea ultimei mele conversații cu tata și m-am ridicat în picioare. Am apăsat butonul de legătură și am tras aer în piept înainte să vorbesc.

— Hope, vino până aici.

Mi-am afundat mâinile în buzunarele pantalonilor și am așteptat să își facă apariția.

De câteva zile poartă doar haine negre și nici măcar nu se mai fardează. Pot spune că sunt încântat pentru că e mult mai frumoasă. Mereu a fost cea mai frumoasă femeie pe care am cunoscut-o vreodată.

Chiar și după tot acest timp, o iubesc.

Chiar și după toate porcăriile, o iubesc.

— Am nevoie să faci niște copii la astea, am spus așezându-mi mâna pe teancul de hârtii de pe marginea biroului.

M-a privit cu ochii mari și am încercat să nu izbucnesc în râs.

— La toate?

Am aprobat din cap și le-am împins mai aproape de ea, cu zâmbetul pe buze.

— O să îmi ia o groază de timp, a șoptit apropiindu-se de ele.

— Ai vreo întâlnire romantică?

A dezaprobat din cap, fără să scoată vreun cuvânt. Desigur că nu are nicio întâlnire.

— Atunci dă-i drumul la treabă, am spus împingându-i hârtiile în brațe.

A ridicat teancul în mâinile ei micuțe și a dispărut din biroul meu, iar eu m-am prăbușit pe scaunul meu cu un oftat.

Ce naiba tot fac? Încerc să îi plătesc cu aceeași monedă, dar nu sunt genul ăla de persoană.

Am crescut într-o familie înconjurată de iubire și mereu m-au învățat să fiu politicos și să tratez oamenii cu respect. Chiar și când nu merită asta.

Hope mi-a sfâșiat inima și m-a făcut de râs de fiecare dată când a avut ocazia. Nu o s-o iert niciodată pentru asta, chiar dacă o iubesc.

Nici nu pot să o mai torturez prea mult. Poate ar fi mai bine să o las în pace. Să o duc în altă parte și să îmi iau o secretară în adevăratul sens al cuvântului.

— Cred că e timpul să avem o discuție serioasă, a spus Lauren imediat ce a intrat în biroul meu.

A trântit ușa în urma ei și a tropăit până în fața mesei de lemn, trântindu-se pe unul dintre scaunele de piele.

— De ce naiba ai trimis-o pe Hope cu toate hârtiile alea inutile?

Mereu m-am întrebat de ce Lauren a început să o apere pe Hope atât de brusc. Poate pentru că e singura femeie din companie și are nevoie de mai mult sprijin. Iar contabila noastră cea nebună nu pare perechea potrivită pentru verișoara mea.

— Am pus-o să facă munca pentru care o plătesc.

Blondina mi-a aruncat o privire ironică și a pufnit nemulțumită.

— Fotocopiind proiectul motorului pe care l-am distrus cu ani în urmă?

Hope poate nu are nici cea mai mică legătură cu compania și nu și-a dat seama că am tras-o pe sfoară.

— Lauren, te iubesc, dar nu vreau să te amesteci în relația mea cu Hope. Oricare ar fi ea.

A oftat și s-a uitat peste umăr, ca să se asigure că suntem singuri, apoi s-a întors cu fața spre mine.

— Acum trei zile, părinții lui Hope au fost omorâți în apartamentul lor, a șoptit.

Am privit-o pe verișoara mea de parcă ar fi înnebunit, apoi totul a început să capete sens.

Hainele negre. Ochii roșii. Lipsa ei atâtea zile. Protecția părinților mei.

— Hope a trebuit să îi îngroape singură și și-a cheltuit toți banii pentru asta. De atunci locuiește cu mine și cu Reed, pentru că unchiul Jayson a convins-o.

— Părinții mei știu? am șoptit presându-mi fruntea cu degetele.

Lauren a aprobat din cap și s-a apropiat de mine. S-a așezat pe marginea biroului și m-a privit cu tristețe.

— Știu care sunt sentimentele tale față de ea, dar te rog să o lași în pace. Măcar pentru câteva zile.

Nu am spus nimic. Nici măcar nu știu ce să spun. Nu îmi vine să cred că a trecut prin tragedia asta fără să îmi spună. Dar de ce ar face-o? Nu am făcut altceva decât să îi dau motive să se ascundă de mine.

M-am ridicat în picioare și am contemplat metropola din fața ochilor mei, cu mâinile în buzunare.

— Trev, nu încerca să o încolțești.

Uneori chiar urăsc faptul că familia mea mă cunoaște atât de bine. Mai ales că pot să îmi citească gândurile.

Dar chiar și așa, asta nu m-a oprit să mă apropii de ușă, lăsând-o pe Lauren să mă strige în continuare, și să nu mă opresc până în sala de copiatoare.

Unde am găsit-o în fața uneia dintre mașinării, cu teancul de foi lângă ea, suspinând.

Femeia asta o să fie moartea mea. Femeia asta, care m-a rănit atât de mult și pe care o iubesc. Femeia asta, pe care mi-o doresc alături de mine pentru totdeauna.

M-am apropiat de ea din doi pași, am întors cu fața la mine și mi-am coborât buzele peste ale ei înainte să fiu oprit de lacrimile de pe obrajii ei.

Am lipit-o cu spatele de copiator și mi-am făcut loc printre buzele ei, smulgându-i un geamăt. Sau poate era al meu.

În sfârșit am parte de sărutul pe care îl visez de atâta timp. Sărutul pe care mi l-am dorit din prima clipă în care am cunoscut, în primul an de liceu.

Mâinile ei tremurătoare s-au așezat pe pieptul meu și mi-am afundat degetele în șoldurile ei, dorind să o absorb în interiorul meu.

— De ce nu mi-ai spus? am șoptit cu fruntea lipită de a ei.

Privirile noastre s-au întâlnit și lacrimile continuă să îi scalde ochii superbi.

— De ce nu mi-ai spus că ai rămas fără părinți, Hope?

A suspinat cu ochii închiși și a continuat să stea lipită de mine.

— Pentru că nu e problema ta, a șoptit.

— Tu o să fii mereu problema mea, Hope Bradford.

Am tras-o în brațele mele și am oftat, lăsând-o să se descarce. Degetele i s-au strâns în jurul cămășii mele și a început să plângă cu putere, lăsând spasmele să îi cuprindă întregul trup. Mi-am apăsat buzele pe creștetul ei și am rămas tăcut.

***

— De ce m-ai adus aici?

Am aprins lumina de la dormitorul de rezervă și i-am făcut semn să intre.

— Pentru că Lauren și Reed tocmai s-au logodit și au nevoie de intimitate.

— Iar tu nu ai?

A reușit să mă prindă în capcană cu asta. Sau poate cercetează terenul. A continuat să stea lângă ușă și să mă privească cu ochii roșii și umflați.

— Ai nevoie de odihnă, Hope, am spus încercând să o conving să intre în cameră.

Am tras aer în piept și am continuat să o privesc în ochii ei triști.

Sunt un mare prost pentru că am adus-o în casa mea. O doresc atât de mult și o să cedez mai devreme sau mai târziu. Și o să o regret enorm acest lucru.

— Noapte bună, am spus încercând să fug.

Dacă nu fug, o să cad din nou în jocurile ei și o să mă manipuleze. O să își bată joc de mine din nou.

— Nu pleca, a șoptit prinzându-mi încheietura.

Privirile noastre s-au întâlnit și și-a strecurat degetele între ale mele, apropiindu-se de mine.

— Mi-ai salvat viața, Trevor.

Mâna ei liberă a urcat pe gâtul meu și mi-a mângâiat pielea.

— Dacă nu m-ai fi pus să refac acele rapoarte, acum aș fi fost moartă, a șoptit.

Gândul ăsta e terifiant. Gândul că ea ar putea să dispară definitiv din viața mea e terifiant.

— Mulțumesc! a spus ridicându-se pe vârfuri și sărutându-mă.

Am cedat complet în fața ei și am tras-o în brațele mele, cuprinzându-i obrazul cu palma mea. Buzele ei s-au întredeschis și mi-am lăsat limba să o caute pe a ei, împingând-o în cameră.

Am închis ușa cu piciorul și am lăsat-o să îmi desfacă cămașa. Și-a trecut palmele calde peste pieptul meu și am suspinat pe buzele ei.

I-am înconjurat talia și am așezat-o pe pat, sărutându-i tandru tot trupul. I-am îndepărtat fusta și chiloții, apăsându-mi buzele pe miezul ei fierbinte.

— Dumnezeule!

Degetele i s-au încâlcit în părul meu și m-a tras cu putere, dar asta nu m-a oprit. Vreau să îmi aparțină în totalitate. Vreau să o marchez. Vreau să îmi aparțină. Pentru totdeauna.

Mi-am ridicat capul, i-am cuprins gâtul și i-am smuls nasturii cămășii, făcându-i să cadă pe podea. Am

început să îi frământ sânii, iar Hope și-a închis ochii și și-a afundat capul în pernă. Limba mea a început să îi tachineze sfârcul, imediat ce i-am îndepărtat sutienul și i-am auzit respirația sacadată.

Mi-am lipit buzele de ale ei, strivind-o sub mine, și i-am simțit mâinile tremurătoare pe cureaua pantalonilor mei. Mi-am ridicat șoldurile și am lăsat pantalonii să cadă pe podea.

— Trevor, te vreau! a șoptit cuprinsă de emoție.

M-a ridicat deasupra ei și am privit-o în ochi, lipindu-mi erecția de coapsele ei. S-a agățat de gâtul meu, trăgându-mă mai aproape de ea.

— Mereu mi-am dorit să aud asta din gura ta, am spus lipindu-mi buzele de ale ei.

M-am împins în ea, pătrunzând-o centimetru cu centimetru, și am gemut în același timp. Trupurile noastre au rămas nemișcate și respirațiile noastre erau singurele sunete din cameră.

Apoi au fost înlocuite de gemete și de promisiuni.

Acum Hope e a mea. Și o să rămână a mea pentru tot restul vieții mele.

Am intrat complet în ea, simțind cum se încordează în jurul meu și se relaxează totodată, înnebunindu-mi auzul cu suspinele ei de plăcere.

— La naiba, am gemut cu buzele lipite de gâtul ei.

M-am retras și apoi m-am împins în ea, lăsând căldura să mă învăluie. Degetele mele s-au înfipt în șoldurile ei și făceam eforturi să mă controlez, ca să nu o rănesc.

A tras aer adânc în piept, iar degetele ei subțiri au început să îmi contureze mușchii de pe spate.

— Nu te opri, Trevor! a șoptit pe clavicula mea.

Cu un geamăt profund, mi-am lipit buzele de ale ei, înăbușindu-i sunetele erotice, și am început să mă mișc așa cum mi-am dorit în toți acești ani.

Sfârcurile ei întărite se freacă de pieptul meu, iar unghiile ei ascuțite se înfig în pielea mea înfierbântată, smulgându-mi un sunet aproape animalic de pe buze.

Mișcările au devenit sălbatice.

Ritmul e complet sălbatic.

Șoldurile noastre se ciocnesc cu putere și o simt încordându-se în jurul meu, strângându-mă cu putere în brațele ei.

— Sunt atât de aproape, Trevor! a șoptit sărutându-mi maxilarul încordat.

Am încercat să îmi recapăt respirația, simțind presiunea din interiorul meu apropiindu-se într-un mod exploziv.

I-am ridicat șoldurile, înfigându-mă și mai adânc în ea, lăsându-mi gâtul înlănțuit de brațele ei subțiri. Câteva secunde mai târziu, trupul ei s-a moleșit în brațele mele, sfâșiată de capitularea dulce.

— Dumnezeule, am șoptit lăsându-mi capul pe spate, în timp ce orgasmul a explodat violent în tot corpul meu.

M-am prăbușit peste ea cu pulsul vâjâindu-mi în urechi și am tras aer în piept.

Hope își ține ochii închiși și nu scoate niciun sunet. Din acest moment, oricât ar încerca, nu mai poate să scape de mine. Niciodată.

Capitolul 48

Sunt îndrăgostită de Trevor Gray.

Mi-am deschis ochii și am suspinat când am văzut patul gol.

Nu știu de cât timp sunt îndrăgostită de el. Nu știu când s-a întâmplat, dar după noaptea petrecută împreună, știu că el o să fie singurul bărbat din viața mea. Singurul care poate să îmi vindece rănile și să scoată frica din sufletul meu.

Bilețelul galben de pe pernă mi-a atras atenția și m-am întins după el, simțind razele blânde ale soarelui încălzindu-mi spatele.

Întâlnire de urgență la companie. Rămâi acasă cât timp ai nevoie.

Trev

Am zâmbit la scrisul lui neglijent, tipic masculin, și am încercat să nu îmi fac iluzii. Iluzii care o să rămână doar în capul meu, pentru că Trevor nu o să mă ierte niciodată. Nu o să mă dorească niciodată în viața lui. Poate doar pentru o aventură de o noapte.

Am tras aer adânc în piept și am privit tavanul alb, strângând bilețelul la pieptul meu gol.

Cum pot să îmi doresc atât de mult să fiu alături de el, când știu că nu merit?

— Dumnezeule! Ciudatul ăla de Gray grăsanul se uită iar la tine, Hope.

Mi-am ridicat privirea din telefon și l-am văzut pe Trevor Gray și cele o sută de kilograme ale sale analizându-mă de la distanță. Prietena mea Mikaela a scos un sunet de dezgust și i-a întors spatele.

— Cred că are o pasiune pentru tine, a spus începând să râdă în hohote.

Da, sunt perfect conștientă de asta. Mai ales că îmi umple dulapul cu scrisori de iubire dezgustătoare și felicitări inutile. De parcă aș putea vreodată să fiu cu cineva care are de două ori greutatea mea. Nici pentru toți banii lui.

Trevor Gray e un gras dezgustător și fricos. Dacă nu ar fi verișoarele lui, probabil ar fi mingea de fotbal a întregului liceu.

— Poate e un lucru bun, am spus trăgându-mi geanta mai aproape.

Prietena mea cea mai bună s-a uitat la mine de parcă mi-aș fi pierdut mințile.

— Ai de gând să îl lași în preajma ta? Hope, decolorantul ți-a ajuns la creier?

Mi-am dat ochii pese cap și am scos cartea de chimie din geanta mea de firmă, fluturând-o prin fața ochilor ei.

— Pot să profit de pasiunea lui ridicolă și să trec la chimie. Landford mă urăște de moarte, am spus amintindu-mi de profesoara enervantă.

Mikaela a început să chicotească și și-a încrucișat mâinile la piept.

— Dar îl consideră pe Gray grăsanul copilul geniu al chimiei. Înțeleg ce spui, târâtură. Dar nu știu cât o să îi convină lui Max chestia asta.

Eu și Max avem o relație destul de ciudată. Suntem împreună, apoi nu mai suntem, apoi suntem din nou și tot așa încă din primul an de liceu.

— Ei bine, Max poate să își bage protestele în fund, am spus ridicându-mă de pe bancă.

M-am apropiat de Gray grăsanul cu zâmbetul pe buze și m-am asigurat că hienele lui nu sunt prin preajmă.

Ceea ce a urmat a fost un adevărat dezastru. Și nu cred că o să îmi scot vreodată din minte acele amintiri. Nici eu, nici Trevor.

***

— Ce cauți aici?

Mi-am lăsat geanta să alunece pe biroul meu și mi-am ridicat privirea spre șeful meu, care tocmai venea din sala de conferință.

— Am venit să muncesc, am spus așezându-mă pe scaunul meu.

Trevor m-a privit tăcut în timp ce deschideam computerul și a ignorat cuvintele de rămas bun din partea consiliului administrativ. S-a aplecat peste biroul meu și a oftat.

— Hope, pot să mă descurc și singur. Ai nevoie de timp liber.

Am zâmbit înduioșată de grija lui. O singură noapte împreună și a redevenit Trevor care ar face orice pentru mine. Dar nu am de gând să îl mai las să facă asta. Nu am de gând să îi mai distrug viața și mai tare.

— Dacă stau singură între patru pereți, o să îmi pierd mințile. O să mă gândesc neîncetat la părinții mei, am spus cu vocea tremurândă. Aici o să îmi țin mintea ocupată.

Roșcatul meu a oftat cu putere și și-a îndreptat spatele. A vrut să mă contrazică, dar Reed s-a oprit în dreptul nostru și l-a făcut să își țină gura.

— Am o nouă idee, a spus făcându-l pe Trevor să își dea ochii peste cap.

— La fel de proastă ca ultima?

Reed i-a dat un pumn în umăr, cu zâmbetul pe buze, și s-a prefăcut rănit.

— Nu fi nemernic și hai să discutăm.

— În cazul în care ai orbit, aveam o conversație cu secretara mea.

Asta i-a adus lui Reed un rânjet stupid pe față și s-a sprijinit cu cotul de biroul meu, privindu-ne alternativ pe mine și pe șeful meu.

— Vă programați partida de sex?

Trevor a mormăit o înjurătură cu ochii închiși, iar eu mi-am simțit obrajii în flăcări, dar i-am răspuns lui Levy cu un zâmbet și o privire directă în ochi.

— Știai că lui Trev al nostru îi plac jucăriile sexuale? a șoptit aplecându-se spre mine.

Șeful meu i-a aruncat o privire furioasă și probabil în scurt timp o să sară la gâtul prietenului său.

— Așa cum ție îți plac pastilele stimulatoare? am replicat, făcându-l pe Reed să își deschidă gura de surprindere.

Roșcatul a început să chicotească și s-a uitat la mine cu mândrie, în timp ce colegul lui încă e șocat de ceea ce am putut să scot pe gură.

— Ești răutăcioasă și te spun lui Lauren, a spus amenințându-mă cu arătătorul.

Mi-a aruncat o privire urâtă printre ochii mijiți și a dispărut în biroul lui Trevor bosumflat. Șeful meu a început să chicotească și s-a aplecat spre mine, apropiindu-și buzele periculos de mult de ale mele.

— O să scap repede de el, apoi noi doi o să avem o conversație serioasă.

Înainte să protestez, și-a apăsat gura de a mea într-un sărut cast, dar plin de emoție, și a intrat în biroul lui, unde Reed se prefăcea că își plânge orgoliul rănit.

— Vreau să o concediezi, tati! E o fetiță răutăcioasă, l-am auzit smiorcăindu-se.

Am dezaprobat din cap la comportamentul stupid al domnului Levy și m-am apucat de treabă. Dar plânsetul fals al lui Reed mi-a trezit amintiri neplăcute.

— Stai departe de ea, ciudatule!

Max i-a dat un pumn lui Trevor, dar nu aș putea să spun exact în care zonă a corpului. Abdomen. Stomac. E cam greu să îți dai seama când Gray grăsanul e ca o minge enormă de baschet.

— Ce naiba crezi că faci?

M-am strecurat prin mulțimea de idioți care asistau la spectacol și m-am pus în fața iubitului meu furios.

— Îl învăț o lecție. Acum dă-te la o parte, Hope!

A încercat să mă împingă, dar am rămas în fața lui aruncându-i o privire amenințătoare.

— Lasă-l în pace, Max. Nu a făcut nimic, am spus cu pumnii strânși pe lângă corp.

Iubitul meu frumos s-a dat un pas în spate și a pufnit într-un râs batjocoritor, în timp ce adversarul lui gemea de durere.

— Stă prea mult în preajma ta și nu îmi place.

— Mă ajută să trec la chimie, dobitocule. Ceea ce tu nu ești în stare să faci, am spus ignorând sunetele de uimire din jurul nostru.

Max s-a uitat la meditatorul meu, pregătit să îi administreze un nou pumn. Sau poate ceva mai rău.

— Asta crezi tu, iubito, dar e mai mult decât evident că fraierul își face speranțe în legătură cu tine. Iar eu am de gând să i le scot din cap, a spus apropiindu-se periculos de Trevor.

Mi-am pus ambele mâini pe pieptul lui și am reușit să îl împing, protejându-l pe băiatul din spatele meu.

— Nu te mai comporta ca un idiot. Știi foarte bine că nu aș putea să fiu cu unul ca el, am spus asigurându-mă că sunt auzită de toată lumea.

Max s-a dat câțiva pași în spate și și-a îndreptat întreaga atenție asupra mea, cu ochii încărcați de furie.

— Poate să își facă câte speranțe își dorește, dar asta nu înseamnă că eu o să i le îndeplinesc. Am nevoie de el ca să nu rămân corigentă și să nu mă aleg cu o nouă pedeapsă, am spus dându-mi părul pe spate. Pedeapsă care ne-ar da planurile peste cap.

La sfârșitul acestui an, înainte de a trece în anul terminal, părinții noștri ne-au făcut cadou o excursie în Emiratele Arabe. Și nu am de gând să o ratez pentru gelozia stupidă a lui Max sau pentru chimia idioată a lui Landford.

M-am întors spre Trevor, care își ține speriat mâinile în jurul corpului, și am oftat adânc. Înainte să îl ajut să se ridice, fetele lui și-au făcut apariția și m-au dat la o parte.

Hanna Adams, războinica, așa cum o numesc colegii noștri, s-a apropiat de iubitul meu și l-a luat prin surprindere cu un pumn în nas.

— Te-am avertizat să stai departe de el, Cane.

Max a gemut cu putere și și-a acoperit chipul, în timp ce Lauren și Ivy îl ajutau pe Gray grăsanul să se ridice de pe jos.

Iubitul meu i-a aruncat o privire disprețuitoare blondinei care l-a atacat, dar nu a ripostat. Nu de când Daxton Adams și Jared Wright aproape l-au băgat în spital acum doi ani, înainte să termine liceul.

Hanna m-a privit cu ură, apoi s-a alăturat familiei ei și l-au luat pe Trevor din gloata de idioți. Pentru o clipă, mi-a părut rău pentru el.

Telefonul de pe biroul meu m-a făcut să tresar și să mă trezesc din amintiri. Am dus receptorul la ureche și am preluat apelul de la parterul clădirii.

— *Hope, domnul Nolan Hicks o să ajungă imediat pentru întâlnirea cu domnul Gray.*

Inima mi s-a oprit. Acel nume simplu mi-a făcut corpul să amorțească și am scăpat receptorul din mâini. Mi-am auzit numele în telefon și, înainte să îmi revin și să fug, ușile liftului s-au deschis și l-au adus în fața mea.

Pe cel care mi-a distrus viața.

Cel care mi-a falimentat părinții.

Coșmarul meu cel mai urât.

Am pus receptorul la locului cu o mișcare robotică, iar nenorocitul s-a apropiat de biroul meu cu zâmbetul pe buze.

— Ei bine, asta chiar e o surpriză, a spus întorcându-mi stomacul pe dos.

Simpla lui apariție mă face să vomit și mi-am dat seama că tremur în momentul în care s-a lipit de biroul meu. A încercat să mă atingă, dar mi-am împins scaunul atât de tare, încât s-a lovit de perete.

— Nu te bucuri să mă vezi, Hope? Mi-a fost foarte dor de tine.

Înainte să îi răspund, ușa biroului s-a deschis, iar Reed și Trevor au ieșit binedispuși amândoi. Până când m-au văzut pe mine. Până când mi-au văzut frica de pe chip.

— Ah, Trevor băiete, mă bucur că ai reușit să îți faci timp pentru mine.

Nenorocitul s-a apropiat de șeful meu și l-a îmbrățișat cu zâmbetul pe buze, fără să îi observe consternarea de pe chip. Reed a continuat să mă țintească cu privirea și s-a apropiat de mine.

— Ești bine? Ești albă ca varul, Hope! a șoptit.

Și-a apăsat mâna pe umărul meu și am tresărit, reușind să îl sperii și să îl fac pe Trevor să mă privească cu îngrijorare.

— D-da, sunt bine, am reușit să spun cu voce tremurătoare.

Am văzut schimbul de priviri dintre șeful meu și prietenul lui, dar nu am putut să ignor rânjetul satisfăcut al acelui nenorocit.

Mă dezbracă din priviri în fața celor doi, fără nicio urmă de rușine. Iar lui Trevor nu îi scapă asta.

— Hai să discutăm despre un viitor promițător, dragul meu. Scumpo, poți să îmi aduci o cafea?

A făcut un pas spre birou, cu mâna pe umărul lui Trevor, și singurul meu gând e să fug. Cât mai departe, unde să nu mă găsească niciodată.

— Eu sunt singurul care poate să îi ceară ceva secretarei mele, Nolan.

Trevor și-a dat seama că ceva nu e în regulă și se pare că nu are de gând să îl las să comande în compania lui. I-a făcut semn să intre în birou, iar Hicks mi-a aruncat o privire lascivă înainte să se facă nevăzut după ușa din lemn masiv.

Roșcatul s-a apropiat de mine și s-a lăsat pe vine, prinzându-mi bărbia între degete. Am înghițit în sec și i-am prins încheietura cu degetele tremurând.

— Ce s-a întâmplat?

Nu pot să îi spun. Nu poate să afle despre ce mi-a făcut Nolan Hicks, pentru că o să îl omoare. O să îl omoare și o să stea pentru totdeauna în închisoare. Departe de mine.

Am încercat să zâmbesc și i-am îndepărtat degetele, străduindu-mă să îmi controlez frica și să nu o las să pună stăpânire pe mine.

— Sunt bine. O să mă ocup de cafeaua aia.

Am fugit de pe scaun, înainte ca vreunul dintre ei să îmi ceară mai multe explicații. M-am refugiat în bucătăria de la etajul nostru și am tras aer adânc în piept.

Am început să tremur din toate încheieturile și mi-am acoperit gura cu ambele mâini ca să nu țip de frică. Coșmarul a reapărut în viața mea și poate oricând să mă distrugă.

Poate să îmi facă rău oricând.

M-am apropiat de chiuvetă și am vomitat.

Capitolul 49

Privesc cum picăturile de cafea se scurg treptat și încerc să nu mă gândesc la el. Încerc să nu las frica să mă domine.

Am crezut că am reușit să trec peste acel episod. Am crezut că pot să încui acea amintire într-un colț al minții mele și să nu o mai las să scape. Dar uite cum reușește să mă facă să îmi pierd progresul.

Cu o singură privire.

Cu câteva vorbe.

— Pot să spun că astăzi e cea mai bună zi din viața mea.

Vocea lui m-a făcut să mă întorc și ochii mi s-au mărit de groază când l-am văzut în pragul bucătăriei, cu zâmbetul pe buze.

— O să închei o afacere de milioane cu Trevor Gray și o să mă distrez și cu păpușa lui, a spus făcând un pas spre mine.

M-am lipit de unul dintre dulapuri, cu frica izvorând din adâncul sufletului meu, și am început să pipăi după ceva care să mă protejeze de el.

— Stai departe de mine, am reușit să spun.

Mă rog să vină cineva după mine. Să ne audă cineva și să mă salveze.

— De ce? Ultima oară mă implorai altfel.

E un psihopat. Un om bolnav care răstălmăcește cuvintele în favoarea lui.

Ultima oară l-am implorat pentru viața mea. Să mă lase în pace. Să nu îmi distrugă sufletul.

Acum m-a găsit și are de gând să mă rănească și mai mult. Să îmi ia și ultima fărâmă de suflet care mi-a rămas intactă.

Mi-am întors capul când am atins cuțitul, dar el m-a prins între trupul lui și dulap și m-a făcut să țip. Mi-a acoperit gura cu mâna sa mare și am început să mă agit.

— O să îți placă la fel de mult ca și mie, Hope, a șoptit cu buzele lipite de gâtul meu.

Am început să mă agit în brațele lui, dar mi-a prins mâinile la spate, strângându-mi puternic încheieturile cu degetele sale. Mi-a cuprins maxilarul și l-a forțat să se deschidă, strecurându-și limba înăuntru.

Am început să plâng și am încercat să mă eliberez, dar mă ține complet imobilizată. Și-a pus un genunchi între ai mei și mi-a anihilat orice oportunitate să scap.

Sunt la mila lui.

Sunt din nou în brațele lui nenorocite și are de gând să mă distrugă complet.

Mi-a atins sânii și am încercat să țip, chiar dacă gura lui încă o ține captivă pe a mea. Dar înainte ca mâna lui să ajungă sub fusta mea, am simțit că a fost smuls de pe mine.

Trevor l-a trântit la podea fără niciun efort, s-a urcat deasupra lui și a început să îl lovească. M-am prins de dulap ca să nu cad la podea și am privit scena barbară din fața ochilor mei.

Nolan Hicks imobilizat de bărbatul pe care îl iubesc și care îl lovește întruna cu pumnii strânși. Dacă nu o să se oprească, o să îl omoare.

— Cum îndrăznești să o atingi, nenorocitule? a țipat dându-i un nou pumn în față.

Am auzit osul trosnind și mi-am dat seama că Trevor e în stare să comită o crimă. Pentru mine. Pentru că încă mă iubește. Pentru că vrea să mă protejeze.

— Crezi că poți să îmi atingi femeia după bunul tău plac?

Un nou pumn l-a făcut pe Nolan să se lovească cu capul de podea și în curând o să își piardă cunoștința.

În curând, Trevor o să îl omoare.

M-am repezit spre el și i-am prins brațul, încercând să opresc loviturile.

— Te rog, oprește-te! l-am implorat.

A continuat să îl lovească, ignorând cu desăvârșire atingerea mea sau puterea infimă cu care încerc să îl opresc.

— Trevor, am nevoie de tine. Nu îl lăsa să ne despartă, am spus cu lacrimile șiroindu-mi pe obraji.

Asta l-a oprit. Cuvintele mele au reușit să spargă valul de furie și s-a oprit.

Reed și Lauren s-au oprit în ușă privind șocați toată scena. Trevor s-a ridicat în picioare și l-a privit pe adversarul său dezgustat.

— Cheamă poliția ca să ia rahatul ăsta de aici.

M-a prins de încheietură și m-a scos din bucătăria etajului, ignorând privirile curioase ale angajaților care se îmbulzeau curioși spre scena luptei.

M-a împins în biroul lui, a trântit ușa în urma sa și m-a împins până la canapea. S-a așezat în genunchi în fața mea și s-a uitat la maxilarul umflat.

— Fiu de cățea nenorocit!

Am înghițit în sec și mi-am aruncat brațele în jurul gâtului său, suspinând la pieptul lui. Trevor m-a ridicat în brațele sale și s-a așezat pe canapea, cu mine

în poala lui, și m-a lăsat să plâng. Mi-a mângâiat părul cu blândețe și a oftat cu putere, continuând să mă țină strâns la pieptul său.

Mi-am înălțat capul și mi-am intersectat privirea cu a sa.

— M-ai salvat! am șoptit.

Mâna lui mi-a cuprins obrazul și am văzut rănile profunde. Sângele de pe piele și degetele care îi tremură. I-am luat mâna în a mea și i-am sărutat rănile, continuând să plâng.

— Ce ți-a făcut, Hope?

Nu e greu să îți dai seama că îmi e frică de Nolan Hicks. Iar mintea ageră a lui Trevor nu a întârziat să facă conexiunile când mi-a văzut reacția. Probabil de asta a reușit să mă salveze.

— M-a violat! am spus cu vocea stinsă.

— Dumnezeule!

Trevor și-a închis ochii, iar mușchii feței au început să i se contracte. I-am simțit întregul corp încordat sub mine și și-a strâns pumnii, pregătindu-se parcă pentru un nou atac.

Am înghițit în sec și m-am lipit de el, dorindu-mi să îl țin cât mai aproape de mine. Dorindu-mi să îl fac să uite de Nolan și de dorința lui de a se răzbuna.

— Nu fă asta, l-am rugat. Nu termina ce ai început, Trevor. Nu vreau să ajungi la închisoare din cauza mea.

Mi-am ascuns chipul sub bărbia sa și mi-am simțit oasele trosnind în momentul în care m-a strâns în brațele sale.

— Când?

Am înghițit în sec, căci speram să nu mai fie nevoie să retrăiesc acel coșmar vreodată. Dar în același timp vreau să scap de el.

După viol, nu am vorbit cu nimeni despre asta. Nu am putut să le spun părinților mei. Apoi Jayson și Sophia au aflat când Nolan m-a atacat la o petrecere. Câteva luni mai târziu, Lauren mi-a auzit povestea, dar asta nu a făcut coșmarul să dispară.

Hanna și Cade au aflat ieri ce mi-a determinat schimbarea de caracter, iar acum Trevor e pe cale să afle.

— Cu un an în urmă, am spus cu buzele aproape de pielea lui caldă.

Strânsoarea lui s-a intensificat și pentru câteva clipe nu mi-a păsat că rămân fără aer. Tot ce îmi pasă e că sunt în brațele lui și că o să mă protejeze.

De oricine.

Oricând.

A rămas tăcut, fără să mai pună vreo întrebare. Fără să mai ceară alte explicații. Mă lasă pe mine să hotărăsc dacă pot să vorbesc sau nu despre asta.

Mi-am ridicat capul și i-am privit chipul încruntat, sărutându-l tandru pe obraz. Și-a deschis ochii și mi-a aranjat o șuviță de păr după ureche, așteptând.

— Părinții mei au început să facă afaceri împreună cu el în urmă cu trei ani și am simțit mereu că mă privește într-un mod ciudat, am spus înghițind în sec. După liceu, facultatea nu a fost un obiectiv în sine pentru mine și am încercat să intru în lumea modei.

Părinții mei mi-au dat libertate deplină în acel moment și nu le-a păsat dacă optez sau nu pentru o facultate. Pentru că au crezut că o să fim bogați pentru

totdeauna. Pentru că niciodată nu s-au preocupat suficient de mult pentru mine.

— Am reușit să fiu mulțumită de așa-zisa mea carieră pentru o perioadă de timp. Iar faptul că apăream aproape dezbrăcată în multe editoriale l-a făcut pe Nolan Hicks să dezvolte o obsesie pentru mine.

Simpla amintire mă face să mă înfior și Trevor simte asta pentru că mă încurajează cu atingerea sa protectoare.

— A început să îmi trimită tot felul de cadouri. Unele mai scumpe decât altele, și am fost suficient de proastă să îi răspund avansurilor sale.

Încă eram o scorpie. Nu aveam nicio remușcare pentru cum mă comportasem în liceu. Pentru ce i-am făcut bărbatului de care m-am îndrăgostit.

— Încă credeai că ești mai presus de toți, a șoptit Trevor.

Am aprobat din cap și am dat frâu liber lacrimilor pe obrajii mei, amintindu-mi de prostia mea.

— Mama a crezut că e un mod bun să renunț la cariera de model și să îmi asigur un viitor. Și-a dorit să mă căsătoresc cu Nolan Hicks și să aduc averea lui în casa noastră. Și pentru o perioadă de timp am încercat să fac asta, am recunoscut rușinată.

Acum vine momentul în care Trevor va fi dezgustat de mine. O să mă dea afară, direct în brațele lui Nolan Hicks. Așa cum merit.

— I-am acceptat avansurile, dar nu am putut să accept o relație cu el. Abia suportam gândul să mă atingă, iar banii lui nu mă motivau ca să îl accept pentru restul vieții mele. Când i-am spus că vreau să rămânem doar prieteni, totul s-a schimbat.

Am strâns cămașa lui Trevor în pumn și am suspinat.

— Cu un an în urmă, părinții mei au plecat într-o călătorie de afaceri și am rămas singură. Iar Nolan a știut mereu despre asta, pentru că el aranjase călătoria.

Degetele lui Trevor s-au strâns pe spatele meu și mi-am fixat privirea pe nasturii strălucitori de la cămașa lui, incapabilă să îl privesc în ochi.

— M-a violat în repetate rânduri și a jurat că nu o să scap vreodată de el, am spus încercând să îmi înghit nodul din gât.

Roșcatul meu a oftat adânc și și-a închis ochii cu un geamăt.

— Apoi mi-a falimentat părinții și s-a asigurat că nu o să rămânem cu nimic. A crezut că o să mă întorc la el și o să accept să fiu târfa lui. Atunci i-am spus tatei să vorbească cu tatăl tău.

— Și ai ajuns la mine.

Am aprobat din cap și nu am mai spus nimic. Liniștea s-a instalat peste noi și în birou nu se aud decât suspinele mele.

— Mi-am dat seama cât rău am putut să îți fac. Cât de nenorocită am fost. Cu tine, cu colegii din liceu, cu persoanele din jurul meu. Pentru că nu am avut niciodată iubirea adevărată a părinților mei. Doar o bucățică aruncată ori de câte ori își aminteau că au un copil.

Mi-am ridicat privirea și mi-am tras nasul, umezindu-mi buzele.

— Nimic nu poate să îmi scuze comportamentul de acum șase ani, Trevor. Nimic nu poate să schimbe

rănile pe care ți le-am provocat atât de mult timp, am șoptit. Dar ceea ce mi-a făcut Nolan mi-a deschis ochii. Nu am dreptul la nimic dacă nu muncesc pentru el. Nu am dreptul la iubire dacă nu sunt dispusă să ofer iubire.

I-am mângâiat părul colorat și am încercat să ignor sentimentul de panică care îmi strângea inima.

— Îmi pare atât de rău! am șoptit cu chipul lipit de al său.

Roșcatul meu s-a uitat cu compasiune în ochii mei, iar mâinile i-au căzut de lângă corpul meu.

— Îmi pare rău pentru ce ți-a făcut Nolan Hicks, Hope. Dar nu cred că o să te pot ierta vreodată.

Mâinile mele au rămas inerte în părul lui. Ochii mi s-au blocat în privirea lui tristă. Și înainte să deschid gura și să îi spun că îl iubesc, ușa de la birou s-a deschis.

— Poliția e aici, Trev. Renee vrea să vorbească cu Hope.

Amândoi am ignorat cuvintele lui Lauren și am continuat să ne privim. Îmi doresc să vadă cât de mult îl iubesc, chiar dacă nu merit. Îmi doresc să îmi acorde o șansă, chiar dacă nu merit.

***

— De ce nu ai raportat asta acum un an?

Renee Evans e mai mult decât furioasă în acest moment și sunt convinsă că ar dori să mă strângă de gât dacă nu aș fi încă în stare de șoc.

— Pentru că mi-a spus că nu o să îl înfund niciodată.

— Înseamnă că nenorocitul nu mă cunoaște pe mine și evident l-a subestimat pe tatăl meu, a spus polițista.

Am continuat să stau așezată pe scaunul din biroul ei și să îi accept protestele, încercând în același timp să nu mă gândesc la Trevor. Să nu mă gândesc la faptul că nu mai am nicio șansă cu el.

— O să fie destul de greu, dar sunt convinsă că pot să îl pun în spatele gratiilor pentru o bună perioadă de timp.

Am înghițit în sec și am privit-o pe Renee, făcându-mi curaj să îmi deschid gura.

— Cred că el mi-a omorât părinții, am șoptit, dar a fost suficient ca ea să mă audă.

Atenția ei s-a îndreptat asupra mea, iar Jayson Gray s-a întors de la fereastră și m-a privit cu gura căscată.

Soții Gray au ajuns la secție înaintea mea și au insistat să fie alături de mine. În acest moment, Sophia îi ține companie lui Trevor la spital, ca să își curețe rănile și să se asigure că totul e bine cu fiul ei.

— De ce crezi asta?

Mi-am strâns geanta mai aproape, pe care o țin mereu lângă mine, și m-am uitat în ochii vulpoaicei Evans, așa cum e poreclită în unitatea ei.

— Cu un an în urmă, mi-a spus că o să facă orice să ajung în brațele lui și a început cu falimentul familiei mele. Apoi tata a început să primească tot felul de telefoane ciudate cu amenințări.

Mi-am băgat mâna în geantă și am scos telefonul care fusese al tatălui meu, făcând-o pe Renee să fie și mai atentă la mine.

— Nolan Hicks i-a făcut o vizită și i-a spus că o să îl ajute să scape de sărăcie dacă mă convinge să mă mărit cu el.

— Iar tatăl tău a refuzat, a ghicit femeia.

Am aprobat din cap și am văzut schimbul de priviri dintre ea și Jayson. Am deblocat telefonul din mâinile mele și am înghițit în sec.

— Tata și-a dat seama că ceva e putred. Nolan nu a renunțat la obsesia lui, iar la a doua vizită, tata a înregistrat conversația lor.

Am apăsat butonul de redare și mi-am retras mâna, lăsându-i pe cei doi să asculte convorbirea.

— *Fiica mea nu e de vânzare, domnule Hicks. Și nu o să îți aparțină niciodată. Acum ieși afară din casa mea.*

Râsul arogant al lui Nolan a răsunat în difuzor și am încercat să îmi rețin lacrimile. Pentru că nu mai pot să fac nimic. Pentru că nu mai pot să dau timpul înapoi.

— *Greșești atât de mult, Ken. Fiica ta îmi aparține de mult timp. Și dacă nu o să fii de partea mea, atunci o să fii la câțiva metri sub pământ. Iar eu o să dansez pe mormântul tău, cu fiica ta prețioasă în brațele mele.*

Jayson s-a uitat la mine, iar Renee a vrut să ia telefonul în mâini, dar am oprit-o. Spectacolul încă nu e gata.

— *Stai departe de fiica mea, nenorocitule!*

Foșnetul a bruiat pentru o clipă sunetul, apoi s-a auzit geamătul de durere al tatălui meu, împreună cu chicotitul lui Nolan.

— Îți dau douăzeci și patru de ore să o convingi pe Hope să fie soția mea. Altfel, o să mă asigur că nu îi aparține nimănui. O s-o omor, Ken, apoi o să ne întâlnim în rai.

Câteva secunde mai târziu, înregistrarea s-a oprit, iar Renee m-a privit șocată. Din păcate, tata nu a mai avut timp să vină la poliție și să declare intențiile criminale ale fostului său partener. Nolan Hicks a ajuns la el și s-a asigurat că nu o să mai vorbească niciodată.

— Ei bine, dacă asta nu o să îl înfunde în pușcărie, înseamnă că trebuie să vând prăjituri.

Am zâmbit în colțul gurii, fără să mă gândesc la importanța evenimentului.

Nolan Hicks o să dispară definitiv din viața mea. O să moară în pușcărie ca un șobolan mizerabil, fericit cu gândul că mi-a distrus viața.

Mi-a distrus familia și sufletul.

După ce am completat toate formalitățile, denunțându-l pentru tentativa de viol și pentru ceea ce s-a întâmplat cu un an în urmă, l-am lăsat pe Jayson Gray să mă scoată din secție.

M-am urcat în mașina lui și am rămas tăcută, ignorând cu desăvârșire cuvintele sale.

Nu mă pot gândi decât la Trevor și la faptul că nu o să fiu niciodată lângă el. De ce ar vrea asta când i-am făcut atât de mult rău?

— Cred că Gray grăsanul o să te invite la bal, a spus Mikaela ironică.

Vestea că eu și Max ne-am despărțit de tot circulă în liceu de vreo săptămână. Iar faptul că anul trecut m-am

folosit de mintea genială a lui Trevor ca să trec la chimie a confirmat bănuielile.

Iar acum crede că poate să se apropie de mine doar pentru că părinții noștri au început să aibă afaceri împreună și ne vedem prea des pentru cât mi-aș dori eu.

— Păzea!

Exact cum a prezis prietena mea, grăsanul se apropie de mine cu un zâmbet stupid pe buze și cu ochelarii pe vârful nasului. Imaginea lui dezgustătoare de tocilar mă face să vomit, dar trebuie să mă prefac că sunt drăguță.

Pentru că tata m-a făcut să îi promit că o să mă comport frumos cu fiul partenerului său mult prea bogat.

— B-Bună, Hope! a rostit emoționat.

Dumnezeule! Ai aproape optsprezece ani și încă ți-e rușine să vorbești cu fetele? Și el chiar are impresia că poate să se gândească la mine ca o posibilă iubită? Se pare că deșteptăciunea de la școală nu îl ajută și în realitate.

— Bună, Trevor! am spus lovind-o pe Mikaela pe sub masă.

Rânjește ca o idioată și în curând o să spună ceva stupid, așa cum e obișnuită.

— M-mă întrebam dacă ai vreun partener pentru balul de absolvire.

Să nu îmi dau ochii peste cap.

Să nu vomit la simplul gând că ar putea să mă atingă.

Să îmi amintesc de banii pe care taică-su îi bagă în contul familiei mele.

— Încă nu, am spus încercând să zâmbesc.

Chicotitul enervant al prietenei mele m-a făcut să o lovesc din nou și de data asta cred că și grăsanul a văzut asta.

— Atunci, ai fi dispusă să fii partenera mea?

Mai bine aș muri decât să accept asta, îmi vine să îi spun în față. Dar brusc, o idee mi-a încolțit în minte. O idee care o să îl facă să nu se mai gândească vreodată la mine. O idee care o să îl scoată din viața mea.

— Sigur că da, Trev.

Gura Mikaelei mai are puțin și ajunge la podea, iar restul fetelor de la masa noastră mă privesc cu ochii mari. Dar am ignorat șocul lor și am continuat să îi zâmbesc moștenitorului Gray, până când am stabilit detaliile primei și singurei noastre întâlniri și a dispărut.

Prietena mea cu gură mare nu a întârziat să reacționeze și m-a prins de păr, trăgându-mi chipul mai aproape de al ei.

— Ai înnebunit? Am crezut că o să ștergi pe jos cu el.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am smuls părul din strânsoarea ei, aranjându-l cu grijă după ureche.

— Nu aici, idioato! Am de gând să îi arăt ce simt cu adevărat pentru el în fața tuturor, la balul de absolvire. Ca să își dea seama care e de fapt natura relației noastre.

Prietenele mele au început să chicotească și am ignorat sentimentul de vinovăție din interiorul meu.

Dacă m-aș fi oprit la timp, acum aș fi avut speranță. Dacă nu aș fi fost o nenorocită până la capăt, poate Trevor m-ar fi acceptat mai ușor.

Am urcat în apartament împreună cu Jayson și l-am găsit pe fiul lui pe canapea, iritat de propria mamă. Avea mâna bandajată, iar Sophia încearcă să îl hrănească de parcă ar fi un copil mic.

— Mamă, nu mai am cinci ani, a spus enervat. Mi-am luxat mâna, nu maxilarul.

Roșcata i-a aruncat o privire furioasă fiului ei și a trântit castronul cu supă pe masa de sticlă, făcându-l pe Trevor să mârâie.

— Mereu o să fii copilașul meu scump și drag, a spus aruncându-și brațele în jurul lui.

Trevor s-a uitat la tatăl său și l-a implorat din priviri să îl ajute, iar bătrânul Gray a început să chicotească.

— Iubito, cred că e timpul să mergem acasă.

Sophia a refuzat vehement, intensificând strânsoarea în jurul fiului ei, și a început să mormăie. Trevor a încercat să scape de mama lui care mai avea foarte puțin și îl sugruma.

— Pentru numele lui Dumnezeu, femeie! Dacă nu te dai de pe mine în clipa asta, nu mă mai vezi până la Crăciun.

Dacă e ceva ce Trevor Gray și-a însușit, acelea sunt amenințările. În timpul cât am stat împreună, mi-am dat seama că le ia foarte în serios și chiar le îndeplinește.

Drept urmare, Sophia s-a ridicat în picioare și i-a aruncat o privire tăioasă.

— Ar fi trebuit să te bat când am avut ocazia.

Fiul ei și-a dat ochii peste cap și s-a ridicat în picioare, sărutând-o cu tandrețe pe frunte.

— Și eu te iubesc! a șoptit cu zâmbetul pe buze.

După o îmbrățișare părintească, Jayson și-a luat soția și ne-au lăsat singuri. Iar eu începeam să mă simt stânjenită.

Stau în mijlocul apartamentului lui Trevor Gray, iar el se uită la mine cu o expresie pe care nu pot să o descifrez. Mi-am pus mâna pe umăr, încercând să îmi calmez bătăile inimii și să ascund stânjeneala din corpul meu.

— Renee a spus că o să înfunde pușcăria, am deschis conversația.

— Bun.

A continuat să mă privească și să rămână tăcut. Iar eu simt că o să cedez nervos în orice clipă dacă situația nu se schimbă.

E mai mult decât evident că nu mă vrea în preajma lui. Și nici nu am de gând să îl chinui mai mult decât am făcut-o deja.

— Cred că e mai bine să îmi strâng lucrurile și să plec, am șoptit.

Deja făcusem câțiva pași spre holul întunecos și am sperat că o să mă oprească. Când am ajuns în camera pe care mi-a oferit-o, am sperat că o să vină după mine. Mi-am scos geanta de voiaj și am început să îmi fac bagajul cu ochii scăldați în lacrimi.

— Mă gândesc în fiecare zi la balul de absolvire.

Vocea lui m-a făcut să tresar și m-am întors spre ușă, văzându-l cu trupul sprijinit de tocul de lemn, mâinile în buzunarele pantalonilor de sport și cu ochii ațintiți asupra mea.

— Mereu m-am întrebat dacă Carrie e filmul tău preferat.

Mi-am închis ochii și am suspinat adânc. Carrie e de departe filmul meu preferat, dar e cam greu să îl conving.

— Trevor, îmi pare atât de rău! am șoptit privindu-l în ochi.

— Asta nu șterge umilința sau amintirea urâtă, Hope.

Sunt perfect conștientă de asta. De aceea sunt atât de convinsă că nu o să am vreodată un loc în inima lui. De fiecare dată când o să se uite la mine, o să își amintească de toate lucrurile rele pe care i le-am făcut.

— Hanna mereu spunea că ești un monstru mult mai rău decât Carrie.

A privit podeaua pentru câteva clipe și a zâmbit trist.

— Poate ar trebui să îți mulțumesc că în loc de sânge de porc m-ai împroșcat cu vopsea lavabilă.

O lacrimă s-a prelins pe chipul meu și m-am apropiat de el, oprindu-mă doar la câțiva centimetri. Și-a ridicat capul și m-a privit, luptându-se cu furia din interiorul său.

— Te urăsc atât de mult! Pentru tot ce mi-ai făcut. Pentru fiecare umilință pe care am îndurat-o.

Am înghițit în sec și am aprobat din cap, continuând să plâng și să accept ura lui.

— Pentru bătăile lui Max, a spus prinzându-mi gâtul cu mâna sa. Pentru lucrurile urâte pe care Mikaela le-a spus despre mine.

A început să își strângă degetele în jurul gâtului meu.

— Pentru că m-au acuzat de copiat din cauza ta.

Din nou.

— Pentru că te-ai folosit de slăbiciunea mea pentru tine ca să îți asiguri vacanța cu iubitul tău.

Din nou.

— Pentru că m-ai tratat ca pe un preș timp de patru ani.

Strânsoarea devine insuportabilă.

— Pentru balul de absolvire.

Mi-am deschis gura pentru a lăsa aerul să pătrundă, fără să îmi iau privirea de pe chipul său.

— Am vrut să mor din cauza ta, Hope. Am vrut să nu mai exist pentru că tu m-ai făcut să îmi doresc asta. Tu ești cel mai urât coșmar al meu.

Mi-am închis ochii, știind că o să se termine. O să îmi ia aerul în mai puțin de un minut și o să mor. O să mor știind că Trevor Gray o să mă urască pe vecie. Pentru că o merit cu vârf și îndesat.

— Dar încă te iubesc! a spus eliberându-mi gâtul.

Am început să tușesc și mi-am atins pielea înroșită de strânsoarea sa.

— Chiar și după toate acele umilințe, te iubesc! Și când l-am văzut pe nenorocitul ăla pe tine, am crezut că o să îmi pierd mințile.

Privirea mi-a alunecat pe mâna lui bandajată și nu am spus nimic. Orice aș spune nu e suficient.

— Cred că sunt pregătit să te uit, Hope, a șoptit. După șase ani, sunt pregătit să te las în trecut și să încep o nouă viață.

A făcut un pas spre mine, și-a apăsat buzele pe fruntea mea și a plecat zâmbind. Și-a luat rămas bun de la mine. Pentru totdeauna.

Epilog

Lauren

— Nu îmi vine să cred că mâine mă mărit, am spus țopăind în apartamentul fratelui meu mai mare.

Întreaga parte feminină a familiei mele e aici, iar bărbații sunt închiși în casa familiei mele și nici nu vreau să mă gândesc la amenințările lui tata.

M-am trântit pe canapeaua scumpă a lui Jared și am zâmbit la burta proeminentă a Hannei. Trebuie să nască în orice clipă, iar micuța Ella e așteptată cu nerăbdare de părinții ei.

— E greu? Să ai un copil?

Toate privirile s-au îndreptat asupra mea. Hanna și-a ridicat ochii din telefon, Lilah și-a pus paharul cu apă la o parte, așezându-și mâna pe burtica ei de trei luni, iar mătușa Emily și Sophia au început să chicotească.

— Partea cea mai ușoară e să îl concepi, a pornit discuția mătușa Emily.

Mama o ajută pe Ivy cu gemenii ei și nu îmi vine să cred că fratele meu chiar a avut dreptate cu presimțirea lui. Dar pot să îl înțeleg pentru că Jade e un capitol sumbru din viețile noastre, dar pe care fratele meu a reușit să îl depășească. Mai ales cu cele două minuni ale sale care au venit pe lume în urmă cu două luni. Grayson cel guraliv și Grace cea minunată, așa cum i-a numit Jared.

— Apoi o să îți plângi de milă vreo nouă luni, s-a alăturat Layla conversației.

S-a prăbușit extenuată lângă mine, după ce s-a chinuit vreo oră să îl adoarmă pe fiul ei de două luni, Joshua.

— Dar poți să îl faci pe soțul tău să regrete asta și să îl torturezi cu poftele de la miezul nopții, a chicotit Hanna mângâindu-și burta.

— Ai de gând să te alături clubului? m-a întrebat mătușa Sophia.

Eu am zâmbit cu gura până la urechi și mi-am așezat palma pe abdomenul încă plat.

— M-am alăturat deja, am șoptit.

Uralele s-au auzit în toată sufrageria și sunt sigură că o să trezească copiii într-o singură secundă. Și am crezut că Ivy și mama o să mă strângă de gât când s-au alăturat nebuniei. Asta până când și-au dat seama despre ce e vorba și au început să plângă de fericire.

Pot spune că viața mea e completă. Familia noastră s-a înmulțit considerabil și sunt convinsă că nu o să ne oprim aici. Mai ales că băieții fac diverse pariuri și nu au de gând să se oprească doar la un singur copil.

— Îmi pare rău că am întârziat.

Hope a intrat pe ușă cu un zâmbet pe buze și cu rochia de domnișoară de onoare în mână. M-am ridicat de pe canapea și m-am dus să o întâmpin, strângând-o cu putere în brațele mele.

— Am crezut că nu mai vii, am spus speriată.

A început să chicotească și am lăsat-o să respire și să se apropie de restul familiei.

— Nu aveam cum să ratez asta. Avionul a întârziat prea mult din păcate.

După ce Trevor a decis că e timpul să meargă mai departe singur, Hope s-a mutat în Seattle la filiala noastră de acolo și a devenit mâna dreaptă a bunicului Brian.

Nolan Hicks a fost condamnat la mulți ani de pușcărie, iar Renee a reușit să îi răzbune părinții. Întreaga noastră familie a aflat povestea lui Hope și au fost de acord că merită o a doua șansă. Toți, mai puțin Trevor. Și nu pot spune că îl învinuiesc.

Dar chiar dacă au trecut șase luni de la despărțirea lor, Hope încă tânjește după el, iar verișorul meu încă se gândește la ea. Sper doar să îmi urmeze exemplul, să se închidă într-o baie cu ea și să își dea seama că nu poate să supraviețuiască de unul singur.

— Deci, ce am pierdut? a întrebat după ce și-a aranjat rochia pe un scaun.

Ivy i-a înmânat un pahar de vin, pe care l-a acceptat bucuroasă, și, înainte să apuc să îi dau vestea, gura mare a Hannei mi-a luat-o înainte.

— Doar faptul că Lauren o să fie o umflată plină de hormoni în următoarele luni.

Da, numai Hanna poate să fie atât de delicată și insensibilă în același timp. Dar nu ai cum să o urăști pe ființa asta, oricât de guralivă și enervantă ar fi.

Am primit felicitările lui Hope și ne-am așezat pe canapea la bârfe. Câteva ore mai târziu, veteranele grupului s-au retras și ne-au lăsat singure, iar Hanna a profitat de ocazia asta ca să o tragă de limbă pe Hope.

— Ai cunoscut pe cineva în Seattle?

Eu și Ivy am oftat în același timp și uneori chiar mi-aș dori să îi pun un dop în gură verișoarei mele.

— Nimeni care să îmi stârnească interesul, a spus Hope cu zâmbetul pe buze.

Dar toate am observat tristețea din privirea ei și am aruncat cu un biscuite în Hanna, care mi-a răspuns cu un semn al păcii.

M-am apropiat de prietena mea și am luat-o de mână, încercând să găsesc cea mai bună modalitate să îi dau vestea. Dar cum aș putea, când știu că o s-o afecteze?

— O să aducă o parteneră la nuntă, am spus cu vocea scăzută, privind-o direct în ochi.

Și-a ridicat capul și i-am observat cum degetele i s-au albit pe paharul de cristal. Îmi vine să îl omor pe Trevor pentru porcăria asta, dar nu am niciun drept să mă amestec în viața lui.

— Mă bucur pentru el, a spus sorbind din paharul ei. Și mi-aș dori să nu mă mai priviți ca pe o căprioară rănită. Am știut mereu că nu o să îmi acorde o a doua șansă, pentru că nu merit. Și sinceră să fiu nu o merit nici din partea voastră.

Poate, dar eu sunt ferm convinsă că oamenii se pot schimba. Iar Hope nu mai e deloc scorpia din liceu. E o femeie puternică, blândă și care vrea să împartă iubirea din inima ei.

— Cred că ar trebui să mergem la culcare, pentru că ne așteaptă o zi lungă mâine.

Jared

— Nu crezi că e timpul să îl ducem în cameră?

Mi-am ridicat privirea din cărțile de poker și m-am uitat la tatăl meu, care e complet beat și încă îl amenință pe viitorul meu cumnat.

— Lasă-l să își facă numărul. Oricum mama o să își dea seama de beția lui mâine și o să îl nimicească, am spus cu zâmbetul pe buze.

Faptul că singura lui fiică se căsătorește îl afectează pe tata, care nu a putut să se obișnuiască cu ideea în ultimele opt luni. Mai ales că a jurat să o țină virgină pe Lauren până la vârsta de patruzeci de ani.

Am plusat cu o sută de dolari, simțindu-mă norocos, și am zâmbit. De când gemenii mei s-au născut și am făcut-o pe Ivy să își înghită presimțirile de rahat, mă simt bine. Mă simt norocos. Și sunt convins că o să câștig mia de dolari în seara asta.

— Fold! a murmurat Cade.

Am zâmbit cu gura până la urechi auzind acel cuvânt minunat. Unul s-a dus, au mai rămas patru.

Dax a plusat cu cincizeci de dolari și l-a făcut pe tatăl său să renunțe. Cartea e în favoarea mea și de aceea am mai aruncat o sută de dolari în joc.

Isaac și unchiul Jayson au renunțat și am rămas doar eu cu partenerul meu de fărădelegi. Trevor ne privește pe amândoi și așteaptă mișcările noastre.

— Te crezi norocos, Wright? m-a provocat vărul meu.

— Știi bine că sunt, Adams.

Dax a dat din cap și a rânjit, apoi a dus miza la o mie cinci sute de dolari. Am acceptat asta, iar când

dealerul nostru a întors ultima carte, am început să râd și am dat cărțile pe față.

— Chintă, fraiere! am spus cu aroganță.

Mă simt incredibil de bine și asta pentru că sunt fericit. Pentru că am familia pe care mi-am dorit-o mereu.

Dar când am vrut să îmi iau premiul, vărul meu m-a lovit peste mâini și și-a lăsat cărțile jos, făcându-mă să îl înjur cu îndârjire.

— Chintă roială, fraiere! Nu ești singurul norocos din familia asta.

La naiba! M-am întors în scaunul meu ofticat, în timp ce Dax era felicitat de ceilalți. De când Lilah i-a spus că o să aibă un copil, și norocul lui s-a schimbat. Dar nu pot să nu fiu fericit pentru el. Toți suntem fericiți.

Mai puțin Trevor. Care încă e convins că poate fi fericit fără Hope.

— Vreau cel puțin zece nepoți, a spus tata cu un sughiț.

Mi-am întors capul și l-am văzut pe Reed frânt de oboseală. Tata se sprijină de el de vreo oră și îi umple capul cu tot felul de prostii. Și cred că e timpul să îl salvez.

M-am dat jos de pe scaun și m-am apropiat de ei, l-am sprijinit pe tata de trupul meu și l-am cărat până în camera lui. O să aibă o durere groaznică de cap mâine, dar nici nu vreau să îmi imaginez cum o să reacționeze mama.

— Ar fi trebuit să fie tot băiat. Așa nu îmi făceam atât de multe griji pentru ea.

Am zâmbit și l-am lăsat cu grijă pe pat, iar dragul meu bețiv a adormit cu gândul la mica lui prințesă. Am dat din cap cu zâmbetul pe buze și am părăsit camera în liniște.

Când m-am întors la parter, mai rămăseseră doar băieții mei, iar Reed a putut în sfârșit să înceapă să bea, după ce tata l-a bătut la cap toată noaptea.

— Nu îmi vine să cred că mâine e ziua nunții mele.

L-am bătut ușor pe umăr și am zâmbit, împreună cu toți ceilalți.

Singurul care mai trebuie să cadă e Trevor și nu îmi doresc decât să fie fericit. Fie cu Hope, fie cu o femeie potrivită.

— O să regreți amarnic, a spus Dax ridicându-și paharul.

Eu și Isaac l-am aprobat, chiar dacă glumeam. Toți suntem fericiți în căsniciile noastre, indiferent de dificultățile prin care am trecut.

Eu și Ivy am reușit să trecem peste trecutul nostru dureros și nu l-am lăsat să ne decidă viitorul. Jade o să fie mereu în inimile noastre și în adâncul sufletului meu nu o să o iert niciodată pe soția mea pentru că mi-a ascuns copilul.

Dar acum sunt fericit cu gemenii mei și vreau să le ofer toată dragostea și tot sprijinul meu. Pentru totdeauna.

— Pentru fericire! am spus ridicându-mi paharul.

— Pentru femeile noastre cicălitoare! m-a susținut Dax.

— Pentru sentința mea definitivă! a terminat Reed.

Apoi ne-am dus la culcare.

Daxton

— Lauren o să ne omoare, a murmurat cu buzele lipite de ale mele.

I-am împins rochia pe șolduri și mi-am împins limba în gura ei, făcând-o să geamă. Brațul meu i-a înconjurat talia și am ridicat-o la pieptul meu, lipind-o cu spatele de peretele rece. Picioarele ei s-au strâns în jurul meu, aducându-mă cât mai aproape de ea.

— Merită să îmi pun viața în pericol pentru tine, am murmurat.

I-am prins părul în pumn și i-am dat capul pe spate, lingându-i gâtul, apoi am mușcat-o de ureche.

Soția mea s-a cutremurat în brațele mele și degetele ei mi-au desfăcut cureaua.

— Nu îmi vine să cred că facem asta, a chicotit descheindu-mi nasturii de la pantaloni.

I-am lăsat să alunece peste șolduri și am gemut în momentul în care mâna ei mi-a cuprins erecția și a eliberat-o din boxeri.

— Îmi pare rău în avans! am spus prinzându-i lenjeria între degete și smulgând-o cu o singură mișcare.

Lilah a gemut și mi-a capturat buzele cu ale sale, ghidându-mi penisul spre intimitatea ei fierbinte. Mi-am înfipt degetele în fesele ei și am penetrat-o cu grijă, dar ferm.

A gemut lăsându-și capul pe spate și am putut să aud vocile de pe hol.

Sex cu soția mea, în baia capelei. Sigur o să ajung în iad pentru treaba asta, dar merită.

M-am împins cu putere în ea, făcându-i sânii să evadeze din corsetul rochiei. Am început să gemem cu putere, probabil făcându-ne auziți de toți cei de afară. Am încercat să acopăr sunetele cu săruturi și am continuat să i-o trag repede și dur, sperând ca verișoara mea nebună să nu mă omoare înainte de vreme.

Ne-am apropiat de culme împreună și am făcut saltul final unul lipit de celălalt. Am rămas nemișcați, strângându-mi soția însărcinată în brațe, în timp ce încercam să ne reglăm ritmul respirației.

Am început să ne aranjăm hainele și mi-am dat seama că îi distrusesem complet coafura. A încercat să îl aranjeze, trecându-și mâinile prin bucle, iar eu mi-am mușcat buza de jos ca să nu rânjesc satisfăcut. În acest moment sunt convins că ar vrea să mă lovească.

— Cum arăt?

M-am uitat la rochia ei șifonată, la părul ciufulit și la rujul care i-a dispărut de pe buze.

— Proaspăt fututā! am spus mândru de mine.

Mi-a dat o palmă peste braț și a zâmbit. Iar când am deschis ușa, am dat nas în nas cu privirea furioasă a lui Lauren, cu mâinile în sân și cu piciorul zbătându-i-se ritmic pe podea.

— Sunteți dezgustători, a spus, apoi s-a întors pe călcâie și a dispărut.

Eu și Lilah am făcut un schimb de priviri și am început să chicotim.

Sunt fericit. Și o să fiu pentru totdeauna.

Hanna

— E atât de frumoasă! am spus privind-o pe verișoara mea.

Unchiul Ethan îi ține brațul captiv și se apropie de altar cu un zâmbet radios. Nu se compară cu cel al fiicei lui, dar pot spune că e pe locul doi.

Lauren arată minunat în rochia ei de mireasă, iar Reed e atât de emoționat la altar. Băieții încă râd de el și îi spun că încă mai are șansa să fugă, dar el nu îi bagă în seamă. Doar o privește pe femeia pe care o iubește și se străduiește să facă față emoțiilor.

Mi-am intersectat privirea cu a lui Cade și i-am zâmbit. Soțul meu mi-a făcut cu ochiul și am suspinat fericită.

Sunt singurul balon ambulant de la nunta asta, dar pentru prima oară nu îmi pasă.

Sunt căsătorită cu bărbatul visurilor mele, însărcinată și extrem de fericită. Nimeni și nimic nu o să îmi ia asta vreodată.

Unchiul Ethan s-a oprit la altar și a pus mâna fiicei sale în cea a viitorului ei soț, aruncându-i acestuia din urmă o privire tăioasă. Dar Reed i-a răspuns cu un zâmbet și a privit-o pe mireasa lui.

Și-au șoptit cuvinte dulci, apoi au lăsat preotul să deschidă ceremonia.

Cu coada ochiului am putut să o văd pe Hope și privirea pe care o are ațintită asupra lui Trevor. Asta mă face să îmi fie milă de ea, mai ales că știu cât de mult o iubește idiotul.

Nu sunt fanul numărul unu al lui Hope Bradford, dar am văzut cu ochii mei că s-a schimbat. Și mi-ar plăcea ca vărul meu să îi mai acorde o șansă și să fie fericit. Ca noi toți.

— Există vreo persoană care se opune acestei căsătorii?

Unchiul Ethan și idiotul de tata s-au ridicat de pe scaunele lor, și-au dat sacourile la o parte scoțându-și pistoalele de jucărie la vedere și încercând să pară amenințători.

Sala s-a umplut de murmure amuzate, dar mama și mătușa Eva i-au făcut idioți cu voce tare, iar Lauren și Reed au început să râdă. Preotul s-a uitat neajutorat la cei doi presupuși adulți și a dezaprobat din cap, reluând ceremonia.

Uneori, chiar am impresia că m-am născut într-o familie de nebuni.

Când Lauren și Reed au făcut schimb de jurăminte, nu am mai putut să îmi controlez lacrimile. La fel și restul bocitoarelor din spatele meu. Mai ales Lilah, gravidă și ea.

Când și-au strecurat verighetele pe degete, am avut un sentiment ciudat. Apoi s-au sărutat și s-au întors cu fața spre mulțime, ca domnul și doamna Reed Levy.

Au coborât treptele, Jared și-a așteptat soția, apoi Dax pe a sa, iar când eu și Cade ne-am unit, m-am uitat la el speriată.

— Cade, am șoptit încercând să fiu discretă.

Am continuat să înaintăm spre ieșirea din biserică, dar soțul meu m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Da, iubito!

— Cred că mi s-a rupt apa.

Am încercat să rămân calmă, dar ceilalți au reușit să mă audă și brusc toată nunta s-a transformat într-un haos, cu mine în rolul principal.

Cade și-a pus mâna pe spatele meu, iar Lauren i-a făcut semn să mă împingă în mașina pregătită pentru miri. În drum spre spital, am început să plâng.

De fericire pentru că urmează să îmi cunosc fetița, și de furie pentru că am stricat nunta verișoarei mele.

Trevor

— E mai mult decât bine. Micuța Ella a primit nota zece, a spus mândru Cade.

Nunta lui Lauren s-a transformat într-un fiasco, dar ea nu pare afectată de asta. A început să plângă când a auzit despre bebeluș și l-a felicitat pe Cade din toată inima.

Întreaga familie a împânzit aripa de ginecologie de la St. Joseph și petrecerea a rămas în aer.

— Hanna mi-a spus să vă duceți la petrecere.

— Dar nu putem să o lăsăm singură, a protestat Lauren.

Cade i-a prins mâna în a lui și i-a zâmbit.

— Dacă ratezi asta, verișoara ta nu o să se ierte niciodată. Deja se consideră vinovată pentru că a născut cu o lună mai repede.

Asta a reușit să o convingă, iar când noul tătic s-a întors la familia lui, restul clanului a început să facă pregătiri pentru a ajunge la petrecere.

Hope stă retrasă într-un colț și îmi evită privirea, chiar dacă crede că poate să mă privească pe furiș când nu îmi dau seama de asta.

E atât de frumoasă. Am crezut că cele șase luni au fost suficiente să o uit, dar acum îmi dau seama că e imposibil.

— Hope, draga mea, te deranjează dacă mergi cu Trevor? E singur în mașină, a spus mama încercând să fie Cupidon.

A împins-o în brațele mele și mi-a aruncat o privire tăioasă, în cazul în care voiam să protestez. Dar am oftat și am condus-o spre mașina mea pe femeia care mă ține treaz noaptea.

— Îmi pare rău că te-ai pricopsit cu mine, a spus imediat ce ne-am așezat pe scaune.

Am pornit motorul și mi-am întins mâna după centura de siguranță, privind mașina părinților mei și rânjetul mamei mele când a trecut pe lângă noi.

— Nicio problemă. E doar o cursă scurtă, am spus încercând să par impasibil.

Hope și-a cuplat centura și a rămas tăcută. Am dat drumul la radio în speranța că o să îndepărteze tensiunea dintre noi, dar nu a fost de niciun ajutor.

Mai ales când am oprit la semafor și m-am uitat la ea, în rochia ei de culoarea untului, cu un picior dezgolit și cu sânii aproape sugrumați de corset. De ce naiba își torturează corpul într-un asemenea mod? Lauren și ideile ei stupide pentru domnișoarele de onoare.

— Am auzit că ai o parteneră.

La dracu! Am uitat complet de Emma și probabil am pierdut-o undeva pe la biserică.

— Nu mai am, am spus iritat scoțându-mi telefonul din buzunarul sacoului.

Patru apeluri și o duzină de mesaje nu tocmai plăcute.

Nu ai uitat ceva, Trevor?

Serios, nu răspunzi la telefon? Tu ești cel care naște?

Ești un porc, Trevor Gray. Nu îmi vine să cred că ai uitat de mine.

Știi ce? Uită numărul ăsta, dobitocule. Sper să putrezești în iad.

Am oftat adânc și am lăsat telefonul să-mi alunece în buzunar, fără să încerc să îi răspund sau să îmi cer scuze.

Am adus-o cu mine pentru că știam că Hope o să vină la nuntă. Am ieșit cu Emma doar în ultima săptămână și femeia aia e mai nebună decât pare. Într-un fel, sunt fericit că am scăpat de ea.

Când culoarea semaforului s-a schimbat, am pus mașina în mișcare și am încercat să îmi iau gândul de la Hope și trupul ei minunat. Pe care l-am ținut în brațe. Pe care l-am sărutat.

— Dar tu? Ți-ai pierdut partenerul pe drum?

A început să chicotească, aranjându-și o șuviță de păr după ureche.

— Încă îmi caut partenerul.

Degetele mi s-au strâns în jurul volanului și am încercat să nu îmi imaginez alt bărbat lângă ea. Imaginea lui Nolan Hicks încercând să o abuzeze încă mă bântuie.

Apoi am văzut cum mașinile familiei mele au virat la dreapta pentru a intra la restaurant, dar eu am continuat să merg înainte.

— Trevor? Nu trebuie să îi urmezi pe ceilalți?

Nu i-am răspuns. Am continuat să conduc, fiind perfect conștient de privirea lui Hope asupra mea. Poate că mă comport nebunește în acest moment, dar să fiu al naibii dacă am de gând să mă mai torturez.

Am condus până la vechiul nostru liceu și am oprit în parcare, pe locul lui Max Cane. Hope m-a privit cu ochii mari și am auzit-o înghițind în sec.

— Trevor, ce căutăm aici?

Mi-am decuplat centura de siguranță și m-am dat jos. Am înconjurat mașina până la locul lui Hope, i-am deschis portiera și i-am făcut semn să coboare.

S-a eliberat de centura ei de siguranță cu mâinile tremurând și a privit locul în care m-a torturat timp de patru ani de zile.

— Vreau să terminam cu capitolul ăsta. Chiar aici, unde a început totul.

Am apucat-o de încheietură și am târât-o după mine, simțind cum vrea să protesteze.

— Nu mă face să te iau pe sus, Hope, am amenințat-o fără să mă opresc.

Gardianul școlii s-a ridicat de pe scaunul său, pregătit să ne oprească, dar a alunecat înapoi când mi-a văzut chipul. Am târât-o pe Hope până la laboratorul de chimie și am împins-o înăuntru imediat ce am deschis ușa.

— De când ai acces pe proprietatea școlii?

Am intrat în laborator și am închis ușa în spatele meu.

— De când am cumpărat afurisita de clădire.

Gura ei s-a deschis și în acest moment nu îmi doresc decât să o sărut și să i-o trag pe masa în care a vărsat acidul sulfuric pe mine.

— Ai cumpărat liceul?

M-am apropiat de ea și aproape am început să râd când s-a dat în spate, dorind să fugă de mine.

— Mda, am murmurat făcând un nou pas spre ea.

— De ce m-ai adus aici, Trevor?

Plictisit de jocul ăsta stupid, am făcut un pas și m-am întins după ea înlănțuindu-i talia și trăgând-o la pieptul meu.

— Pentru că ăsta e locul în care am început să te iubesc. Și ăsta e locul în care am de gând să o îngrop pe Hope Bradford.

M-a privit speriată, fără să îmi înțeleagă cuvintele, și, înainte să țipe, i-am acoperit buzele cu ale mele. Am ridicat-o pe masa de lucru și m-am strecurat între coapsele ei, acoperindu-i gemetele cu sărutul meu.

— Hope Bradford o să dispară, pentru că de acum o să fii Hope Gray.

Mi-am îndepărtat capul și m-am uitat în ochii ei scăldați în lacrimi și i-am auzit respirația oprindu-se. Am oftat adânc, calmând furia din interiorul meu, și mi-am strecurat mâinile sub rochia ei.

— Nu pot să te scot din capul meu, iubito. Bună, rea, oricum ai fi, ești a mea.

Degetele mele s-au oprit în miezul ei fierbinte și am făcut-o să tresară, în timp ce lacrimile i s-au prelins pe obraji.

— Te iubesc și vreau să fiu cu tine, să am o familie cu tine. Pentru totdeauna, am spus hotărât.

Bruneta mea a continuat să mă privească printre lacrimi, apoi și-a făcut de lucru cu nasturii de la cămașa mea.

— De ce m-ai alungat acum șase luni?

M-am apropiat mai mult de ea, afundându-mi degetele în interiorul ei, în timp ce ale sale se plimbau pe pieptul meu.

— Pentru că sunt un prost, am spus cu buzele aproape de ale ei.

Mâinile ei și-au croit drum până la pantalonii mei și mi-a desfăcut cureaua și nasturii cu zâmbetul pe buze.

— Ai de gând să mă pedepsești?

Am început să îmi mișc degetele în intimitatea ei umedă și am zâmbit. Geamătul ei mi-a trimis un fior pe șira spinării, iar când mi-a atins erecția, am crezut că o să îmi pierd capul.

— În fiecare zi din viața ta, iubito.

Și-a apropiat buzele de ale mele și mi-a zâmbit.

— Oricât de bună aș fi? m-a tachinat.

Mi-am ținut răsuflarea și mi-am strâns mâna liberă pe șoldul ei.

— Da, am spus cu răsuflarea tăiată.

Mi-a eliberat erecția din boxeri și mi-a prins capul în mâinile ei.

— Te iubesc, Trevor Gray, a șoptit înainte să mă sărute.

Mi-am scos degetele, am prins-o de talie și am alunecat în ea, suspinând unul pe buzele celuilalt.

Sunt cu adevărat fericit. Femeia pe care o iubesc e în brațele mele și o să rămână alături de mine pentru tot restul vieții. După un parcurs tumultos, suntem împreună în sfârșit. Și așa o să rămânem. Pentru totdeauna.

Layla

— Ești bine?

Înainte să intru în duș, l-am lăsat pe Isaac fericit cu fiul nostru. Acum stă pe marginea patului, cu capul căzut între umeri și cu o privire ciudată pe față.

M-am apropiat de el și m-am așezat pe marginea patului. Își strânge telefonul între degete și nu mă pot gândi decât la Loreen.

— Isaac?

Soțul meu a oftat și a continuat să țintuiască podeaua, fără să mă privească.

— Katherine a murit.

Vestea asta îmi aduce sentimente contradictorii. De tristețe pentru că a murit o femeie tânără și de siguranță pentru că știu că nu o să îmi mai amenințe niciodată căsnicia.

Katherine a fost prima iubire a lui Isaac. Cea care l-a înșelat înainte de nunta lor și cea care a rămas numărul unu în inima soțului meu. Îmi e greu să accept asta, dar știu că niciodată nu o să mă iubească așa cum

a iubit-o pe ea. Chiar dacă am reușit să îi vindec inima frântă, nu am reușit niciodată să i-o scot pe Katherine din ea.

— Îmi pare rău! am reușit să spun.

Am vrut să îl ating, dar s-a ridicat în picioare și s-a dus direct spre dressing.

— Înmormântarea e în această după-amiază.

— Și ai de gând să te duci?

Și-a aruncat telefonul pe pat și a pufnit nervos.

— Normal că mă duc, Layla, a spus dându-și ochii peste cap.

A dispărut în camera plină cu haine și am înghițit în sec, încercând să nu plâng. Are de gând să se ducă acolo și să sufere din nou. Să sufere după singura femeie pe care a iubit-o. Și pe care o s-o iubească vreodată.

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu plâng și am continuat să stau pe marginea patului, privindu-mi verigheta și inelul de logodnă.

— Te sun mai târziu.

S-a întins și m-a sărutat scurt pe frunte, apoi a plecat să își plângă iubita. Iar eu am rămas în dormitorul nostru, plângând cu inima frântă, lăsând amintirile să îmi răscolească sentimentele.

— Trebuie să treci peste, Isaac. Nu o poți lăsa să te distrugă.

A început să râdă și a împins sticla de băutură cu piciorul. Și-a lăsat capul pe spate și m-a privit ironic.

— Și tu vrei să mă ajuți, nu? Acum că ușa e deschisă și în sfârșit poți să îți îndeplinești visul, m-a întrebat cu un sarcasm dezgustător.

Îl iubesc pe Isaac Scott de când mă știu. Mi-am dorit să fiu iubita lui de la paisprezece ani, dar el nu a putut să mă vadă mai mult decât o prietenă.

Am renunțat la afacerile familiei mele ca să lucrez pentru hotelul lui. Pentru că am vrut să mă apropii de el și să îl cuceresc. Dar niciodată nu am avut vreo șansă împotriva reginei frumuseții, Katherine Trent.

— Haide, trebuie să faci un duș, am spus cu un oftat.

M-am aplecat și l-am luat de braț, încercând să îl ridic de pe podea. Dar nu am reușit decât să alunec și să ajung lângă el. A început să râdă și și-a sprijinit capul de marginea patului.

— Ești atât de amuzantă, Layla. Crezi că ești femeia minune, dar nu ești decât o mică naivă.

Da, sunt naivă. Pentru că am crezut că o să mă iubească. Pentru că am crezut că o s-o uite în brațele mele. Dar sunt cea mai mare proastă. Și o să fiu mereu numărul doi în inima lui Isaac Scott. Pentru tot restul vieții mele.

Plânsetul copilului meu m-a făcut să mă ridic din pat și m-am dus în camera alăturată, ștergându-mi lacrimile cu podul palmelor. Am zâmbit pentru micul meu Josh și l-am luat în brațe. M-am așezat pe fotoliul special amenajat și mi-am descoperit un sân, lăsându-l să își ia masa.

Privindu-mi fiul, îmi dau seama cât de mult seamănă cu tatăl său. Și sper ca atunci când o să crească mai mare să nu aibă parte de aceeași poveste urâtă de dragoste. Ca mine sau ca tatăl său.

Douăzeci de minute mai târziu, l-am lăsat pe Josh dormind cu fundul în sus și m-am întors în patul meu. Mi-am verificat telefonul, dar Isaac nu s-a obosit să îmi dea vreun mesaj sau să mă sune. Mi-am închis ochii și am încercat să mă agăț de o speranță.

A doua zi, când m-am trezit în patul gol, inima mi s-a frânt pentru ultima oară. M-am dus în camera copilului meu, sperând să îl găsesc pe soțul meu acolo. Dar bona era cea care se ocupa de Josh și, după ce mi-am sărutat copilul, m-am întors în dormitor și mi-am scos valizele.

Am început să îmi împachetez hainele și jumătate de oră mai târziu, Isaac a intrat în dormitor mirosind a alcool.

— Ce faci?

— Te părăsesc, am spus cu un nod în gât.

Soțul meu s-a apropiat de mine cu zâmbetul pe buze și s-a oprit la marginea patului.

— Eu vorbesc serios, Layla.

Am pus puloverul portocaliu în valiză și am suspinat.

— Și eu la fel, Isaac.

Înainte să intru în dressing după alte haine, mi-a prins încheietura și m-a oprit.

— Pentru că m-am dus la înmormântarea ei? Pentru că am dormit în sufragerie beat? Renunți la noi?

Am încercat să nu par ușurată când am auzit că dormise acasă și să îmi mențin hotărârea.

— Tu nu ai luptat niciodată pentru noi, Isaac, am spus încercând să îmi împiedic lacrimile să iasă la suprafață.

Mi-am smuls mâna din strânsoarea sa și mi-am adus un nou set de haine, găsindu-l pe el lângă valiza mea.

— Cred că ți-ai pierdut mințile, a spus hotărât.

Am tras aer adânc în piept și m-am uitat la chipul său încruntat și la ochii pierduți.

— Mi-am pierdut doar inima pentru cineva care nu dă doi bani pe mine. Care nu o să mă iubească niciodată.

Oricât de mult aș încerca să mă controlez, vocea îmi tremură și sentimentele de frustrare pun stăpânire pe mine.

— Crezi că nu te iubesc doar pentru că am fost la mormântul ei? Aveam nevoie să mă conving.

— De ce? am răbufnit. Acum patru ani, ai spus că e ca și moartă pentru tine. Că nu vrei să te mai gândești la răul pe care ți l-a făcut și că o să fii fericit alături de mine. Te-ai căsătorit cu mine ca să o rănești pe ea, am țipat.

Lacrimile au început să îmi șiroiască pe obraji și am simțit cum toată furia mea scapă de sub control.

— Ai profitat de ajutorul meu ca să te pui pe picioare. Ca să îți salvezi afacerea. Te-ai căsătorit cu mine din milă și pentru că știai că ea o să afle. La dracu, Isaac, m-ai lăsat gravidă pentru că te-ai îmbătat ca un idiot când ai aflat că ea o să se căsătorească cu altcineva.

Soțul meu s-a ridicat în picioare și a încercat să se apropie de mine.

— Suntem căsătoriți de patru ani și tot te gândești la ea, am suspinat. Pun pariu că îți imaginezi că sunt ea când faci sex.

A gemut de parcă l-aș fi rănit și chiar îmi doresc să îl fi rănit. Îmi doresc să sufere și să îl doară, la fel de tare cum mă doare pe mine.

— Layla, nu e adevărat! a încercat să mă mintă. M-am căsătorit cu tine pentru că te iubesc! Pe tine! Te iubesc pe tine!

S-a apropiat și mai mult de mine și am încercat să fug, dar m-a prins în brațele sale. M-a ținut strâns când am încercat să scap de el.

— M-am dus acolo ca să mă conving că nu mai am niciun sentiment pentru ea. Da, m-am îmbătat pentru că mi-am amintit de tot ce mi-a făcut. De cum m-a trădat. Nu am venit beat în patul nostru, pentru că nu meriți asta.

Mi-a prins bărbia între degete și mi-a ridicat privirea spre a sa.

— M-am căsătorit cu tine pentru că te iubesc, a spus hotărât cu privirea ațintită în a mea. Te-am lăsat însărcinată pentru că te iubesc. Cum poți să crezi că te-aș da vreodată la o parte pentru ea?

M-a sărutat pe buze și m-a strâns la pieptul lui.

— Tu m-ai salvat, Layla și nu o să uit niciodată asta. Sunt căsătorit cu tine de patru ani și o să fiu căsătorit cu tine pentru totdeauna, pentru că te iubesc. Și pentru că o să fii singura femeie din viața mea.

M-a sărutat din nou și m-a trântit pe patul nostru, fără să îmi dea posibilitatea de a scăpa.

Mi-a arătat minute, ore întregi că sunt a lui. Că o să fiu mereu a lui. Mi-a făcut promisiuni și m-a făcut să mă simt iubită.

Mi-a jurat că o să rămânem împreună pentru totdeauna și eu l-am crezut.

Ivy

— Sunt atât de frumoși. Grace seamănă cu mine, a spus chicotind.

Tata a continuat să o mângâie pe umăr și amândoi au privit fotografia nepoților lor, chiar dacă tata îi răsfăță în realitate mai mult decât oricine.

Am scos o nouă fotografie și i-am arătat-o mamei mele. Cea cu Isaac, Layla, Josh și cel mai mic membru al familiei lor, Adam.

— Edward, uită-te la cel mare. E ca tine, a spus mama prinzându-i mâna.

Face progrese pe zi ce trece, dar asta nu înseamnă că o să mai iasă vreodată din sanatoriu.

— Mai arată-mi, a spus cu zâmbetul pe buze.

Am scos fotografia cu Lauren și familia ei. Ea, Reed, fiul lor Lucas și micuța Piper care are abia o lună.

Primind același zâmbet de aprobare, am trecut la familia Riley. Hanna, Cade, Ella, cu dinții ei de iepure, și micul Ian. Mama a zâmbit amuzată văzând dinții nepoatei mele.

Dax și Lilah au fost următorii, iar mama a mângâiat chipul îmbufnat al lui Roman, care urăște fotografiile, și chipul somnoros al lui Autumn, care s-a născut în aceeași zi cu verișoara ei.

Am păstrat pentru final cel mai tumultuos cuplu. Trevor și Hope, împreună cu cei doi fii ai lor, Gavin și Wyatt.

Mama suspina privind fericită toate fotografiile de familie și pentru o clipă mi-am dorit să fi fost alături

de noi. Să poate să fie alături de nepoții ei și să fie sănătoasă.

După o oră de povești, eu și tata ne îndreptam spre casă. S-a adaptat destul de greu cu schimbarea asta, dar când nepoții lui au început să apară, și-a găsit din nou motivația să revină la viață. E complet dedicat lor și nu există o zi în care să nu sune sau să se preocupe pentru ei.

Povestea mea a început furtunos, dar s-a terminat cu o familie numeroasă și cu o poveste incredibilă de iubire.

Iris, am spus uitându-mă la cer, sper că mă vezi și regreți toate prostiile pe care le-ai făcut. Sper că ai grijă de micuța mea Jade și o ții în siguranță.

Sora mea geamănă a murit urându-mă. A murit pentru că a fost egoistă. Iar acum nu o să se bucure niciodată de o familie. Nu o să fie niciodată strigată *mamă*!. Și îmi pare atât de rău pentru ea.

Pentru că familia și iubirea sunt cele mai importante din viața unui om.

Iar eu am învățat asta, alături de Jared. Alături de singurul bărbat pe care l-am iubit vreodată. Și pe care o să îl iubesc mereu.

Pentru totdeauna!

~ Sfârșit ~

Iubiri de neuitat */ Ivo Dima*
Volumul 5, Împreună pentru totdeauna
Timișoara: Stylished 2019
ISBN: 978-606-9017-80-7

Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Tipar: Artprint București

Ivo Dima

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 5

ÎMPREUNĂ PENTRU TOTDEAUNA

Ivy Scott a părăsit orașul în urmă cu șase ani, lăsând în urma ei un mare semn de întrebare și o familie uimită. Stabilită la Londra, în fruntea unei afaceri imense, crede că nimeni și nimic nu o mai poate răni. Asta până când un accident tragic o face să se întoarcă și să înfrunte toate problemele pe care le-a lăsat în trecut, inclusiv bărbatul pe care îl iubește, Jared Wright. E hotărâtă să fugă în continuare și asta cât mai repede, dar nu s-a așteptat niciodată să cadă în capcana clanului Wright-Gray-Adams.

Jared Wright e un bărbat cu un suflet mare, o mândrie imensă, o determinare ieșită din comun și cu o inimă frântă. A așteptat răbdător întoarcerea ei și acum e timpul să își pună în aplicare planul conceput de-a lungul anilor. E mai mult decât hotărât să o captureze și să îi demonstreze că pot trece peste orice obstacol împreună. Dar când cel mai întunecat secret al lui Ivy le amenință viitorul, va putea Jared să își ducă planul la bun sfârșit?

Amândoi trebuie să învețe să se ierte unul pe celălalt și să fie împreună pentru totdeauna.

Ultimul volum din seria pe care nu o poți uita expune prezentul aventuros și viitorul strălucit al moștenitorilor clanului Ashford-Wright-Gray-Adams.

ISBN general 978-606-9017-42-5
ISBN vol. 5 978-606-9017-80-7

